

ספר

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשס"ט

המלבורת

זה ספר תולדות האדם הגדול בענקים • מגלה
רזין סתרה דסתרין דברים המצודקים • ודבריו
מצוף דבש מתוקים • האשל הגדול ברמה הלא
הוא מניד עטיר ואדמור מוידה הג'א המפורסם
בכל קצוי תבל וים רחוקים • חד מקמיא • מבני
עליה • מסגני לוי המלובין בקשית

וכמהריר **דוד הלוי** וצוקיל וזיעא

הקבור בכפר דראע נדפס על ידי המויל הגמזין
נדיב הלבב יתר חובב חוץ רציו ס' יצחק אמאליח
יציו בר דוק יציו יהיר שזכות הצדיקים תגן בעדו
כיר"א :

נדפס מה בעובי דאר לביצא יע"ה
בשנת להניח ברכ"ה א"ל בית"ד לפ"ק

נדפס בבית הדפוס המשובח והמפואר של הח' היקר
ומעולה הר' יהודה ראזון יציו

IMPRIMERIE RAZON
19, Rue Gaynemer
CASABLANCA - 1930

מנחה היא שלוחה

ליד מע' יאסע סעלמאלף
קעמק 1111

ידידי יקבל ספר הקדוש הזה להביא ברכה אל ביתך ויאציל
לו ברכה משפע ברכתו אשר ברכו ה' מנה הראויה כפי
מסת ידו והיה לבו בטוח כי כל הכסף הנקבץ מהספר הקדוש
הזה יכנס למפעל טוב לבנות בתים בחצר הרב הקדוש
זצוק"ל וזיע"א :

כ"ד עברכם הצעיר יצחק בן לא"א דוד למאליח יצ"ו

Monsieur ISAAC ELMALFH

21. Rue de Mogador - CASABLANCA (Maroc)

מבוא אל הספר

מוזמן מה אחרי בואי למארוקו בתור דומ"ץ בעיר טאנגיר הגד הוגד לי את שם הרב הצדיק רבי **דוד הלוי ז"ל** הקבור בעיר **דרע** בדרום מארוקו אשר רבים מאחב"י בארץ זו נוהרים שנה שנה להשתטח על קברו וגוררים לשמו ומספרים על הנסים שלו והן עתה נדרשתי מאיזה מירידי וכפרט מיריין הרה"ג כמוהר"ר **משה מאיר אליקים** היינו ראב"ד בעיר כאוא-בלאנקא להגיד דבר מה אודות הרב הצדיק הנז' מתי היה ומי הוא כי רבים נפשם אותה לדעת את תולדותיו וזמנו ולהפקת רצונם אען ואומר.

כבר בספרי נר. המערב ח"א עמוד 48 זכרתי שם רב מקובל רבי **דוד הלוי מעיר תאמגרוט** Tamagroust במדבר סחרה בנצ' מארוקו שחיבר בקשה אחת ראיתיה בכ"י ופיוט נדפס בס' שובע שמתות (ליורנו תיר) והבאתי שם שהרב אוולאי בשחיג ע' צרוף וע' מלכות ובספר מדבר קדמות אות חכמת הצרוף הביא בשם ס' אחד כ"י על חכמת הצרוף שמוכר את **ספר המלכות** שחיבר רבי **דוד הלוי** תמ"ך (תהי מנותתו כבוד) ושגם בס' מאור ושמש מר" קוריאט (ליורנו תקצ"ח) העתיק מס' (1) ס' מעין חכמה כ"ד הלכות בפ"י כב' אותיות וצירופיהם **מס' המלכות** הנו' ופירושו עין שם מדף יב' עב' עד דף כג' עא' ושערת שריד הלוי מתמאגרות וריד הלוי בעל **ס' המלכות** אחד הם ושחי בין המאה השנית והשלישית אלו דברי שם ועיי' בהערה כ"ז.

ובעת כשבאתי למארוקו בחפשי באמתחות כתבירידי של יחירי סגולה אינה לי ידי עוד דברים השייכים לריד הלוי ז"ל הנזכר שעל פיהם יש לנו לברר יותר וזמנו וחיו.

א שני דפים כ"י לקוטים מס' **מעיונות חכמה** על טעמי הנקודות וצירופיהן והמעתיק כתב בתחלתם שמעתי ממוהר"ר **חביב טולידאנו** ולהיה ששם מחברו של הס' מעיונות חכמה הוא מהר"ר **מרדכי בוזאגלו** ז"ל תלמידו של הרב מוהר"ר **דוד הלוי** ולהיה ממגורשי **שיביליה** שבא **לדוכדו** ונפטר **בדרע** וזכותו תעמוד לנו עכ"ל והנה הס' מעיונות חכמה עצמו בא לידי אח"ך וכתוב בהקדמתו שחיברו ר' **מרדכי בוזאגלו** כנו' ואני תמה על הרב אוולאי שהוכיר ספר זה לרבי מרדכי מעיר דרעא וכתב שהיה נגלה אליו אליהו ז"ל ושהספר נגנו ולא כן הרבר שבאמת מלבד הכי' שראיתי אני בשני העתקות

(1) שם בשער הס' מאור ושמש הנו' כתוב בטעות ר' אברהם הלוי תמ"ך וצ"ל רבי דוד הלוי תמ"ך ובמבואר להלן עוד.

מוכא ממנו ג"ך בכתיב חכמי המערב ויתכן שם' מעיני חכמה אחר אפשר שחובר ממחבר אחר ונגנו ונחלף לו להרב א'ולאי' באותו שחיבר ר"ם בחאגלו הנל' וכן באמת מצאתי בס' שמות הקדש לאחר מחכמי המערב שמוכיר עוד ס' מעינות החכמה מר' יוסף בן מרדכי בן מנדיל מדרעא' ואפשר שזהו שנגנו וא"ך שיהיה 'מרב' רח' מולידאנו הנז' שהיה בר סמכא בסדרי זמנים (2) למדנו שר' מרדכי בחאגלו 'תלמידו של רד' הלוי' ושר'ד הלוי היה מגירוש שיביליה ובא לעיר דברדו Debdou ואח"ך נקבר בעיר דרע'.

ב) קונטרס כי ישן לא ידעתי למי מקרשים 'בא לירי ג"ך מקרוב' מביא ענין אחד מרד' הלוי ז"ל 'והנני מעתיק לשונו בעצם .. מ"כ בס' קדמון כ"י ז"ל מצאתי בכתב יד הר' דוד הלוי ז"ל הקבור בארץ תאמגרות גר בארץ דברדו ז"ל הערה בעלי הסבע אומרים כי ישתנו אישי המציאות לפי שנוי צורותיהם והנה לפי זה אצלם החומר הוא אחד וזה ידוע אצלם ומושכל ראשון 'ולדעת בעלי הקבלה ולדעתי אני כי החמרים משתנים והצורה אחת ולפי שנוי החומר תשתנה הצורה וצריך שתדע שהשנוי הנאמר בכאן הוא שנוי איכות כמות אנה? לא עצם 'רצוני לומר שלא תשתנה הצורה בספירות בשנוי העצם כמו ההיות וההפסד וזה יסוד גדול וסוד נסתר אשר בו הרי הרים תלויים' ועוד כתב ז"ל מה שכולל פסוק בראשית על דרך העין 'בראשית ברא אלהים ר"ל האור הנקרא אבירש"ת הוא ברא אלהים ויהיה עתה אבירש"ת הוא קדמון לאלהים ואזי כשנמצא אלהים ברא בראשית וכן ברא בראשית אחר מחדש מאותיות אחרות דומה לבוראו ר"ל בראשית ברא את אלהים ואלהים ברא בראשית אחר ועשה את השמים בראשית שהם שצ"ה רצ"ו עד כאן לשונו' והנה למי שמבין בעמקי דברי המקובלים בענין הספירות והשתלשלותם לא יתפלא על הקושי שבדברי רד' הלוי ז"ל אלהיזאין לנו עסק כעת בנסתרות עכ"פ מדברי הקונטרס כי הנלידענו שרד' הלוי היה בדברדו ואח"ך נקבר בארץ תאמגרות וזה מכון למח שהבאתי בספרי נה"מ חא' הנז' שהיה רד' הלוי בארץ תאמגרות ואין זה סותר למ"ש רח' מולידאנו הנז"ל שנקבר בדרע מפני שדרע ותאמגרות כמעט נחשבות לגבול אחד 'ולכן כתב בקונטרס הנז' בארץ תאמגרות ולא בעיר תאמגרות' מפני שכוונתו 'באחת מערי הגבול של תאמגרות'.

ג) זה עתה רכשתי לי ג' ישן' שמצאתיו בעיר פאס' חסר בתחלתו ובסופו' וגם קצת באמצעו' כולל ארבעה ושמונים דפים בפורמא גדולה קצת' ומצורת הכתב ניכר שנכתב בין ש"י-ש"ן' והועתק מתוך כ"י אחר קדום יותר שגם הוא היה חסר

(2) רחמ' הנז' היה בדור ר"י בן עמר ור' יעקב בן צור עיין אודותיו בס' גר המערב בב"מ

מה' הכי' הזה מכיל ענינים ענינים' פירוש האותיות וצורתן וכו' . טעמי מצות . פירוש עשר ספירות ולב' נתיבות חכמה וחמשים שערי הבינה . ועוד הכל עפ"י קבלה עמוקה . ולפעמים פשוטה . ומתוכו ניכר שהמחבר היה מומחה גדול בזה . ומפורסם בדורו . ובעיני היטב נתברר לי שהוא רבי דוד הלוי ז"ל הנזכר . הוכחה ראשונה לזה היא . שהדברים שהובאו ממנו בס' מעיינות חכמה שהדפיס בס' מאור ושמש שם בפירוש האותיות . מתאימים כרוכם לפי' האותיות שבכ"י זה . גם את שיטתו שהזכיר בקונטרס הכ' שזכרתי לעיל . יש למצוא קצתה בכ"י זה במרוצת דבריו בכ"מ' . הוכחה שנית . שבתוך הכי' זה כותב פעם "אמר דוד המחבר" הוכחה שלישית . שבפי' המצות ע"פ עשו איש שדה רומז על הגירוש שנתגרשו היהודים מארץ הנוצרים . וזה כפי' לעיל שהיה מגירוש שיביליה . הוכחה רביעית . ששם ע"פ סוס ורובבו רמה בים' רומז שהנאולה תהיה בשנת היא רמ"ה אך חי איזה עשרות שנים לפני זה . והוא בתחלת המאה השנית . ומנו של ר"ד הלוי ז"ל . ומכל זה החלטתי ברור . שמחבר כ"י זה הוא רד' הלוי ז"ל . וכן מוכח בבירור גם מסגנון הלשון . המתאים לבגנונו באותם הדברים שהביא הקונטרס הנז' מלשוננו .

מעשה נסדר את תולדתו . כמצטרך .

רבי דוד הלוי ז"ל יצא משיביליא בגירוש של שנת קנ"א או קע"ב . שם אביו ר' שמואל הלוי . ושם אמו ביליידא . כפי המבואר מדברי תלמידו רמ' בוזאנלו בס' מעיינות חכמה ע"י מאור ושמש הגיל דף יט' ע"א משיביליא באו משפחות רבות יחד עם רד' הלוי ז"ל דרך חופי תלמסן ואוראן (3) ומהם היו הרבה כהנים . שעברו בפנים הארץ ונושבו בעיר בודרה ורחוקה מאד . בעיר דברו Dehou בצפונת-מזרחית מאדוקו . קהל הגולים האלה נודעו בשם ק"ק סיבילייגוס . ויקראו גם שם העיר התיא שיביליה כשם עירם בספרד . ועד היום נקרא מעין מים חמק לעיר דברו הנז' בשם "מעין שיביליה" על הדברים האלה מדובר כארוכה בספרי נר המערב חלק שני שידפס אי"ה בקרוב וראה גם בס' ויחל שלמה הנדפס מחדש בשנה זו מרש' הכהן . מצאצאי משפחות הכהנים שנשארו לפליטה בעיר דברו הנז' . שהאריך בזה בהקדמתו . ולדעתו גם השם דברו . נקרא ע"י הגולים ההם על שם איזה איש

(3) ע"י בס' תולדות ישראל המדברים עד' גירוש שיביליה הנז' וכס' דברי הימים לר"י הכהן בשנת ש"ה מזכיר עיר דברו שבאו אליה או יהודי תלמסן והנגיד ובניו וכו' ע"ש .

מפורסם ביניהם שהיה שמו **דוד** (4) וקראו לחלק מן העיר הוּז בשמו • ואם נכונה ההשערה הוּז • אז קרוב הדבר שעל שמו של רבי **דוד הלוי** זה • נקרא שם העיר **דברו** • ואמנם • אין אני מסכים להשערה זו • ויתכן לומר שהשם **דברו** מקורו מן השפה הברברית •

רבי **דוד הלוי** • לא נשאר בעיר **דברו-שיביליה** הנז' • ומאיוזה סבה יצא ממנה וירחק נדוד בערי המדבר **וואד-דרעא** (Quad Draa) • ויבא עד **תאמגרות** ועד העיר **דרע** שבה מת ונקבר • בחבל הזה נמצאו בדור שאחריו לחקת-מקובלים בקבלה עיונית ומעשית • שחיברו ספרים רבים ושמם נתפרסם עד לארץ ישראל • ובכל מארוקן • כמו שכתבתי בס' **נר המערב** חא' וביותר בחלק שני שיודפס • ובלי ספק שכל החכמים המקובלים האלה • היו שותי מימיו של רד' הלוי זל זה שהפיץ את ידיעת חכמת הקבלה במחוז זה • והוּז הטעם לפרסומו הגדול שמה • ולהספורים המעריצים את שמו כל כך • ועוד לפני מאה שנה עבר שמה חכם נוסע אחד שמו ר' **יעקב אלכבש** • וכתב את נסיעותיו בספר שחיבר ושמו ס' **ארחות צדיקים ושמות בני ישראל** • הס' הזה בכתב ידו של המחבר בא לידי • ושם מזכיר את בקורו על קבר רד' **הלוי** בעיר **דרע** • וישורר שיר ארוך שבו הפליג לספר בנסי הצדיק הקדוש ועוז נוראותיו • וגם המסורת שהזכיר הרב **אזולאי** שנגלה אליו **אליהו הנביא** לר' **מרדכי מדרעא** • שהוא רמ' **בוואגלו** הנזכר • אני חושב שהתחלפה לו מרב לתלמיד • ומקורה על רד' הלוי רבו של ר' **מרדכי הנז'** • ובמקום **דרעא** • שהיא רק מחוז ולא עיר • צריך לומר **דרע** • תלמידי רד' הלוי • אלה שחיו בחבל **וואד דרעא** • שקרו על ספריו ויעשו פירושים על דבריו (5) וכפי הנראה מן הכתבי-יד שזכרתי למעלה באות ג' • ושקצתו נדפס כעת • היה לרד' הלוי הרבה מספרי הקבלה הקדמונים שהשתמש בהם • גם מעתיק מחזו"ק נסחאות מדויקות ולשונות שאינם אתנו •

מחיבוריו נודעו לנו רק שמות הספרים האלה • ספר **המלכות** • ספר **חיה** • ספר **השמים והבקעה** • שזכרו בס' **מאור ושמש** הנז' דף טו' א' • כא' ב' • וכב' א' • גם ספר **ירושלם** שזכר בבי' זה בפ' **המצות** • ושמו של הכי' זה • לא אדע עוד • מפני שכמו שכתבתי • חסר הוא הכי' הזה בתחלה ובסוף ואפשר שהוא חלק משלשת הספרים הראשונים הנז' •

זמן מותו של רד' **הלוי** • אין בידנו להגביל בדיוק • אכן • כמו שכתבתי

(4) רש' הכת' המקומית הנז' דף ג' •

(5) כך נראה בס' **מאור ושמש** שם •

בס' נה"מ חא' : בן דעתנו גם עתה שמת בתחלת המאה הג' בערך הא' ר' : מבין
 שיצא בין גולי **שיביליה** : עד' תיאור צורתו הרוחנית של רד' הלוי' יש מה לדבר
 עוד : אכן : מהחלק הגדפס עתה מחב' הגו' ומקטעים שבסופו : יוכל הקורא
 החוקר לעמוד על אופיו ותכונתו ודרך דרך הקדש בקבלה : בתור הוגה דעות
 עמוקות ואיש שהפליג בדיעה זו :

ובעת הגני תודה ושכחה להאדונים המשתדלים בדבר מצוה זו ובפרט
 לירידי הרה"ג **במוהרמ"מ אליקים** היו הנזיל : שהואילו לעשות נחר להרב
 הק' המחבר ז"ל : להודיע שמו ברבים ולהפיץ מעינות חכמתו חוצה : זכותו תהיה
 למגן בעד כל המתעסקים במצוה זו אמן :

יעקב משה טולידאנו הי"ו

לפנים איש טבריה עיה"ק ת"ו ובעת דומ"ץ פה טאנגיר

Loim

sc

דניאל בנוב אריותא

ואפריין נמטייכו להמקדריס ועוסקיס צמלאכת הקודש הראשון
הח' המפואר הר' עמרם בר אליהו עמאר והשני
לו הפועל הצעיר הנו"ח משה בר שמעון עמאר והחוט המשולש
הצח"ן ס' יצחק בר מסעוד עמור ישמח השומר חמת לעד חמן

אזהרה

שמענו לבל יקרב איש זר להדפיס זה הספר
עוד מהיום ועד משך עשר שנים שלא יבוא
לכלל ארור מסיג גבול רעהו ב"מ והשומע לנו
ישכון בטח וברכות לראש צדיק אכ"ר :

הקדמת

מוח"ר הגדול מעז"מ מוכתר בבתר שם טוב ותהלה ענוה ויראה תנא ירושלמא
הראב"ד מקו בקש"ת ובמוהר"ר **משה מאיר חי אליקים** יצ"ו בס"ת יגדל
עד ביאת הגואל ביר"א ראש הרבנים בעז"י **צאר לביצא** ואגפיה יע"א :

מה מאד שמח לצננו * שמחה רוחנית והדוק אל הו"ת * בהגלות לנו ספר קדוש
וגורא * מלא מסתורין וזין עילאין **ספר המלכות** אשר חצר מורנו ורבינו
הרצ הגדול * בנסתר ובגללה המקובל האלהי צונוא דהכורא * אספקלריא המאירה
מקביל בקש"ת דוד הלוי זלוק"ל וזיע"א * המפורסם ונודע בשערים * בארצות
המערב * צורות הגדולה א' וצנכוס הגדולים שנעשו לכל המשתטחים על מצבתו
הקדושה * והטובים שמה מדי שנה ושנה ציומא דהלולא להתפלל לאל לשמוע
תפלת * ולהעתר להם צורות קדושתו וחסידותו * וצעד התגלות הזאת חייבים
הנו תודה לדידי וחצינו * תלמידי ושאר צערי * יליד עיכ"ק **טבריא** תוצב"א
ה"כ הרצ המופלא * חוקר קדמוניות וחופש מלפניות * צנש"ק מר דיונא כמוכר"ר
יעקב משה טולידאנו יל"ו * (ובעת רצ ודומ"ץ צעז"י מנרים הצורה יע"ה)
מחבר ספר **נר המערב** ספר רצ הערך אשר האיר עיני דעים על תולדות אחינו
היהודים במאורקן וגלה עמונים יקרים אשר היו חבוסים צטמון * כי לולא חריזותו
ושקידתו להוציא מיקר זגל * כי אז ספר היקר **ספר המלכות** הלזה היה נאצד
ה"ו כי כבר בני העש נחתו צו * וצקצבו ימים ארצו * הרצ המופלא כמחרי"י
טולידאנו יל"ו הנ"ל בהיותו משרת בקדוש במשרד הרצנות צע"ת תאנכיר יע"ה
מלא לו שעת הכושר להבליט חלק צי לחצורו **נר המערב** וצכדי לשכללו ולעמוד
על הקרי העמונים בכתב * יעלתו נפשו לתור את ערי מאורקן להתחקות על שרשי
תובציה אחינו היהודים צמקוס תחנותיהם לדעת את דברי ויניהם להוציא מתחת
ידו דבר מתוקן * וצמקעיו אנה כי לידו הספר הקדוש הלזה * וכהי מדי שצו
ממקעיו יקור אלינו * כי כס ציתו * לא נמנעתי לדרוש מפיו להגיד לי את החדשות
שהציא באמתחותיו * כי מלא בהיותי בד"ר התה"ק הרמצי"ה זיע"א צערי המערב
נכספה וגם כלתה נפשי להתחקות צפרט על מקור ותולדות הרצנים הצדיקים זיע"א
אשר קדוש יאמר להם צמקמוניותם מאין צאו ומקור תולדות מנחצתם ועל הרוב
לא הייתי מוציא רווי לצמאוי ממוקד מקורות נאמנים רק קצלה איש מפי איש ואם
קצלה נקבל ומה גדלה שמחתי כאשר הרצ אציר **יעקב** ה' הראה לי את החמדה
הגנוזה אשר מלא **ספר המלכות** הלזה בכתובת יד באמת אורו עיני מרוב גיל

וחדוהו * ועל פי בקשתי למקור את הספר הזה לדפוס לזכות צו את הדברים הוציא
הרצ ה' לעשות מציא והקדמה לספר היקר הזה אשר צו גלה לנו בידועתו הרהבה
את תולדות מהצבו הרצ הק' כמוהו"ק דוד הלוי זלוק"ל כאשר עיני הקורא
תחזיקה משרים מציא הלוקף הזה :

ואני אך למותר יסוה לי להרצות בשפה הספר היקר הזה ספר המלכות כי
כשמו כן הוא ותורתו של רצינו הק' מנחת עליו * תורה יולאם בהנחה
שהוא קוצר הדמיון * דורש כתרתי אותיות * פה מפרק מהגלות * קתרא דקתרין וחזון
עילאין * דברים העומדים ברומי של מולס * לצאות השמים וחילס :

ובכן אפריין ומטייה לידיו וחמדת לצבי הרצ אצור ועקב יליו צדק ה' חלו ופועל
ידיו תגלה ויהי אדירי ממנו ובני הטוב ולך הלך וגדל כשם הגדולים אשר
באחר וזכית רצנו הק' תגן בעדו ובעד כל אשר לי אכ"י :

ואת שפתי לא אכלה מלבדך את ידידי איש חמדות * ומדובר צו נכבדות * חורב
התורה ולומדים * ה"ה הכנס ונצון ק' יצחק אלמאליח ה"י בן החשוב
ומשולם הזקן הכשר ק' דוד אלמאליח יליו ידוע ומפורסם לאיש חורב חסד
ורודף נדב * ביתו פתוח לרחם לכל קבו יום וחמדים בני ביתו צאכלי בולחני
ומקרב להם התועלת ביד נדיבה בנפשו ואינו * אשר נדבם איתו רוחו הטובה לפעוט
מסוקו את הולאות ספר הקדוש הזה * והוא משידו מנכד בכל לבו ומעריך בכל
מאודו את שם רצינו הק' מהצב את ספר הק' הזה זלוק"ל ב' וצנה ליון נאם על קצרו
באצני מהלצ ואלס גדול צנין יפה וישובכל לבשת שם המשתטחים על קצרו ובמשט
בכל שנה ושנה הולך להשתטח על מלכתו וכבר עמל וטרח בכל כחו עד שצנה שמה בית
הכנסת נהדר ומשובכל (גם צתים טובים) מה נרא המקום הזה עם ק"ת כתיבה
ירושלמית וגם צתים טובים צנה למחקה ולמקתור מזרס ומטור לקהל לישראל
הנוהרים שמה לקבל ברכת נדוק ותמיד עניו ולבו על המקום הק' הזה לשכללו
ולחדירו ואינו חס לא על גופו ולא על ממונו * אשריו ואשרי חלקו שיעמל לזכות
ולזכות את הדברים :

ואני תפלס כי זכות הרצ הלדוק והק' הזה תגן בעדו ובעד כל אשר לי * אורק ימים
ביומיו * ובשמאלו עושר וכבוד * ויחיה בהללה נר לרגלו * והמנוחה והשלום
באהלו * ויחיה להבנות כעת חיה צנן זכר ש"ך מאשתו הכו"ן הגברת שמחה
מב"ת * ויחדיו ישישו וישמחו בכל טוב קלה * וישמחו בצנין ירושלם ועיניו תחזיקה
בשוב ה' את שביצ ליון * וצא לליון גואל משיח לישראל אמן :

חקותי תאמלני כי כל המקדים ומעריך את שם הרה"ק הלדוק זי"א יקה ספר
מקפרינו להניח ברכת ציתו ויעטרכו בזהב וצא עד כיסו * וקמן מש

מלא קיומא ' העשיר לו יצא ויבדל לא יושע ' ומהנכנסת הקפד הק' המ' יהיה
 לבו נכון בטוב להביאו אל חולת הרה"ק זע"א לצנות לו בתיס עוד לזכות וזה יותר
 טוב מלהדליק כמה שעות ויחיות כי להגות בתורתו הוא העיקר כדי שיהיו
 שפתותיו של אותו לדיק דינצית בקצר וכבר האריכו הפוסקים ז"ל צוה הלא
 בקפדתם ואכמאל ' יצא הרה"ק זע"א יגן בטדו ובעד כל אשר לו ותקוצל תפלתו
 ברגל וימלא האל ית' מנאלות לבו לטובה אמן כ"ד החי"ש ומשרת בקודש בטוב"י
 דאז לבידא יע"ה בחי נסן האלומד בנקים שנת להניה ברכ"ה ח"ל בית"ד לפ"ק :

ע"ה משה מאיר חי אליקים סיט

רב ראשי ראביד מקיז

א' ראוי לטורח זה שבאלו משכיל אחד נכבד ומשכילי עם ומדוע אנתו חואיס כמה
 וכמה חוליס עקרות ובה חוליס וכן היושבים בלרה חוליס על קצרות
 הלדיקים להשתטח על קצורתם ואינם נענים ואיה נפלאותיהם ואיה נקורס ' ופעמים
 להפק אנתו חואיס כמה עקרות נפקדו וכמה חוליס נתרפאו וכושכוס בלחזה לרה
 ילאו מיגון לשמחה ומדוע שני זה נופל אלו נענים ואלו לא נענים :

בהשקפה ראשונה השבתי כי הרי מלינו לאז החכמים שלמה המלך ט"ה כשצנה
 בית המקדש התפלל תפלה נאה (מלכים ח"ה) ועתה ה' אליהו ישראל
 שמוע לעצדך דוד אבי וכו' רק אם ישמרו צניך וכו' בהנף טמך ישראל וכו' ושבו
 אליך יהודו וכו' ואתה תשמעו השמים וכו' בהנף השמים ולא יהיה מטר וכו'
 ויחטאתם ישובן כי תענו וכו' רעב כי יהיה צאקן דבר כי יהיה בדפון ירקון
 חרבה חסיל וכו' כל נעט כל מחלה כל תפלה כל תחנה אשר תהיה לכל האדם לכל
 טמך ישראל אשר ידעון איש נעט לצבו וכרב כפיו אל הצית הזה ואתה תשמע וכו'
 וקלחת ועשית וכו' וגם אל הנכרי וכו' ומשמע משם כי לא רק התפלה לצד תועיל
 רק הטיל תנאי על ישראל לביצ מעבירות בציס ואזי ואתה תשמע וכו' לא עשה כן
 לכל נוי הצא מארץ רחוקה ובהבדל פשוט צין ישראל לגויים כי ישראל מאמונים
 ויהי אם לא נעמי ידעו כי צבלס הרעה הזאת ותיקף ישובו מזדכס הרעה לא כן
 הגויים אם לא יענו תיקף יצטמו ויהיה ח"ו ה"ה השתא הכא כי כל ההולך
 להשתטח על קצרות הלדיקים זע"א טרס כל לריך לבוס צדעתו כמ"ש הצאה"ש
 בלח"ה ק"י תרפ"ה סקק"י דהמתפלל על קצרי הלדיקים אל יבוס מגמתו נגד
 המותס רק יצק משה"ת שיתן עליו רחמים בצות הלדיקים שוכני עפר מהר"ל ז"ל
 ויתן לרקק קודם שיאמר תחנות משם הארצי ז"ל עכ"ל וע"י צק' יפה ללב צק' תר"ה

בגדג מרה דכלז בן יפוגה דאיתא בקוטה דל"ד ט"ז ויעלו בנגז ויצא עד הצרין
וכו' אצותי בקבו רחמים וכו' וט"ז מ"ש התו' שם ודו"ק א"כ שמשעין מינה דלריך
המתפלל על קצרי הלדיקים זיע"א על אחה לרה שלא תצא י' דברים תשובה
מעצירות שצידו תשובה אמתית ותפלה בנמיכת דוח ובשפלות הלב ולדקה לעניים
ויתפלל אל הטי"ת שזכות הלדיק יאיר פניו אליו וישמש תפלתו וקיומן לדבר זכור
לאברהם ליצחק ולישראל שצריך לזכור זכות הלדיקים ט"ז במדח פ' יו"ד וגם כלז בן
יפוגה הלך להשתטח על קצרי אצות העולם להאילו מעלת המרגלים כמ"ש רש"י
בחומש פ' שלח לך שהמיתים מצקקים רחמים על החיים כמ"ש בפ"ב דתענית דט"ז
ט"א וצוה"ק פ' אחרי כ"ב בקפר ילקוט הראצוני פ' שופטים דק"ז ט"ד וט"ז
בדקס"ט ט"א מ"ש בשם קודי חא וקס"ה ק"י ת"ן תע"ט ותש"י ובשל"ה הוצ"ד
בפ' קניין פירות דקמ"ז ט"א וט"ז בפ' ברכת אליהו דמ"ז ט"ד וכו' וט"ז בפ' לקוטי
מלות ח"א ערך ברית כי קצרי הלדיקים הם קדושים בקדושת ארץ ישראל ממש וארץ
ישראל הוא חקון גדול לפנס הצרית על בן לריכוס להשתדל לצא על קצרים כי מקום
קצרים הוא קדוש כמו ארץ ישראל והוא חקון גדול לפנס הצרית ט"ז ובפ' המדות
למכרין ערך לדיק אות קט"ג כתב ח"ל הקצ"ה עובה לו טיבות חף על פי שאינו
ראוי לכך (ט"ד טיבותי כל עליק לקדושים אשר בארץ המה) ט"כ ועיין בקפר לראה
מחיים ד"ח ט"ז שכן כתב ויש לדיקים שמשעין אליהם דמקומם הוא ארץ ישראל
ואפילו בחולה לארץ והיינו כמ"ש כמוהר"ה בקפר מדרש אליהו ז"ל בדרוש א' דט"ד
גבי משה רבינו ט"ה ט"ז ודו"ק על כל פנים לריך האדם לבזב בתשובה בלימה
ותפלה ולדקה מעצירתו את דוע המורה וצוה נפתרה השאלה הנז"ל כ"ה בותן לצות
ובליות והוא יודע מקתרי בני אדם לזה משיצין לו מן השמים ונותנים לו משאלות
לבו ולזה אין משיצין עי"ש ודו"ק וט"ז בקפר ביה יצחק למוהר"י אלפייא יל"ו
בדע"ז שהצוה כמה ראיות על ענין גדול שבר השתטחות על קצרי הלדיקים זיע"א
ועיין במקבת קנהדרין דף ז' ט"ז ומועד קטן ח"י ובקוטה ד"ג ובדף ל"ז כתב
התנאים שצריך לעשות ההולך להשתטח ולהתפלל על קצרי הלדיקים זיע"א הא'
יהרבה בתשובה בלימה וכו' ויקבל על עצמו שלא יבז עוד לבקלה הצי ירבה בלדקות
כפי כחו ויכולתו מאשר תשיג ידו הצי ללמוד איזה דבר לעלו נשמת הלדיק ההוא
כמו האידרא זוטא על הביטולה של התנא הקדוש רשב"י זיע"א וקפר מאיר צת עין
על קצר התנא הקדוש רבי מאיר צעל הנס זיע"א וכן על זה הדקך וכבר הצייד
רבינו האר"י ז"ל (ע"י שער רוב"ק דכ"ז ודל"ה) ח"ל כי בהשתטח האדם על קצרי
הלדיקים ובפרט אם יודע לעשות יחוד השייך לאותו לדיק אז תהיה לו נשמת אותו
לדיק עזר וקיוע גדול ט"ז ועיין להרב שדה הארץ אבה"ט"ז בפ' י"א מ"ש ז"ל ועיין

תענית דמי"ד ידכ"א צענין ההשתטחיות הנז' ותועלת זכותם ועי' צצ"ר קד"ר וישלח
 ג' פ"ג פקקא יו"ד צענין קבורת רחל וצענין יעקב צפ"ק דקוטה צמימרא דרבי חמא
 בר חנינא צענין קבורת משה רש"י וטוד כתב החצ"פ ז"ל בפקר שנות חיים וז"ל
 ההולכים לזיזארא צעריה וצעריה"כ וצער"ה להשתטח על קברי הדיקים טמא על
 זה צק' ברכת אליהו ז"ל דז"ן פ"א לתת טעמים וכוונות ולאשר ולקיים המנהג כי
 אין בו כוח פקפוק ועי"ש צק' טומ"ד ור"י דז"ך ומהל"ה ועמך צרכה צמאמר
 שפתי הנזות דכ"ד מה שדברו צענין הזיזארא ט"ש האומנם לריך שחבר
 ההולך לזיזארא דאס בלתי טהור שיעשה טבילה קודם שילך וגם אחרי שיבו
 טיב שיעבול ואס לא יוכל לעשות כן מוטב לו שלא ילך וכן צעת התפלה
 ביתפלל האדם על קברי הדיקים וצפרט כשמגמתו הוא ללכת צדרכי ה' ויעיל
 הדבר כמ"ש רש"י ז"ל צחומם פרשת בלה לך על פקוק ויצא עד הצרון וגם
 דאשכחין צקפר ההקדוים צ"א ק"ס דיש נחת רוח למתים כשהולכים לקברם
 ולטחור ולרלות צעד מלצותיהם והוא טוב מכל הדין מכל מקום אס אין האיש
 מעוקר וטומאתו עליו והוא לבוש צגדים לואיס לא לרלון ויהיה והבעדר טוב
 ממצואות ולפחות יעשה טבילת ידים בהליכתו וצחירתו היכא דאי אפשר לו לטבול
 ויהיה זהיר ביתן לדקה לעניים קודם שיבנק לעשות זיזארא ויכון שהש"ת יתן לו
 רחמים בזכות הדיקים וכו' בהם ילילו עוצ צעדו כמ"ש צדט"צ ואס"א ס' תקפ"א
 עכ"ל וצפרט עתה שדפס החצור היקר הזה של הרב הקדוש הנז"ל זע"א שמונה
 ללמוד על קברו כל המשתטח על קברו בודאי הגמור אס יעשו כן לא ישובו ריקם
 ותפלתם תקובל צרלון אמן :

ועוד חשיבה ידי להביא גדולה תשובה להאיש המשבול הנכבד והוא כי ראיתי צקפר
 הרב שער כבוד ה' להרב"ג המפורסם המלוצ"ן כקש"ת רבינו אפרים אנקאווא
 זלוק"ל זיע"א בהקדמת הרב"ג ר"מ ור"מ צעוצ"י תלמאקאן ועי"ה כקש"ת
 כמורה"ה בליה ז"ל צענין הנקיס שטושים הדיקים המוזכרים בתלמוד צכמה
 מקומות וחקר להביא כל קצרות ראשונים ואחרונים המוזכרים צענינים כאלו והביא
 ספר דברי הצרית צח"צ מאמר י"ב עי"ש והביא דעת הרמב"ן והרשב"א ז"ל
 והעיקרים ז"ל והמתנגדים להם הרמ"ק ור"ה והרמב"א ז"ל והרב ז"ל בהכמתו
 הרמ"ה קיים את דברי מגיהם ולא פלגן בהדייהו ועי"ש דברו אלהים חיים וכמו כן
 עיין צקפר תקפו של גס ח"צ למופת דורנו הרב"ג המפורסם צדורו ראב"ד מטיב"ק
 ארץ חמדת לצבנו זו טבירה תוצ"צ חד צדרא כקש"ת חיים חביב דוד סתרון זלוק"ל
 הביא גס הוא תשובת רב האי גאון הוצאו דבריו צענין יעקב על מקבת חגיגה פרק
 אין דורשין גבי עיזא דארבעה שנקסו לפחדם ובסוף התשובה כתב כי דבר זה

מקובל אלל הראשונים כולם יחדיו ולא היה אחד אשר מנחש בו כי אומרים היו כי הקצ"ה עושה אותות ומוראות על ידי הלדוקי' כמו שהיה עושה על ידי הנציאים וכו' ובשלמה מה רב שמואל גאון חולתו שהרצו לקרות בספרי הנזכרים שאומרים אין מראין אלו המוראות אלא לנציאים ולא עשה גם כזה אלא לנציאים ומנחשין בכל מעשה שנאמר בו גם כי עשה גם ללדוקים ואמרו כי אין זו הלכה וכו' ואנו קוצרים שהקצ"ה עושה גם ללדוקים ונפלאות וכו' עכ"ל ומהר"ג המפורסם הד דברא ז"ל הרצה להקשות על הגאון מה שמואל ז"ל מכמה מקומות ושי"ש בדבריו הנשימים ואחר כך כתב חז"ל ויפה אמר מה הגאון רב האי גאון שהגאון טעה בזה מפני שקרא בספרי היונים וטעה אחר דעותיהם אשר לא ראו אור התבונה הקדושה ונפלות הנפש וכו' והא דקמן פאטימורא אשר דקן בשפלות הנפש וכו' אך בזה תדע כי הגם שהלדוקים האחרונים יש להם יד ושם לעשות נפלאות גדולות כמו הראשונים האמנם לא יצא מביטוי שגוי והבדל בין הדורות והזמנים לפי הלורך לעולם לקדוש שמו ויתבאר כי בדורות הראשונים וכו' שי"ש ותושיטו הנקיים רק לעתות צלה שלא תבא יהיה גם מולנע ומנוסה במשט השכלה לכל המשיל ושיין בספר גנת אנוח להרב"ק ומהר"י גוקטיליא ז"ל וכל דברי קודשו ונחלי אב בחון זהם וחקור זהם כי הם דברים מיישבים את הלב ושיין בספר מלחמות ה' להרמ"ג הלצ"ג בספר מלחמות ה' מאמר ו' בגם הוא היה מתכון לאמן ולחזק דברי חז"ל צענין נקיים ונפלאות הנמשכים על ידי חכמי הדורות וכו' ושי"ש החלוק וקיים מוהר"ג המפורסם הד דברא ז"ל חז"ל וכל זה בכתב רב האי גאון בשם מה שמואל חולתו לא דברו אלא בנס שלא על ידי תפלה ותשובה אצל גגם שעל ידי תפלה ותשובה לא אית אינש על יציאתא שהוא מכלל ישראל שיכחש בו דאס לא בן טקרת מלות תפלה ותשובה הק ובלוס וכן למה הלכות שנאמרו צענין הנקיים לענין צרכה וחולתם ואין יאמר מה שמואל גאון שאינם הלכה אלא על כרחיך כדאמרו שכתד"ק ושי"ש דברים המלדוקים וידבריו מעשי"צ ערצ"ס :

היוצא מדברי קודשו ז"ל האחת כמ"ש לעיל כי על ידי התפלה והתשובה הקצ"ה עושה את הנושק כמו שנאמר קריב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו צאמת ובהלטרף זכות הלדוקים ושי"א שבטית כי בנסו היחיד לרוך להיות מלושב על פי הטבע וכמ"ש הרמ"ג מוהר"ג צהקדמותו ע"ש ולזה אני אומר כי כל חולה אשר יוכל להתרפא על פי הטבע באורך הזמן או על פי רופא מומחה וכן שקרה אשר תוכל להתרפא ותלד באורך הזמן אזי צרכית הלדיק ושי"א מתרפאים במהרה בלי רופא ואומן והשקרה תלד במהרה גם היא בלי עזר הרופא וקוממים רק בתפלה לפני הלדוקים צרכיתם עושה להם גם ומתרפאים גם כל חולה ומחלה וכל צרה :

ובזה אני זוכר מ"ש בספר ילקוט החורים על מ"ש רש"י ט"פ לא יהיה בך עקר
 באינו מוליד ותמיד דמה בא להבחיטני מה בידוע לכל ובספר אבני שורם
 כתב על פי מ"ש חז"ל מפני מה אומתנו עקרות מפני שהקצ"ה מתאווה לתפלתן של
 לדיקים מ"ש לפי זה יב לראות מה זו הצרכה באם יעשו ראונו של מקום אז לא יהיה
 בהם עקר אדרבה אז מתאווה לתפלתן של לדיקים לזה פירש"י עקר באינו מוליד
 הנה לומר אין בני נמי דעקר כזה שאחר התפלות יולד זה אינו קללה חס ושלום
 דהקצ"ה מתאווה לתפלתן של לדיקים אבל עקר כזה באף לאחר התפלות ובקשות
 לא יולד זה קללה ובה לא יולד כי אם שובים ראונו של מקום עכ"ל :

ב' טיין צבאש"ט בקימן תקפ"ה בקר"י חז"ל ובזמן אס יב לכלוך מטופת או
 זבל על המלצות וקציצות לריק לנקותם וגם בלא יהיו חונים על המלצות
 מאותם עוברים ונבים בקוסם בחמורים בגמלים וחייבים הצבור להוציא על זה
 ממון רב כדי שיהיה מקום בית הקברות נקי ובה ובפרט מלצות הרצנים הגדולים
 הלדיקים שבאים להשתטח וללמוד ולהתפלל עליהם אם המקום אינו נקי כראוי מלבד
 כי לא יושל אדרבה ח"ו זיק כמ"ש ז"ל בקורא ומהפלל במקום שאינו נקי וכמו כן
 עיניהם יביתו אם יב אחיה מלצות ואבני הקברות שנתקלקלו לתקנם כמו שהוכיח
 ט"ז מוהר"ח ז"ל בספר חובות הים קצ' דקו"צ עב' עיי"ש ודחי יתן אל לבו
 דכמו שהוא מתקן כליו ומטהר גופו בר"ה וביוה"כ ללבוש בגדים נקיים ותוכן
 לבג"ש כמ"ש רי"ב"ה ק"י תקפ"ה וק"י תר"י ומר"ש בהגדה שם כמו כן יעשה
 בקברי הלדיקים ומינה נמי כשהוא קברי הורים שבאים להשתטח עליהם וזה מכלל
 כבוד אב ואם כמו שחייב בחייו להלבישו וכו' כדאיתא בקידושין דל"א עב' כמו כן
 צמותם לתקן מלצותם והאצנים אשר עליהם וקציצותם דאיתגור עליהם מכבדו בחייו
 ובמותו . וימליצבו צמותו היינו תיקון המלצה שהוא הלבוש האמיתי ומנסה לבקורת
 באבן על גביהם עכ"ל הרד"ה מוהר"י פאלאקי ז"ל בק' יפה ללב בק"י תקפ"ה עיי"ש
 ודו"ק . אך צאמת הגם שמלוח לעשות תיקון המלצה אך לא כמו שעושים היום
 מלצות גדולות אבני ביש ומלויירים ומכויירים בכל מיני פאר עז ובהר ככל חוקות
 הגויים האלה ציימנו עד שנופקדים כמה וכמה מאות אלפים פראנק כי לדעתי שזה
 איקור גמור מלבד שנוצרים על כל תשחית גם לדעתי יש צו משום חוקות הגויים
 ואנחנו עם בני ישראל די לנו לעשות מלצת אבן גדולה על שטח הקבר ודי בזה ועיין
 בק' היחזאלי צבית עולמים פרק ט"ו בק"י בט' כתב חז"ל כי הצניין לא מעלה ולא
 מוריד כלל ועיקר ואולי אלו המלצדים כסף וזהב לרוץ לעשות צניינים כהוני הונות
 שחושבים בזה לעלו ולתועלת הנלצ"ש אלא אדרבה עתידין ליתן את הדין שמצינו
 את העניים שאין בידם וכו' האם אין זה עון פלילי לאלו הצנוים בקבוס עמוס אם

לצניין ביהכ"ג שהראה רב אחד ואמר לחצורו אם יפה ביהכ"ג אשר צנה אמר ליה
חצורו כמה נפשות שקצת צה כ"ג וקל וחומר לאלו המאכזרים כמה ממון על אבן
דומם וכח ועיין שם שהאריך הרב ילוי בלהבות קודש דברים היוצאים מן הלש דברים
אמתיים וגבונים ורצ בהערה זאת .

ולענין שהכנים נכנסים להשתטח על קצרות הלדיקים זיע"א כבר הארכו צה
הרה"ג הראשון בקו' הדומ"ץ בעיה"ק לפת"ו חק"ל בקש"ת כמוהר"ח
סתיון ז"ל בסי' הבהיר ארץ חיים בסי' יו"ד כה"י עיי"ש בצקיאותו הנפלאה ולהכדיל בין
החיים הרה"ג מו"מ הראב"ד בעיה"ק טבריה ת"ו כמוהר"ח זריהן ילוי בסי' הנחמד
צבורי יעקב צחוי"ד ועש' שהארכו למעניות עכ"פ בקצרות הלדיקים של פה
המערב אשר חוצה קצורים בתוך בית החיים לרובים הכהנים להזהרו לעמוד
מרחיק במקום שאין ספק ודי צה גם לריך להודיע שאין ללכת בכל יום על בית
הקצרות כי לריך קדושה וטהרה כאשר ליונו האר"י ז"ל לריך לעצול קודם שיכנס
לבית עלמין וגם אחרי שובו לריך עוד עיבלה אחרת ובמ"ש לעיל מבש' מוהר"ח"ק זל
ומי הוא זה אשר מזהר מזה ואחד חכם לוח לאשתו וצניו בלא ילכו על קצרו כי אם ציוס
השבע וציוס תשלוס החו' ובפקידת הבנה דוקא כאשר ראיתי באיזה ספר ומבשר
אני את מנהג א"י תו' שכשהולכים לבית עלמין בער"ה או בעיה"ק עומדים מרחוק
לביה"ק וקורין התפלות וע"י בקה"צ היחיאלי הגד"מ צירובת"ו שהציו דברים אלו
ודי בהערה הזאת עכ"פ אשרי המחזיק לתקן מקום הקצרות של הלדיקים בזכות
הלדיקים תגן עליו אמן כ"ד בצוטה על זכות הלדיקים שיחזירוני לארצי ארץ
הקדושה ואת דבר עזרו יקר"צ וכו' המשמ"ח אליקים סי"ט

ה ק ד מ ת

הרבנים המופלגים : בפז מסולאים : היושבים על מדין : דייני דגהר דיעה : ואור
תורתם זורחת בעובי דאר אביצא ואגפיה יע"ה

היום יום בשורה . ליחודים היתה אורה . אורה זו תורה . תורתן של ראשונים :
האי ספרא נהר . ספרא דמארי טז . הוא ספר הקדוש ספר המלכות למו"ר
הגאון המפורסם המקובל האלהי חד מקמאייא . בעל חתייה ותמחייה מקגני לוי .
הוא הק' רבינו דוד הלוי . זלוק"ל וזיע"א צואו ונחזק טובה לדידינו ואר"ע
הרב המופלא מר דיינא נש"ק כקש"ת יעקב משה מו"ל דאנו יל"י אשר בשקידתו
ובחשקו להוילא לאור כל תעלומה בהיותו במשרד הרצנות בעובי מנכ"ר יע"ה
הביא לפנינו חמדה נחמה ספר עתיק יומין זה ספר המלכות ברכ' ה' חילו אמן
ואפריין נמטייה וזרכות לראש לדיק גבר חכם בעוז הוא ידידינו אורב את המלות
אורב את התורה ולומדיה עץ חיים למחזיקים בה ותומכיה בעל אכסניה לכל דל
ובהלך יגיעי כח . ולעמלי תורה . ואלה תולדות נח . זש"ה החו"ן סי' יצחק
אלמאלי"ח יל"י בר כהכ"ט הזכ"ך דוד יל"י אשר כל ימיו עמל וטרח ואזן ותקן
ויקד את מקום הרה"ק הלדיק זלוק"ל וזיע"א עד אשר עשאו כגן ה' בארץ מלרים
ועתה העיר ה' את רוחו רוח טהורה רוח נדיבה להביא לצית הדפוס הספר היקר
הזה דתבר גזחי תודה רבה ונשגבה אגן דאמרינן איישר חיליה לאורייתא יהי רלון זכות
הרב הקדוש זיע"א תגן צעדו וצעד אשתו וצתו וצנו יל"י וימלא את משאלות לבו לטובה
אמן אחינו אנשי קהלתנו קחו את הספר היקר הזה והציאו ברכה אל בתיכם בחוכסך
בחו זהב אל תחשו על ממונכים כי ממנו יוקח לתקן ולשכלל את מקום הרה"ק
זיע"א כי שם אור ה' את הצרכה חיים עד העולם כ"ד משרתי בק"י החו"פ בעובי
דאר אלבידא יע"ה ציוס ר"ח אייר ש' ופועל ידי תרצ"ה לפ"ג :

ע"ה	ע"ה	ע"ה	ע"ה
דוד אדהאן	אברהם אביחצירא	אברהם יפרח	יוסף הלוי
ס"ט	ס"ט	ס"ט	ס"ט
סה"ר	דיין ומו"ן	מוכיר הביד"ן	

במקהלים אברך את ה'

אברך את ה' אשר יעצני והחייני וקיימני והגיעני ויכני לבא עד הלום להקריב קרבן בכורים להקריב על מזבח הדפוס תורת ה' תמימה תורתו של עט"ר מורד אדמו"ר הגאון המפורסם צדיק יסוד עולם המלובן בקש"ת כמוהר"ר דוד הלוי וצוק"ל וזיע"א הקבור בכפר דראע זה ספר תולדות האדם הגדול בענקים ומחזיקנא טיבותא לרישאי הוא הראש המעוז עט"ר מוה"ר הגדול מעוז המפורסם לש"ס ולתהלה ענוה ויראה . תנא ירושלמא . הראב"ד מק"ו מזר"ק טהור בקש"ת משמ"ח אקים ואנשים אשר הוא בדבריו המתוקים ומעריב עריבים עלי דברי אוהב . עורירני וחזיקני ואמצני וסייעני והרהיב עז בנפשי לבא אל המלאכה מלאכת הדפוס ספר המלכות להרה"ק זיע"א והוא אשר הוציא'הו לאורה באמצעות ידידיו הרב המופלא מד' בקש"ת יעקב משה טולידאנו יצ"ו ותל"ת על אשר באתי לגומרה של תורה ואפריין נמטייה לידידי ואו"ע חמדת לבי את שאהבה נפשי ה"ה מעלת הרב המובהק שמן תורק חריף ובקי זר"ק בקש"ת שמעון אביקאצ"ן יצ"ו אשר בא לפה להרביץ תורה בתלמידים יצ"ו בישיבת כתר תורה אשר נתיסדה פה בעיר הזאת והוא היה קורא ומגיה את ספר הקדוש הזה אשר מחזה שדי יחזה ואתו עמו ידיד נפשי הח' הוה"ק זר"ק הר' גד עבו יצ"ו מעיה"ק צפת"ו עד אשר יצא מנוקה ומשופה מכל טעות כי הבתיבה עתיקת יומין וכמעט היה למאכלת עש אך בחכמתו היקרה ידע לה מר והגהו עד שידו מגעת ברכהו ה' ותן לו פרנסה טובה וברכה וחיים ארוכים אמן אליכם אישים אקרא שכל הבא ליקח את הספר הזה צריך לתת מחיר הספר הק' הזה כי כספו מוקטן ומוגש לתקן מקום שבת הרה"ק זיע"א וכל הנותן בעין יפה הוא נותן ולא נצרכה אלא להעדפה ובשכר זאת תאריכו ימים ושנים וימלא האי"ת משאלות לבכם לטובה כ"ד עבד ומשרת להרה"ק הצדיק זיע"א החו"פ בעוב"י דאר לביצא יע"ה ביום ר"ח דחו' אייר ש' ואתה תשמע אל ר'נ'ת'ם לפ"ק :

הצער יצחק ן לא"א דוד למאליח ס"ט

אחרי מופלג אנה ה' לידי כתב יד קרוע ובלויי מכתב יד חו"ר
 דמנאת יע"ה תחותמים בועשרה רבנים מעיר הנז' כמו שיתבאר
 בסמוך ששלחו לי ידידינו הרב הכולל זר"ק כמות"ר מסעוד
 הכהן יצו' שמצאו בתוך ספר אחד בעיר בצאר יע"ה וכעת הוא
 כמס תחת ידי והעתקתיו להדפיסו אות באות ותיבה בתיבה
 וזה מה שכתוב בו .

וזמין ה' לפנינו החכם השלם כהה"ר יוסף אזנאתי נר"ו
 והפצרנו בו להיות פקיד על ענין זה ומעתה אנחנו מודים
 בהור"ג שמנינו את החכם הנז' פקיד לקבץ כל הנדרים
 הנמצאים ושיהיו מן היום הזה והלאה הכל ינתן בידו
 להביאם או לשולחם למח"ז וזכות הרב הקדוש המלוב"ן רבינו
 דוד הלוי זיע"א היא תגן עליכם ועל זרעכם באורך ימים
 ושנות חיים . ובני בנים . ורוב הונים ואונים . כי"ר הכ"ד
 החו"פ דמנאת יע"ה בסדר את מספר ימיך אמלא ש' זאת
 חקת ה' ת' ו' ר' ה' לפ"ק וישע יקרב ממוצא וממערב וש"ר
 ואלה שמות הרבנים התותמים

הא' כמות"ר חיים בוחבוט זל"ה	ר' יוסף נ' איתו אמאליח
ר' מסעוד נ' ר' יעקב נחמיים	ר' מסעוד נ' לולו
ר' מסעוד נ' שלום אוחנא	ר' אהרן נ' אברהם זוהר
ר' יעקב נ' שלמה נ' דו"ח	ר' חיים נ' דוד אדהאן
ר' שלמה נ' הרום	ר' דוד נ' אברהם קדוש

ע"ה יצחק אמאליח יצ"ו נ' לאי הר' דוד יצ"ו

ספר המלכות

מה שמצינו הוא זה מפסקא המתחלת סוד היאך וכו'
והשאר בעוה"ד נאבד חבל על דאבדון

סוד חמץ חמץ מן מחמלת ישאר לך מת
לרמוז לך שהמורות הם צעין מחים
הה"ד ודורש אל המחים כי הם מחים
בשציל שאין להם רוח חיים והם עומדים
כמתים ואין מתגלגלים הה"ד מחמלת
ודי למצין ע"כ :

סוד ההגדה שופים את הכוס והה"ד
מוציא אותנו כי הכוס רומז לעטרת
ישראל הנקראת כוס של דוד שהיא רוי"ה
לוגין במינוי לריך שטיפה כשילאו
ישראל ממלכים ולעצלו צמי מקור
העליון הה"ד וצדדת הטל על המחנה
לילה מכאן שהטצילה צלילה וטהרה
מזוהמה של מלכים ומגלוליהם ונכנסו
ברשות הקדוש והטהור כעין דוגמה זו
כנסת ישראל שהיתה עמהם ונטמאת
בציכול לריכה ג"כ טצילה מן עומק של
הנחל הה"ד וחקתיו עליוס מים טהורים
וכו' ושאתם מים בששון ממעיני
הישועה פי' מצ"ע שהוא מעין שלא
יפקדו מימיו ו"ת וי"ת כעין דוגמה זו
אנו לריכין להדמות ליוצרנו כי דיו לעבד
להיות כרצו להראות רמז לייחוד העליון
ועל זה אנו שופים הכוס כדי לרמוז

סוד היאך היא ההשגחה כי החכמים
הראשונים שהם אנשי אמת היו
לוקחין עשר התיבות לחם וכויו מניחין
אותן בעשר זוויות וכויו חוזרין לזוויות
הראשון ולוקח החתיכה שהניח שם
ומצדק עליה על ציפור חמץ ומקצן
אותם בקטרה אחת וישמור אותם עד
למחר בשעת השריפה ושרפם כדרך
העולם * אבל קוד הענין למה עשר
התיבות ולא פחות ולא יותר לרמוז לך
כנגד עשר טמאות כדי לצטל אותם
ולצטתם מן העולם שלא ישאר שום
קטרוג בעולם על ישראל אלא ישאר הם
לריכין להם רחמים בפקה הה"ד ליל
שמורים הוא לה' * שהם שמורים מכל
מיני מזיקין ופוענניות מקטרגים על
העולם אלא הם יושבים שמורים כצני
חורין כיון הטוב שמוזד על שמוריו
וצצטחה צלי פגע רע וצלי שטן וצלי
מקטרג ומשטין לכן לוו להשגית החמץ
ודי למצין * ולריך אתה לדעת שתי
מדות הם בעולם חמץ וזכר מחמלת
נקצה * חמץ תמורת הזכר ומחמלת
תמורת הנקצה ודי למצין * ד"א מחמלת

ספר המלכות

לכוס של דוד ע"ה כי כל הדברי העליונים
תלויים במעשה התחתון ודי למצין .
ומתקנין את השלחן בכל מיני קערות
כוסות ולוחות ונרות כדי לרמוז לשלחן
שהיה העטרה שהיה מלאה שלמה מכל
אורות עליונים ומכל אפקלריאות ונצאות
כלם נראים על השלחן הזה . ודי כוסות
רומזים כנגד ארבע גאולות כנגד י"הי"מ.
הנקראים כוסות כי הם מקבלין המשקה
מן הנחל ומשפיעין למטה ולא יסתה יותר
מארבעה כוסות . ואם ילמא יסתה מים
כך הוא הדין והקוד הזה וזה יולא
מעדן מן החכמה . להשקות את הגן פי
צינה הנקרא גן עדן ללדיקים . ומשם
יפרד ויהי לארבעה ראשים פי י"הי"מ
ומשם והלכה עולם הנפרדים ואינן
בכלל הקפירות . ועל זה אלו הכוסות
כנגד אלו המדות ומשם והלכה אינו
בכלל הקפירות אלא עשר קפירות
בלימה ולא יותר . לכן כל מי ששותה
הכוס חמישי כאלו נותן יתרון במקום
דלא לריך יתרון אלא יסתה מים כדי
להראות שאין שם יותר מדה אלא
מכאן ואילך הוא חוץ לייחוד ועל זה די
כוסות ודי ולא פחות ולא יותר .
והקערה שיש בה המלות והמרור
ושאר הענינים רומז להקף המקיף
את השמש הם י"צ גבולי אלכסוניות
המלא העניה רומז לעני שהם
לחס עוני והיא עניה וענתות

והקוד הזה עני ורוב על חמור . ומלא
העשירה רומז לצינה שהיא עשירה
העשויה צמי פירות העליונות כגון שמן
ושאר משקין משתבחים וכיוצא בהם לפי
בצינה מקבלת השמן על מכונן של הנחל
הי"ד כשמן הטוב על הראש . ונקראת
קין בן שמן לפי שהיא קין היוצל והיא
נאללת מן הצינה ועל זה נקראת מלא
עשירה . ד"א למה נקראת עשירה בשביל
שממנה נאלל לד לפון שהוא זהב הי"ד
מלפון זהב יאתה . ומרור רומז למדת
הגבורה שהוא מר וקשה צדינו למה
בשביל שישראל נשתעבדו במלכים בדין
הגבורה נשתעבדו הי"ד וגם את הגוי
אשר יעבדו דן אנכי . ד"א מרור רומז
לכנסת ישראל שהיא מדה חייה צין
התמורות הי"ד ויין למרי נפש והבן זה .
הקא רומז לתפארת שהוא מדת התפארת
שהוא חס ורחם על העטרה הי"ד יודיע
לדיק נפש בהמתו . וגועלין ידיהם לרמוז
לזוכמת מלכים שנטהרו מהם כי הם
ילאו מרשות הטמא אל רשות הקדוש .
ויושבין מקובצין על לד שמאל כצני חורין .
והקוד הזה ויקצ אלהים את העם וגו'
מלשון הקצה לפי שילאו ישראל ממלכים
נעשו צני חורין וקנינים על העולם .
משל למה הדבר דומה לבת מלכים
שהיתה מלקטת בשצלים והיה המלך
עוצר ומכיר בה שהיא בתו של אהבה
וגטלה והושיבה בקרן שלו והיו הנשים

עוצרות ורואות שהיא יושבת עם המלך
 במרכבתו מיד היו תמכות ואומרות ראו
 פלוגית שהיתה מלקטת עמנו בשבולים
 אתמול ועכשיו היא יושבת עם המלך
 אמרה והשיבה להם כשם שאתם תמכות
 עלי כך אני תמיכה על עמאי וקראה על
 עמיה לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות
 וגו' מי הם המלך מלכי המלכים
 הקצ"ה וכתו של מלך היא כנסת ישראל
 שגשגת עצה בגלות מלרים בעצדת פרך
 והיתה מלקטת שבטים הה"ד לקושש
 קש לתנן. והיה המלך העליון עוצר
 לגנוף את מלרים והכיר צדק אברהם
 יחזק ויעקב המלקטים שבטים מיד נטלן
 והושיבן במרכבתו והקיבן ללד שמאל
 הה"ד לפני בעל לפון נכחו תחנו על
 הים כי לפון ללד שמאל והקצ"ה הקיבן
 של מלכים על ללד שמאל ודי למצין.
 והקצ"ה מושיאן ממלרים צדוק נטויה
 בארבעה דגלים ובארון ברית ה' הכולך
 לפנייהם ושבעה עניים מקיפין אותם
 כקובה ונכהנים ובלוים ובישראלים
 והם עולים מן המדבר ואומות העולם
 אומרים מי זאת עולה מן המדבר. אלא
 השיב להם בלעם אלו הן זרע אברהם
 יחזק ויעקב השיבו לו והלא אתמול היו
 עבדים לפרעה ועכשיו הם בני חורין
 על הים צדגלים ארבעה ובמרכבות
 מלכים וסגנים ושיניה לפנייהם וענני
 כבוד מקיפין אותם וקראו על עממן לא

ידעתי נפשי שמתני מרכבות וכו' צענין
 דוגמא זו אנו עושין הקיבה למטה
 והבן זה. ואח"ך יקח מלך ויעשה
 ממנה שתי פרוקות רמו דרכו של עני
 צפרוס לפי שהעטרה היא מקבלת השפע
 לחלאין מחליטה צפרק מלד החסד
 ומחליטה צערב מלד הגבורה ויתן החלי
 האחד צין השלימות לרמו שהיא עולה
 צין שתי המדות שהם גדולה וגבורה
 ונתנת הכלה צין שתי הזרועות וגמלאה
 עטרה ופגומה יושבת צין השלמות והבן
 זה, ויגביה הקערה על ראש התינוק
 ההגברה זו רומז להגביה כנסת ישראל
 עם החתן שהיא תפארת ישראל ואח"ך
 כשיעשה כל לורכיו וכל עניניו יקח מלך
 שלימה והפרוסה שצקערה ויצרך על
 השלימה המושיא לחם מן הארץ לעי
 שמאל שלימה רומז לעולם הצינה שהיא
 שלימה בכל השלימות והוא עולם השלם
 והוא מושיא לחם מן הארץ שהיא חכמה
 הה"ד מאשר שמנה לחמו וכו' ויצרך
 על הפרוסה שרומז ללחם עוני על
 אכילת מלך והבן זה. ויאכלו אותם
 שניהם ביחד לרמוז כדי לכלול המלך
 הפרוסה שהיא עני עם השלימה
 שהיא צינה ולהתחבר הייחוד אחד.
 לכן קבלה צדיהם שלוקחין חתיכה של
 המושיא מן השלימה וחתיכה מן הפרוס
 וכורכין אותה ביחד ואוכלין אותה צפעס
 אחת כי לחצר העטי עם אס הצנים

ספר המלכות

שמחה והבן זה. ואחר כך לוקחין חסא ויטבול אותו בחרוסת ויבדק צא"י אח"כ על אכילת מרור. רמז לתפארת ישראל שהוא חס על כל התחתונים ונתחבר עם העטרה שהוא חרוקית. חרוקית מלשון חרקה שהוא כלי חרס היא העטרה שהיא טלקא של היוגה לפי וכלה לשנות המעשה ועל זה תפארת ישראל מתחבר עם העטרה לרמז עמו אנכי בצרה. ואח"כ לוקחין חלי הפרוסה הנשאר תחת המפה ויאכלוהו זהו אפיקומן רמז למי שיכנס לע"ה העליון יכנס בתחלה בשערי הידוע"ה שהם תפארת ועטרה ואח"כ יעלה מן מדה למדה עד שיגיע לכ"ע ואח"כ ירד למלכות ונמלא בשער שוכנס בזהו שער ולא פי עטרה כמו המלה בך עליה בתחלה ואבלה וזה קיים כדי שישאר טעם המלה בפיו והבן זה מאד. נשלב של"ל צק"ד:

עתה צאתי להשכילך ולבדועך צפי האותיות וקודותיהם כל אחד ואחד לפי צורתו לאחר קפירה הוא רומז והמשכיל יבין וידוע לה' צראשונה א היו"ד עליונה רומז לכ"ע שהוא למעלה מן הכל והוא התחלת וקיום של כל הנמצאים לכן אמרו ורמזו שהוא קולו של יו"ד כי הוא מקבל מלמעלה ומשפיע למטה לכן היו"ד יש לו צינור פתוח למשך האמנעי כגון זה א ויש מן בעלי האמונה

שהם אומ' על דרך הקוד הנסתר ועלם כי היו"ד העליונה שיש לו צינור פתוח רומז לע"ה הע"ה שהוא משפיע דרך זה הצינור למשך האמנעי שהוא כ"ע לכן היו"ד העליונה הוא נוגע באמנעי ומשך האמנעי הוא פתוח ליו"ד התחתון דרך הצינור לרמז שצ"ע הוא משפיע להכמה שהוא יו"ד תחתונה נמלא שזרת האלף רומז לשלב מדות נעלמות לחין סוף ולחין ולש פ"י הכמה ולפי דרך המפרשים שהוא רומז לכ"ע והכמה וצויה. ב רומז לכ"ע כי הצינור פתוח מזה הצד וקתום מלד אחר וצד הקתום שהוא רומז שהוא נעלם ונסתר מלד שהוא מקבל מע"ה הע"ה ואין לשם שום רעיון וכלל להרהר שם אפי' החיה בעלמה נלחית מהשיגה למעלה הימנה לכן היא קותמת עלמה כמו שהוא קוגר וקוהם עיניו מלהביט אל האלהים והקוד צזה ונסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים והמשכיל ישתוק וידוע לה. ולד האחר פתוח רומז הצד של כ"ע שהוא כנגדו לבדוע שיש שם קלת הרהור והבגה ויש צד לעלות שם אע"פ שהוא אי"ן אינו ואי"ן ממש. אצל כנגד ע"ה הע"ה הוא אי"ן וכנגד צד הכמה הוא נקרא אין ויש. ועוד למה הוא פתוח הצינור ללד אחד בצביל שהוא משפיע השפע שהוא מקבל מלמעלה אליו. ד"ה הצינור רומז אל הצויה שהוא קתום

הקדושים והטהורים משי' הש' שהוא
הצריכה העליונה שהוא מצד כל
הנמצאים ברוך הוא וברוך שמו חי וקיים
בשכמליו. ד"א דלת רומן לבינה
ולגבורה עם ליטוריותיהם. ד"א דלת
רומן למלכות יה' שהיא עומדת בשער
המלך העליון שהיא בשין דלת לכל
הנכנסים בעולם הייחוד. ד"א דלת
מלבן דלת ושניה באין לה ארז

מטמיה כלל אלא מה שמתקין לה
מלמעלה כי היא דלת ודלולה מכל
המדרגות לכן היא עומדת בדלת כדרך
העניים בהם מצדדים צפתחי הנדיבים
ה רומן לבינה שהיא לורת ה"א עליונה
והיא עולם היוצל והחירות ובצת הגדול
וכל מיני חיובות ממש יצא לזה העולם.
ד"א ה"א רומן לליטור הארוך היורד מן
כ"ט לימין ה' ולליטור המתפשט מן
החכמה לבינה ולליטור המתפשט ויורד
מן הבינה לגבורה כלורתו. ה"א ד"א
ה"א רומן לה"א תחתונה שהיא נקטת
ישראל שנקראת ה"א. ד"א ה"א רומן
לחכמה ולבינה ולגבורה עם ליטוריותיהם
ד"א ה"א רומן לבינה שהיא ה' גדולה.
1 רומן לתפארת שהיא לורת וא"ו והיא
הקפירה השבית והיא מקבלת מכל
מאורות עליונים ויתקבלו בהם הליטורות
ויתחברו בהם כלורת וא"ו. ד"א וא"ו
רומן לליטור היורד מן התפארת אל
היקוד. ד"א וא"ו אומר כ"ט לטורה

מזה הלא ללד של כ"ט לפי שהוא עולם
הקדוש ופתוח לזה הלא כי ימינו פשוטה
לקבל שנים פ"י איתם שצאים לחזור
בתשובה לכן הוא נקרא תשובה והמדה
ש"ש בתוכה נקראת בינה וזהו לורתו

יה	שובה	יה
	בוש	
ההה		ההה

כי הוא מקבל שנים לכל הצאים
להתטהר. וזהו שא"ל הצא ליטהר
מקייטין איתו מן הלא בתשובה להעלותו
מעליו לעליו עד במעלים איתו למקום
התשובה. 1 ראש הגימל רומן לכ"ט
והמשך הארוך רומן לליטור היורד מן
כ"ט אל תפארת יה' להדיש כ"ט מקבל
משי' הש' ומשפיע דרך הליטור אל
התפארת לכן זה הליטור פתוח והיורד
של גימל של שמהל רומן לגבורה שהוא
עומד לך שמהל ומשפיע לו כדי להשקיט
חרונו ורמוז כדי שיתבקס העולם ויכולים
לקבל דינו ודי למבין. ד' המשך
של הדי רומן לחכמה ולגדולה עם
ליטוריותיהם רומן דלת. ד"א דלת
מלבן דלת שהיא דלת. ד"א רומן לכ"ט
שהוא גבורה מכל הגבורים ה"ד כי
גבורה מעל גבור בומר. כי דלת מלבן
דלת שהוא דלת לש"י הש'. ד"א מלבן
דלת לנו. מלבן שהיא שואב המים

ספר המלכות

הא לך י' קאיות שהם משפיעים לך
 מטוב שאני מקבל מעי' ה' ז' רומז
 לגבורה ולנלח שהם שתיים בצורת ז"ן
 ד"א זין רומז לגבורה שהיא כלי זין
 ומלחמה. ד"א זין רומז לגבורה ולהוד
 כי ראש הזין רומז לגבורה ומשפיע
 להוד דרך הלימוד הפתוח מוחזק דינו
 לכן נקרא גבורה ז"ן. ח' היא רומז
 ללימוד המתפשט מן החכמה אל הצינה
 לגבורה וללימוד היורד מן החכמה אל
 הגדולה כלורת ח' ודי למצין. ט' הראש
 האחד של ה' שהיא לימין רומז לחסד
 וראש של שמאל רומז לגבורה ועיגול של
 מעט רומז לתפארת עם לינרותיהם
 והמשכיל ידוע לה'. ד"א ט' רומז
 לגבורה שהוא משהות ומבלה הכל מן
 וטאטותיה צמטאטי השמד שהוא כללו
 נחלה. י' רומז לעי' ה' ח' שם שם
 השגה והרהור ואקור לשלוח שם
 המחשבה ד"א יו"ד רומז לחכמה שהוא
 יו"ד כמו שחברנו צבמה מקומות.
 ב' רומז לכ"ע וחכמה וצינה עם
 הלינרות הדבוקים והמחוצרים צהם
 ד"א כי הכי רומז לנלח והוד שהם
 מאזני לך לבי קף קף שהם שתי
 כפות הכ"ד גש' לצבינו אל כפים אל
 אל צממים. ד"א הכף רומז אל הלינור
 היורד כעין עיגול מן הנלח למלכות ומן
 המלכות עולה ומתעל להוד. ג' ראש
 הלמד רומז אל כ"ע שהוא ראש ומלך

לכל הנמצאים כלם והוא גבור מעל
 גבור וגו' ומשפיע ויורד דרך הלינור
 לחכמה ולגדולה עם לינרותיהם שהם
 כלורת למ"ד. ד"א למ"ד רומז לגבורה
 כי למד מלשון מלמד ודרבן פי' עץ
 שיש בו צחל שמכה בו החורש הפרה
 כדי שתלך בתלמיה בן הדין העליון
 הוא מייסר כל הנצראים והלינור צדינו
 הקשה כדי להדריכם ולהנהיגם בדרך
 המשפט והיושר ודי למצין. מ' כי זה
 המ"ס רומז לעולם העליון כי היוד שהוא
 למעלה מן המס רומז לכ"ע ולחכמה
 ולצינה שהוא קטוב מכל לך ד"א מ"ס
 רומז לתפארת שהוא עולם הזכר לכן
 אין הזכר כמו הנקבה. נ' רומז
 לחכמה ולגדולה ולגבורה כי ראש הנון
 רומז לחכמה שהוא יס הגדול שהוא שם
 הדגים הנקראים נוני והלינור היורד
 מן החכמה אל החסד עם הגבורה
 רומז למשך התחתון של הנון. ד"א
 הנון עמוקה רומז אל הלינור המתפשט
 מן החכמה אל הצינה וללינור היורד
 מן החכמה אל החסד. ׀ הנון הפשוט
 כי ראש הנון רומז לתפארת ישראל
 והלינור המתפשט היורד מן ראש הנון
 רומז אל הלינור היורד מן התפארת אל
 היסוד וזכו כי התפארת מקבל מעולם
 העליון ומשפיע אל התחתון דרך ישר
 בלא עקמומיות והסוד צוה ישיביל
 המשכיל וידוע, ד"א הן רומז ליסוד

והמשך של הלדי רומז אל הצניח ולגבורה
עם לימורותיהם . ק רומז אל החכמה
וצניח עם לימורותיהם היורדים משם
צלחת ק' . ד רומז למלכות ה' שהוא
ריש ועניייה מלשון רש ועושר . ש כי
ראש המיני של השין רומז לנח והשמאל
רומז אל הוד והעיגול של השין רומז
ליסוד וראש האמצעי רומז לתפארת
והמשכיל ידוע לה' ד"א שין רומז אל
המלכות ה' מלשון שין כעדר הרחלים
וגו' שהיא כשנים לחומה לשמור מלכותה
שהשומרי העיר יושבים שם זה שלא
יכנסו האויבים צעיר כך היא יושבת
בשער המלך ושומרת עמה שלא יכנס
לה זר בשביל שהיא נקראת שומר
ישראל לכן נקראת שיי . ת רומז
למלכות ה' היא נקראת תיו מלשון
ובתיות תיו על מלחות האנשים כי
התיו רומז לחכמה ולצניח ולגדולה
ולגבורה כך קבלנו צפי' אלו כ"צ אותיות
על דרך החכמה הקתורה והנעלמה
אשר קבלו צעלי העיין איש מפי איש
עד אלינו . השם יאריך השגתיו ויתן
לנו חוזק לחזק שכלנו ודעתנו להבין
ולהשכיל תורתיו הקדושה אמן וכן
יהי רצון תס :

סוד התמונה בכל עת יהיו צגדיק
לצנים וגו' הם צגדי כהן לשרת
להקריב ולהדביק הנפש למקום מחלצה
הוא מקום הח' צגדים הלצנים

והעבורים

שנקרא לויתן שהוא קוד לויתן ונת זוגו
ד"א רומז לצינור הגדול היורד מכ"ע אל
התפא' כי הוא מקבל משי העי ומשפיע
למטה רומז אל התפארת לנח הכוד ויסקוד
המלכות עם לימורותיהם . ד"א קמך
רומז אל החקד כי הוא קומך ומקיס
הנפלים והנחשים בעולם התמורות
צקוד השלם והמשכיל יצין . ד"א קמך
רומז לכ"ע כי הוא קומך ונושא
עליונים ותחתונים מתחת זרועותיו
הכ"ד ומתחת זרועות עולם כי דרך
הקבל הוא נושא המשא על כתיפו הוא
קומך ונושא לעליונים ולתחתונים מתחת
הזרועות . ע רומז לגדולה ולגבורה
ולתפארת ולהוד עם לימורותיהם . ד"א
עין רומז לעטרה בשביל שכל המראית
נראות זה . ד"א עין רומז לכ"ע הקדוש
והטהור הוא עין פקוח שאינו נרדם
וישן אלא הוא משגיח ומצוי בכל
העולם והקוד הנה לא ינום ולא יישן
שומר ישראל פי' ישראל קצב והמשכיל
יצין וידוע לה' . ד"א עין רומז אל
החקד שהוא המעין של החקד שהוא
שולח מימיו לכל העומדים תחתיו .
פ רומז לחקד ולגבורה ולתפארת ולנח
והוד . ד"א פה רומז לגבורה שהוא
מדת הדין הקשה שהוא דגוש פה רומז
למלכות שהוא צ"ד הרפה שהוא רפה .
צ כי היוד שהוא על ובהלדי רומז
לחכמה שהוא בעולם האחר הפנימי

והטבורים וקדושים הוא הכול הפנימי
וקדש הקדשים והם שבעה ימים
עליונים הנקראים שבע ספירות כי הם
כחות עליונים כלם לכה אחד ועלם
אחד אלולים ולא ברואים והם הנקראים
לצחות אלהים חיים ונוראים לצחות ה'
לצחות אלהים ונקראים אלהים לצחות
ה' לצחות אל חי אל נורא והם תוארי
כה הפעולות וכל אלו באת כ"ב
אותיות התורה העליונה ואותיות
עליונות מקדש ומהם נתרשמו ונחקרו
לצחות בכה אלהים שכתו כתובים צאצב
אלהים והם רמזים ורשומים מלמעלה
והם קמויים מלמעלה למטה דקנין גמור
ובקשר חזק ואדיר כי כל מה שצא
הקצ"ה למטה הכל קנאו מלמעלה
ורשמו למטה וקשרו כמו אותיות
התורה שכתב ה' קנני ראשית דרכו .
קנה השמים ממעון קדשו שנאמר קנה
שמים וארץ . וכן צית המקדש מכא
כבודו . ארץ מארץ החיים . ישראל מן
העמים שנאמר עם זו קנית והכל
ברשום על דרך קשר :

וזה רשום האותיות ה"א מורה כ"ע
וליוורו כולל שלשה מדות חכמה ובינה
וגם התפארת ונלחה צמדתה אלף
מלשון ואחמיד חכמה והיא נקראת עוזו
ותפארתו של הקצ"ה ועליו אומר ז"ל
שהקצ"ה מניח תפילין ובעצת מנה
ממשלתה ובה הציון עוזו וניתנה

(1)

לישראל ע"י העטרה כשנשראל עובין
לזונו של מקום על ידה העטרה ואם
חי' על ידי העט' . בירתי היא צ' נתיבות
לחכמה וליוור מורה כי היה צית
לתפארת ח"ל צית דיוו של הקצ"ה ועל
ידה נפרע מן הרשעים ומשלם שכר
ללדיקים שנאמר צדק תשפוט עמיתך
ומזה גבורה וממשלתה בעצת לבנה .
ג האות עלמה מורה כי משלמת נוראות
ומשלמת צין דבר לדבר ושמה גימל
מלשון ציוס הגמל את ילחק ומלשון
ויגמול שקדים והיא המדה הגוברת
לכל שכתו וזרעו מושלה לו ושני
אותיות ליוור המורה על מדתה
הלוצבת עוז ובעת חמה ממשלתה .
ד יושבת בעשר ו"ו היא שער התפארת
והיא עשירית צין למטה צין למעלה
ואין לה אות שנאמר כי היא לצדה
עומדת ומצבת צין לתפארת ולחקד
וחקד מדתה ושמה דלת מלשון ודלת
ראשך בארגמן והיא יחודה וגדולה
צחקד וצרחמים וממשלתה בעצת כוכב
ה גמאלת ה' בכל לד אש למעלה אש
למטה והיא מוכנת לשניהם שכתו הנה
שכרו אחרו ופעולתו לפניו כי היא
לפניו ולאחריו וליוור כולל י"ב מדות
הקשר והרפה והם מן ג' עליונה
ושלשתם ליוור אחד רמז לשם הייחוד
אשר מהם וליוור מוכיח באומרו ה' ה'
תקלר וגם יד ה' היתה צם וממשלתה

צשערי לצנה. 1. עלמה תכרתת ויהי
 עמוד לעולמה שכתו' הנה מקום אתי
 ויו' מלבון ווי העמודים וכו' חזי השם
 ואין לו צור כי עמוד לכל וליורי
 האותיות ומשגיה מעלה ומטה ופניו
 כנגד הכ"א צעזר כי אינו לרוך הכ"א
 לו כי לרוך הכ"א לרוך שכתוב ויגבה
 ה' לצאות צמשפט וממשלתה צשעת
 חמה. 2. ויהי המדה המולדת שכתו'
 ויהי כאשר יוריס משה ידו והוא מלבון
 כלי זין כי היא כלי א' מזוין ומזומן
 לנכח והנה הרמת יד משה צלור זין
 וליוור מדתה ואז"ל מכאן מן התורה
 לנשיאות כפיס וחותמו וכו' ולין כגזר
 לרוך אורח כי צשעת חמה ממשלחה.
 3. וכו' מדת כוד וכו' כוד על המדות
 כי היא שמונית וליוור היא בלוי
 למדה ראשונה צאומרו תומיק ואוריק
 והשפעתה מן המדה הגוברת אצל
 עלמה מורה צשמונית הכוללת (הכל)
 הס עשר מדות כנגד לצושי כהונה כי
 היא ממדתו ושמה ה מלבון וחתו
 גבוריק תימן וליוור מורה צשתי מדות
 חקד ורחמים. ומורה כי השפט שלה
 צשעירות כמאמר חז"ל בגבורה וירדים
 גשמים לעולם לפי השלקן נתונה
 צמקומה צלפון וממשלתה צשעת לצנה
 4. ומדתה יקוד שבת ויהי המדה
 הפנימית ואיננה נמלחת כי היא צחצון
 טו"ת או הכ"א תחת הו"ד וצית מדתה

ואיו צשירא רמז ליוסף קטן מיעקב
 וזהו שאז"ל כי יוסף צברא דמית דיוקנו
 של יעקב ויהי מדתו כ"ל וצבת כ"ל
 לבין חמדה וכליון וצבת לבין מנוחה
 וחזקן ומדבר ויהי מנזקת הכסף
 צשעיתים כי היא מדה צשיית למזין
 כ"ל לכסף הטיב הוא לבין חמדה
 ומנוחה ובמטיב לבין חזקן וכליון
 עולם וצלור זין הרומזת למדבר ולזה
 היא פתוחה למעלה כי צה כלל הכל
 הצדיק והרשע וכו' לצד לפין טיבה וכו'
 בלוי ולדיוקס ילכו צס ופושעים וגו'
 ויהי בגורה כמו שאז"ל אם יש כח
 צאלהי האומות יצאו ויתקנו השבר
 וצשעת שכתו' ממשלתה. 1. היא
 העשירית מדת מלכות קדש מזון
 לקדש מקום בכל נאור ויהי רמז
 לצרית קדש לזך יקראוהו לרגלו רמז
 לה"א אחרונה לזך ולין צה ויהי צרחה
 ורחים ומזון לחקך התחנה כי היא
 הנקודה האמצעית כל האור השכל
 צלא שום צורה ודמיון רמז למה שכתוב
 ואל מי תדמינוי ואשים וזה נצדו
 התחנות ונתקדשו לו ויהי ממזרת יודו
 לה' הקדו וצשעת לצנה ממשלתה.
 2. ויהי מדת מלכות המדה המקצלת
 מכל ומצבת אלל הלא"ה לקבל הקד
 ורחמים ויהי ממזרת קף אחת כי היא
 רחל הקטנה טס כלים וממשלתה צשעת
 לצנה. 3. והוא המלמד לאדם

ספר המלכות

והיא אלה אלה שיהיה עם האלק במדה ובלשון
לא במצטא כי המצטא מבוהה כאשר
הליזר כי זאת המדה כתר ואלה צורה
ולורתה גזרה ורמה על כל ומורה כי
התפארת גוברת ומתעלה זה כי הם
בתי מדות מקבלת ומשפעת הנקראים
מלך עלין כמו קדר האלפא ביתא
להפך והיא מורה על היותה והעד
צחוכו כפול ועליוס נאמז גדול הדומה
ורב כה וגו' והעד בצחוכה אורה
בשכונה של מטה והכל אחד וממשלתה
בשעת שבתא והנה הם ארבע איתיות
במורים כך והחמישי מורה השם הקדש
במדתו כי האלק מורה בקדש הקדשים
שהוא לכל וכל והשני מורה עולם
הגלגלים החוזרים ברב כה וגבורה כי
הוא מאין אונים ואמך כה והשלישי
מורה בעולם השפל בית קיבול האחרון
ועל זה כפול עדותו בכתוב להי הארץ
ומלוכה . והרביעי קיבול ההרים
צירופלים רמז למעלה כי השם הוא
קביץ לעמו מעלה ומטה בגלגל
מטה ועד עולם כי היא שכונה
של מטה המקבצת ירושלים של מעלה
בכתוב ואני אהיה לה חומת אש קביץ .
נחזור למים כי היא מורה אלה מוחזק
כפול בלא מוס כי היותה צו כפול כי
האחד צו כפול הרבה וצית
קיבול הדין ובניהם אלה אחד זהם
בעולם אחד אשר נברא במדת החמים

כי היא פתוחה ונעט לומה ומשנתה
אלל הנהום להקים המים במקומם
שלא ילאו לעולם ולא ימנעו המשימות
משפולתם וממשלתה בשעת קדש .
ג (חבל) לצורה אשר התחלכו אצותי
לפני יחיה שנה מעין ומדתו האלוים
למעלה התפארת הסתלקותה מנחת
על החיות והיא המדה הנצורה והיא
נעלמת מעיני כל חי כמו שחזל עד ולא
עד בכלל כי היא שבת כנצור ממשלתו
והיא מלשון ימים אחד במנהג השפע
ומשנתה להצות לצחית חילית ותולדות
ומשפחות כלומה פרה ורצה גוי וקבל
מים ומנהג הים אחרונה לפדות הבשן
יכה לאילנות וחרשים ומנהג תצחית
שמש וגו' ומחלש סדרי קדש ומתחת
זרועות עולם וממשלתה לצורה .
ד מורה כי העיר ירושלים משפעת
עליה והיא מלשון קומך הי והיא אלה
קתומה מכל לז רמז לעיר המקובצת
בהרים צלומה העיר קביץ בלא יבנק
צחוכה ניעול וטנוף שבתא לא יצא כך
עוד טרל וטמא כי היא כלה קדש הי
קביץ לה בחומת אש בלא יצא זה עוד
והאלה השפל זה מורה בשכונה של
מטה ועולם מורים לקבוצ מקדש
במקדש ובשעת יחמה וממשלתה .
ה והוא מלשון וישכון וישראל צעה בדד
עין ישקב הוא בשכן חריבים במדבר
ארץ מלחה לא תבז . ממולה טיבור

קדש ולא תבז במאמר חז"ל לא יבינה
ולא עמידה הוא עין יעקב שאלו זה
הנה עין ה' אל ירחיו ואותה העין
נקראת יקוד ובזת וליורה ועס ז' ו'
במדת למדה אחת והוא אל עין מדבר
מדבר קדש מדבר קדמות וממשלתה
בשעת כוכב . פ הוא מלבן לפאה
האחת לפאת לפני והיא מדת העט'
למלכות והיא מלך ארון כרית ה'
והליורה שלה מורה במקדש של מעלה
ומקדש של מטה זה צתוק זה הוא
מאמר ז"ל שהקצ"ה מוסס כלי גדול
צתוק כלי קטון בשעת דק ממשלתה .
צ מלבן ארון כרית ה' וליורה מורה
בשני מדות העשירות (חקר) השמיות
ומדת נלה מדת על ה"א ובשעת חמה
ממשלתה . ק והיא מלבן מולאו
ותוקפתו תקופות השנה מדת הפ"א
והיא פתוחה למטה וליורה מורה בינה
העליונה המשפעת במלכות ובשעת לבנה
ממשלתה . ד והוא מלבן החל רב
והוא מורה אחת לצדה והוא מדת יקוד
מקום מנחת הדיוקים ולשבים כי היא
ירובה של מעלה ירובה מול והיא עין
קדש ומוגבל בקדש ובשעת שבתאי
ממשלתה . ש ומדתו נלה העליונה
הנקראת קולת למלה למנחה אבל ליורה
מורה שלש מדות עליונות הנשפעות
כאחת זכר לאצות והקשת למטה זכר
לחומם הכרית אשר כרת לארץ ליתן

אלו הם כ"ב אותיות שנכתבה
התורה עמהם והנה הם מפורשות
בקוד גדול ונקתר מאד היא התמונה
האמתית בלא שום ספק שכתוב ותמונת
ה' יצט והוא קוד שמותיו של הקצ"ה
ובה פעולותיו בלא נתנו לבאר אפי'
מקצתם והם קוד הקפירות וקוד
המדות וקוד המלאך וקוד אלוה בכתוב
צתורה ב"אמה וקוד הקפירות שהם
בדמות אדם ולזה ישמור האדם את
נפשו בלא קבלות אחרות וחזקות מאד
וציורו התורה המפורשים על קו היושר
ודעתו חזק בהם מאד בקבלה מקובלת
ושמא האדם יביס דמות מפורות בלא
(חקר) או בקפירות או במדות או
במולאס או במוצאס :

או במוצאס או (חקר) בלי פירוד

ספר המלכות

אז צלחתם בהם לזרע אדם ולכן יהיה דעתי ללל בהם ויבין בכל דבר ודבר בשני דק מאוד ודעתו חזק לרצ לבא אל הקדש פנימה ויבין דבר מתוך דבר בריאת עליונים ותחתונים כס כ"ג אותיות כי הם כחות עליונים הנקראים אלהים חיים ותבין נחות אלוה לרבים וקתים וחתים הדברים והיא בלתי רבצ אלהים נחותים אלפי בלתי ד' צס קוני בקדש והוא כלל עשרה"ן והקוד תבין אם אתה מבטל שתיק אלה הנחות בלתי אלפי כלל הכל כי הכל הולך אל מקום אחד קתים וחתים הדברים (הצל) והוא מדת אלה ותבין קתים (הצל) מדת המלאך ופטולתו היא הקפידה הדיא והנה (הצל) קפידה ותבין (הצל) צמדת מלאך מן הקוד שכתבנו למעלה אלהים ד' כי הכל הולך אל מקום אחד והתורה כי אם תבין ותסתיר לך ותבין במלאך העקידה ונתתי מטר ארבעה צעתו ונתתי (הצל) ועבר ד' לנגוף ולא יתן המבטח אנכי האל בית אל ועל אלו וכיולא בהם נקרא אלהים חיים והם מלאכי אלהים ד' כל בני האלהים מלאכי אלהים מקוד אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב כי הם לדבר אחד בלתי האל הגדול הגבור והנורא הוא הנקרא ד' ותבין צטוב ונאמר ד' נצחיות אלהים נצחית והרבה כאלו וזהו קוד עמוק ונורא

מאד כי עשר קפידות בהם צלחת האדם אז תבין הטיב לכל דבר . ועוד ארמוז לך ואתה קתים הדברים וישלח מלאך כמו וישלח ידו ויקחה וישלח את ידו ויקחה את המאכלת והרבה בהם והמבין כאן יבין כל קוד עליון ושפל ויבין מה הוא אל אלהים אלוה מלאך מדת האצות וזהו קוד הקפידות צלחת האדם כי כאשר האדם שולח ידו או אחד מאיבריו מיד עושה חלום בלי לזוי והנה הם יודעים דעת האדם ותבין והוא הכל דבר אחד . והנה הקצ"ה שולח אחד מעצדיו ועושים חלום כי אין בינו ולא תמורה ותצנחו . ועוד תבין משמות המלאכים ששם כשם רבם כמו אכתריאל גלילאל וכיולא בהם ושמות המלאכים האחרים כשמות איברי הגוף של אדם כמו מיכאל גבריאל וכיולא בהם וכל אלו צאמת הם הנקראים מלאכים אלהים חיים וכ"צ כחות עליונות לאלפים ולרצצות ויבין הבין הכל ודעתך חזק הטיב וקתים וחתים הדבר כי כבוד אלהים הקדש דבר וכבוד מלאכים הקוד דבר :

וזה פי' התמונה הנעלמה בקודותיהם רגלי עמדה במושור . גר ד' נשמת אדם חופש כל חדרי צטן . גר לרגלי דרך וגו' כי גר מלוח יתורה חור וגו' גר אלהים נשמת אדם . כי נשמתו של אדם גר עולמו צטון דמית דיוקנו חקוקה כי

זה נר בעולמו וזה נר בעולמו ורואה
 אדם ומצוי עד סוף כל ומחזה שדי
 יחזה בענין איז צדק אחזה פניך
 אשצפה צהקן תמונתך. ח"ל כי צמדת
 לך יחזה אור פנים אור אמונה וממנה
 יצט סוף תמונה כי היא למעלה בגדי
 כהונה בגדי הקדש יהיא היכל הפנימי
 קדש הפנימי וממנה ג' שבתות ה' ויכל
 ובמטה ויום ה' ובצט שבתות הרי
 עשר ואחד כנגד אין סוף וכ"צ אותיות
 וכלם אלולים מן המערה העבודה
 מקשה אחת. התמונה אשר זה הציט
 משה ונתקשרה בצורתה כי לא ידע כי
 בפתורים כפולות ופרחים ממנה יהיו
 אשר בין הכל מ"ש בענין אז תבין וראה
 ה' ודעת קדושים תמלא. ואלו הם
 מ"ש כחות אשר מהם נאלל כל אלול
 הם כ"צ אותיות התורה כולם האור
 הקדוש מימי קדם האור הגנוז למעלה
 הכסא העליון בענין קדש מפעליו ואם
 יעמיק אדם עלמו ודעתו זה בחכמה
 ובצניע ודעת ללול וצמחצבה דקה
 להבין ולהכיר צחך אמונה טהורה
 שלימה להמליץ לו תמונה כי תחלת
 הבנין אמונה וקופו תמונה לומר אמונה
 עד תמונה בענין קדש מפעליו מאז
 ומהם כל כח ומעלה והם הנקראים
 אלהים חיים ועשר קפירות ומדות
 האצות חיות ואופנים שרפים וכחות
 מלאכים חיים רצות אלפי ישראל ה

גם קווי צדק בענין שכתו צבתי
 צחוכס צחך בני ישראל. כי הקדש
 תוך הנוף וממנו הנוף יקר בענין מלא
 כל הארץ כבודו והם כ"צ כחות עליונים
 הכתובים באלצט אלהים היקר מן
 החמשה אלצטות עליונים עשר כנגד עשר
 האלהים כתובים חמשה צלז זה וחמשה
 צלז זה מחליתם צבקר ומחליתם צערב
 בענין קוד את הכצב אחד העשה צבקר
 ואת הכצב השני העשה בין הערצים
 והלוחות מעשה אלהים והמכתב מכתב
 אלהים חיים כי שם האותיות ע"ש
 המדות ולורת האותיות כלורת אותיות
 עליונות מקדש כל אחת שמה מתוך
 כחה וצעת שצית הלוחות פרחו האותיות
 למעלה כי ראה הקצ"ה להרוס הבנין
 ולהשיב כח האותיות במקומן ואחז
 משה באות ציורו בענין ויהי כאשר
 ידים משה ידו וגבר ישראל כי האצות
 צורות בלא חיבור וכשישראל חוטאים
 לשם עומדים בשלשה צורות צקומה
 זקופה והקצ"ה מצט צהם ואומר
 וזכרתי את צרית יעקב צעבור כי צו
 ההצורה והתחיל צו וכשישראל חוטאים
 מתפרדות הצורות והולכות למקומם
 כי נסתלקה שכינה מהם ומשה צכלל
 האצות ולורת יאחק משונה מכולם כי
 זה קוד עמוק לא חיבור זה לא פירוד
 זה כי היא אמלעית לכל הכחות
 והכחות זה צחך זה או זה למעלה

ספר המלכות

מזה או זה למטה מזה והכל ממחצ
 אחד והיא השופת הכשמים הטובים
 אשר בקטורת והעולה כליל ורית
 צושמיהם עד האלהים יצא דבר שניהם
 ואחז משה בחלקו צנצורה עד שצאו
 האותיות ונתחברה לורה להצרתה
 ונחקקו בלוחות שניות צאלצט אלהים
 עליון היא התמונה הנוראה ונעלה
 מאד ואשרי איש יראו אלהים ואם
 יעמיק אדם עלמו ודעתו זה צחמה
 וצנינה ודעת לולה וצמחצבה דקה
 להצין ולהכיר צתוך תמונה טהורה
 שלימה להמליץ לו תמונה כי תחלת
 הצנינה תמונה וסופו תמונה לומ' מא'
 מונה עד ה' מונה נ' צענין בכל ציתי
 נאמן הוא ותמונת ה' יציט והיא
 הנקראת אין סוף והיא הנקראת נפש
 חיה הוא שמו אלהים היים מלאכי
 אלהים עולים ויורדים צו ומקבלים כל
 אחד וא' בשליחותו ולדיק בתלומי וידע
 כי יש תמונה עליונה ובכנגדה למטה
 והשלוחים עולים ממקומם לתמונה
 עליונה ועל הקולם יורדים לתחתונה
 כי אין השכינה יורדת למטה מעשר
 והנה ה' נלץ עליו כענין שאל' ויקרא
 לו אל אלהי ישראל כי אז נתבצ שלם
 כלורה בציטית עמו כענין שרמו והיה
 יודע באלהים קדושים ונוראים וזהו
 ענין התמיד כי לא לקח דקך מעשה
 צראשית להקדים לילה כי המאור

וגדול לממשלת היים תחלת הצקך ואת
 הכצב השני תעשה צין הערצום
 ויתקרב הערצ ליום צענין ויהי ערצ
 ויהי צקך . ויהי המשכן אחד . כי
 האדם עולם קטן כי כל אחד מן הציו'
 צו כענין שכתוב את בצתותי תשמיצו
 ושאר ישראל כאיש אחד לורה אחת
 להם והם לורה אחת להם וזאת
 התפלה להם יחי ה' אלהיני עמו ויחי
 למען דעת כל עמי הארץ כי ה' הוא
 האלהים בשמים מושל אין סוף ועל
 הארץ מעשה אין עיד . ולזה ישמור
 האדם את דרכי יגותיותיו אל הדקך
 הזה כי אם צניה יעלוי כל מחשבות
 זרות ויבארו לו מחשבות טהורות שמה
 וצו צב להצין נוראים גדולים ודברים
 עמוקים ותמונת ה' יציט כענין והיה
 כענין המנגן ומתוך יחזה פנים מאירים
 אמי אשצעה צהקן תמונתך שהיא
 צהקן ומה שחשיג חשיג ומה שלא חשיג
 תתחקך לך כי הנקשר לה' והנגלה
 לנו הוא .

קול

קול ואומרת הלכה בפלוגי כי המראה
דממה דקה המדמנה הקטנה שבנצואות
הנקראות בת קול היוצאת מתוך התמונה
ובה הללו המשיגים ואשר הלכו בדרך
ישנה בדבר יקרה אל יקרה ואשר לא השיג
כל הלוך ילא לשלום ומעות לא יוכל
לתקן והיו רואים את לבוש הצדיק
ומציינים באכתריאל י"ה ה' לצאות
שמו. המהשבה הראשונה ומקתכלים
צופיו וצלוחתו הראויה לו בפניו
המאירים ועשר כחות אופנים וחיות
אומרים שיה לפניו בכל יום וכל גלגל
וכל כוכב ומלאך משתחרר למול אורו
והוא הויכב על כסאי עליון בראש
למעלה תמונה לראות דוש משכיל דורש
את ה' ואשרי לי לאדם יחדוש בדבר
שה' לגמור את נפשו ונחיש לגרום
כענין צאת יצא אהרן אל הקדש ולא
ימות כי אם צאת יתהלל המתהלל וגו'
ובהי יתן אל לבו. א מורה כתר כי
צו אהיה המורה לכל והוא עליון
כל כי צו לך עליון ולך תחתון ובס
הצורה אכתריאל ולוירו כולל שני
כריזים זה בזה ובהקול בתוך כענין
שה קולית וקול אחד ובה לא שמשו
אלא קול אחד כענין ותמונה אינה
רואים זולתי קול הזה כענין ועננו צאותו
קול ה' בבה כי הקול קול אחד ובה
עזרא הסופר באיתיות שהיה כותבם
בקולמוס אחד כי לא היה חושב כ"ך

ציוור כי היה מקובל צו ובשניהם חכם
והוא לבוש עליון אות התפילין שהקצ"ה
מניה התפילין ובס נחצא העוז בתוך
התפילין ומתעלם בתוך הדלת ואמי
כאור תהיה אור הלצנה כאור אור הגנוז
של יום ראשון כענין יהי אור והוא
כוכב ישועה בראש הלדקים לעתיד
וממשלתה נגה ממנה. בית בית נחיצות
היא החיה של ארצות פנים ושם כנפים
והשני כחות אל אשר הכנפים למטה
מן הפנים כפני אדם המה והם ארצות
פעמים כי ד' פנים לכל עד וארצותם
במקומם כי אין הפנים והכנפים יחד
ואם הוא עשירית בעצור כי שלשתן
קדש כי ראשית לכהן ראשית תצואתה
ראשית עריקותם והיא החיה ההולכת
בין האופנים ובה עדות הייחוד כענין
באמי צי גדולה וד' גדולה של שמש
והוא לך אשר בית לתפארת הוא בית
אל ובה גלגלה לצנה (חקר) גימל הוא
שער החמשים הקודש לבשל פרותיה
בשמה והוא קדש עליון המקום בגבורה
עליונה מקדשת כל וממנה זאת אות
הכרית לפדות הצנן והוא לגמול חסד
בשמה והוא נותן עוז ותעלמות לעם
ובה גלגל החמס ומלכו ממנה. דלת
הוא חסד ובה אות מן הגימל כי היה
אהרן כהן גדול מצדך את העם צידו
הימין כענין ה' תקלר ואינונה יד
כי הייחוד הגמור בה כאשר ידע איש

ספר המלכות

החקיד שכתיו ויקרא בשם וגם איה
 צלדו קרא בשם ואם הוא רמז ליד
 והוא הימין ולא שמאל ולא
 אמלעי ולא רמז ושאל לו במשפט
 האורים העונה באורים והכה הזה
 נעלה גדולתו כי הוא נקרא את לבוש
 הצדים וממנו כח כוכב הרלון והאהבה
 שלום ורעות ושם המדה מיכאל כלומי
 כי בששעה מדות כזאת המדה כי היא
 כלולה ורובה במקומה שכתיו רב חקד
 ומיחסה משה לישראל איה כאל יקוד
 הדבר כי היא הלוכשת לבוש שמיני לבא
 אל שבת שביעי לעבוד כי כהן גדול צימין
 והסגן בשמאל להעיד אהבה שלום ורעות
 וממנו כח לכוכב כוכב הא' הנה שדרו
 אחר כי הוא מציא הפעולות לפני כה
 דליית הרלון והאהבה בחקד כי היר איה
 תקלד אמלעי לקבור ימין עם שמאל
 כדי שתעלה לרלון ושמו צרית מן הג'
 והוא שם אהרן בקטרת והוא זכר
 לצרית עליון היר הימין כענין ימינו
 קטורה כי בחקד יופר עון ואותו השם
 היה גנוז למלאך המות והוא הודיעו
 למשה לשעת הארה כשהקטרת עולה
 לימין כאשר ירים משה ידו ויזכור להם
 צריתו והליוור צבני קמים ושיניהם
 ממחלץ אחד הדומה להם הרומז ליד
 משה ומכסה כח הלצנה ומיעוט אורה
 הנשאר צעממי הנקף והגנוז לעממי
 המשנה כי זה רומז אור ראשון ואחרון

וגבריאל שם המדה המורה על
 המחלץ ומכה המדה אור ללצנה
 ואן כימי קדם כימי עולם הימים
 הראשונים והוא חותם יערק צלורותיו
 אשר מהם חמה ולצנה להדבי השנה
 ולשבתותיה עד השבת הגדול צרתי
 לחדשים כעין החדש הזה ואמרו
 המצרך כמקבל פני שניה צעבור חדש
 הבא הגנוז עד השבת והיא עמוד
 מעולם ועד עולם כענין הנה מקום
 אחי כי כצדי צעלמו מקום לעולמו
 וממנו ימים לכל יום כענין וימים על ימי
 מלך תוסקף והוא האור הגדול וממנו
 אור צלצנה וקצב זה האות שבע
 כתות של מלאכים לא מיכאל ולא
 גבריאל כי אם חיות טהורות לאלפים
 ולרבבות כי ששה פעמים הוא חלי
 השם שכנגדו משפחות בעולם עוברי
 דבר ומשתתפים השם עם אותה עבודה
 וכשנגדה שהם קצבה מדה וחלי השם
 עובדי דברים בלא שיתוף ואותם הם
 קצב המדה וחלי השם עובדי דברים
 בלא שיתוף ואותם הם קצב גלגל חמא
 כי אור החמה מאור המדה ועל זה רגע
 באפו כי בכל רגע שזרח החמה השם
 כועס ולעתיד וצושה החמה עובדיה
 כי מלך ה' לצאות בשם הכל של ע"ב
 והוא אור לכל כוכב אור ומשם באות
 הנשמות לעולמים והם לרורות צלור
 החיים וממנה אור החמה עושר וחיים

חן וכבוד והוא דעה את אברהם בעבור
בריתו * זין וליונה מטה האלהים
בידו כמשען היה בראש המטה בליו
ידו כי מנלא מקומו שאלו זה לך
האות כמו ה' ועל המשקוף והיה לאות
על ידך בחזקת ה' הוליא ונשיאות
כפיס שלמד אהרן מן החזן המצדק
את הכלה כי ידו כנגד ידו ושם המדה
כה כענין קול ה' בכה והאלהים יענו
ש' על עמוד אחד העולם עומד ושמו
לדק ויסקוד עולם כי אור הוא ביו
ובין הברית בשבת ואמרו גדולה מילה
שמעתי עד כסא הכבוד הנקרא שמים
כענין השמים כסאי כי יש לכסא כענין
שמים ובעלם השמים לטוהר . ועטרת
זה בראשה וקביצה רצבה של מלאכים
גבורי כח לשמוע בקול דברו וכה גלגל
החמה מנחה מהלכו ונתיבותיו כענין
קול רעמך בגלגל וזהו ההצבה של גלגל
המה . חיות הוא כה השמיני והליונה
עשר בכלל ה' והוא שלישי מעלה ומטה
כי הוא אשר לחלקו לבוש הצדים על
כן ושאל לו במשפט האורים והתמים
אין לורך כי המשפט האלהים הוא
כענין ויהי התת אלהים אלהים כי
בכחות הלורה העומדים בין מזרח
ודרום ורגליו רגל ישרה ואמרו מאיר
דרום זורח מזרח מאיר לבנה זורח חמה
ובאו זה כנגד זה ועמדו על הכה היותם
יחד למשפט ואז ושאל לו במשפט ליון

במשפט תפדה ונתיבה מנחה עליו
והוא תחת אלהים לבאות על האדם
ואז השמש לא יאיר לך ויהי לך ה'
לאור הגוה וכה למדת הלצה ואורה
מנחה . שית יקוד בשבת והוא ליו
שבת האחרון לשבת כל צריה ויהיו
השבתות לשבת אחד יום ה' הגדול
והנורה כאשר ליוה לינו מנלא בשבתות
ואחריו לא יהיה כן עד שישיג לשבת
עליון להיות הליו מדובק וממחלף אחד
כי שנים ימים יהיה שונה ובשלישי
יקימו כענין שאלו בשלשה צני אדם
שישנו ובשנים מהם מזכרת תרדמה
בעבור שחקרון בגופם אי לז של מות
נפשם והעמיקו בשנתם עד שצאו בלורת
זיין ולא קבלום עברו בלורת היון ולא
עמדו ורדו ללורת הטיית ועמדו שאלו
יחדיו למשפט נקרה ומנלא שלימים
צדין ויהי יבן עד שער השמים והוא
לדק ואלו ה' שניות רמות למי פעמים
תחת המים אחד של מתן תורה ואי
מזכיר הנביא ואי לעתיד לבא ויש
מהלומי אי של מתן תורה וצ' לעתיד
כי ציוס השלישי יקימו ונתיבה לפניו
הוא השלימות האחרון בשבע שבתות
חלת המדה כחה מלרפת הנפש ומשימה
באור החיים הנלחי אשר צו בלורה
והנפש אשר יושבת במקומה נלח כי
ישרים דרכי ה' ציושר כאשר הנלח
ולדיקים שלימים ילכו צם כענין שדרשו

ובתהלכתי

ספר המלכות

והתהלכתי בתוכם כעתידי הקציה לטייל
לדקיק צנן עזן ורשעים וכשלו ויחזרו
כענין דור הולך ודור בא כי אתה ניתן
יד לפושעים וישיבו אל ה' ולורת האות
בית קיבול ללדיקים ובורת ברית ללדיק
ולרשע כי לא יחפון צמות המצ כי אם
צביו בגלגל עד וטובה חסד לגלגל זה
הכה מזקקת הכסף בצעמים לגלגל
בצחאי מכת המדה ומהלכיו ונתיבותיו
יו"ד וממנה גרש ירחים כי היא
עבורית ועליה נאמר יהיה קדש לבס
הגדול כי ציוס הריא יריה ה' אחד
ושמו אחד בלא שמו וצחוק ושנה זאת
הוא ק' הצרית כי עטרה כל זה
בנאשו המלכים ולין מזר הקדש על
המלפפת כי הלניף הטבור על ראשו
והלניף אחד מתכשטיו הכלה כענין צווי
כלה לקראת חתן והיא נקודה המלפפת
כל בית ה' לין יד קדוש ישראל עין
השכל והאור וצו האור הגנוז ונטלס
מתמונה ודמיון כענין ואל מי תדמיוני
ואשוב יאמר קדוש ומדתו צאור הלצנה
אלו הם עשר כחות גבורים מוראים
עליונים ומשפחים ולצאות אלהים חיים
אל חי רם וגבא בזמן עד וקדוש כן
גבור דרכי מדרכוכם ומכס יצי כחות
המאזרים ככוכבים כי לורתם צלורת
העליונים ה' מלמד הני שאין צלורתם
צראשונים ים נתינן לורה לאחריהם
גם הם מן העליון לקחים ונשתנו

צעצור פעולתם כי יחדו לקשר עליונים
עם התחתונים להיות האהל אחד על
כן נשתנו צלורתם כי האחד יו"ד קטן
והשני חו"ת קטן והשלישי עור הקדש
ונתינן לורה עם חיבור עליון לדעת כי
האהל אחד והחיבור אחד בלי פירוד
יהנה הוין מרבה צמיו כי הרב המרבה
והקטן צמיו יתשלבו צמיו וכלם
לחיבור אחד והצי כחות כוכבים ים
לכם לאלפים ולרצות והם כ"צ כחות
מוראות עליונות חיות טהורות וקדוש
בתוכם כענין ה' צם קטן בקדש וירד
בתוכם בלבם כחות ושראל במקפה כ"ה
הרי מהקפא בלם והבש בלם . כ"ף
כה הורה ראבית לו שער לה' מקבלת
מכל ועליה הנלי מנשר חומר לין
לחבר זה האהל כי זאת הכה טובה
בהם שפטים אני ה' כי אני ה' ריזו
אל המדה אם אשר לפני כענין ופסח
ה' מומה למדה כף אחת היא לחמה
וכלי כלים וזה צלצנה והדיכה . ל"מ"ד
למד ואלף לורתם משונה ומדתם שיה
פעולתם שיה ופחיתם שיה דרכם משונה
ומעלתם שיה שנותם משונה ולשונם
שיה מקיוס משונה יו"א כי ים כסא
לכסא משפחים צמיו ומיחדים צביר
יצי חיותות לורתם זה למעלה מזה
ומקבל זה מזה אלף זה מזה כ"ף
ומיחדים צביר וכלורה היא כה עליון
יבש כמיו הכה האדני דיון ה' לצאות

הציט יקר וגדעק זה צוה ובהנה אכתריאל
 צו שלשה כחות המשידים צו כי צו צתוך
 צו ובה' אדיריהו"ן המוכצ על הגלגלים
 ומוניעם צבחו הגדול כי גדול אדונו
 ורצ כה ואמרו כי הכסא למעלה מן
 הגלגלים כענין והעשירי יהיה קדש
 לשם הגדול וזה הכה מתעלה בצורה
 הנה עוד כאן צא דרך ישרה ודקה
 ונכנס לשלום וימאן והללה הדק דקה
 ולא עבה וילא לשלום והג' מורה על
 המציט לארץ ומלואה כי ממנה מלא
 כל הארץ כבודו כי השבת המאיר צתוכה
 וכל אשר בה והאיות קתום צתוכה
 המבטיח לאשר קתום תחת הארץ כענין
 בשמים ממשל ועל הארץ מתחת והג'
 ע"כ צא ומלא האיות קתום מכל גודיו
 ושיניהם המזוים צפוק כי לא ידע
 מולאם ונפגש צתוכה ובה' קתום וחתום
 העומד לנש עמים נש האיות נש הכה
 כענין הנה אנכי עמו אנכי ארד עמך
 ואמרו כל מקום בגלו שכינה עמהם
 ולורת האיות דמות עיר הקדש חומת
 אש קביצ לה נאש ה' כי מפתחו של
 שלמה שמים גבורים קביצ לה מגבורי
 ישראל והם אצרהם וילחק זה כלול
 צוה ויעקב מהם השלם והם המבטורות
 ושלמה עליהם שואג באריות והשוקדים
 על השערים שלא יצא צה עוד ערל
 ועומא העיר שחוצרה לה יחדיו כ"ף ו"ו
 שש עלו שצטים ויהיו לנש וצוה השעה

ייבש הכרוצים כענין וירכצ על כרוצ
 והוא מוכאל רצ חקד הכה ועליו נאמו
 גדול אדונו ורצ כה כי לורת אדיר ורין
 קבורה בשלשבת צתלת כי מוכאל עס
 אכתריאל כענין ואתם הדבקים כי אין
 לך איות כאין לו כה יבש צבחו ולו
 מלאך לרגלי וכשהוא דצוק ולתצונתו
 אין מוסר ואור מוכצ שבתאי מכה
 הורה כי מדי הדש צחדשו ומדי שבת
 שבת כי זאת כה האדיריהו"ן הנצור
 ומגדו כל בקר צכה אצל האכתריאל
 הגדול והנצור אשר כל עוף וחיה צללו
 והבורה דומה לעליון כי שמו בשם רצו
 והאשון נותן לורה ואף הג' הצאים
 אחריו כי צו הניק עס כל הניקד הצא
 אחריו וגדעק והג' צג' אחרים קלינו
 ולא כל הניקד הצאים אחריהם כענין
 ויחזו והמצין יצין כי נתחייצו כל"ה
 יהג' נותנין ליה לכל הצאים אחריהם
 צים עוד עוד קוף עשירי ובש' הראשון
 אכתריאל יה' ה' לצאות עוד קף קוף
 כשמו כי שם הלי דרך הכחות ומשם
 והללה מתחיל האדיריהו"ן ה' לצאות
 והם שלשה נותנין לורה ובש' לחצר
 לורתם איש על מהנבו לצאותם ואלו
 הד' כחות מתגבאים לרצ כה צבורתם
 ולזה לא הבינו המציטים ואת פועל ה'
 לא האו והאחד האה את אכתריאל יה'
 יהיה לצאות יושב על הכסא והציט
 כצבד יקר היקר אשר צקצבו וכי יקר

ספר המלכות

דא הרציתי וקצצו והקיפו ולא נפתח לו פתח ללאת כי באו מים עד נפש ולא ידע כי צנפשו הוא וצא צקוף כל האות הקתוס והגניז וגלגל מים ולא ידע אם לורים הם והם סגורים באות הסגור והצב הוא הוא ההם הסגור ואז"ל תפה רוחם של מחשבי קלין והם המים אשר באו עד נפש ויהי מצדל צין מים למים כי כשתגיע לאצני שיש דובר שקרים לא יכון כי אין תקנה כי אין לדרך מ"ם קתומה עם סמ"ך קתומה וסר מן הדרך וילא בת קול מתוך הפתוחה אשר צבס הסתומה סמך ביצו צנים מצור הגלית אשר מלת אנכי עמם כי פרך גדר שגא' ודור רציתי ואף על רציעים שובו צנים שובצים חזק ד"ם נפ"ץ אלו הכחות נעלמות ותעלומות מכל והם הנקראים המלה וכל אחד על שתי מעלות נעלמות ולהם יס המלה העליון ונותנין טעם צרית מלה כל אחד לאיור כשמו כדי שיהיו המאכלות הצאים לפני המלך כטעם מלך עליון כענין שאמר כי הטעם צעלמה והם טובים נח בטעמם הטוב על כל קרבנך כי ראש כל קרבן כליל להיות ניחוח שהוא צרית על עולה כליל על כן הכה שהוא צבס הכף הראשון כף שניה של מטה כי היא צית קיבול ד של מעלה המושפיע כי היא פעם רפה פעם דגושה צעבור שם והכה הנקרא לזק והעליונה צפה תמיד הכה השנים

ותן מלה צבים לאור שלו צעבור זרעים ולמחים אשר צעולם השכל חזרות ושיבות צלדק אשר צלדק וטעם טוב להיות דבר צעתו מה טוב גם לימים ורגשים זמנים ספורים להיות מלה צרית וקיום להם שנאמ' עוד כל ימי הארץ הכה הג' עליון ורם על כל נותנת מלה צלורת כשמה כי שמה יוצל עליון הקרן צכה החיית כי ממנו אלהים קדושים וגוראים ורלוים מלה מן הקרן הארוך צצרית עליון כי הוא אלהי האלהים וצא המלה עד השופך לתקן התקיעות על קדר המדות כטעם מלה וצרית עליון כענין והי אלהים צשופר יתקע הכה הד' נותן מלה כלורה כשמה גם לכל כחות קדושים מלאכים עליונים חיות ואופנים להיותם עושין רצון קונס צצרית מלה כל אחד צשליחותו איש איש על עס ודתו וגמבך המלה עד כח הכוכבים ומהלכס וחוקס הכה ה"ה נתן מלה ממולח צכה כל גבורה רמה וחזקה קדושים עליונים וגוראים יודעי דת ודין משמילי כטעם מלה וצרית עליונה. מ"ם האורכה זאת פתוחה למטה השגחתה צשפלים והקתוי צמקום קתום אשר צין הארץ כענין כי אני ה' צקרב הארץ וכוכב לזק מכה האות וכפול צעבור לזק שניה רודף זה את זה והנה האל"ף תפס למ"ד והלמ"ד תפס מ"ם והמ"ם תפס קתום צמקום קמ"ך קתום כי הקמ"ך שצ צמ"ם

והכל קשור זה בזה קשר אחד ויחוד אחד. נז"ן בזה הכה מדת האלהים אשר התהלכו אצותי לפניו והכה העלמות האור הראשון והגנוז וממנה ח"ת בלורתה כי בלבוש הצדים לבושה וממנה בגדי הצד ובגדי כהונה בגדי הקדש ח"ת הנקרא קדש וכהן עליון מקבל הימנה ונותן בקרב הצרית ודרכי הלצנה וכל כחה ממנה. סמך בזה הכה לורה קתומה וחתומה בכה קוד עליון כי הורה כף הרמוזה לבקשת ישראל וכו"ו לאלף השבי וממנו נלקח ו"ו כי ציוס פקדי ופקדתי פוקד עון אצות. ועל רביעים. ודור רביעי ישובו הנה. ובשנה הרביעית יחיה כל פריו קדש הולולים לשם הגדול ולעמיד ציוס השלישי יקומו ויחיה לפניו. ברביעי שבו נצראו המאורות ושאל לו בלורה מהם ומיהם משפט ולדקה צארן על בן קי דוגמת ח' ליון במשפט תפדה וגוי ואמי החכם ודבר בעתו מה טוב. והדבר נעלם וקתום לא ניתן לבאר כי אם זכו אחיבנה ואם לאו בעתה. מה טוב ועל אותה העת הטוב נאמי והביצ לב אצות על ציוס וגוי ונאמי כי כלם ידעו את ח' ונאמר ונאז עס טלה ירעו יחדו לא ירעו ולא יבחתו בכל הר קדשי ואם בן תהיה אור הלצנה באור החמה והאור עומד והטיר ירושלם משענת עליה עד בוא יום ח' הגדול

והנורא שהוא ליור ח"ת בדוגמת קמ"ך כי בשנה הרביעית שהוא הזמן הטוב והנעים קומך ח' לכל הנופלים כענין כל פריו וזה הקוד קתום (חסר) בלורת האות והטיר משענת על הורה עד שיפיה היום ונסו הללים וגוי שומנו ללוי ערב ושורפין החמין הצין כי צפסח עתידין ליגאל משה שעות ולמעלה כי הוא יום הששי יום של שנים עשר שעות מלא ושלם. יום כשר וצדוק מכל חמץ והמשכיל ידום ואמרו תפח רוחם של מחשבי קלין כענין שחשב ציוס מים צדוצר שקדים אין תיקון ולא תקנה והמשכיל ידום. ומכה האות אור לנוגה שגא' ונוגה באור תהיה ובס' הציון הצדדים הגנוזים לצדיקים וצין הצין. ע"י עין יעקב כי חבור אותה הכה הנקראת עין יעקב הוא מעין אותה המדה כי משם אור ראשון הגנוז וגם כחו ולורת האות נרות המנורה ששה והשביעי צתוך וכולם מציינים לה כי ממנה להם האור כי הגנוז צנו"ן והכל לורה אחת בלורת המנורה ועל זה כל כליה מ"ו כי הגנוז לצדיקים וליראיו כענין הנה עין ח' אל יראיו ונאמי אל צדיקים. מדבר קדש מדבר קדמות. כי לורתה צהובל הפנימי הקדום וממנה אור אל היקוד וממנו למטה ממנו כי הוא אל חי ומנן אברהם אשר

ספר המלכות

כי חין צין השם יצין ישראל כי אם
 הו"ו ימי החול וצבצוטי הכל שבוע
 אחד חית הוא לשלם כי שבת ימים
 עשה ה' כענין צעצור זה עשה ה'
 לי כענין זה אלי והמשכיל יצין ולוית
 הלבוש וגם חורב ממנה. ריש זאת
 הערה לצדק כי חין לב חיצור נורה
 כי היא תחלת ידובה עליונה הארץ
 אבה נבאיתי את ידי העור הראשון
 כסא כבוד מרים מראשון יקום
 ראשונה למלכות ויהא לזה החיים
 את ה' שער לה' לזיקום יצואו צו
 והיסקו בתוכה יצין קדש בתוכה כי
 הוא נצול לעין האור ואור שבתאי
 בתוכה. ש"ן הוא לורה עליונה ויהא
 חותם האצות ויהא הכה הנקרא
 אחור כענין ירחית את אחורי שהוא
 קשה של תפלין כי צספר חינו יכול
 ליכתב כי הוא קושר דברים דוחגים
 בכח נלה הנוצרת לקשרם הני עם
 הד' לומים ויהא תהיה קדש להיותם
 לורה אחד ולחצור אחד וצו ארבע
 פרשויות כנגד הערה כי כה החיצור
 בעליונים ולא צנבמים כי מה באסור
 צום מותר צום כענין גדולים הוא
 ענין הזריעה והלבוש והאכילה באסור
 בחיצורים וסוד המלה והלולז אינם
 דיונים כי הם מלית טיבדת על כן
 יש הנחה לניק ולנפש והמצין יצין
 כי מלית הלולז ציום ראשון והמלה

קבלו יהוא צו ואור כוכב ממנו.
 פ"א לפאה האחת או לפאת אפון
 או לפאת ים כה זה האות לפאת
 ים כי היא פאה אחת הנקראת לזק לרגלו
 האחד וכה לורה האור על קיבול
 הצרית כי חית צרית קדש צתיק
 העטרה והנם המושכן צתיק המלכות
 בחיצור כענין כלי גדול צתיק כלי
 קטן וגלגל לזק מכחו וההלכו ונחיצותי
 צדי מלך חרון ולא ידענו אם מלך
 מאי לז מן הארון העור וכהו אם
 מלך שמיני אם מלך טיבורי קטן ויהק"ף
 עמו אם מלך טיבורי הו"ד לצדי
 וכה העור זה צום דציקום כענין
 באמרו חרון שכינה ירחון יוסף ואמרו
 מה שבתוב צום קיים זה ויהא אבה
 נחה על השמינית לקבל כה לעורה
 ודרכו חמה ממנה ומהלכה צימות
 השנה עם שבתותיה. קוף מולאו
 ותקופתו יאין נסתר מכאן את למד
 כי הנותן מלך צצו"ה נותן צמלכות
 כענין הנותן מטה על פני חק ואש"פ
 שהציה משפעת צע"י כענין שאור
 צנבורה יורדים גשמים כי העורה
 פתוחה ואחוכה למטה וזאת העורה
 עומדת צקומה זקופה ללמוד זכות
 על ישראל שחקיימים הצרית הנסתר
 והננוח מכל האמונות שכתו ציוני וצין
 צני ישראל כלומ כי הוא גנוח צין
 נו"ן ונו"ן שהו"ו שהוא חית אחת

וכן מקטרין אותה צדית הצדמים
 הרמוזים לבחור המתהפכים החרון
 מן האף ונמשך ידע את כולם וגם
 אותה שהיא העיקר שהצורה צעלייתו
 למחוס ואני וביס קטרת להקור תיזו
 כל דם ולבוס ה"א כענין ושימו
 קטורה צאפיק כי הוא הקס הידוע
 למהם הנכנס צאף ומהפכו לצדקה
 ומיד צדק ה' חילו והנה זה הים
 גדול ורחב ידיים שם רמז ואין מקפד
 יחס לצדיות ה' וקוד כח הדבר ה'
 אלהים לצדיות כענין וצא ה' אלהים
 וכל קדשיו עמו . כי הם כצבול
 למעלה את קשרי נחתי יס המלה
 בתמונה ורליתיה לזכור המלה לבדית
 שולם בין אלהים ובין קדש החמושים
 והיא התמונה אשר בה הציו משה
 ליור המערה מקשה וקדוש הכח
 הנעלמת כח אור הנפש הנעלמת
 בתוכה כנשמה בתוך הנוף כי משי
 כחות אשר לכל אחד מהם ובצת
 ארוך בתוכה כנשמה לנוף ובו יתקע
 קרן ארוך לחירות גדול וצחו האוזניים
 והנדרים מדור רביעיגם רביעים ונחוי
 מגלות ויפתחו לה צירובלם וצדיותו
 איש התמונה האורו פניו ממנה וגם האות
 שלו שכתו כי קרן טור פניו צענין
 כתונת טור כי הכח והאורה והאור
 דבר אחד לענין שלשה אותיות של
 מדתו כי שמו כשם רצו וחמושים

ליל ראשון ואני הקודש והלולז
 לירת החותם אשר נשא את ידיו מלד
 המלה וקוד האות רמז לשלשה אבות
 ושלשתן הם המרכזה והקיד כי צאצרכם
 עשר כחות הרמוזים צבצת שלו
 ויעקב צבמונה הכלול בכלם ובכל
 המנין כי הקטרת ליעקב ואהרן
 המקטר והנה הכל צ"ה והנה ה'
 נלז עליו ויאמר הכי המרכזה העליונה
 שליונה ומשה הנרמז צדמות יעקב
 בהשגה ואהרן עס ילחק כי הוא
 בלדו ויעקב שבי לצנין כי נצרא צדמות
 דיוקנו של אציו דוד נקטת ישראל
 יבצניה עמיהם הכי נקא לנכא כענין
 ה' אלהינו ה' אחד וממנו כוכב הלון
 והאדמה . תיו הוא הכח הנצורת
 על מלת אלהים כי מקף חלה משה
 מלאכי חלה הו"ו המהופך לקבל
 צדיו אדים כי הוא סוף החותם והוא
 שפת הים הגדול כענין גבול שות
 כל יעצורון כל יפוצון לנסות הארץ
 כענין הנצלת את הכח השמנו לכס
 צנפנותיכם כי הוא הכח האלהים כי
 הוא האות העותן רבות למחצול ואמרו
 מה נשתנה תיזו מכל האותיות כי
 כחה בליורה כענין יד ה' הייה והיא
 מלה והפכת כענין ועצה ה' ולא יתן
 המשתית ולמה צלילה כי היתה של
 יים ועשה של לילה ואמרו צקוד כי
 זאת הכח נקרא אפי של הקצ"ה

ספר המלכות

ולאחות חוצרות יקר אל יקר וצחוק כל אחד ואחד חור צהיר כנשמה בגוף וצראש האור הגנוז לדור הגלגל ובו הכח הנעלם ממשה ומעין כל חי . ועוד שצט שנים וצחוק כל אחד חור צהיר כנשמה בגוף וצראש האור הגנוז לקונה אדון לעלמו אלהים צלצד הענין דומה לנשים המקטרות והשצת לה' לצדו והמציין יצין :

ועוד שצט שנים לחקות השמים צאקן והשצת לה' וצראש האור הנעלם החוקות השמים כי לה' האקן ומלואה על ולויתי את צרכתי כי המלואה מן הגצורה צמקוס הצרכה עד השנה התשיעי כי יוסק צרא דמות דיוקנו עד ועד צכלל כי צו הצרית . ועוד שצטה חדשים ועוד צהיר צתוכס כנשמה לגוף וצראש האור הנעלם מן השעיר המשחלה למציין :

ועוד שצטה שצעות ואור צהיר צתוכס כנשמה בגוף וצראש האור הנעלם מן האצות . ועוד שצטה ימים ואור צהיר צתוכס כנשמה לגוף וצראש האור הנעלם מן האומות אשר צין השני נוגי"ן והנו"ן הראשון נתגשם לדור המדבר לקבל צו אור הו"ו הצרית אשר צראשו ומנו"ן האחרון לא השיגה עין כל כי היא נעלמת מכל והיא יקוד ים המלה היוצל ארוך ואחרון וגנוז ומן ה"ה כחות טעם מלה לכל ה"ה

והשיבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים
בשמים ממעל כענין על אלהים לצאות
שהם לצא השמים ונאמ' ה' לצאות הוא
ולצא שלו ועוד נאמ' ה' צאלהים לצאות
כענין וצא ה' אלהים וכל קדושו עמו
ונאמ' ה' אלהי הצאות השם במדה
למדות כענין כי הוא כח הכחות
היודעות לו ושם מלאך צמוכרה בשם
רבו והשאר לצא אלהים ואלו הם
כחות הנקראים אלהים חיים ר"ל ראשי
פרקים לגוף היקר כי כל אבר להיות
לפי מקומו הנטוע צו כארזים נטע ה'
כי אין אדם לידו וכבר הוא רלוני כענין
אלהי אברהם אלהי יצחק :

ואתה דע לך כי אין יותר לדרוש
ראינו כי ידבר אלהים עמו

כי מפי הגבורה שמענו וזהו
כצאלהים רבותים אלפי שנאן אז"ל כי
הקצ"ה מדלג בכל יום י"ח עולמות
שנאמר כצאלהים רבותים אלפי שנאן
אל תיקרי שנאן אלא שאינן רבותים
עשרים אלף לפי שני אלפים ור"ל
מרבותים חקר אלפי נשאר ח' כי
היוצא והשמה והשבת שלשם ליום
אחד כי ציום השלישי יקיימו ונחיה
לפניו . ׀ שבו נצראו המאורות וקוד
מדת אלוה ומלאך לבח אחד כי הכל
הולך אל מקום אחד ואלו הם הדברים
הפנימיים נוראים גנוזים ומאירים צעין
השכל ואור לנשמה מהם כי זאת אור

ראש פרק אבר המורה צטענו לכל
דבר וענין הרמוז למדה אחת צטענה
שהיא לשונה כגון הקד שהוא לח ורטוב
וטוב ומתיק ומורה לכל דבר הצא מלדו
והגבורה חמה קשה ויציבה ורעה
וחמולה וכלם על הקדר הזה כאשר
הראויות מן הכתובים ואם משתנים
הכל הוא שלשלת אחת למקוצל הטוב
ודרך אחת להם וכולם הולכים אחר
הלשון הזה ושם המדה צלשון עליון
נקרא אלהי יעקב אשר הפך הנור
אגם מים כי מלת אלהי יעקב אלהי
יצחק ואלהי אברהם לרמוז ציום וצמדה
ו"ו של ויעקב ללמדנו שהוא ציות דינו
הכלול והמחצר זה צזה ומלת אלוה
צלשונינו ראון כי לאדם הרלוני אומ'
איך הוא לכוט צדבר ונחקר הכח
העליון ונשאר צעליון ותצין אלהי
העצרים אלהי נכר אלהי מקבה אלהים
אחרים על פני כי מלת אלהים ופני
שיום פנים צפנים דברי תמונה עם
תמונה ולחם תמיד לפני שהם ופני לא
יראו לא יראו פני ריקם שהם אלהים
חיים ואמרו בתפלה יהי ראון מלפניך
ואומ' יהי לראון כענין ופני לא יראו
כי הוא אלהי האלהים ואדני האדנים
ותצין וקחום וחתום הדברים כי
האלהים מורה על הצינה כענין ובי'
זה הפך מזה כענין השקיפה שהיא
מתנת עניים ונאמר וידעתה היום

ספר המלכות

כצ"א אותיות עליונות ונוראות ועשר
קפירות קפירות קגורות ונעלמות
אשר הצינה הוֹיֵאס לאורה ועל ידה
נקראו אותיות מחוצרות ומדובקות
ומתאימות כל לורה לחצתה צקוד
שמים וארץ תחתונים ע"י שתי פועלים
אצל צקוד כח החכמה הם רשומות
דקות מאד ונעלמות בלא דמות לורה
וגבול לרוב דקותם ונאלצו צצינה והיא
הוֹיֵאס מהם רשומים אחרים לאורה
דקים ל"צ נתיבות נוראות אשר מהם
ההויות כלם והשמטות ורוח אלהים
צקצצם וכולם קחומות ונעלמות צחוך
החכמה ק' ימים נוראים עליונים
מאירים קפירים וזכים וצזה קוד
נשגב ונעלם כי הם צקוד היו"ד יקולו
צקוד ק"ן מזמורים צתכלותיו של דוד
צאמרו תמיד הלילוי. וזה קוד ג'
קפרים אשר צקפר ילורה והיה הכל
צחוך החכמה מאה יום וממנה מאה
כחות כחות נוראות משרתי עליון
צשירות ותשצחות והם דעת החיות
אלולות מזיו זוהר החכמה אשר לה
י"ש אלולות מזיו זוהר הכתר אלולות
כלם לצנות והם מיני צרכות של טללי
צרכה ומהם לישראל מאה צרכות מן
הצרכות ומהם זיעת החיות ואם חבור
אדם משכיל וטהור שם של כח מלאך
אלו צכל צרכה וצרכה צזמן עזרת
הגשמים לא ישוב ריקם והוא על

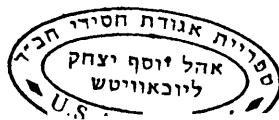
הצרכה

התמונה אשר צה הליאו ומהם האירו
פניהם ומהם נחשכו פניהם ומהם
נמשך יקר אל יקר ואל יצא אדם צכל
עת צהם כי ציום זך ושכל זך ומחשבה
טובה וטהורה וזה ודקה להמשיך
אל דרך האור הצביר לעלות אל הר
אל ואל מקום קדש ונקי כפים וצר
לצב ולהשכיל ולהצין דברים נוראים
ואל יהיה אדם מעמיק דעת חוץ מדרך
הישרה ואל ימות כאשר מת :

ואתה בין תצין כי הכל לפניך בשלחן
ערוך ואכל וחי לעולם וזה
השלחן אשר לפני ה'. ונהנים ממנו
מלאכי אלהים ואתה השמר לך אם
תתקרב צהם או תתרחק מהם וקתום
וחתום צחותם מקגרות ועשית זר זהב
וחותם על חותם כי צבד אלהים
הקתר דצר וכבד מלכים חקור דצר .
אמר דוד גל עיני ואציטה נפלאות
מתורתיך נפלאות אותיות התו'
העליונה הנקראת תורת ה' תמימה
כענין שצב שצחות תמימות תהיינה
אדם כל שצת צפני עצמו אחר הקפו
ואם הוא מלשון מתאימות ומתיחדות
למקום אלולותם וצכל אחד מהם תורה
חדשה תמימה לשם הנכבד כי על ידה
יכתב וינתן כל בני אדם הנמלאים צדור
כל שמתה והכל נאלץ מן התורה
הנוראה ועילאה הנקראת חכמת אלהים
אשר משם אצנים שלימות מפולמות

הצרכה על המחיה מתים בחדד וכוה
 קוד הטל של מתן תורה זה שמש למזכיר
 אותם בכל צרכה אלחיי דליה חייל
 דלייל חמ"ם ימ"ם קא"ל חייל
 דלייל מעניאלר מעני"ה גנ"ן נ"ג
 לפ"ג חכ"ם חמא"ל צמיל מיל
 יו"ד אל יו"ד חיי חייל חגא"ל
 יוחיי יוחיא"ל אוחיי אוחיא"ל אק"ם
 למיא"ל למדיא"ל למדי"ה ידי"ה
 אוכי"ה יו"ד או"ד או"ת או"ר או"ר
 או"ת עלמיי עלמיל עלמ"א עלם
 צה"ק רה"ק צה"ל עליון צה"ק
 רוצצ"ו קו"ד זיו"ו חיי עילא"ה ית'
 ויתנשא זכרו וחדרו כי ע"צ גשרים של
 טל בחדד צידו ושירו מעילוי לעילוי
 ושאר משוררים חשים לקולו כי הוא
 קצה כח המים העליונים והוא שגא'
 קול ה' על המים אל הכבוד הרעים
 ה' על מים רבים וזה קול שיחו י"ה מושל
 הכל מחי"ה כ"ל וכו"ל על כל ואחר
 מחיה את כלם וצא השמים לך משתחוי
 ימ"ה מ"ה יח"א ימיל עמ"ה
 קי"ה קס"ה מ"ה מצ"ם יפיה"ה
 יפיה"ה קס"ה פוא"ל קוא"ל קע"ל נוא"ל
 טלא"ל ט"ל טלי"ה וכו"ו אב"א יי"ו
 קא"ל צשכמלין כל אלו כחות נוראות
 נפלאות ונעלמות מתאחדות גאלפים
 ולרצבות היוצאים מחיו זוהר החכמה
 וכן מכל הכויה והכל נשגב ונעלם
 צוהר החכמה מאה ימים עליונים

ונוראים ונאלל הכל צבינה עלמה
 ונמשכו עמה ל"צ נתיבות נוראות והיו
 מוגבלים וסוגרים בתוכה חמשים יום
 נוראים ועליונים ואחר הולאה בהויות
 והנתיבות כלם לאורה ונאללו השמטות
 ועם כל א' אור צהיר בתוכה כנשמה
 בגוף והוא שער החמשים אשר בתוך
 שבת וספירה כנקודה צעולה וכל אחת
 כלולה מכלם ויש לה דרכים עליונים
 ונוראים ומלות וחוקים ומשפטים
 ישרים לפעול כפי הדיקף צטצע שלה
 כאשר אילותיה ודרכיה וקצובה מכח
 נפש נקודה אשר בתוכה והפעולות
 והקצובים והדרכים אלו נקראים תורת
 ה' תמימה ואותיותיה רשומות דקות
 סימני פעולותיה וחוקיה ותולדותיה
 כאשר קבלה מן הצינה וכן כל מדה
 ומדה והכח מקובצים בתפארת והתפארי
 משפיעם לה' והעשירי קצץ כל פעוליו
 ודרכיהם העליונים ונכלל מכלם וידעה
 כמה פעולות וכחות ומלאכים משרתי
 עליין וגלגל רוכב וכל אשר יצוא מלד
 המדה והקף טצעה ומחק מלות תורתה
 אשר כלם אלוים צי' והכל תחת ידה
 וקגור וחתום בתוכה הוא שגאמי גן
 נעול הם כל כחות ודרכי עולם אמלטי
 כמו גלגל רוכב ומלאך הנקראים לבא
 השמים. מעיין חתום מלות ותורות
 אמת חוקים ישרים. הייחוד הגמור
 אשר בתוכה הכל הוא נעול וחתום

ספר המלכות

חוק העשירי עד סוף המלך לבנות פלטיה
באשפה והוא צנה הפלטיה ונתן ועשה וליה
וקדם כל מה שבשמיטה שנית הקשה
והחזקה מאל ודרכיה הקשים והרעים
והעוים והיה צוה ומחויב עד שהוכחה
לבנות עם תנאים וזה נצראו כל דבר
עו וקשה כגון שדס ורחות רעים וילך
רוח לרוב ממחרס ועזי פנים ולשונות
משונים עצודות זרות נכוחות ויבדלים
לארצות בגויהם גזרות קשות חמאים
ועונות וגלות ארוכות עניות וכחות
מטונפות חיות וצרכות טמאות שרפים
ונחשים וכל נגעים שומאם ולכלוך
ורחוק וחקק מעלה ומטה צנצנאים כי
ילך לצ האדם רע מנעוריו עד שגיר
חיי וטוהר וזקק חזק קדושה וטהרה
בחיות יערב צנצנא רס הקוקה והוכחה
והולך להצר האותיות ליתן וללית להם
חוקים ומשפטים ציוס בני לנהלם .
לאט צאים לבנו ואם לבניה ולא היו
האותיות מתחברות אורח לחברתה ולא
לינתן צידאים אדם כי רואים ויודעים
דרכי ההויה השמיטה הריא ודרכיה
בשמים ובארץ . והם רשומים בחות
עליונות ונוראות אשר כל מדה ומדה
מתנהג. שמש והם צנינה אשר נאללו
מזיו זורה חממה עילאה והם רשומים
דקים לאין תכלית וחקק והם קדושות
טהורות ונורא בחות עליונות ונעלמים ולא
היו להתחבר ולירד בחוק האשפה אשר

בנין הפלטיה עליה יתחבר השם הגדול
שמש שיכיה השם הנכבד המחויב
יהגלול מהם ועמדם ואלו אחז יושה
צנה מדתו וסמכת ליה ידו ויתחברו
כלם אשר אל אחותם יהיו עם רשומים
אותיות מאויות ומחברות מכל שמיטה
יהויה בדי שתייה כל אחת פועל
בשמיטה הריא הפלטיה הצנוין וקוד
אות היקוד ראה חזק הצרות ורציו
עיו והמאורות שבשמיטה זו ולא ראה
ליתן מאותיותיה אות לפעור באשר
כולם ילא ראה לקבל הנפשות אחר
גלותם כי זאת פעולתה לבוצ הנפשות
חקס ומותם יתהיה גאולה לישראל
בארץ גלותם ולשוכן אתם בחוק
שמיאותם אצל אמרה די להם שבחתי
בשבת הידוע גם הנפיות גם הנפשות
יבך נכתבה החורה והעשירות לית
כי קבל משה הכתובים באצבע אלהים
ונשמות הצדיקים לעתים מלאכי שלום
צובים עד שעלה הקול אלל האבות
והאבות עמדו בקומה זקופה בתורה
וצורה וחשך על פני תהום מיד ענה
להם השם הגדול אבות מה לכם והם
אחזו כל אחד צאות ליורו שאין צנה
לא היצור ולא פירוד ואמרו מיה תורה
לצנינו שהיקוד לא נתן אות חלקו
שיכיה להם גאולה אחר גלותם ולשוכן
אתם תורה מה להם יבנו האותיות
למקומם ולמקום קדושתם העליונה

ויבטח מאד ואותיות עליונים ונעלמים
 אשר לא יציגו מלאך ובש עליון כי
 אם בשם הנכבד והנורא ב"ה שציראש
 למטה ויודיע לו כל קודש וכל עניינם
 ומטה כתבם כלשוננו כל קדר דרכי
 עליון אשר הוא המזן בתורה בתנן
 בקולות איותיות גדולות ואותיות קטנות
 שבריות עקומות לפי פי תקרי וכתבו
 פשוטות קתומות ופתוחות כלם דמוים
 עליונים ונעלמים וחזקים שלא יכול
 לכתבם כי לא מלא להם דרך ולא לשון
 לכותבם וגם אותיות משונות שאין
 הלשון נחפס בהם ואלה הם כלם
 דרכים עליונים ונעלמים מאד ואם
 תשכיל תוכל להבין מקצתם כגון אותיות
 גדולות וקטנות כגון עקומות ולפחות
 ה' עקומה של וחדה אף פ"א לפופה
 פן ופתה ואלף גדולה של אשרך ואלף
 קטנה של ויקרא כולם דמוים בתורה
 אם תשכיל בהם בין בשמור של בני
 אדם ושל טיירות וארלות ומלכיהם וכל
 מלכיהם וכל עניניהם אשר נקשר
 בראשית בהם בריית עליונות ומשונות
 ורחוקות קרובות וחלואיות אשר נלצא
 השמים שנאמר הים מקשר לגדידיו וכך
 נקשר ואלה שמות ומשפחות קדושות
 וטהורות וחזקים ומשפטים וכל דרכם
 וגם נקשר ויקרא הם יותר כחות
 קדושות ודיוקות לשם עליונות ונעלמות
 יסבלים ונשמות קדושות וכל שנינו יכן

מיד כל צורה נפרדה מתנחתה ופרחו
 מהלוחות ואמרו יחזור העולם לחיבו
 וצורו . והיא צורה פלטרין אחרים
 ולירות האצות עומדות בקומה לפני
 המלך והמלך הגדול מביט בהם ואומר
 חכמתי את בריתי ישרק ואף את בריתי
 ילחך ואף את בריתי אצרהם אזכור
 והארץ אזכור להציהם אל מקומה
 והעצמות שבני דברים ארך ימים לצטלי
 הנלגול ואחרי הנלות הטבה שהיא
 מנוחה נחית ויכל מפעולת היקו"ד
 והאות שלו אותות וזה אחז משה בכה
 ציור אות שלו שנתנה לו חלקו ב' וזה
 לך האות והשם הגדול כרת עמם
 ברית כרותה של י"ב מדות ואחז משה
 בכה אות שלו וצא איש אל רעהו ואמר
 אל אחותה להצור אחד ולירות שניית
 כרצונם באלצט אלהים וגם האות של
 היקוד עמם היא האריות וההטבה
 יצתה וישראל קבלו את התורה ויכאלי
 המאורעות אשר בשמירה וגם העשרות
 איתם לצנית לה משכן לקדושתה מליציה
 בלייר משכנה העליון ועליון לעליון
 ולכל העניינים הנמללים בה וימנה כלם
 לידת עליו ממעכן עליון לתחתון וכל
 בני ציתם יודעו ועליון צימטת התחתון
 לשמר העליון ממקדש למקדש . וצורה
 התורה הנוראה וכלולה מכל עשר
 קשימות ודרכם והקדשם אשר לכל אי
 ואחד הכל כתיב בלשון עליון ונעלם

ספר המלכות

מלכה מלאכים מנלחים וכחות חזקים
לרצות חזקים וטובות אשר מכה זיו
אור אשר בתוכה שהוא קדוש הכה
הנעלם בתוכה משער החמשים והכל
מכה האות הקדש לקדש השמיטת נל"ח
ולבחזיקה בל"צ דרכים מוראים וכל
תורתה צעוז ועלמה . וגם החמה
תתרחק בגבורת דרכיה ותחזק אורה
הקו"ל הפנימי שופר גדול תהל"ה
גבורות וקוד י"ה הנוראה ית' שמו
והדרו שצעים שמות הללו של לדיקים
המזכרים הנה והנה שריה שר לצא
לדיקים הכהן צניחו בן יהודע והיודע
טעמם וקודם תשאות הן הן לה .
דל"ח זכ האות נעלה מאד ולא לזיר
מלוייר כי ממנו כחות ומלאכים עליונים
משרתים וקוד המים עליונים זיעת
החיות והוא הטל לחיי ישראל המזכר
צטל החיות ומייחדים הייחוד הגנוז
והנקתר אשר אצרכם השיג קלתו
צעצור מדתו וגם איש צלדו ונטע אלו
צקודו אשר צו קללו האומות והם שני
כהנים ראשונים לכהן למצין קודם .
והקוד כי הם משפט האורים צלזיר
הנורא והנעלם וצמן השמטה לא היו
תומים כי אם האורים וכחם וכהנים
המזכרים שם רואים וכהנים מאורם
והוא שם הגמור עם הצורתם . והנה
זכרים לימים ראשונים אשר היו
לפניהם . הוא הכה הזה נקרא חזון

והוא תמיד משפיע צמצח ה' וצקצנות
הכהן והטעם כי בשמטה ששית יהיה
הכל לרצון וכחות רלוניות וקצנות
מתקצרות לגציה ורצון ואהבה לקרצ
הכל אל מקום מולאם השצת הגדול
והנורא צרצון עליון שהוא הקס
המכריח עון וחטא ואין מלאך המות
שולט בשמטה הכיח ואז תהיה כצרא'
בחקד ואין שם כי אם אהבה ורעיות
ורצון ויליאת נפשם צנשיקה והלזיר
דומה לדבר לאור קטון והגנוז הקטן
לשמטה והגנוז לקופה וגציראל מכה
השמטה צעצור כי מעשיה צחזקה
צפחד וצמורא כי האות מורה צדצר .
וא"ו זאת אות לורה צלא לזיר וממנה
תורה לכל השמטות וההקפות וממנה
רוחות קדושים ולדיקים כי היא ההויה
אשר ממנה מתהוה כל קוד נעלם
וגשגז וממנה כל הפעולות לכוחות
עליונות למלאכים משרתים לכל צא
שחק . וממנה השמטה אשר תוכתה
קדומה ועליונה קדושה טהורה
וזכה וקצנותיה חמץ ומלה דצוקים
קרצן תורה שאינו צטל כי היא תורה
זכה וצרה מאירת עינים חקד לזקה
ומשפט ורחמים דין אמת ומשפטים
ישרים לא ילך ולא ע"ז ולא גלות
ולא ציטול תורה חמה צחקופתה ולצנה
צממשלתה והם צעלי צרית אצרים .
זין מכה זכ האות כח המטה והשגתו וכה

מדתו וחזק ותיקף אבר בלייר וקיד
 עליון ומירא מאל כי הוא אור ולייר
 יכול כל בחזקת להכריח כל שימאה וכל
 דבר הבא מאל שימאה וגם כחית הק
 ורחית מוצדלים כי הוא לייר מלייר
 באות השבת ובבת לכל שבת וגם שדי
 שמי ונצריאל שמי ויקוד לדיק שמי
 נלא אל שמי ועל זה חותמו בכל קדושה
 דבה ועליונה שמי בתפלין אית שמי
 בפסח ראשון אית שמי . במילה אית
 שמי ובכל מקום שהוא בורחת הטומאה
 ובס מילה שם שדי ומכח האות ועל
 זה היה על המשקוף . להכריח כל
 הטומאה ומתה הבאה מאל הטומאה
 ומכח האות כחית קדושות טהורות
 וממנו לשמטה שתהיה כולה זרע אמת
 ואמונה צקוד ברכת הכלה ומעלתה
 קדושה וטהרה דבה וקיד הלולג דה
 מיטוט פריה ורציה ומשפחות מעטים
 וטהורים ונאמר ואת הוי הטימאה
 אעציר מן הארץ לדיקים טהורים קודמי
 עליון (ומלאכים עם בני אדם) מטיילים
 לרוב קדושת הזמן ומקוס חיים בנן
 טדן ונהנים מפירותיו ומתים צביקה .
 ח"ו"ת זאת האורה מורה דברים נוראים
 ועליונים כי היא מדקת האורות
 עליונים ותעלומים והוא כהן לכל כהן
 וממנה לכהנים משתרי כי ועל השבתות
 נותנת אור משתי אותיות הדבורים
 וכה האות לשמטה ובשמטה יהיו אורות

וטיבית ומזבחות וקדושות לרוב וחקד
 ולדקה ושפט דב וצרכה ותעמוג דב
 ושריה ורציה לרוב והשגחה עליונה
 לרוב ונציאים ונצונים וחכמים וכלום
 ורעיות מלאכים ושרים עושר וכבוד
 ושפט טוב ירא אלהים וקר מרע .
 ח"ו"ת זאת האורה נותנת כח לנפשות
 הלדיקים מייטתם ומכלה הרשעים
 ומאריך להם ימים לפי גלגולם ובקוף
 היא להם מניחה עולמים הישנים
 רמזים לשלש גלויות צקבו לטוח נלא
 שאם יצואו בשבת שלא ילאו משם ורמז
 גלגול הנפש לשפלים ועוד לשלשה פעמים
 תחיית המתים והם שלשה שבתות
 שצקבו לטוח באחד מהם ולא קבלום
 ולא עמדו עד שצאו בצורת ח"ו"ת ועמדו
 צבה ז"י"ן שהוא השביעי מהם ושם
 תמו הגלויות ומכח האות שמטה שביעית
 אשר דה שצפה ימים והם שבתות ה'
 ור"ו לששה שמטות והשביעי יהיה שמטה
 ויוצל שמטה ויוצל דצויקים זה צזה והכל
 ישוב אל היוצל אשר משם צא הכל
 והשמטות יתעלו כלם אל מקום אגילותם
 אשר שם מקומם וזה שכתב קהלת הכל
 הכלים שצפה נגד כל השמטות ובשמטה
 שביעית הכל הכל כי ישובו הכל אל
 היוצל . מה יתרון לאדם צבה עמלו
 זה אדם הראשון ועליון . תחת השמש
 זה התפארת למה כי דור כולך ודור
 צא צקודם והארץ עליונה דבורה

ספר המלכות

עומדת לעולם הנקרא יוצל . וזרח
השמש זה בנין פלטרין חדשים ושמיטת
השמש זורחת ומאירה לעולם צמדתה
וצא השמש למקומה אין כל חדש תחת
השמש הידוע כי כבר היה לעולמים
וכך הולך ומקצר כל הענין וקוד
השמש והקפותיו ונתיבותיו וקצובו
נשגז ועלם מאד וקוד תר"ג מלות
הנוראות והנעלמות ואלו רמזים צקוד
מופלא והמכירו ומזכירו . ועוד י"ה
יורדים וי"ה עולים זה קוד נשגז וקוד
צכקא ייחוד שלם ובס מלא טולס מלא
והי אלהים אמת צשכל"ו והי"ג הם
מדות נעלמות נוראות מהצריכל עולמות
חזים והוא קוד י"ג מדות הכרותה
לאבות וזהו קוד אד"ס שם הכלול
מהם ועל זה דמות דיוקנו והקוקה צו
ואין מגלין אלו הדברים לכל אדם כי אם
לאיש שלם ותמים יראי אלהים ושיקבל
גם הוא שלם לגלות לאתרים ואשרי
היודעו יותר המקתירו וצזה נמלא קוד
נפלא ונשגז ארבע אותיות השם המיוחד
וקודותיו הנוראים אשר ממנו קוד עשר
קפירות נוראות והייחוד הגמור המיוחד
צאמת . יו"ד ממנו וכה כ"י לדוצקה
לאשר לו הארץ ולביות הייחוד מיוחד
צלא פירוד ולדיוקים נהיט מאורה גם
זה יהיה צשמיטה ששיתחלו עשרה
לורות נחצרות וכוחות מדוצקות צעשר
קפירות פועלות צשמיטות מאילנותם

כל נאלל ונצרא מדרגה אחר מדרגה .
ועוד אחרים י"צ כחות ומהם י"צ גבולי
אלבקו"ן וצבס הקצ"ה נשצט ש"י צי
נשצטתי נאם ה' ופירושו כי התפארת
שבה קלוות והעטרה שבה קלוות
שהכל צו לייחוד אחד והס למקפר צני
ישראל י"צ אצנים מפולמות שבה
משמותם שבה משמותם לארצטה טורים
כנגד ארצטה צני אדם צחקד . כף
כה האורה העשירית הכלולה לקבל
דיני עליון צאלהי מלכים ולצא השמים
והארץ זה לוקך שמיטה צהפחד . ל"מד
זאת הכה מאד גבור ונורא וראשון
להייליותיו מכה האורה האדיריון ה'
לצאות שמו והנה הוא קרוב לכה
אכתריאל"ל וצטצור שינו האורות יש גם
שנו צמצטא וצכה וצמלאך היולא מהם
כאשר הצין דוד קודס צאמרו צטצור
אכתריאל"ל היולא מכה אל"ף גדול ה'
ומהולל מאד ולגדולתו אין תקר ואמ'
צטצור אדיריון היולא מכה למ"ד גדול
אדונינו ורצ כה לצונותו אין מקפר .
וכל משכול יוכל להשכול שהזכיר צרא'
שם יו"ד ה"א ולגדולתו אר"ן חק"ר
וצשני הזכיר אדמית וכ"ה וצינה ומקפר
נאמ' ה"ש מקפר לגדודיו . וכ"ה מס
כ"ה מחנות לצנה המקיפות ועולות
משילוי לשילוי עד הצניה ומקפת כל
י"צ גבולי אלבקן הנוראים נקראים
כה אדוני שאמר משה ועתה יגדל נא

כח מחנות שכינה שהקצ"ה מתעלה
 צהם ונשבע צם ומחוי ומקיים עולמו
 הנקרא שמים וארץ עם צהם זה הכל
 הוא צהם הצינה מנלפ"ך נופים חמרים
 והם נקראים ים המלח העליון שהם
 כח לצינה ומן הצינה כחם והם חמשה
 נורות נוראות ועלמות קדושות טהורות
 ומחוצות ה' רמזים צהם לה"א
 ראשונה וטעם לה"א אחרונה כי הם
 נמלאים סוף כל תיבה כדי ליתן טעם
 לכל דבר וממם חמשה נקודות המחצות
 כל מצטא ודבור זה נעשה צחכמת משה
 שידבר בשפה ברורה לישראל ליתן להם
 תורה ומלות ורמזים צהם לה"א
 ראשונה ליתן תוספת קדושה וטעם
 מלח ברית עליון לה"א אחרונה זה
 הכל מכה מדת משה לאורך השמטה
 צהם עשר למצין והארצות אלו שנקשו
 לפרדס הנקראת תמונה עילאה וכל אי
 השיג השגת ראשון צא עד כח האל"ף
 הנותן כח ורוח עליון ונשמת לכל צה"א
 שח"ק וממנו מלאך אבתריאל והשני
 צא עד' אלמ"ד וממנו כח ונשמה לכל צה"א
 שחק וממנו מלאך אדיריון והשלישי צא
 עד אות מ"ם וממנו מלאך מטטרו"ן הנותן
 נשמות צנוף ומלייזר נורה הנותן נשמות
 לארץ ורוח להולכים בה והרביעי צא
 עד קמ"ך וממנו מלאך קנדלפון
 הנותן דפוס ונורה בטפה בתוך הרהם
 ושומר איתו צהם עד שמואלו לאורה

מ"ם אות כפולה רומז לשני כחות
 מהם מטטרו"ן וקנדלפון אחד על
 הארץ בשער השמים . ואחד צאך
 צקצ הארץ לחקות הא' נותן נורה
 לכל נשמה הצא לגוף והצ' נותן נורה
 ודפוס בתוך הרהם זכר לזכר ונקבה
 לנקבה וגם זה בשמטה ששית . נו"ן
 הכח הנעלמת בכל שמטה ושמטה הכהן
 הגדול המקדש משילוי לעילוי עד אשר
 לו הארץ והכל . סמך צארת הכה כל
 קוד השמטה שהיא הפח"ד וכל הגלויות
 ואורך הגלות האחרון כדי לטהר
 הטומאה והכללוק ויכלה ויסקף עון
 והזמן המקבל והמלחמות ומריבות וכל
 דבר עז וקשה בשמים וצאך אשר מכה
 השמטה החמושה ומקשה ובה יתאחר
 גאולתיו כדי לטהר וללצן נפשותיו
 לתועלתיו ולהנחתיו הידועה שלא
 לנקות יותר את צוראיו והוא הזמן
 הטוב מה טוב הדבר צעתו . עין
 מזה הכח האור הגנוז ציקוד וכן
 השבת ואורו ומהלכו וכן קוד כלי
 המטרה עם שבתותיה עד השבת
 השביעי מהם והאור הגנוז צו לכל
 לדיק וגם כל דרך שמטה שביעית
 ומהלכו . פא קוד זה הכח צמטשה
 ארון הצרית העליון הדבוק בשבת
 וגם זה בשמטה ששית . צדי ואורו
 צשני כחות הארון והצרית אשר צו
 צדוק והארון אשר צו מהלכו והוקותיו

ספר המלכות

רמז ארון כללאל וארון משה אחד בשדי
לללל המלחמה ולהצריה כל טומאה
ואחד לתורה השם המיוחד לקדשן ה'
צפנים לצאות ה' . קוף מכה הליו
כי כזר נדבק ה' צנוה צכה מלא
עליון . ריש הלורה נתן כח שלימות
בשמיטה בשית ומתוך השלימות נקראת
ארץ החיים ולה נתאים דוד צלמנו
אתהלך לפני ה' צהלות החיים והיא
שער לה' לדיקים יצאו צו . שין זו
הלורה נאה מאד והוד והדר כלצובה
וממנה כחות נוראות ונעלמות והיא
קוד ויסקוד ומרבה לשמיטה זו כי
הייוחד הגמור צא צרמים נוראים וכל
כח השמיטות וההויות מחוצות צתורה
והם קוד דברים נוראים עליונים
ונכבדים וטעם הטלית והטעיפה
הנוראה וצית התפלה של הקצ"ה צה
והמלאך ענפיאל השר הגדול מתקרב
להתפלל אללה הארץ אשר נשא השם
הגדול והנורא והכל לצורה לכבוד
ולתפארת ומזה נצין המלוא להצר
וליהד קדושים עליונים ולצבת צטיבות
על התפלן והמלה והלולב כלולים זה
צזה וזה מזה וכל אלו הכחות הנוראות
צאות מכה לורה האות הרמזו לשלש
הויות עליונות נוראות וה' צצית
תפלתה לרצון על מזה ה' ומאלו מביני
המרכבה ארצעה כחות המחוצות
להיות כח עילאה שלימה ורוב עליהם

וכן תתאם כי אין השכינה שורה פחות
מהם והיא והסודר אחד ועל כן אין
זה בלא זה שואי ה' צם קניו ונאמר
שורה ה' רצצית כי ים כקא לכקא
צקוד הנקתה וייוחד אחד הרמזו צ"ה
ו"ה עולה ויורד והכל דצר אחד ה'
אלהינו ה' אחד וקוד אצרהם לכל ה'
כי הוא אצ לכל וילחק שציעי צעצור
כה הפח"ד וצשמטנו יעקב שמיני
צעצור הקד ואמת המאירות צו משה
יצעצור שהשיג שניהם אהבן כילחק
המספר הצאים מלדו ויוקף צעצור
היו הצאים לו דוד אהרון סולל המרכבה
תיו זו הכה כרה צפתה ונתן כח
למחצל הוא גבול קדוש ומקודש צכה
אלהי חוקים ומוראים והיא לורה שהפך
פעם לכאן פעם לכאן לשמור דרך ארץ
החיים וגם הבן כולו וגם זה רמז לשמיטה
נלא כל אלה כחות נוראות עליונים וצם ה'
אלהים וכל קדושים וצא מרזם והכל
כלל ופרט מ"ט כוחות נוראות עליונות
ונעלמות הנקראות כלשוננו תמונת ה'
העליונה והנוראה אשר כל כלים מ"ט
ונתקשה משה צכה החמשים כח קדוש
הנעלמות מכל כציכול את קבתי את
קביותי ומה שנתקשה משה כציכול
למעלה צכה קדים הנעלמות צתוך כל
שמיטה ובשמיטות שהם שצעה לורית והצבי
מהם שצת לכולם והשמיני הצניה והם
חמשה הויות הצאות טתה ומלא כי שער

החמשים יהיה כלם עם הכה הקדוש
הנעלה בכל שמיטה וצו גם גלגלה
שמיטה בהם ללירה אחת וכן נמלאו
כל שער המזבחים . וצוה נתקבה משה
בעצור ה"ה אחרונים כי עם השבעה
נרות וגוף המטורה הם כלם המזבחים
שלמים וכל שמיטה כה קדוש בתורה
כנשמה צולמה וצראש האור הנעלה
מן הדור הנמלא צו וכן צולס וצבנת
החמשים יתקע בשופר גדול וארוך מן
הים וצאו האוצדים והנחחים מן הגלגל
בצבת שביעי ושם יאחרו יגיע כה
ויתעלה השבת עמם אל ארץ אחוזתם
עם ההיות כלם ויהיו שמיטה יחדיו
שמיטה ויובל היא הנקרא יקו"ד הציו"ה
יהוא קיד הקרבן והמזבח והצבניות
הנקדשות ללזון על מזבח ה' שהוא
יקו"ד שבי"ת ואמר וטלו על הזון מוצחי
האם והצנים יחד עולים ביקו"ד הציו"ה
עם כל השבוע ראוי והלוי לשמיטה וכל
זה דבר נורא ונכבד מאד בענין הקרבן
שנאמ' אדם כי יקריב מנח קרבן לה'
מן הצבנים הנקרא צקר ולזון ועז
ובלבשתן ידימים צקד ועלם ונפלא מאד
אשר יירדו ועולים ואין השות לדבר
שנאמ' אל תגעו צמחי וצנצאי אל
תרמי א"ס ש"ל צ"ה צברו מיום ליום
יבועתו והשמיטה טובה יקרא בשורה
שארם מקור כל יום יבועה עד
תבועת עולם והשמיטה הצאה יהיו

הקדמות לשם תודה לה' כי כל
הקדמות צטלו וקרבן תודה איו
צטל והקרבן יהיה המן ומלה דצוקים
מאד בענין המד"ה או תהיה קדנס
מלה העשויה מן הקולת צלולה צמון
למנחה הנקרא כמותם משה ונציא
עליונים וכל זה נודע למשה מכה אות
מדתו בד"י כי הצי' לאצות והדי' לאות
והי' שמו כשם רצו דיו לצבד להיות
כרצו ומדויק בשלשה שבתות עד אשר
לו והנה השעה היות צלל שבעה
מקפד כלם אחד כה הקדוש צתוכו
להציא אללו קוף פעולותיו וממשלותיו
אל היקוד שהוא חלק שביעי לכלם
ובצת שביעי לעלמו וכן ציקודו הם
שבעה שמיטות ועוד שבע שנים ועוד
שבעה חדשים ועוד שבעה שבתות .
ועוד שבעה ימים והשביעי מכלם שבת
יקו"ד מחולק להם יהוא מ"קצן את
כולם ומתעלה עמם לאלהים אשר נתנם
אל כל הקנים הזון לעלמו יב צו קיד
נעלה מאד כי ילא מרבות האדון ונעשה
עצד לעצדיו ואעפ"כ שביעי הוא שלו
צטל כרחו כי לי צני ושראל עצדים
עצדי הם אשר הולאתי אותם ואם
אמר ואמר העצד אהבתי בעצור
הנפשות שצאו לו מנחו . והגישו אדוניו
אל הדין הגדול ודינו לגלגל תמיד עד
שבת אחרון בלא אריות והעבה ועצד
עד עולם . וקיומן וצאנו בעצור כי

ספר המלכות

השעה פועלים והשבת שביעי בלא פעולה אין לו לצד שמיטה וקבלת הקולות הכוחניות קדושות וטהורות של בן אד"ם וי"ו של מתן תורה ועלמו כי כולם פועלים צעשייה וצקוף נשמע ומקבל הכל ולזה העבד אין מ' מקבלו עד סוף שהשבת מתעלה אל הציני"ה שנאמ' ועבדו לעולם . וזהו כל קוד כ"ב אותיות נוראות ונעלמות זכות טהורות מזוקקות צקוד ל"ב נתיבות מהם עשר קפירות וכל כחות נוראות ונעלמות שערס נפקות זה כנגד זה יקודות קתומות וחתומות מכל הוראשר צשמים וצארץ ושאר הדברים הם מפורשים צקוד הנפלא והעמוק צאר הטיב ואין לריך לפרש עוד וכל זה נכתב לאיש משכיל וגבון ומקובל טוב ואיש הקיד וישר ומשכיל וחכם נותן לבו וכונתו לבא אל הדרך הזה נקי בפיו . ואז יבנס בדרך הזה ובכל קוד התמונה הנוראה הזאת אשר זה כל קוד שמים וארץ וכל קוד נשגב ונעלם וראוי שיביח גופו נקי וטהור וכונתו נכונה תמיד להבין כל דבר ודבר ואז הוא יקרא מלאך האלהים אשריבו ואשרי חלקו כי ידע קצת דרכי צוראו וקוד הכנת נפשו ומקום מנוחתו השלימה וקוד שר ומלאך עליון ואז יכול לדבר עמו ולהשתמש צבת קול ודאי ורוח הקדש מתחדשת בו וישיכיל וידע שיטורו של

יולר צראשית צזה בדרך צאמת כי הוא שיטורו של יולר צראשית וקוד ל"ב נתיבות ואז הוא חי צזה ובצא ויבין קוד גן עדן עליון ותחתון ואז ידע קודם ודרכם ונהנה מפירותיו ואכל וחי לעולם ומטייל עם מלאכי עליון ומתעדן עמהם ועם הלדיקים צגן עדן הנהנים מזיו השכינה וצזה ראוי כל שלם לבא ולהקרב בדרך אמת ואם אין השגתו בכחו למעלה טוב לו להרחיק את עצמו ולא יצא הקרב אל הקדש כי ארץ אוכלת יושביו היא וצזה כל משכיל יצאר ויבין סוף דבר הכל נשמע וגו' ויבין תיבות התורה ע"ש אלף ותתני' ואותיותיה מקפר ת' אלף ותתקמ"ה מנין פרשיות התורה נ"ג וק"י גן נעול ופקוקיה ה"ף מ"ה :

סוד פתח ר' אלעזר ואמ' אחריו כמגדל דוד לאוריק כתי' וירץ עשו לקראתו ויחצקבו וישיקבו"ו נקוד כולו א"ר שמעון כל מקום שאתה מואל הכתב רצה על הניקוד אתה תתפוס את הכתב ותניח את הניקוד וכשהניקוד רצה על הכתב אתה תתפוס הניקוד ותניח הכתב אלא צבאן אין הכתב מרובה על הניקוד ולא הניקוד מרובה על הכתב אלא הוא כלו נקוד וישיקבו"ו מלמד שלא צא לנשקו אלא לנשגו ונעשה צוראו של יעקב של שיש וקברו שניו של אותו רשע וגמקו כדונג מה ת"ל ויבכו אלא

הנצראים צעלויגים וצתחתויגים . סוד
 אתה לריך לדעת כל מי שהוא מהפנים
 בעמדו על הר קיני וקבל התורה עתה
 בשעת חלוק התמורות קל לקבל התורה
 ואינה משתכחת ממנו ויתחדשו לו
 דברים אשר לא שמע מפיו רבו כי אין
 דבר מחודש אלא הוא זכרון וזכר
 נומה שטצערט"כ .

סוד ענין עריות הוא קוד אחד גדול
 ומופלא עד מאד הכ"ד איש
 איש אל כל שאר צערו לא תקצו
 לגלות ערוה אני ה' . ערוה הוא מלשון
 עירו . פי' המערה מכני אל כלי כך
 הספירות הם מערות ושופכות אחת
 אל אחת אני ה' למד הולך אלא אני
 איש איש אל כל שאר צערו לא תקצו
 לגלות ערוה . אצל אני ה' המשתמש צעולי
 העליון על דוגמא זו ואקור לכס להשתמש
 צוה הדרך הוא נכרת מאלהי ישראל
 משכינת ה' והוא נותן פגם צעלויגים
 וצתחתויג' וממעט דמות השלשלת הקדו'
 והטבור היאך המערות שופכות אחת
 אל אחת כגון הא"ה מערה לאחותו
 והאחות לאח ואחד לבת זוג של חצירו
 כגון יקוד שהוא יוקף הלדיק הוא מערה
 ומזדווג עס המלכות שהיא נקבת
 יעקב וכן על דוגמא זו ומשתמשת כולם
 על דרך עריות על כן כל איש המשתמש
 בעריות נטרד ויגרש ימיו לעשרים שנה
 ולא יזדווג צבת זוג הוא כציכול ויגרש

מלהסתכל

זה צוכה על לוארו זה צוכה על שני
 אצל על דרך האמת צאתי להעריך על
 קוד זה צענין וישקרו למי הוא נקוד
 למעלה . ואתה לריך לדעת כשיצואו
 התמורות של שש קלוות להלחם ציעקב
 שהוא תפארת ישראל להלחם ולנשכו
 ולהטיל זרעם במקום דליכא טומאה
 מיד מזרח יעקב ת"פ צכת זכות אציו
 כ"ע יתהוו כותלי התפארת צשש ואין
 להם הכנסה ומצוא להכנס שס כי הם
 עושים עלמם כחורבם והם שוגאים
 לבית יעקב ולכן וישקרו"ו נקוד למעלה
 לרמוז לאותן הטמאות שרלו להשליך
 הזרעם צבית יעקב ודי למצין . סוד
 ואתה לריך לדעת כי האומן לששה
 דברים ואח"כ צונה הצנין לריך מים
 וטיט ועלים וצרזל וקנים ואצנים כך
 מלך העולם כשצרח העולם התחתון
 צרא אותו צאלו שלשה דברים שהוא מים
 מדת החסד שנקראת מים עליונים
 וטיט רומז לתפארת שהוא מעורב משתי
 מדות מן המים ומן האש . וצרזל רומז
 לצורה שהוא דין קשה בצרזל ועלים רומז
 ליקו"ד שנקרא עץ וקנים לנ"ח והו"ד
 הה"ד שלשה קני מנורה . ואצנים
 למלכות שהיא נקראת אצן ישראל
 והיא אצן השתיה שממנה הושחת העול'
 הה"ד על אצן אחת שצעה עינים .
 צאלו הששה שהם ששת ימי המעשה
 שסתכלו ונלטיירו כל היצורים כלם וכל

ספר המלכות

תנו חנן כל הצרכות פיתה צדן צצרוך
 יחזות צצרוך חין מצרעת הפירות
 וצרכת המולות וצרכת הקמיתה לחצרתה
 וצרכת של ק"ש והקוד צזה כל המדרגו
 כולם מקצלין שפע מן הצרכה כ"ש
 העלויה ויב להם שפע ואור מעלמן
 חין מהעטרה הנקראת צרכת הפירות
 ע"י שאין לה אור מעלמה כלל אלא
 מהעלויות ונתין לה :

סוד צרכת המולות על הפת מצד
 המולא להם מן הארץ . והיאך
 יעשה ימים עשר אלצטותיו על הפת
 ע"י כדי לרמות עשר מדרגות שהם
 מוחרים על הלחם ע"י התחתון שהיא
 מנסת ישראל העטרה ויכין למשך
 השפע מאלו עשרה לזה הלחם ולכן
 תמלא צרכת המולא עשרה תיבות
 כנגד עשרה קפירות והכן זה ולחך
 להתחיל לצטט ממקום דקדום בשוליה
 ויצטט ממטה ע"י למעלה כ"ט :

תמצא חלפא ציתא מנין חיה נוקרו
 ח"יך צכ"ר גל"ש דמ"ת חיה
 המנין הוא ככה כשתקח העשרות כמו
 אחדים שאם תשים בצטה עשרות לא
 תמנע אלא בצצטה אחדים וכן עד
 תשנה וכשתגיע לעשרה עשרות תעשם
 אחד כי ג"כ תעשה המאות אחדים
 כי כן דרך צעלי החשבון כשמונים
 צמטות על מאה נותנים מטצט ועל
 עשרה מטצט ועל אחד מטצט ואם

מלהסתכל צאור החיים ונכרת צזה
 וצצא ע"א הוהרה כדי בלא לצא על
 הזכר משכני אשה כי הוא גורם הריקת
 הצורות השופטות אל מנסת ישראל
 כי הוא מבתמם צצצותיו של מלך
 העליון ואין לו חלק לעולם הצא .
 דכתיב ואת זכר לא תבכז זכר הוא
 הו"ד צצצול שהוא משפיע למנסת
 ישראל לעטרה שהיא המטרוניתא ונעשית
 נקבה לצורה שהוא משפיע לו ע"כ .
 שח בין תפלה לתפלה עבודה היא ציד
 וחזר עליה מעורכי מלחמה

והקוד צצצור שמופרד צין המדה של
 היר שהיא מ' וצין המדה של ראש שהיא
 הנקראת ה' וצצצול זה אמת בלחך
 לחזור ולצדק צצצור ביחזור לחצרים
 עם הצרכה שיעלו מן ההנהגה ה' תנינא
 חו"י מלמד ב"כ חלק שיעלו לא הקדים
 אחד תפלה של ראש לכל יד באלמלא
 הקדימו לא היה יכול שיעלו משה
 צבלום מלמד שהיו כולם דריקים
 גמורים ע"כ :

וסוד הייחוד כך הוא במייחד מלמטה
 למעלה עד הקצה הראשונה
 והמהפכין במייחד מלמעלה למטה
 מצד חורבן לעולם וחזו ככתוב מי
 האים הו"א ור"ך הלצ"ב ילך וישוב
 לביתו פן ימית במלחמה הכי דאן השם
 הפוך צרטי המלית להודיע שמי שמהפך
 ישוב שאם לאו ימית במלחמה ע"כ :

תמלא מים קדומה עולה לחמש מאות
אם תלמדך לחצונם ואם ידבר נזין
ארכה שש מאות עולה כשתלמדך
לחצין ט"כ :

לחצונה והפ"א ארכה עולה לבצע
מאות אם תלמדך לכל כולי החצונות
תעין ותבין בהם יתנוסס צבכל ודי
לחצין ט"כ :

לך עד חצי המלכות ותעש . אחר
שאלותיה היא נופלת על פניה ומשתטחת
לפניה והיא אומרת אם על המלך טוב
וטובה אני צעניו להפיר עלתו ומחשבתו
של קמא"ל הרשע שגזר על עמך לגרשם
ולאצדס ולטורדם ממקומם ומציתם
רושם ואומר מי הוא זה ואיזה הוא
אשר מלאו לבו לעשות כן והיא אומרת
הרשע קמא"ל מיד המלך קם בהמתו
וילא מגנת הביתן ואמי לו ולשריו מי
צקש זאת מידכס רמוס חלרי וגנת
היא נוטרישון תמורה צינה ציתן היא
צית הכנסת הגדולה אלה"ה אדניי
הם צגוי"מ אלה"ה ושתיכם אחוזים
צחי העולמים שהוא כולל י"ח ברכות
וצהם שני הקצ"ה צי"ה אלק עולמות
וצהם מתחננת שכינה לפני צעל
הרחמים להחיות צגלות רוח שפלים
שהם ישראל צינה עניים חסודים כמתים
שמושלים עליהם אדונים קשים ורעים
מיד לוח המלך לשלוח הרלים צקוסים
וצמרכצות וכנגדס נאמי והחיות ללוא
ושוצ . וארצע חיות הם רמוזים
צארצע אחותיות שצק"ש הם קדורות
וצהם ששים אחותיות הדצקות וכנגדס

נאמי

אמר המחבר שמתי נפשי ורוחי ונשמת
כעני הכולך לעמוד צהיכל המלך
ליכנס צהיכל שבינתך אדני שפתי תפתח
ופי יגיד תהלתך . אדני הוא היכל צמנין
וצו נשם הצנין אשרי המקדש תפלתו
לעמוד צשער המלך ולצקר צהיכלו
ולקשט המלכה צחכשיטיה להיות התפלין
פאר עליה שבהם ארצע פרשיות
רשומות ומחס תלויין מ"צ אזכרות
ושין של תפלין הוא שם ה' נקרא עליה
ויומת הוצ הקרב אליה והיא שורש
הייחוד והאמונה והיא מלכות מהכל
כלולה והיא דת קדומת יומים צה
מייחדים ישראל לצה"ג ציוס פטמים
וצארצע כנפי הליטת צארצע חיות ה'
המרכזה ואם ח"ו ישראל אחד מן
אחד צפיהם מצוטלת וצמונה צגרוס
מהוטפת מיד קמא"ל ונח"ש ויגשו
לשצור הדלת צההוא זמן צשלב
ראשונות שכינה נכנסת לפני המלך ה'
והיא נותנת תשצחות לפני צאמלעיות
היא מתחננת לפניו וצכן נשאת חן
צעניו ויתן לי נפשי צשאלתי ועמי
צצקשתי וצני לא ימקרו ציד העמים
צאחרונות הוא אומי מה שאלתך וינתן

ספר המלכות

נאמ' שבים המה מלכות והם הם
שבים קדרי משה ונגזק שבים
גבורים גלגלדי מלחמה ובהם נלחמים
בעלי משניות בכל צתי מדרכות וכמה
מלחמות יקבציות ומחלקיות הם חולקין
עליה ואין יכולין להביג אליה שהיא
מלה שומרה לצעליה ויהי הלכה
למשה מקני. בערצ היא צאה וצחק
היא שבה בצע נערוניה והם צהר
שנים לפניו ואחת אחריה וצערצ
שנים לפניו וכתים לאחריה שנים
לאחריה ואחת לפניו בהם צהרית
הם ראש והם כנגד ג' אצות הם
כנגד שיין של בלבה ראשים החקוקים
צתפלק וכתים לפניו וכתים לאחריה
הם כנגד שיין של ארבעה ראשים
רישומה דארבע חיות המרעבה אשרי
שימרי השכינה ושומרי מלכותיה שהם
צגלות מחזיקים צידה שהמלות הם
תכשיטיה ותיקניה להאיר אל עבר
פניה. ובעלי משניות כמה גדרים גדרו
קביעותיה כל קרוב ידים אליה
וצגרותיהם יודעים חיות ושרפים
ואיפנים ונגדס נאמ' על חומותיה
ירושלים הפקדתי שימרים אשר
הנשמות המזמרים צתפלקן בכל יום
אליה ויקירו המקור מעליה והם הם
הנגזקים צעומקי בתורה וקדויותיה
לראות יפיה ומחללה והנשמות הטהורות
כולם שבים יקרא. לבים כל אחת

ואחת על מתכונתה צעודתה ומשמר'
וכמה נשמות המלוכנים בלבושי חכמות
הילוניות הם מקריצים לראות אליה
ומהם נקתה פניה ועל זה יש נשמה
שיאמרו לה גושי הלום ויש נשמה
שיאמרו לה אל תקרצ הלום ויש
אחרים המלוכנים בקליפות הילוניות
בהם הם המהשבות הרעות ולהם
השער קגרו והם כשלו ונפלו צאף
וצהמה הם דחופין צקלון וצושת פנים
שהמהשבות הרעות עליה שנאמ' הקירו
הצגדים הלאים ומתפשטת מתאחות
העולם השפל וממחשבתו הוא זוכה
לחיות צוטה ה' ולצקר צהכלו ולשם
רואה צת מלך פנימה בלבוש יופיה
ממשצות זהב לבושה ושה מראה
למלך בצבדו וציקרו וצלבושו והדרו
יהי רצון מלפניך ה' אלחי ואלחי
אצותי שתלצב נפשי רוחי ונשמתי
בלבוש עטור ויראה ואהבה וחמדה
וחמלה לגלות מי קדוהיך הנחמדים
מזהב ומפז רב ומחזיקים מדגש ונפת
לופים להאיר בהם בכונתך צגלות
מעלה ומטה ותן לי כח להקימה בשמך
לקיים הפסוק ציום הכהא אקים את
סוכת דוד הנפלת ולהקים התורה
שנאמ' צה ותשליך אמת אלה וצשמך
אמת מארץ תלמה שהתורה היא שמך
והפסוק הוא מופת ה' אלחים אמת
הוא אמת ותורתו אמת צערתך אני
מתחיל צמלותיך.

אדניי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך
 א' אנכי ב' אלהיך אנכי ב' אנכי
 הוא הכקא שכן עולה אנכי בגמי
 כקא ומשדבר ב' עם ישראל וכלא כזר
 לאמי מן השמים השמיטך את קולו ליסרך
 וגוי אלא הסוד הנעלם והמופלא והנמוסא
 הוא זה באדם נתן הקצ"ה שלש כחות
 הנפש והרוח והנשמה הנפש הוא אדם
 הנעשה כלול מן השמים והארץ והים
 וכל אשר צם ומלד הנפש דבר הקצ"ה
 עם ישראל מן השמים ומן הארץ שנאמי
 מן השמים השמיטך את קולו ליסרך
 והרוח הוא כלול מן המלאכים וצבצורו
 דבר הקצ"ה עם ישראל מהמלאכים
 שנאמי וכל העם רואים את הקולות
 ועל כן אז"ל בכל דיבור ודיבור שיואל
 מפי הקצ"ה נעשה מלאך ומלד הנשמה
 הגזורה מכקא הכבוד דבר הקצ"ה עם
 ישראל מהכקא וזכו שהתחיל באנכי
 אנכי ודאי הוא כקא יב כקא צבי ויב
 צא' כקא צבי משום הנשמה הקרויה
 הא' והיא כלולה מארבע חיות המרכזה
 ומשש מעלות לכקא וזכו קוד הא' . דו
 פרלופין וזכו קוד אדם דו פרלופין וצרא
 ד' ארבע חיות הכקא וא"ו בצנטנה
 שש מעלות לכקא וזו היא מרגלית
 התלויה בצוארו של אברהם אע"ה והיא
 הא' שצאברהם שבה היה מכיר להקצ"ה
 שנשמתו גזורה ממנה ומתעסק בחמשה
 חומשי תורה כמנין ה"א וצבער הדצרות

שכן כחשבון ד"ו הוא נותן בה לכקא הכצו
 שמשם גזורה נשמתו והעובר על התורה
 להסתלק ב' מן כקא ומשאר כס חסד
 ומיד אין לך קמיצה וגיפלת כקא צא"ף
 צא"ף הוא קוד יו"ד וזכו קוד י"ה וזכו
 קוד ויאמר כי יד על כס י"ה ויב צא"ף
 שהיא עשר/למשה עשרה למטה ו צאמלע
 ועולה למנין ב' וכן יו"ד הא' חצי השם ככל
 השם וקוד יו"י היא קוד הרוח שנאמי
 צו ויולד ב' אלהים את האדם ויולד
 לו לורה צדק לורה וחס שתי יצירות
 יצירה העליונה ויצירה של תחתונים
 וצא"ן אין שטן ואין יצר הרע ופגע רע
 שנאמי לא יגורך רע צעצור שזירות
 אלו תלוים צמנו . ואם תאמר שאין
 קרויה יצירה צמנו הפסוק מופת
 שנאמי כל הנקרא צמני ולכצו צראתיו
 ילדתיו אף עשיתיו . והנפש וברוח
 והנשמה מכקא הכבוד והמלאכים
 והשמים והארץ הם כקאות לנשמה
 ורוח ונפש השכלית שהם מלד הקפירות
 והם הנפש והם מלד המלכות וזה זכו
 ישראל הקרוים צני מלכים כמו שאז"ל
 כל ישראל צני מלכים הם ועליה נאמר
 נשבע ב' צופשו וזה זכו דוד למלכות
 וכן כל מלך ומלך מישראל ומה שנאמי
 על דוד מלכות בית דוד יותר משאר
 מלכים צעצור בממית עליו עליה שמי
 אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה עד
 אמלא מקום לה' ועל זה אז"ל אין

ספר המלכות

התורה מתקיימת אלא צמי שממית
עלמנו עליה . הרוח מלך התפארת הפוך
רוח וכוה חרו ותרגום חירות חירו
וכוה חרות על הלוהות . והזוכה אותה
יש לו חירות ממלאך המות ומשעבוד
מלכויות ומכל הלאים רעים וזהו הרוח
הנאלל מקדש שנאמר צו קדש ישראל
לה' . וקדש הוא התקדשות הנשמה
מצדו"ה וכל הזוכה אותה נאמר צו והי
לעולם וזהו קוד ולקח גם מען החיים
ואכל והי לעולם וכל הזוכה לנשמה
ורוח נפש השכלית האלו ללבוש אותם
בנשמה הגזורה מבקא הכבוד וצורה
הנגזר מהמלאכים ונפש הנגזר מהשמים
והארץ הוא ממשלתו על החיות ועל
הצבאות והעופות והדגים שצחקן ועל
המלאכים שצבאים ועל כל הנשמות
הגזורות מבקא הכבוד ועתה לריך
לפרש קוד הנשמה והרוח והנפש
הנשמה היא ה' עליונה ועליו המהשבה
שהיא ה' וזהו קוד כל הנשמה תכלל
יה . הרוח הוא ה' כלול משש אותיות
והוא מטטרו"ן ה' נפש כלולה צקנדלפרו"ן
ציו"ה מקומה צבקה הכבוד ה' שכלית
שורה צ"ה שאינה שכלית ה' שהיא
תפארת הכולל ששה קפירות שהיא
שכל מקומו צמטטרו"ן שהיא ה' שאינה
שכלית ה' מלכויות שהיא שכלית מקומה
צנפס שהיא מפותפת מהתחתונים
והיא ה' שאינה שכלית ה' מהשבה

שכלית שורה צמחשבה שאינה שכלית
אדם יו"ד ה"א וא"ו ה"א מצפנים
ועליו שורה יו"ד ה"א וא"ו ה"א שכלית
וזהו קוד הנקרא צבמי ולכבודי צראתיו
צראתיו זו הנשמה שאינה שכלית
ילדתיו זו הרוח שאינה שכלית אף
עשיתיו זו הנפש שאינה שכלית . ד"א
אנכי ה' אליהם אשר הולאתיך מארץ
מארים וכי לא היו יודעים שהולאים
ממלאים אלא זהו קוד הנכון הקצ"ה
הצטיה ליעקב ולצניו ללאת אותם
ממלאים כמו שנאמר אנכי ארד עמך
מלוימה ואנכי אעלה גם עליה גם לרבות
את צניו ופעם שנית צו הצטיהו הקצ"ה
לגאול לישראל צגלות אחרון ועל זה
התחיל צאנכי שיאמינו לישראל צגלות
האחרון ההצטיה שלימה שכמו שהצטיה
ליעקב ללאת לצניו מן הגלות וקיים
דבורו בן יתקיים ההצטיה שא"ה גם
עלה פעם שנית שיגאול לישראל צגלות
האחרון . ועוד יש חמשים פעמים
הזכיר צפרשה וליאת מארים להראות
שגאל אותם צהמשים שערני צינה והיא
אנכי למעלה ונקראת אליהם . ד"א
צמן שא"ה הקצ"ה אנכי מכל דבור
ודבור שאל מפיו נעשה מלאך כמו
שהזכרתי למעלה ויהי הולך על כל
אחד ואחד מושאל ויהי אומר לו
מקבל אתה עליך אלהותו של מקום
מקבל אתה תורתו כמו קלות וחמורות

הצן הקוד הנעלם והנפלא הזה שהם
 שכינה עליונה כלולה מעשרה ושכינה
 תחתונה כלולה מעשרה וזהו למעלה
 מעשרה למטה מעשרה ועליהם נאמ'
 צללמו צללם אך צללם יתהלך איש היא
 הנשמה כלולה מעשרה וכן הנפש הכלולה
 מעשרה והם עשר כחות של מלאכים
 היוצרים עם הללם התחתון שהוא
 הנפש והם מלאכים ארזלים חשמלים
 שאננים תרשישים אופנים חיות שרפים
 אלהים בני אלהים וזהו קוד שאז"ל
 לעולם לא ירדה שכינה בפחות מעשרה
 ואע"ג שנקרא ללם זו הדמות ח"ו שיש
 בה ללם ודמות אלא נקרא ללם על שם
 שהיא כדיוקנו של מעלה ונקרא דמות
 על שם שדומה לדמיון של מעלה וזהו
 קוד וציד הנציאים אדמה שהנשמות
 שדומין לדיוקנו של מעלה להם יתגלה
 הקצ"ה דמיון של מעלה וזהו וציד
 הנציאים אדמה . ובהדמיון הוא הרוח
 שהוא קו האמצעי בדמות תפארת
 הנשמה והנפש עליהם נאמ' צללמו צללם
 והם כדיוקנו של שכינה עליונה ותחתונה
 וכולם עולים צעורה שהיא ה' שהנשמה
 היא ה' עליונה הרוח ה' הנפש ה' ועולים
 לעשר שהיא יו"ד ועוד עולים כלם
 לעשר זהו קוד יו"ד ה"ה וא"ו ה"א
 זהו קוד עק"ב עשר ולא תשע שאין
 לגרוע מהם עשר ולא אחת עשרה
 שאין להוסיף עליהם וכנגד אלו העשרה

נתלקן

ויהיה אומ' אין מיד היה נוסקו על פיו
 ויהיה לומד לו כל התורה צנשיקה וזהו
 ישקני מנשיקות פיהו וזהו שאז"ל צביר
 השירים רבה אלא הקוד הנכון הוא
 הנשיקה מאין היא ומה עיקר הקוד
 אלא הקוד הנכון הוא כמו וארכובתיה
 דא לדא נקבן . זהו רמז שהנשיקה
 למעלה היא משתי ירכות שהם נל"ח
 וכו"ד הם הם הקרויים נשיקות וזהו
 קוד ישקני מנשיקות פיהו מאי פיהו
 מלכות שהיא תורה שבעל פה יקוד
 נקראת לשון למודים וממנו תלויים
 שבעים לשון כמנין קו"ד שבעים פנים
 לתורה שני שפתים נל"ח וכו"ד פיהו
 מלכות הפנים הק"ד גבור"ה לכן ואדום
 העינים חכמ"ה וצינ"ה . הראש הכולל
 הכל כ"ע . ויש קדר אחר הק"ד גבור"ה
 שתי זרועות עולם . תפארת גוף .
 נל"ח וכו"ד שתי שוקים . יקו"ד צרית
 מילה . מלכות כלל כלולה מהכל .
 ועוד י"ל מה שאז"ל של מעלה אין גוף
 ואין גוויה זהו בעולם הבא שהיא ציו"ה
 ממעלה למטה אבל בעולם הזה שהיא
 מלכות ממטה למעלה יש גוף וגוויה
 ואינו גוף כמותו אלא הכל שכלי וזהו
 קוד שאז"ל לעולם לא עלה משה למרום
 והלא כבר נאמ' ומשה עלה אל האלהים
 למטה מעשרה ולעולם לא ירדה שכינה
 לארץ והא כתי' וירד ה' על הר סיני
 למעלה מעשרה ואם יש כך רוח אלהים

ספר המלכות

עומד היום לפני אלהינו ואת אשר
אינינו פה עמנו היום :
ועתה יש לבאר וכי איך אנו יכולין
לעמוד לשם הנשמות שעתידין
להצטרות אלם זה הקוד הנפלא תוכל
לדעת מהמאורות שנתלו מיום ראשון
ונצרכו ציוס רביעי ונאמר בהם ציוס
ראשון את השמים ודרשו רז"ל את
לרבות חמה ולבנה וכוכבים ומזלות
ודי צוה למצין שצריאה אינה קרויה
צריאה עד שיכיה לה ללם ודמות כמו
שנאמי ויצרא אלהים את האדם בללמו
ואע"פ שאז"ל הנשמות של לדיקים עלו
במחשבה ליצירות קודם שצצא העולם
שנאמי בראשית ואין ראשית אלא נשמה
ונאמי ישראל עלו במחשבה ליצירות
ועוד אדם הראשון עלה במחשבה
ליצירות קודם שצצא העולם שנאמי
בראשית ואין ראשית אלא אדם שנאמי
ראשית עריקותיכם . ואז"ל אדם
הראשון חלתו של עולם היה שנאמי
ראשית עריקותיכם חלה תרימו תרומה
לה' . ועם כל זה לא קרא צו צריאה
עד יום הששי שנאמי צו ויצרא אלהים
את האדם בללמו שצריאה אינו קרוי
באדם עד שיכיה שלם בדיוקנו של מעלה
וראה צורה לזה מן הארץ השפלה
שאנו בדיוקנה של מעלה נאמי צה
והארץ היתה תוכה וצובה וגו' . ואלו
הם ד' יקודות הרעים שכולם חקירים

נחלקו ישראל לעשרה צמתן תורה
ופסקים מופתים על זה שנאמר
ראשיתם שצטיבם זקנים ושטריכם
כל איש ישראל . טעם נשיבם וגרך
אשר בקרב מחניך מחוטב עליך עד
שואב מימך וכנגדן היו בלוחות עשר
הדברות וכנגדן צמטת בראשית עשרה
מאמרות וכנגדן נשמה ורוח ונפש שהם
כנגד כהן ולוי וישראל חלק אותם
לשלושה חלקים להיות עשרה ושלושה
הם אחד צמנין וחור צה אחד והשתדל
באחד . ולריך לדעת כיצד נחלקו לשלושה
חלקים אלא צמטת היוצא נאמי בהם
המה יעלו בהר אלו היו למעלה הכה
השניה ויתלצו בתחתית ההר הכה
השלישית משה ואהרן וזרעם ממואלים
בשתיים כלולים משתיים אצל ערב
רצ לא נכללו עמם שנאמי לא תגע צו
יד כי קקול יקקל או ירה ירה וגו'
ועליהם נאמר וירא העם וינועו ויעמדו
מרחוק וכשהשכינה היתה הולכת עם
ישראל לא נתערבו עמם שנאמי וקט
מלאך האלהים ההולך לפני מחנה
ישראל ולא לפני מחנה העם . וכן צמן
לא אכלו עמם אלא לחם הקלוקל
שצבל וכשנאמי הקציה אנכי הטה
השמים ושמי השמים על הר קיני וכל
המלאכים והנשמות שצצרו מששת ימי
בראשית ושעתידין להצטרות כלם הטה
לשם שנאמי כי את אשר ישו פה עמנו

לוי מי הם המולידים ומי הם הערלים
 רמז לכהן גדול והוליד הארון והערלים
 נפלו שאין דבר שיצחרו השדים כמו מן
 הארון והקוד הנכון הוא דבר אל בני
 ישראל ויסקעו מאי ויסקעו אלא כמו ויהי
 בנסוע הארון שארונם של יוסף היה עמם
 מיד שנסעו אותו הים ראה ויוסף זהו קוד
 מופלא מפני המזיקין בכל גוף שילך
 הרע מושל לשם הם המזיקין הנזקקין
 לגוף והוא גוף חרבה שאין בו אדם
 דבריא. ד"א אנכי בשעה שאמר
 הקצ"ה אנכי המתים של ישראל החיו
 וכל אומות העולם ושריהם מתו והימים
 התחללו וההרים לקחו רעדה כל
 העולם נזדעזע מעלה ומטה והקוד
 הנכון אריה שאג מי לא יירא. שאג
 מלך ימין שנאמר בו ופני אריה אל
 הימין לארבעתם צעזעור שהוא ימינו
 של הקצ"ה שנאמר מימינו אש דת לנו
 והשאר חיות המרכבה שהם שור נשר
 נאמר בהם שור לא נגח עוף לא פרח
 שלא ימלא דבור אחר בעולם זה הוא
 זמן לזה הקצ"ה בקול גדול ואמר אש
 יש אלוה אחר בעולם יענה אותי ע"כ
 מלך ראשונה שבא לצורא עולמים והוא
 יזכינו לראות פלאות מתורתו ויכניס
 בלבנו אהבתו ויראתו :

מצוה שניה להאמין ולשמוע היא
 הקבלה שהוא אחד בשמים
 ובארץ ובארבע רוחות העולם ואריך

שלא

פגומים שצנף האדם השפל שהם מרה
 ירוקה לבנה אדומה שחורה שהם
 פקולת ארבעה יסודות שהם אש מים
 רוח עפר. ומאלו הפקולות נעשה יצר
 הרע וראיה שאין לבחות הטומאה
 בריאה. מצינו זה מהעגל שעשו ערב
 רב שנאמר בו וילך אותו צחרט ויעשהו
 עגל וגו' ואין בו בריאה כלל וכל דבר
 שאין בו בריאה אינו שלם אלא כמו
 חורבה כמו שמלאתי כתר משם ר'
 שמעון חרב בית ראשון והארץ היתה
 תוכו וצרכו חרב בית שני וחשך על
 פני תהום שאין לשדים יישוב שמקומם
 הוא חורבה כמו שאז"ל במקבת צרכו
 מפני שלשה דברים אין נכנסין לחורבה
 מפני חשד מפני מפולת ומפני המזיקין
 ששם מקומם זה רומז לגוף שאין בו
 תורה ומלוא ביראה ואהבה של הקצ"ה
 נקרא חורבה ומפני שלשה דברים שיש בו
 שותפות של יצר הרע הנשמה והרוח
 והנפש שהן כהן לוי וישראל אין נכנסין
 לשם שילך הרע הוא חשד זונה והוא
 בן זונה פגומה והוא מפולת שאין לו
 חלק לעולם הבא עליו נאמר כי יפול
 הנופל ממנו מעיקרא ונפל קרוי ערל
 כמו שאמר חיוץ לחציריו לא נופל אנכי
 מכאן. ומ"ל שערל קרוי נופל אלא זה
 למדנו וממלכת שבא כשהלכה לנסות
 את שלמה לקחה מהולים וערלים
 והלבישם לבוש אחד ואמרה לו תבחר

ספר המלכות

שלא יאריך צאל"ף בלא יראה באומי
 אחד ולא יתטוף צהו"ת ולריך בואריך
 בדלת ורקוד המופלא שאמי בואריך
 בדלת כדי שימליכבו על השמים ועל
 הארץ ועל ארבע רוחות העולם הוא
 קו האמצעי ארך אפיס וצבצור שהוא
 ארך אפיס אריך להאריך אותו בדלת
 שנאמי להאריך ימים על ממלכתו וכווא
 וי אריך כולל ששה קפירות וכנגדן
 ששה ששה כלים נאים שנאמי כי ששת
 ימים עשה ה' וגו' וזהו כדי שימליכבו
 על השמים ועל הארץ ועל ארבע רוחות
 העולם שהם שש קלוות ולריך לייחדו
 באהבה שהוא צינה ציוס וצלולה
 פעמים צששה תיבות צבחר שיש צהס
 כ"ה אותיות וכן לריך לייחדו צכ"ה אותי
 ועולים כלם חמשים כנגד חמשים שטרי
 צינה ראיתי כתי' צשס ר' שמעון בן יוחאי
 ששאל לאלוהו למה מייחדים להקצ"ה
 צכמה דעות שכמה דעות פרשו ז"ל
 צק"ש ייחוד כרצ המנוגא אמרו עליו
 הייחוד רצ המנוגא מכו אמרו שהיה
 אומי שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד
 שם אחי משמע אח מאחד ודא חיכו
 אשמה וביא שמהה אחאי אלא אמר ר'
 ירמיה הוה קא יתיב קמיה דרצ חזייה
 דקא צדח טוצא ח"ל וגילו צרעדה כתי'
 חמי ליה תפלן קא מנהגא בה"ד אנכי
 אשמה צהי וכוו אשמה שם אח מאי
 דלתמן אחד אלא הוא רומז לארבעה

צתי דתפילי ע"כ ייחוד רצ המנוגא .
 ועוד ייחוד רצ המנוגא מענין אחד
 אחד אח ד' ויש דעות הרבה בישראל
 צענין ק"ש ח"כ מכו זה ח"ל אליהו
 צודאי וכו רומז למן שהיה יורד מן
 השמים ולכל אחד היה נותן טעמו
 כפי רצונו וכפי כחו כך הייחוד צענין
 זה כל אחד משיג אותו כפי כחו וכפי
 רצונו . ועתה לריך לצבאר כל הטעמים
 שיש צידי ישראל מייחדים אחד פעמים
 והלא די פעם אחת לייחדו למה שתי
 פעמים אחד אחד אלא להכיר שהוא
 יכו"ה העולה לחשבון אחד אחד
 שמייהדין אותו פעמים שנאמי ציוס
 הווא יכיה ה' אחד ושמו אחד וכווא
 אחד צשמים וצארץ וכו ישמחו השמים
 ותגל הארץ שהם שמו של הקצ"ה .
 ועוד אחד רומז ארבע אותיות ועשר
 אותיות שהם יכו"ה יו"ד ה"א וא"ו
 ה"א כעין זה ד' הוא יכו"ה ח"ח
 חשעה וקולה של ד' עשירית לא"ה
 ובה נשלם לעשר אותיות ובה היא
 קולא של יו"ד ויקשור ח' עס ח' ואח'
 עס ד' ח' הוא כ"ע ח' ח' קפירות ד'
 מלכות כלולה מהכל ולריך לחזור עליה
 ולצבאר איך היא כלולה מהכל אלא
 היא ד' כלולה מייכו"ה וקולא שלה
 היא עיקר עקצ שהם יו"ד ה"א וא"ו
 ה"א וראיה צתורה שתאמין ש"ד היא
 עיקר וקשר כל הייחוד תס יד מקולא

בלה ותמלא בחין בש יחיד אנה אחר
 וקולא זו של דלית היא היתחבבה בחין
 לה סוף יהיה חפזת קי היתה בלא
 זה יקוי המים מתחת המים יגוי יקוי
 קי היתה תפלה"ת ויתחת המים
 יקוי"ד אל מקום אחד מלכות"ת יתראה
 היצבה משטרין וזהו בשט ישראל הי
 אלהיו הי אחד הוא צדוק בש כצד
 מלכותו לשולם ועד. צו"ה וכצד אחד
 שולים וי"ד ה"א וי"ז ה"א וזהו כצד
 אלהים הקתר דבר ודאי מרשעים אצל
 כצד מלכים חקור דבר והם ישראל
 בלא"ה זהם כל ישראל בני מלכים הם
 וצמה הם נזכרים ישראל שבמה
 ערצוציא יב זהם אלא כך דרשו ז"ל
 צמ"י יבני ישראל לא יעשו עולה ולא
 ידברו כזב ולא ימלא צפיהם לבין תרומות
 ועוד אז"ל כל הקורא ק"ש בכל יום
 כאלו מקוים יהנות צו וומם ילילה
 והטעם הנכון היא זה מפני שם י"צ
 תוצית ידועות במיוחדין איתו פטמים
 וטילין לנ"ד כנגד כ"ד ספרים והם
 שמש ישראל יגוי יבשכמלא"ה פטמים הם
 כ"ד ועוד צק"ש יב ס' אותיות דקיות
 בלא"ה זהם כל המשים ריית צין
 הדבוקים מלונקין לו גיהנם יאלו הס'
 אותיות כל המדקדק זהם כאלו מתעסק
 בק' מקשרות. ובנגדן היו יוהדים
 שמים גבורים למטתו של שלמה בלא"ה
 הנה מטתו של שלמה שמים גבורים

קביצ נה יגצורו ישראל יסוף וישראל
 קצא. כעם אחוזי חרצ מאי חרצ אלא
 זו חרצ של ק"ש בלא"ה זה חוממות אל
 צנחנס חרצ פיפית צדס יהיה צו"ה
 יהי"ה ו' ראש חרצ ו' גוף חרצ הי"ה
 בתי פית בלה בחיתכון כל דיוקן צו"ה
 היא הי למלכה של השמינית השמינית
 היא לגבי מטה ובנגדן חותכון צרות
 מילה לשמונה ימים היא חרצ שזה
 חיתכון העלה הי ודאי בלא"ה זה יצוים
 השמיני ימול שבר ערלתו יצה עשה הי
 נקמה במלכים יצה עתיד לנקום נקמת
 בני ישראל בגלות האחרון בלא"ה כי
 חותם צממים חרצי הנה על אדום חרד
 ובהוא זמן יתקיים הפסוק בלא"ה זו
 אז יבור משה אז ודאי היא הי והיא
 חרצ צנחתיקה כגון זה יאדהוה"י יהי"ה
 כגוי שפירשתי ו' ראש חרצ ו' גוף
 חרצ הי"ה בתי פיות חרצי נחתיק
 בלה יצמון בידינו בתי השמות כלולים
 ביחד אז יבור משה יגוי אז תקרא ודי
 יענה מוד ועוד צק"ש יב חמשה תוצית
 כנגדן לאמר ייקח דוד חמשה חלקי
 אצנים מן הנהל והם שמש ישראל הי
 אלהיו הי אחד וכשם"ס אותם צקלט
 נעשו אחד. ועוד צקלט ע"צ ק"ל
 בלאמר הנה הי רוכב על ע"צ ק"ל
 יגוי ועל קמאל לאמר וילך הרע
 הנמשך ממנו ואת נפש חויצוק וקלטינה
 צתוך כף הקלט :

ספר המלכות

ועוד בק"ש יש רמ"ח תיבות ע"ס ה' אלהיכם אמת שחזר ש"ל וגאמי צהם ויקח רמח צידו וידקור את שניהם הם אלו שתי ילידות רעות של קמאל ונחש שהתחזרו צהם כעין זה כל הקורא רמ"ח תיבות של ק"ש כאלו אוחז רומח צידו ועוד בק"ש יש ששה תיבות כמנין וכל הקורא אותם בכל יום כאלו היה קשת צידו לזרוק חלים ממנו חץ ים וכו' ים אותיות חלים בששה תיבות והלים בששה תיבות וחו חלים כמו חלים ועוד חלים חץ ים חץ זה לדיק עליו נאמי ותשב צליתן קשתו וממנו יולא הזרע כחץ והיא טיפה הנמשכת מן המות והיא י' וכשנמשכת נעשית ו' חץ ודאי והוא קוד שרביט הכותב ו' שרביט הנמשך ממנו ו' והוא כעין ז' הבן למה אז"ל כל זרע שאינו יורה כחץ אינו מזרע ועל חץ זו נאמי דרך כוכב מיעקב וקם שצט מיישראל דרך כוכב צלורת ו' וקם שצט צלורת ו' ומחץ פאתי מואב וי"מ ח"ץ ועליו נאמי עד יפלה חץ כצידו לקמאל שילר הרע הנמשך ממנו הוא כבדד . ועוד אז"ל הכבדד כועס . ועוד ק"ש לריך לדעת למה תקנו לומי אותה צאהבה שנאמי בצורח צעמו ישראל צאהבה אלא הקוד הנכון תמלא שהייחוד של ישראל לריך להיות בקדושה ובצרכה זה למדנו מהתפלה קק"ק הם קדושים

כל"ה הרי לך קדושה שצט צרכות של ק"ש שהוא הייחוד הם צפח שמים לפניו ואחת לאחרים וצפח שמים לפניו ושמים לאחרים שצט צרכות של כל"ה הרי לך צרכה וכמו שהייחוד של הקצ"ה שהוא בקדושה ובצרכה כך לריכין ישראל להיות הייחוד שלהם צאהבה ועוד ייחוד של הקצ"ה הוא צפיוס כעין זה הוא אחי והשכינה ד' וכשרולח להתידה עמה הוא מתיידה צפיוס שנאמי פתחי לי אחרתי רעייתי יונתי תומתי . פתחי לי אחרתי צ"י רעייתי צ"ה יונתי צ"ו תומתי צ"ה שראשי נמלא טל שהוא חותו צה"א ששה ששה תיבות ששכמל"ו חזרו טל להחיות ממים . וקוד זה הוא צמלת צראשית צראשית צ"י ראשית אי אחרתי ר' רעייתי ו' יונתי ת' תומתי ש' שראשי נמלא טל צי קרא לה אחרתי צחק"ד רעייתי צנצורה יונתי צתפארת . תומתי שראשי צה"ד נמלא טל צלז"ק שהוא אות הצרכות שש קלוות פי"ק אותה למלכות"ה שהוא ייחודו בהם כנגד ששה קלוות הגוף והם שני זרעוים ושני שוקים וגוף וצריח ועוד הם כנגד שתי עינים ושתי אזנים ושתי אפים הפה היא שציעית ועוד ק"ש נקראת שושנה שנאמי כשוכנה בין החורוים וראיתי שש ר' שמשון בן יוחאי צה שש לה חמש שלין מלכד ואינון לקבל

המש תיבין דייחודא דאינון שמש ישראל
 ה' אליהו ה' ותלת עשר עליון מלגו
 בחשבון אחד וצבידא דבראשית אינון
 תלת עשר תיבין מן אליהם עד אליהם
 ואינון את השמים ואת הארץ והארץ
 היתה תורה וצורה וחשך על פני תבוס
 ורוב חמש עליון מלגד מרחפת על פני
 המים ויאמר ע"כ לשוני ז"ל . ועתה
 לריך לבאר כילד היא שושנה בין החוחים
 אלא תורה וצורה וחשך ותבוס הם
 ארבעה יסודות רעות שהתנבא עליהם
 יחזקאל וארא והנה רוח קערה צאה
 מן הלפון קערה היא תורה קו ירוק
 קליפה ירוקה שעל אגוז ועליו נאמר
 ויעל אליהו בקערה השמימיה שכסף
 אותו תחתיו מאי אליהו א"ל יח"ו
 והיא הנשמה הנקראת צינ"ה בן י"ה
 בן הוא ה' ענן גדול זה צהר אצנים
 מפילמית שבהם מים יולאים והיא
 קליפה לצנה שלישית הנאחזת צמות
 האגוז ועליה נאמר וחשך על פני תבוס
 ורוב שנאמר במדרש ה' נחומא בן הקנה
 ועתה לא ראו אור צהר הוא בשחקים
 ומי גורם שלא ראו אור משום ישת
 הושך קתרו וצבצור שהוא מתלבש
 בחשך זו בגלות נאמר צו גם חשך לא
 יחשיך ממך שהוא מתלבש צו צטונות
 של ישראל שנאמר לצבו שמים קדרות
 לקיים הפסוק ככל צרתם לו לר קרי
 וכת"י צואו ומתורה זה תבוס חלל

האגוז והפוך תבוס ותמלא שהוא
 המות וזהו שושנה בין החוחים וכן
 ישראל שהם גוי אחד הם שושנה בין
 שאר האומות והם משל לשושנה כשהיא
 קתומה אין ריחה נודף ואינה ראויה
 ללקוט ולעולם אין השושנה נפתחת עד
 שדוחקין לה החוחים כן ישראל אין
 פותחין בתשובה עד שדוחקין להם
 אומות העולם בלרות רבות . ואז"ל
 כשראית דור שלרות רבות בלות עליו
 חכה לו שהם הם החוחים הדוחקים
 להם וכשהם קתומי לצ ואינם חוזרים
 בתשובה אין להם ריוח ואינם ראויין
 ללאת מן הגלות . שך אז"ל במקכת
 סנהדרין כלו כל הקולין ואין הדבר
 תלוי אלא בתשובה ומעשים טובים .
 ומקשה בעלי ההגדה והכת"י חנם
 נמכרתם ולא בכסף תגאלו כלומי לא
 בתשובה ומעשים טובים אלא הקוד
 הנכון והנפלא הוא כן שכל תנא ותנא
 יש לו דעתו האחד היה בדעתו שנגאלין
 בתשובה מעלמן ור' יהושע אמר לא
 בתשובה מעלמן אלא הקצ"ה מעמיד
 להם מלך שגזירותיו קשים בהמן וחוזרין
 למוטב וכל תשובה שאינה מעלמן אינו
 מעשים זהו לדעת ר' יהושע והתנא
 האחר היה בדעתו שאע"פ שהתשובה
 אינה מעלמן היא תשובה שנאמר שובו
 צנים שוצים והתשובה אינה מעלמן
 אלא ע"י לרה היא תשובה ור' יהושע

ספר המלכות

ימלני וכן שיקר התשובה שהיא משלמי
ימלני זו היא מלוא של הקצ"ה ויצתורה
יצתורה זו שהיא צירחתי ויצתתי של
הקצ"ה תמיה הנאונה כמו במלני
בדרכי ז"ל במקרה צרכית כל העיסק
צתורה ויצממיות חקדים ויצתפלל עם
הנצור מודה אני לי בלני פדה לי ילצני
מצין חומות העולם ורמי שמיסה משלמי
ישקק היראה שהיא צנצ לצ היא
חלכ"ת כנולה חל"צ חלדים בצמטסה
צרחות יראה בצלצ"י כנולה מעטרה
חלמרות יסבן ח"ה יחלצ היא לשחאל
שהיא נצור"ה זרמי שחאל ומלחתי
כתמי יחם ח' שמשין בן יוחליו שהיא
חלם הכנה יום הדון יחם הדיון
יהייקסוקן יצואי לעולם חסום שהיא
צ"ד הגדול ילםם עולם קמאל לתצוט
הדון חמי עולם ומקטרג יצתן דבות
ייחד יעוטל נשמה וצטצור בל וצית
מסית שמי נאמי צי שחאל דוחה צטצור
בל שם קן הנאולה צצמדת הדון שטחיה
ליהרג צי האשיות . והקוד הנכון נולה
צילחק שהיא מדתי נצור"ה ילחק קן
חי חמי בנאמי קן שם לחבך יאין חבך
חלל גלית שבו וצו תלויים כל הקלון
יצטצור בשחאל דוחה בלני כל הקלון
יאין הדצור תלוי חלל צתשובה שהיא
צונה בנאמי צה חכמת טיגס חכמתך
על בן משכתיך חקד יהוא בנאמי
צטיגס בנאמי צה מלית ח' צרה חלית

חזק לחזק דצרו נאמי שחם צתשובה
חונה משלמן חונה צשובה בנאמי חנס
נמכרתם ילח צבכק תחלני בלויח לא
צתשובה יחטשים טיגס . יצמזרת
חלל חני חחחר כפי ככלי להחיה טיני
טיגס ולהחיות לצ נדחלים . צה יראה
חין מלית קדויה בלויח חלל חם היא
ציראה יראה חל"צ שוקרחת מלית
צטצור שהיראה היא בלצ ויהיא יראה צה
צמית יהיא ח' יחלני חם הנקטרת נח'
חלחני ולפעמים שתיגס בלצ שכלולים
זה צה יתחורה צפה יחמלית חליתרים
יתחורה היא ח' תפארת ויחמלית היא
חלכ"ת וטליתם נאמי ויחמלית לני
ולצני שחם החלם עיטה מלית היא טיטה
חיתה צידים כנין טיית לדקה ח' חכמה
מעטים גלויים כנין חלית יתפלן וכן צנוף
יצידים . יתחורה גלויים צפה חלל חם
חלם ירא לחלם ח' חוכה חיתו זה
שחני נלה לשם חלם שחני יידע
חם בלצני של חחחני חם הטעם החחתי
ממני חחית לדצור שחם החלם שיקק
צתורה ח' צמלית יאין שיקק צה צחכמה
ייראה בל הקצ"ה חונה מלית בלויח
שחני נאמי ירגן מפריד חלף שהיא
מפריד ח"ה ח"ה יחוס לקק ח"ה
ממקומי ויחלולה תלויים ציה בנאמי
ויחמר כי יד על כס יח שיקק חלמית
היא ציראה ויחכמה בל הקצ"ה ח' היא
מלית משיקקא שהיא שוקרחת חלני

טיזים ועליו נאמ' ולכל בני ישראל
 היה לור צמיצתם נקדחת לור כ"ב
 י' שהיה עמה בלח' יתירה לור וענ
 בני נקדח משה יתרא חותני כי ט' ז'
 הוא כשהיה נולד נתמלא כל הבית אורח
 והאבהו היה צימין שהיה מדרו של
 אברהם בלח' כי אברהם אורח צימין
 נאמ' הכצתי אחכם צות ירושלים
 בלח' ח' צילית הכזה אס תעירי
 ואס תעירי את האבהו עד שתהפך.
 והאבהו היה כתוצה שמשית בלח' זה
 של הקצ"ה ולשם המעשים טיזים
 קבורים צימין בהם רמ"ה למיין
 חותיות אברהם וזכו קוד זה בני
 לעולם וזה זכרי לדור דור בני עס י"ה
 בק"ה הניתי מיראה שהיה שמאל וזה
 בק"ה כמיין ימות החמה וכן עולה
 הכטן בק"ה הקר אחת והיה יום
 הכפורים בלח' כי יכולת' וצטור
 הכטן הקרב לתצוה בק"ה לא תעשה
 לבמאל שמאל דוחה צימין הגלילה וימין
 מקרב הגלילה של שם רמ"ה הגליל בלח'
 בהן וזה זכרי לדור דור זכרי עס י"ה רמ"ה
 כמיין רמ"ה תצות שפכשויות של
 קרית כמיין שניתה בלח' והאמה כי
 ימין מקרב הגלילה אצל חין ילחין
 כי יחסי לא כתוצה יצאשכים טיזים
 כצטור שם כי דין ירחיקים ויהי בלח'
 שמאל דוחה חין שם רחוקים כל ירחיקין
 אומ' ה' שמיין שהיה עסה יצתיהם היו

חולקין בני תנחין צמינ' ראש השנה
 האחד היה אומ' כתצוה עתידין ליגאל
 והאחד היה אומ' כצקה נגאלו וצפקה
 עתידין ליגאל ונכחו בחלוקתן עד
 שיצא הכתי' הני שהיה שבושות קו
 האמלטי ויכריש צימין בלח' נחלק כי
 השם לביים כי אס אחד כצורש שמאל
 וצורש ימין נחלק השם י"ה כשמאל
 י"ה צימין אצל צקו האמלטי השם
 שלם וימין ראשון כנגד ימין וימין
 בני כנגד שמאל שולה שהוא משה
 בלח' זה מה צא להשמיטנו אלא ראה
 משה כצויתו שהיה עתיד ליהרג משה
 בן אפרים שהוא מלך שמאל כצטור
 שהוא מזרע ירצעם בן נצט ולא נכחו
 צימין אלא אחד משר ובעים ממשפחת
 אומ' לו רבון העולם הכינו הלנו כמי
 ילדנו כוח מי יתן שלא יהי יסועת זו
 שזה קן כל צבר הוא ולא קן היבועה
 ח"ל אס צימין של צימין כותצוה
 מחספקלריה בלח' מלחמה תבא רוחה
 אומ' משה רבין העליונים הכינו חבוז
 כמת יצא משה יצא משה עמי ורוב
 של חמה יצא עניות לישראל בלח'
 יבא בהם עשירים אלא אחד משר
 ובעים ממשפחת ותלול אותם ממיתה
 של ארמילוס הרבע שהוא כמאל ויצוהו
 מלך ימין ויחזרו כתוצה ומעשים טיזים
 יצא להם מכות קבות וערות ויקרב
 אותם לתוצה אל הקצ"ה משה לא

ספר המלכות

בתשובה וינעשים טיבוס בהם יעשו
 תהיה תלויה הנחילה אלא כך וצמדה
 בלך שהיה תפארת בעליו רחמים ואין
 צו להם ולקח ויהא ואין רחמים גדולים
 שעתיד להנצח עליו הנצח וצרחמים
 גדולים הקבלך ח"ל משה רבון העולמים
 ח"ש באין יולאין צמדת הדון שהיה
 הקפקלריא שהיה מלכות ולא מדת
 רחמים שהיה הקפקלריא המלכות
 צעזור שהיה רחמים גמורים אלא כול
 בדון ועל כל זה אני מנחה במא הטה
 גורם בהצטרף חנים מתקיימות ח"ל
 הנה חנני מרת מרת כרת לו מרת
 צ"ח מדות של רחמים בלא יחזיר רוקם
 ויהו בלתי אומדן ויעצור טיבוס בני
 קאים בהם תלויון צימון ושמאל וחס
 הק"ד נצור"ה קדק טולה ע"צ נצורה
 ר"ח זכו קוד ויעצור ומשם בני משרים
 מלכות נאמר כי הנה המלכות נעדי
 טבדו יחדו והפסק מופת על זה שנאמר
 לא יחול שטט מלכות זה נצור בן דוד
 שהיה מלכות ומחורק מצין מלכות זה
 משרים יוסף עד כי יצא מלכות זה
 משר שהיה צימטריא בילה וקהלת
 רמז חיות בקפחו מה שהיה הוא שהיה
 וצמון הסוד יתקיים הפסקו אז ישר
 משה אז בה לא כתי אלא ישר ועליו
 נאמר מומדן שבתו המנה אל כל יושבי
 הארץ ויעצור שעתידין ישראל ימשי
 לנצל בעצורה ואין יולאין צמיתה וצורה

ח"ש הקצ"ה אשרי העם שככה לו שככה
 צמיון משה אשרי העם שבי אלהיו
 שדודה לו ללאת חיות צרחמים גמורים
 וצמלרים כשנאלו ישראל צפסה טכיו
 שילאו מלך הצניה שהיה תשובה וימיון
 שהיה פסה שהיה מדת הק"ד היותן
 לאצרהם צעזור בלא פקילת מאצרהם
 ילאו צלרים מומלרים שנאמר צהית הלילה
 צירחים כמו העצד שאין לו שטר חיות
 צעזור בלא נחלא להם עדין החרה
 שנאמר בה חרות על החרות שהיה
 חירות מומלך היות וינעצור מלכות
 וינצל חרות ויסקדון כמו באזול צמיו
 מה יעשה אדם וינצל מהצלו כל משר
 יתמסק צתורה וינעשים טיבוס וצמלרים
 הקדים ויעצור שגלות האחרון ים
 התורה שהיה שטר חירות נאמר בהם
 כי לא צחפזין תלאו וצמטסה לא תלכון
 כי הולך לפניכם ה' וימלך פנכם אלהי
 ישראל . וכבר חז"ל קוד זה צמקוס
 חנה ימי ימכר חוב את בתו לאמה לא
 תלא בלאת העצדים וכי ימכר חוב
 זה הקצ"ה שנאמר כי ה' חוב מלחמה
 צמללו ישראל כיון שיעקקן צתורה
 לשמה לא ילאו מן הגלות בלאת העצדים
 שנאמר כי עצדים היות לפרעה צמלרים
 אלא יולאין כצני מלכים וכל האומות
 ושרים ומצמטים ומתלהלי ומפחדים
 מהם צעזור שילאים צבס יהו"ה שנאמר
 צו וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא

ספר המלכות

כח

יכו	חני	וכו
חני	העס	כלי פהל
החש	ההע	חלט נלק
עמס	יין	עלס יין
נכה	הרה	מרה מלק
נית	מיק	ללה מרה
מכה	חל	חגל נתה
פוי	ילב	צרת חאל
נמס	חאל	הזי ירת
יין	פרו	חלד שיאה
היה	טבל	לחי דוי
מלד	מיה	ההע לכב
ימב	חאלה	חל יבנ
יכה	השמות	מכה יחו
טני	חמלעיים	החי להח
מחי	טבר הרמזין	הקס מק
דמב	זיל הס כרתעלל דמב	לחו מלד
מנק	צרה	כלי לוי
חיט		
הבו		
חאה		
יבס		
היו		
מוס		

וחיו קוד ללצי גליתו בעולה חשבון
ללצי ט"ב שמות יצרה חיו אחריות כמנן
גבורה כי יוס נקס ללצי חיה קוד
חצנית"ן קרעשטין צמלית"ן נגדוכ"ש
קרעמ"ט יולפז"ק שקולית"ת ירבנ כי
ייו נקס ללצי וסנת גאולי צאה . יכוח

עליך ויראו מנק בזכוכי הולך לפניכם ה'
בהיה מדת משה בני תלויים התורה
המיתה בשבועות צבה יולא זמן הגלות
ומנן שממנו תלויים התורה בלחמי זה
שמי לעולם וזה זכרו לדור דור כמו
שפירשתי למעלה . שמי עם ו"ה בק"ה
זכרי עם ו"ה דמ"ה ובהכוח זמן יתקיים
במשה בבני מלחיות שחאלו תחת לראשי
וימינו תחבקי שחאלו זה משה בן יוסף
וימינו תחבקי זה משה בן דוד . ור'
שמעון שפירש כל הנפש לבית ישרא
שבים ובש ואמי שבים ליתעורות דיעקב
ובש ליתעורות דיוסף וריו כנגד משה
בן דוד וימשה בן יוסף חיה חמת חמר
ואינו הדבר חלל חמת חט"פ בעבר הזמן
בזה הקוד ממש שפירשתי למעלה לא
יקור בצט מיוחדת וגו' חט"פ בהיה
עתיד ליגלות משה בן דוד לשבים בלא
תצא בכלל חלי קצר בכל"ה עולה שבים
חט"פ בהיה עתיד משה בן יוסף ליגלות
בשם וחס בש שנים תזרע בדרך וגו' טכ"ז
הכל יחיה תלוי עד שיצא שולם שהוא
משה צעבור באין יולאין צלרה וצמיתה
והקוד שהוא תלוי במדת משה הוא
וא"ו וזהו חמ"ו בשם ויקט ויצא ויט ו'
מן יחי ח' מן חני וא"ו מן ויה"ו שני
וחיו השם שמי שיוצא מכלשה פסוקים
ויקט מלאך האלהים הכולך לפני מחנה
ישראל

ספר המלכות

קוד וא"י בלב קו האמלץ כולל הכל
הוא אוחז בשני זרועות שולש כמו
בפירשתו וה"י א"י ויהי אוחז
בלב אחד בלב ודאי שהיא שילה וא"י
והבן אחד בלב לב הוא וי"ד ה"א ה"ה
ששילה למנין לב וזהו קוד כבוד אלהים
הקתר דבר יכבוד מלכים חקיר דבר
וא"י אחד בלב ושלמי נאמי מה חסידך
ומה אדמה לך הכה ויחשלים מה אשור
לך ואחמך כי גזי כים שצדק מי
יפא לך והם חמשים יום מפקה
לששיות שהוא מתן תורה וכו' יהיה
הפואר לישראל וזהו קוד מי יפא לך
מי ששילה למנין חמשים ואלו הם
חמשים שטרי ציור שניות למשה הנקרא
בשם משה דכו של שילה שהוא בן יר
הוא קוד ויהי ה' אחרונה היא ה' של
אברהם שהיא כמשכונה אללי וצטורה
מולך למנין משה זרוע תפארתו יצחק
א"ס מפניהם להיות לו שם שולש
וצהגאלס שם ונעשה משה מולך צטורה
למנין שהוא פסה וזהו ומנין מקרב
וצששיות ואלא עמה שהוא גוף קו
האמלץ וצדדיק חי השולמים מתחבר
עמה צבית המקדש ודי זעירה היא של
אברהם היא חמשת אלפים לצריאת
שולש נאמי כהם אלה תולדות השמים
והארץ כהגהרס . ה' של תעודת ה' מן
השמים ו' מן והארץ . תהי דו יהיה
הארץ תהי צאלף המימי וצוה"י נפלה

ו' יקום נה ימיה ויחמך כי יד על כס
יה ישיב הם הגאולה למעלה צו"ד ה"א
וא"י ה"א ויכנסו בגלות צאלף השבי
שהיא קוד וא"י יקום לה צורש ומנין
שהיא הקד ששילה למנין למנין ש"צ
ציומן יקום לה שהיא פסה אצל צששיות
יתחבר ואלא אותה שהוא ה' וזהו קוד
מלא שביע זאת ונתנה לך נס את זאת
וגו' צששיות ויתחבר דה' שלמים וזהו
תחתונה ויולא משפצוד לישראל דמי
יהיה לו ייחוד כהם צבית המקדש ו'
מבית ראשון ה' בית ראשון ו' מבית שני
ה' בית שני הם וי"ד ה"א וא"י ה"א
שילה משה וזה רומז מה שמו הרי לך
הגאולה תלויים בשמי וזהו ונעשה למנין
שמי וזהו קוד קב שחקוני כסובבים
הציוניים בלילה שהוא דומה לגלות
יהקוד גלוי במקבת צרכות עד לאת
הכוכבים והיא א"ס במקבת אצית לא
מן הכוכבים הגראין ציוס ולא מן
הכוכבים הגראין בלילה אלא מן הציוניים
יהיה קו האמלץ קוד הציוניים ודי
למנין שהכל הוא גלוי והשם ידלג על
הכחים ואין הכים אלה קוליס ויקדים
הפיהר למכה התחום של אצית היא
יהו"ה תיקון הגוף השכלי שג שם וי'
כהם מביח ראשון ושני יהם ששים יכס
ה' אלק חמישי כפולה ו' שילה צ"י ששה
פעמים ששה ששילה לששים לגזי ה' שלו
ו' ייחד צ"י ששה כהם שם משלות לכסא

לגבי ה' שלו ואם נדחו צפיוס משה
 שאינן יולאין דדין שהוא אדמיני שבו
 יהוה יאהדונה"י ויכנסו בתחום משה
 שהוא יו"ד ה"א וא"י ה"א צודאי במדתו
 יולאים ברחמים שהוא מתלבש בקפירות
 כעין זה יו"ד בחכמ"ה ה' צביג"ה ו'
 בתפארת ה"א במלכות ויש תיקון
 אחר יו"ד ביקו"ד ה' צל"ה וכו"ד וזהו
 שוקיו עמודי שש כנגד ששה פרקים
 שצפתי יריבים ו' בתפארת ה' צפתי
 זרועים שנאמי ידיו גלילי זהב ממולאים
 בתרשים כלומי צפתי שש והם צפתי
 זרועים שש פרקים כמנין ה"א בכל
 מקום בין מ' מלמעלה למטה בין ממטה
 למעלה וא"י הוא בתפארת לא ישתנה
 בו רחמים. ויש תיקון שלישי וא"י הוא
 מתלבש בשני זרועים וצפתי רגלים וצנוף
 כעין זה ו"י ו"צ פרקים שצפתי זרועים
 וצפתי רגלים א' גוף וצפתי חשבונן חד
 כמו שנאמי במדרש רבי נחומיא בן הקנה
 וכן תמצאנו לשם הרי לך וא"י מתלבש
 בו שהוא ו' קלוות ה"א ה"א הכל צלצ
 והכל צפה יו"ד כתר על המוח שהוא
 יו"ד שכן עולה יו"ד צחצחון כ' שהוא
 כתר עליון הקוצב על ה' שהוא המוח
 הרי לך יו"ד ה"א וא"י ה"א צלשה
 תיקונין ועתה לריך לדעת יו"ד ה"א
 וא"י ה"א שהוא אדם איך מתחלקים
 בו ד' פרשיות של ק"ש אלא ו' החלק
 הראשון וממנו תלויה פרשה ראשונה

של ק"ש שהיא ואהבת עד ויהי מ"צ
 תיבות מ"צ אותיות של שם בן מ"צ שנא'
 בו יודע היה צלצל ללך האותיות
 שבהם נצראו שמים וארץ והמשכן בהם
 נעשה וצפ"י האל במקומו אפרש אותו
 ואמלא אותו רוח אלהים בחכמה בתבונה
 וצדעת והוא קוד יו"ד חכמ"ה ה'
 תבונ"ה ו' דעת וצלשהם יקד הקצ"ה
 עולמו שנאמי ה' בחכמה יקד ארץ כונן
 שמים בתבונה צדעתו תבונות נצקטו
 ועל שלשתם אמר מארי מתניתין חין
 דורשין צפירות צלשה ולא צמשה
 צראשית צפתיים ולא צמרצה ביחוד
 אלא ח"ך היה חכם ומצין מדעתו
 והצין חכמה בחכמה ומצין בתבונה
 דעת הוא הבליבית שעליהם נאמר
 ואמלא אותו רוח אלהים בחכמה
 בתבונה וצדעת והמשכן הוא כנגד הלצ
 ואמלא אותו רוח אלהים בחכמה בתבונה
 וצדעת הם נשמה ורוח ונפש והשם
 של מ"צ הוא אצגית"ץ שצעה שמות
 הכלולים צפת שצע ועליהם נאמר שצע
 ציוס הללתיך וכנגדן היו עושין במקדש
 שצעה הקפות אצגית"ץ הוא הגדולה
 והוא צראשית הגדולה לחשבון קטן
 עולה כ"ו גית"ץ לחשבון קטון כ"ו
 נשארו אצ"ג שהם עולים ששה כמנין ו'
 הוא קוד שש כנפים שצעה ויון הם
 ועליהם נאמר צמסכן עשה וויס לעמודים
 ואז"ל על שצעה עמודים העולם עומד

ספר המלכות

שנאמי הנזה עמודיה שבעה . בראשית
השנה אבי השנה באותיות אהבה הוא
אבג מן אבגית"ן תן הוא בחשבון אבי
שנאמי זו אבה בידו נפש כל חי וגו'
נבאר יו"ד מן אבגית"ן עליה נאמי
עשר אמות אורך הקרב ובה הרולה
להכניס ידיו ועוד יו"ד מורה על
עשרה דברים שנצטוו ציוס ראשון שהם
שמים וארץ ואור וחושך תבו וצבו חוה
ומים מדת יום ומדת לילה וצבה נתקבה
אברהם עשרה נקיונות קרע שט"ן
הגבורה קרע הוא כנגד יום שני שנא'
צו יהי רקיע בתוך המים וצו קרע הים
והבדיל השטן משה וחמשה פעמים
הזכיר רקיע ציוס שני והששי שמים
שנאמי ויקרא אלהים לרקיע שמים
רקיע הוא עיקר הייחוד ועיקר האמונה
ועליו נאמר על עמוד אחד העולם עומד
שנאמי ולדיק יקוד עולם והוא עץ
החיים מהלך ת"ק שנה עץ היולא מן
החיים שהוא ציו"ה ועליו נאמר למשה
ויורכו ה' עץ וימתקו המים . ות"ק
שנה הם חמשה פעמים רקיע שהזכיר
ציוס שני והוא זה הרקיע שעל ראשי
החיות שנאמי ודמות על ראשי החיה
רקיע וזהו הרקיע שבו קבועים חמה
ולבנה כוכבים ומזלות והוא צן י"ה
ודאי שמהלך ת"ק שנה שהם חמשה
קפירות להתחבר בהם צה' תחתונה
שהוא מלכות וייחודם בלדיק שנאמי צו

כי כל בשמים וצחק ופירש אונקלוס
הגה דאחד בשמיא וצאדעא ורקיע
הוא ו' השטיו על ראשי החיות כנגד
פתח כעין זה — ונאמר צו ויקרא
אלהים לרקיע שמים והוא מפרש
מחלוקת ומצדיל צין מים למים שהם
איסור והתרעומה וטהרה כשר ופסול
שהם ששה כמנין ו' שהוא מחלצם ששה
קדרי משה והוא מצדיל צין מים למים
צין מים העליונים למים התחתונים
שלא יתזר העולם לתוהו וצבו מים
צמים וצבצור זה נאמר צו כל העולם
כלו על עמוד אחד הוא עומד והוא
שיעור קומתו של עולם ועליו אצל כל
היודע שיטור קומה זוכה לעולם הבא
והעולם הבא הוא ציו"ה צן י"ה ו'
עולם שכולו ארוך והוא מדת משה
רצונו ש"ה ובערו אותו ז"ל צמקת
הגיגה צבש קלות כמנין ו' כעין זה
אמרו אין צין מים העליונים למים
התחתונים אלא כשלש אלצעות הרי
שלשה והם שלשה מדות עליונות שהם
חסד גבורה תפארת אחרים אמרו
כתרי גלמי והם גל"ה והו"ד שהם
מלשון גולמי ראו עיניך אחרים אומ'
כמלא נימא זה לדי"ק שערב הוא
תרגום נימא ועליו אצל שהקצ"ה
מדקדק עם הלדיקים אפי' הוט השערב
הרי לך ו' שיטור ומלכו צבש ומרכבו
מטטורין שהוא דוגמתו אפי' שאינו

שכלי והוא צראו שנאמר ויצרא אלהים
את האדם בללמו ונאמר כל הנקרא
בשמי ולכבודי בראתיו ולרתיו אף עשיתיו
והוא בשם רבו ועליו נאמר אל תמירני
בו ובגלות מושל בו הקצ"ה שנאמר
וירכצ על כרוב ויטף זה המלאך נאמר
עליו כי עוף השמים יולך את הקול
ופעל כנפים יגיד דבר . והוא כולל שם
קלוות כנגד ששת ימי המעשה ונתן
אותו הקצ"ה למשה להשתמש בו שני
שבת ימים תעשה מלאכה אבל ציוס
השביעי הוא בן יו"ה שהוא עיקר הייחוד
והאמונה נאמר בכול העושה בו מלאכה
מות וימת . מות הוא יומת בעולם
הבא ולמה לא ניתן להשתמש בו אלא
למשה בעצור בשמחתו אלוה מרוח
הקדש שהוא ו' רוח השכלית בן י"ה
וצו נאמר שבת ימי המעשה יכיה קגור
הוא קגור בו מטמרו"ן ו' תפארת
הכולל ו' קלוות וציוס השביעי יפתח
היינו מלכו"ת שעליו נאמר וציוס
השביעי שבת וינפש זה הקצ"ה שבת
מלאכתו . צטרל"ג צטרל"ת עולה
לחשבון קטן וכו"ה נאמר ג' הוא תפארת
יוס ג' שנאמר בו ויחי ציוס השלישי
בהיות הבקר ויחי קולות וצרכים שהוא
קול השופר שנאמר בו ויחי קול השופר
הולך וחזק מאד הולך בתקיעה שהוא
גדול"ה וחזק בצבור"ה בצברים מאד
בתרועה שהוא תפארת"ת והוא קול

השופר שבו יחיו המתים ובו הקול
נשמע לישיבת ישראל והוא מנשר טוב
ועליו נאמר טוב טוב ציוס שלישי והוא
האחד מיום שני שנאמר בו שמאל דוחה
בעצור של שם השטן שלא יכרוג למשיח
והבן הקוד הנפלא שאחז"ל במקרת
פסחים שהוא רמז על יוס שלישי שנא'
בו שני פעמים טוב ואמרו עליו לעולם
לא אדם בכו טוב ויבנס בכו טוב שנא'
וירא אלהים את האור כי טוב והוא וא"ו
א' אור ו"ו הם רמזים בשני פעמים
טוב טוב ותרגום טוב טוב והבן טב
מן צטרל"ג ועל שני פעמים טוב אמי
צפרפת בלעם מה טובו אוהליך יעקב .
נגדיכ"ש כסאו כשמש נגדי וצתירקן
הקפרים הנמלאים כתוב נגדיכ"ש קודם
צטרל"ג וטעית קופר הוא ע"כ אבג
ית"ץ הוא מדת אברהם קרעשט"ן מדת
יחזק על שם הפחד בעצור המקטרג
שהוא השטן קמא"ל שהוא לשמאל
לתצוה הדין . צטרל"ג מדת יעקב
נגדיכ"ש הוא דוגמת משה שנאמר בו
נגד כל עמך אעשה נפלאות ונאמר בו
פני משה בפני חמה וזהו כסאו כשמש
נגדי והוא יוס הרביעי שבו נצרא חמה
ולבנה . ועתה יש להקשות והלא כבר
נאמר שהוא בן י"ה והוא תפארת"ת אלא
ודאי הוא בן י"ה והוא תפארת"ת אלא
ודאי שהוא בן י"ה ובשלשה מדות
הנקראים חס"ד גבור"ה תפארת"ת נאמר

ספר המלכות

כעין זה א' אדם וכו' כעין א' • רקיע
למטה ויניחן למעלה ד' ארבעה פנים
לאחת וארבע כנפים לאחת להם ועוד
ד' וגבותם מלאות עינים קצוץ
לארבעתם כנגד ד' והוא קוד א' י'
למעלה ו' באמצע ד' למטה שב"א לר"י
קנ"ל חול"ם חר"ק שור"ק לר"י בראש
כוכב זו קגול בקוף כוכב זו שבא בראש
כוכב זו שורק תחת כוכב זו שורק
באמצע כוכב זו . ועוד יש אחרת כוכב
זו יש זו נקודות כנגד חיות קטנות
עם גדולות שהם יאהדונהו וזהו קוד
אז יסיר משה הוא יאהדונהו"י אז תקרא
וה' ישנה מיד והבן שלא להגם נאמי
בכוכבים כי הוא חכמתם וציונתם
לעיני העמים והבן נקודה יְהוָה הוא

קוד כי צי חשק ואפלטיו ק"י חשק
חולם שבא קמץ אריה והוא מ"כא"ל
ועליו נאמי"ן אין הקומץ משביע את הארי
שבא שור והוא לשמאל אש אוכלה
ועליו נאמר כי בראש ה' נשפט והוא
גבריאל"ל ועל שניהם נאמר ופני אריה
אל הימין לארבעתם ומשמאל תפתח
הרעה והוא שבא שגא' ותפול שבא
ותקחם חולם הוא שד פורה למעלה
בקולם של יעקב שנאמי"ן צו והנה ויחלום
מוצא ארנה ויחלום הוא מלך חולם ניקוד
קגול הוא ה' ניקוד יְהוָה קוד לו שגא' י'

צו במרכבת יחזקאל שרפים עומדים
ממעל לו האותיות של שם הם למעלה

צו ותלפניהו ג' ירחים ו' ציוס ראשון
נתלו המאורות שהם חמה ולבנה וכו"י
ציוס הרביעי נצראו וברו לך הקוד
הגדול מגולה ואח"ך נאמי"ן ונתן הוד
למשה וממנו קרן שור פניו בכל
הקפירות תמלאהו קבור והוא הכלי
אבל אינו גלוי כמו צננדיכ"ש שהוא
כנגד יום רביעי שבו נצרא והכוכבים
הנצראים ציוס הרביעי בט צלורה זו

*	*	*		*	*
*	*	*	*	*	*
*	*	*	*	*	*
*	*	*	*	*	*

וגבותם מלאות עינים קצוץ לארבעתם
וגבותם וגובה להם רומז כי גבור מעל
גבור שומר וגבורים עליהם והם
האותיות של תורה וכלם מלאות עינים
אלו הנקודות שהם דוגמת הכוכבים
המאירים ברקיע הרביעי שבו נצראו
החיות המרובעות שהם כנגד חמה
ולבנה שנאמי"ן בהם פני משה כפני חמה
ופני יהושע כפני לבנה והחיות הם
הנקראים בשם ה' והם חיות קטנות
עם גדולות והם יאהדונהו"י והנקודות
הם דוגמת הכוכבים כעין זה קמץ הוא
לורת י"ן פתח דוגמת ו' והוא הרקיע
נטוי על ראשי החיות מלמעלה • הוא
הרקיע ויניחן מאיר ממנו והוא השמש
המסתכל למטה בן החיות מקתכלין
למטה לארץ ובני אדם מקתכלין למטה

מהכל כשהוא השם משתי אותיות
 הוא מחכמ"ה וצינ"ה וכו' והוא י"ה
 משלשה שהוא יח"ו הוא מחכמ"ה
 וצינ"ה ודע"ת הוא תפארת"ת מארבעה
 הוא מחכמ"ה וצינ"ה ותפארת"ת
 ומלכות"ת מחמשה הוא מחס"ד עד יקו"ד
 משבעה ממלכות"ת שהוא בת שבע
 משמונה הוא מצינ"ה שנאמ' זה למנחם
 על השמינית . מתשעה הוא מכת"ר
 עד לדי"ק או ממלכות עד חכמ"ה
 מעשרה מכתר עד מלכות"ת משם ואילך
 הם למטה מעשרה . הקצטנ"ע הוא
 הו"ד ועולה ל"ב וצגלות הוד נאמ' זו
 ולבי דוד וכו' והוא הוד יופיה של שכינה
 וזהו שנאמ' ונתן הוד למשה ועוד הוד
 זו נשם ה' מחס"ד שהוא התחלת
 הבנין שנאמ' זו אמרתי עולם חקד
 יבנה חק מן הקצטנ"ע עליו נאמ'
 ונתן טרף לציתה וחק לערותיה
 ותמלא זו בטן ונאמ' זו מצטן מי ילא
 הקרה הנורא וכו' יום המישי שבו
 פמקה לחיות המרכבה ובו נבראו חיות
 הקדש ועופות הדגים ועליו נאמ' ויאמר
 אלהים ישראל המים שרן נפש חיה ועוף
 יעופף על הארץ שרן נפש חיה היא
 נפש ועוף יעופף היא הרוח על פני
 הקיע השמים היא הנשמה . יגל פז"ק
 הוא יסוד ובו יגלה פדיון זרע קדושים
 זו שנים ושב ובו שבעים שנאמ' בזה
 קוד ה' ליריאו ועליו נאמר יין המשומר

בעצמו מאי ענינו נל"ה וכו"ד וכו'
 יגלפז"ק הוא יגר שהדותא ויעקב קרא לו
 גלעד משכן גלגל ומאי גלגל י' בעגולה
 וכו' קוד הגלגול ועליו נאמ' גל עיני
 ואציטה נפלאות מתורתך ועליו נאמ' עד
 הגל הזה שהוא ע' מן שבע ד' מן אחד .
 ועד"ה המלכ"ה הי"א מלכות"ת וצ"ו
 זק"ף קטון ועדכ המלכ"ה היא מלכות"ת
 ובו זק"ף קטון זק"ף צהפוך אותיות
 פזק ונאמ' זו הקטון יכיה לאלף וכו'
 שנאמ' זו כי אלף שנים צעיניך כיום
 אחתול כי יעצור ואשמורה כלילה שהוא
 הגלות שקול"ת מלכות"ת זה קץ הגאולה
 ועליו נאמ' ואתה לך לקך ותנוח ותעמוד
 לגורלך לקך הימין ע"צ קו"ד יו"ד
 שממנו שם צן מ"צ ה"א ממנה תלויה
 פרשה שנייה שיש בה ע"צ שמות והם
 כנגדן ע"צ שצפרשת לזית התלויה
 מה"א שנייה שנאמ' זה כשמך אלהים
 כן תהלתך על קצוי ארץ . וא"ו צפרשת
 ושמתם שהוא פרשת תפילין שיש בה
 חמשים תיבות וא"ו הוא כולל ה"א ה"א
 שיש בהם ע"צ שמות שהם הראשונות
 מויסקע ויבא ויע ושלשתם כלולים צחי
 העולמים וצחק האמצעי וצמאור שלישי
 וצמאור רביעית אפרש הכל צע"ה שהם
 מזלות לזית ותפילין הסמוכין לק"ש
 מצוה שלישית להתעטף בלזית
 בלזית יש בו חמשה קשרים
 בכל כנף וי"ג חוליות חי עולים לכל כנף

ספר המלכות

סך הכל ע"צ בין קשרים וחוליות כנגד
 ע"צ שמות של ויקט ויצא ויט חי' חי'
 חי' חי' לארבע כנפי הליטות וחס ארבע
 חיות הקדש ול"צ חוטין שזליטות הם
 ד' כנפים לכל חיה וארבעה כנפים
 לאחת מהן תמלא בין הפנים והכנפים
 חי' לכל חיה עולים ל"צ וא"ו מן וכו'
 אני וכו' שעולה י"ג כרי לך מ"ה שהוא
 יו"ד כ"א וא"ו כ"א שהוא כולל הכל
 וזכו וכו' צלותיותיו כעין זה עולה
 ק"ד כעין זה וא"ו כ"א וא"ו וא"ו
 ה"א וא"ו וחס ל"צ ל"צ וחס תלויים
 מן אני שהוא חין בהפוך אותיות .
 ועוד א"ו מן אדנ"י ד' מורה ארבע
 חיות שניות וזכו חיות קטנות עט
 גדולות וחס ואהדוניה"י לכל אות ארבעה
 פנים וארבע כנפים עולים ק"ד ושמונה
 אותיות שהם ואהדוניה"י שמהם תלויים
 עולים כולם לע"צ וא"ו מן וכו' א"ו
 וכו' שהוא י"ג ול"צ חוטין יש בהם
 בשולי הליטות כנגד שולי המטיל עולים
 מ"ה וזכו רמון במרכבת יחזקאל ודמות
 פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין
 לארבעתם יסוב מלך ופני שור מהשמאל
 לארבעתם יהו"ה מלך ופני נשר
 לארבעתם יהו"ה ימלך שלשה פעמים
 ארבעתם הם י"צ אותיות שהיה לומר
 ד' עקיבא לתלמידיו וכו' על ל"ך אהרן
 וכנגדן נאמר שהם עשרה עינות מים
 ובהם לדיק כתמר יפרח בשבעים

תמרים שבעים תמרים ולולב ואחריו
 עולים ע"צ וחס י"צ אותיות מתחלקים
 לשלשה חלקים כעין יהו"ה יהו"ה
 יהו"ה ולכל חלק וחלק כ"ד שמות י"צ
 זכרים וי"צ נקבות הזכרים יהו"ה
 יהו"ה יהו"ה הנקבות אדנ"י אדנ"י
 אדנ"י כרי חלק אחד יהו"ה יהו"ה
 יהו"ה אדנ"י אדנ"י אדנ"י חלק שני
 יהו"ה יהו"ה יהו"ה אדנ"י אדנ"י
 אדנ"י חלק שלישי כרי לך כ"ד אותיות
 בכל חלק ועולים ע"צ אותיות וחס חי'
 שמות כמנין וי"ו מן ויקט ויצא ויט
 ע"צ אותיות העליונות ועתה לריך
 לפרש אס קוד הליטות שאז"ל כל הפוחת
 לא יפהות משבע וכל המוסקף לא יוסקף
 על שלש עשרה אלא ודאי כל המתעטף
 צליטת שהוא עשוי משבע חוליות כאלו
 ממליך אותה בשבע רקיעים וכל
 המתעטף צליטת שהוא עשוי מגי'
 חוליות כאלו היה מכין לו כסא שנאמר
 והוכן בחדד כסא והכין חקד עולה
 ע"צ כמנין הקשרים והחוליות שהם
 חי' חי' ארבעה פעמים לארבע כנפי
 הליטות וכנגד הקשרים והחוליות שהם
 חי' חי' ד' פעמים לארבעה כנפי הליטות
 וכנגד הקשרים והחוליות הם ע"צ
 שמות של ויקט ויצא ויט ולא עוד אלא
 כל המתעטף צליטת כאלו מכסה על
 השכינה שנאמר זה שארה נקוטה
 ועונתה לא יגרע שארה מזונה של תורה

זה יאחדונה"י והשמונה חוטין של חיה
 שלישית נקרא בח' אותיות אלו יאחדונה"י.
 והח' חוטין של כנף רביעי של חיה
 רביעית הם שמונה אותיות ואלו הן
 יאחדונה"י ונקודים אלהים והמזין
 ישכיל שם בן ע"צ מתחלק ל"ז חלקים
 כנגד י"ז אותיות שהשמים עשרה
 עינות מים כמו שפירשתי למעלה ויצאו
 חילומה לכל אות ששה תיבות כנגד
 כנפי השרפים שנאמר זהם שרפים
 עומדים ממעל לו שם כנפים שם כנפים
 לאחד צשתים יכסה פניו וצשתים יכסה
 רגליו וצשתים יעופף בנאן רומז הפסוק
 שתי פעולות למלאך הממונה על
 התפלות שהוא מטטרון הכלול משה
 אותיות. צשתים מכסה פניו שלא
 יכירו צו מלאכי חבלה המקטרגין
 התפלות בעזרת ישראל ומונעים אותם
 לעלות למקומם שהוא כסא הכבוד
 שמיד שעולין התפלות עד כסא הכבוד
 החיות הם שומעים כנפיהם ושומחה
 זו למה בעבור שהמלכה שהיא שכינה
 מטריגותא שלהם עולה לשם ומיד
 שרואה אותה המלך מקושטת בלילות
 בכל תיקוניה הן מתחזקת הכסא
 למעלה והחיות מזהירות פניהם
 ומשמיעים כנפיהם צשירות וחושבנות
 לקבל אותה בשמחה ומיד המלך ה'
 וראייתו לזכור ברית עולם ומרחם על
 העולם. והפעולה השנית צשתים

כפותה לילית שנאמר צו גידלים תעשה
 לך על ארבע כנפות כפותך אשר תכסה
 בה ועונתה זה ק"ש בעונתה והכפות
 של לילית הוא צקוד המעיל שנאמר צו
 פעמון זהב ורמון פעמון זהב ורמון
 על שולי המעיל קציב והפעמונים
 והרמונים הם כנגד הקשרים והחליות
 והם ע"צ שולי המעיל הם הליניות
 שהם ל"ז חוטין כנגד הפנים והכנפים
 של ארבע חיות וכנגד ד' פנים וארבע
 כנפים שהם שמונה חוטין היה לוצם
 כהן גדול ארבעה צגדי לבן וארבעה
 צגדי זהב ומכאן תבין למה היו עושין
 הראשונים הליניות מזהביות ושל
 משי ואמר שהוא מותר ללאת בהן
 צצבת אלא שהיתה כוונתן ללאת בהן
 השכינה לפני המלך ה' שנאמר וראייתו
 לזכור ברית עולם והפנים שהם דוגמת
 ארבע צגדי לבן הם יכו"ה והכנפים
 שהם דוגמת צגדי זהב הם אדני"י
 עליהם נאמר לא תגלה כנף אצוי
 והגלוי הוא גלות ועתה אם יש צד רוח
 אלהים חיים תבין שמונה חוטין של
 ימין שהם ארבעה פנים וארבע כנפים
 של חיה ראשונה הם נקראים
 בשמונה אותיות יאחדונה"י והשמונה
 חוטין של כנף שמאל של חיה שניה הם
 הנקראים בשמונה אותיות יאחדונה"י
 והשמונה חוטין של כנף שמאל של חיה
 שניה הם נקראים בשמונה אותיות כעין

ספר המלכות

יבקה רגליו שלא יזכיר המקטרג מעשה העגל וצבתיים יעופף ודאי זהם פורה בתפלה למעלה של כסא הכבוד עד שהגיע התפלה שהיא בת מלך לפני המלך ה' שעליו נאמר כל כבודך בת מלך פנימה ממשבצות זהב לצושה . וצשעת הסכנה צדק זה הוא השם מועיל להתכסה מן הליקטים ומן המזיקין ומרוח רעה והוא טוב לקפילת הדרך והקוד הנכון מצואר מן הפסוק שנאמר ויהי הענן והחשך הענן לקפילת הדרך ועליו נאמר וארועס ענני שמיא ואז"ל אם זכו צענני שמיא ואם לאו עני ורובב על חמור . החשך להסתתר בו מן הליקטים ומן המזיקין הפעולות האלו צשמות ויבא בן מחנה מלרים וכן מחנה ישראל שהם כ"ד שעות והשמות של ויט ויקט הם להלל ומן האש והם כ"ד שעות וכל היודע לעלות צשם זה עליו נאמר כי תעבור צמים אתך אני וצנהרות לא ישטפוך כי תלך צמו אם לא תכזה ולהצה לא תצער בך . ועוד יש פעולה אחרת צלילית כל המתעטף צלילית כאלו היה צונה בית המקדש וירושלם של מעלה שנאמר זה על חומותיו ירושלם הפקדתי בומרים והקוד הנכון גלוי צשמותיו של ויקט ויבא ויט כעין וה"ו ירושלם ד' ארבע קירות שלה כנגד ארבע כנפי הצלילית והם ד' חיות שהם קירות שלה כנגד ארבע כנפי הצלילית והם ארבע

חיות שלה שהם קירות כנגד ארבע כנפי הצלילית והם ד' חיות שהם קירות הצית ו' הוא עמוד קובל הצית ו'ו עליהם נא' על חומותיו וגו' והם חומות של אם ש' צהם ואני אהיה לה חומת אם קציו וכנגדה נאמ' בתורה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם ואין מים חלא תורה שבהם מגינין על ישראל כחומות המגינין עליה וקוצצין אותה שנאמר צהם כי מלאכיו ילוח לך לשמךך בכל דרךך ויהי ה' התורה הנקראת תורה שצטל פה ו' ששה קדרי משנה כמין שש תיבות שהם שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ועולים לששים מסכתות וכנגדן ששים אותיות הדצקות שנאמר צהם ששים גבורים קציו לה ו' שניה כנגד ששת ימי המעשה וכנגדן ששה תיבות צ"ש והם צשכמליו ע"ב קוד וה"ו יל"י לי מגדל עז שם ה' צו ירוך לדיק ונשגב ו"י אצנים שהמגדל צנוי צהם והמגדל הוא הכוח של לדיק שהוא כמגדל הפורה באויר ובו דירת הנשמה והרוח הוא דוגמת יעקב אצינו ע"ה והשתי יוד"ין כנגד לאה ורחל ועליהם נאמ' ויילך לא לורה צתוך לורה ולשם אין שטן ואין פגע רע שנאמר לא יגורך רע וזהו רוח השכלית ועליו נאמר כמגדל דוד לוארך צנוי לתלפיות מאי תלפיות אלא תלפיות והם כנגדן נל"ה וה"ו ד' והרוח הוא צאמלע תל שהכל פונים

ע"כ קוד יל"י קי"ט הוא בהפוך
 אותיות טקי וכנגדו היו כותצין
 הראשונים צעלי ספר הרוז ממלאכים
 הפורחים באויר צטקי זהב ומלאכי
 חבלה צטקי נחשת והיו זורקין אותן
 צים וצקע הים שנאמ' ויעצר אליהם
 רוח על הארץ וישכבו המים והיו
 כותצין אותם בחלק והיו זורקין על
 הים והיא תקפא והיו עוצרין משם
 וזהו קוד ויעצר ע"כ רי"י ע"כ שמות
 ובהם רי"י אותיות להעצור צרי"י
 שהוא גצורה לקמאל מן הים צע"כ
 ויעמוד הים מנעפו שהוא חקד לעולם
 וצבם זה קי"ט הם משציעין המלאכים
 והיו רוכצים בהם וטקיס מקוף העולם
 ועד קופו והמלאכים הטובים היו
 בצעים כמנין קי"ט מורה שהיו טובים
 וכנגדן הם בצעים בהם שהיו כותצין
 על טקי נחשת חבל הטובים היו כותצין
 על טקי זהב שהיו מלד הגצורה שנאמ'
 זו מלפון זהב יאתה והאחרים היו
 מלד קמאל שהוא נחש הקדמוני
 שהיה הורג כל הדורית אי"כ איך היו
 משתדלין זו צטקי נחשת אלא על
 מראה הקוד שהוא מלשון עלמות
 שנאמ' זו על כן עלמות אהבון ואז"ל
 עלמות אהבון וזהו נחש הקדמוני
 באש"פ שהוא ממונה להרוג לרבע
 לזה אותה לשמור נפשו של לדיק כמו
 במליו צאיוצ שנאמ' זו רק את נפשו

לו וממנו תלויים כמה תלי תלים ובהם
 הוא דוגמת תפארת י"י עליהם נאמר
 על כן עלמות אהבון . שתי עולמות
 נעלמות ואלו הן הגלגלים וכנגדן עשר
 אלצטות ידיו של אדם ועשר אלצטות
 רגליו הנוף דוגמת המגדל הפורה באויר
 ועוד לי עליו נאמר שיר למעלות לי
 מעלות ובהם ה' וכנגדו צראש בהנה
 איך פותחין מעשרה מלכיות ומעשרה
 זכרונות ומעשרה שופרות והנשמה היא
 בינה למטלה מהמגדל ויפן כ"ה וכ"ה
 בהמשים אותיות של ק"כ שהם כ"ה
 אותיות בשמט ישראל ה' אליהו ה'
 אחד . שאומרין אותה צהרית ובהם
 כ"ה אותיות בשמט ישראל וגו' שאומרין
 אותה צהרית וירא כי איך איש שנאמ'
 זו ה' איש מלחמה להלחם עם הנחש
 הקדמוני שהוא איש מלרי שהרג לאדם
 ולכל הדורות שצאו אחריו עד שצא
 משה שנאמ' זו והאיש משה עניו מאד
 ויך את המלרי ויטמנהו בחול ומא'י
 ניהו חול ים הורה שנאמ' זה שמת'י
 חול גבול לים והבן חול הוא טולה
 להשבון ד"ס יהוא דס הצרית שכליו
 שורה א' שהוא אויר השורה על הדס
 שנאמ' זו כי הדס הוא הנפש . וזו נשלת
 אדם העולה מ"ה שנאמ' זו ואמרנו לי
 מה שמו מה אומר אליהם . והדס הוא
 דוגמת הים והאויר הוא הרוח שנאמ'
 זו ורוח אליהם מהפחת על פני המים

ספר המלכות

במור ולא עוד אלא שאורב אותו ונעשה לו מלאך החיים כאשר רצונו ט"ה שהיה מחיה צו שא"מ ויעש משה נחש נחשת וישמיעו על הנק ויהי כל הנשוק וראה אותו וחי וחי למי שהוא נשוק ויכל לרפאות ולחיות אבל מה שהקצ"ה מכה אין רשות לו ולא לשום צריה להחיות שא"מ ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמת ואחיה מחלתי ואני ארפא ואין מידי מלל וקוד עלי"ם הוא להחיה להיות לו חן עם המלאכים והשרים והקננים של אומות העולם . מה"ש הוא צהפוך אותיות מש"ה וצקוד מה"ש הרג למלכי שכן אז"ל צמה הרגו שהפך שמו והרג למלכי וזה השם הוא להחיה וצו היה נהפך המטה לנחש ומנחש למטה וזהו קוד להטו החרצ המתהפכת מ"ה ש' הוא קוד מה שחי וכו' וי"ד ה"א וא"ו ה"א הוא שהיה כתוב צמטה וצו עשה עשר מכות במלכים שא"מ צה"ס ויעש האותיות לפני השם ללה הוא הלל צהפוך אותיות ויהי צהצבון אדמ"י בעולם ה"ס ועליו נא"מ הס כל צהר מפני ה' וזה השם הוא להלל ולגאולה ועליו נא"מ ליל שמורים הוא לה' . אכ"א הוא בעולם כ"צ אותיות מחולקות צהמשה קדדים והם אחיה"ע צומ"ף גיכ"ק דמל"ת זקש"ן וכ"צ אותיות הם ה'תק"ס פקת"ס פקפק"ס

דיינק"ס ה'תק"ס הוא עולה נאקתס של ישראל שא"מ וישמע אלהים את נאקתס פקת"ס הוא פס ידא די כתבא ויהי בש הכותב . פקפק"ס ונעשה לו כתובה פקס . דיינק"ס צו נעשה נס עם ישראל במלכים . אכ"א הוא בש הכותב זכיות של ישראל ועליו יולא הכתוב היה קופר גי' ויהי קופר המלך . כה"ת צהפוך אותיות הכת הוא מחבר כל התפלות והנשמות וכתוב מלאכי השבת הממונים עליה שיהיו כולם אגודה אחת ולא יהיה צה"ס קולין ופירוד צתפלה שיש צה הפקקה היא הקלין והפחד ועל זה אז"ל אפי' נחש כרוך על עקביו לא יפקיק וכן הנשמה שהיא בלימה היא דוגמת התפלה בלימה מיד שהיא עולה למעלה עד מקום שניתנה שמו שא"מ יברוח תשוב אל האלהים אשר נתנה כלומר אם בלימה שמו בניתנה מעלה לבש והקצ"ה מקבל אותה ואם אינה בלימה ויש צה מוס לא יקדצ והמוס היא פרינה ועליו נא"מ ופירך גדר ישכנו נחש . וכן התפלה פרוזה בטון זה ועל זה המלאך הוא כה"ת הוא נוטל התפלות הבלימות ועושה אותם כתות כתות ומעלה אותם לפני הקצ"ה הז"י הוא שם הממונה על ההזאות וצהפוך אותיות הזי הוא זיה יהו והם צה"ס הזאות שא"מ וטבל הכהן אלצני

חולו לשמיה אלא עזירה ורפואתה היא
התשובה שהנשמה היא צקוד תלויה
בתשובה של מעלה והיא רפואתה ואין
להאריך צד צעור המלות שהזמן
קצר והמלאכה מרובה :

מצוה רביעית להניח תפלין לאחר
ש'אדם מתעטף צליית ש'אדם
מתקן צו הכסף ולצויו מלכות מה לרין
כתר מלכות ואם כן לרין להניח תפלין
להיות שם יכו"ה על הכסף שנאמר
וראו כל עמי הארץ כי שם ה' יקרא
עליך ויראו ממך . ואמ' צגמ' מאי שם
ה' אלו תפלין שצראש והם פאר על
הראש כתר מלכות שנאמר ויש כתר
מלכות צראש שהכסף מוכן ולצויו
מלכות והכתר הוא פאר שנאמר צו
פארך הצב עליך ואז"ל אלו תפלין
שצראש לריבין ישראל אל מלך בני שמש
ישראל ישראל קצא ביבצ על קסאו
ועל זה אז"ל כל האומר ק"ש בלא
תפלין באלו מעיד עדות שקר בעלמו
שהוא קורא לשוא שמעיד שיש עליו
תיקוני המלך שהם תפלין וליצית שנאמר
והיה לאות על ירך וגו' ואין עליו וכן
ועשו להם ליצית ואין עליו זה קורא
אותו לשוא שהוא משקר ומעיד לפניו
שיש עליו תיקוני המלך ואינו כן והוא
משל למלך שזימן לו עבדו לציתו ואמ'
למלך הרי תקנתי כל לרין כפי הראוי
לך והלך לציתו ולא מלא כן יש שוא

צדס והזה בצע פעמים לפני ה' ועתה
יש לפרש להבין ולהורות מה קגולת
אלו המצוות . צא יראה הקורבנות
שהיו מקריבים מצבמות וטופות כולם
היו שחיטתם צלפון וההקדשה והעבודה
שלהם היה על יד כהן זה למה אלא
ודאי לצפון היה גבור"ה היו שוחטין
אותם צעור קמא"ל שהוא שופך
דמים שהוא מקטרג וצאלו הדמים
שהיו שופטין אותם לנגדו היה משתדל
ומתפרנס מהם ולא היה שופך דמים
של ישראל כן דרכו כל כלב ללחוך
הדם . ומ"ל שבריו כלב כמו שמינו
צדוד שאמ' הצילם מהרצ נפשי מיד כלב
יחודתי והבזאות היו בצעה שנאמר
זהם והזה הטבור על הטמא שצע
פעמים הטמא הוא קמא"ל הטבור
הוא אהבן כהן גדול של מעלה שהוא
מדת החס"ד ההקדשה לריבין על ידו
למדת הגבור"ה להיות כפוף השמאל
והקוד הנכון ויטקוד את יאחק צנו וזהו
קוד קשר תפלין של יד שמאל . מלך
הקדושה קשר של תפלין הוא קשר
המרכצות והקוד הנכון ונפשו קשורה
בנפשו . כשהמרכצות קשורות מיד הם
מקבלין דין מדין וזהו קוד מקבילות
הלולאות אחת אל אחת . צבהוא זמן
והיה המשכן אחד בלא קילון ופירוד
אל"ף הוא עולה ל"ה והוא לרפואה
והקוד הנכון אל נא רפא נא לה . ואין

ספר המלכות

ים צפוף הנקודות אלא הכל בדרך וטוב
 חש"ק הוא סיד המרכבה בהם האבות
 מלאכי רק באצותיך חש"ק די' ולחזק
 ישראל לשמור עומן כל אחד ואחד בלא
 יפיה בהם ולא ייבן בהם בלא יפיה
 בהם בלא יעלה היה השומאם לפניו
 מלאכי די' יאת היה השומאם חפצו
 מן הארץ לא ייבן בהם מבוס מלאכי
 בהם השומאם עליו הנה לא ינוס ולא
 ייבן באין בינה לפניו ואי קביא לך
 יהא כתי' שורה למה תיבן די' ים לתוך
 ששתי מידות הם לפניו חק"ד גבור"ה
 לשם הים הגדול שהיא התורה ובי
 מתחבצים ומתגדלים החכמים הדומים
 לדגים ודגים אינן יבנים כך
 החכמים אינם יבנים צעשית המלכה
 אלא שניהם פקירות וכן הנה לא ינוס
 ולא ייבן עליהם לעשות חפזם ולשמור
 איתם החיות הם מלך הגבורה הנבחרים
 מן הארץ שהיא מלכות ועליה נאמר אני
 יבנה והשניה שלה היא צלות
 וכשישראל יבנים מן המלות הוא קיתם
 שינוי עליהם וכשהם מתעוררים צמלות
 הם לעתים ואומ' שורה למה תיבן די'
 ומיד הקצ"ה מתעורר עליהם מידת
 החקד שבזמן שאין להם התעוררות
 צמלות הוא קיתם עליהם שינוי בהם
 ששתי חכמים מיד ותבדק שינוי מלכות
 בהם מלאכי הצלה שומדים לשמרים
 לתבוע וקיתמן השמרים ומועטין האור

יותר מזה ועל צני אדם השיבים כך
 נאמר עליהם היו מוכני הטין בחצלי
 שהוא במקום הדלעות בלא שם וקרא
 למלך לביא יורד במקומו קמאל שהיא
 טון וחצלי שהוא בהם היילותיו במקום
 הדלעות ובמקום היליות וכעצות
 העגלה הטאה אצל כל הקורא אותה
 באמת מכל אחד ואחד מישראל עליהם
 נאמר קרוב די' לכל קוראיו לכל אשר
 יקראוהו באמת. ולדרך כל איש במנה
 תפלן לבוין בקשר של תפלן לקשר צו
 תפארת צמלות שהיא אי"ה הכולל
 חשט קפירות והיא די' והיו נדיר
 בשלשה דברים הם מחולקים בקשר של
 תפלן הלאור המור הוא קושר בהם
 הייחוד. הצינו קושר בהם המרכבה
 שהוא ממטרון הוא קשר בתפלן
 להיות עבד עולם בעבודת המלך שהוא
 מקצן כל התפלות ומתקן אותם לפני
 המלך די'. הרשע הוא קושר בהם ללא
 הרע שלו שנמשך מקמאל ואין לו
 רבות לקטרו ולהרנו וכתפלן ים מ"צ
 הזכרות ועליהם נאמר כי די' חש"ק
 ואפלטו ויקודאצות"ן עולה למעין ב"י
 די' והמשכיל למעלה יבין זה חש"ק הוא
 קוד חולס שבא קמן ויב אומדן שהוא
 הלי"ם שבא קמן שהוא ניקוד יכו"ם
 קמן חלס בורק הוא צקדר זה קמן
 האש הנקודות חולס באמצע הנקודות
 בורק סוף הנקודות וא"ת בורק אחד

יבנהו ויבנהו בלא יאיר מהם לישראל
 ובשחרותן בתשובה לאמי' זהם פתחו לי
 בערי לך. בכרובי העינים הם פתחים
 וקנאים ועליהם לאמי' יהיו הכרובים
 פורשי כנפים למעלה פורשי כנפים הם
 טפספי העינים. סוככים צנפיהם
 הם כרובי העינים. ופניהם איש אל
 אחיו זהו קוד עיניך לכה יציטו
 ועפעפיק ייבירו נגדיך. וכשאין
 הכרובים ופניהם איש אל אחיו מיתה
 היה בולט זהם והיו הורגין לכה
 גדול הנכנס לפני לפנים. ומכאן ראיה
 שני באין עיניו מיושרים צודאי עין
 הרע בולט עליו ולרדף אדם לשמור
 עלמו ממנו. בת עין היא דוגמת החורה
 שנאמי' זה החורה אני וגאורה. ומשם
 האור יולא שנאמי' זו ותורה אור. וזה
 עין עליה נאמר מלות ה' צרה מאורה
 עינים צרה ודאי שנאמי' זה צרה כחמה
 בלבה גונו העין זהם מתלצבים בלבה
 איתיות צבת עין גנוזה "בבלבה גונו
 העין גנוזים הו"ה ועל זה נקראת מלות
 יהו"ה שהיא כלולה מארבע אותיות
 ויהי' גונו עין הם ארבע חיות המרכבה
 בהם מייכאל גבריאל מריאל רפאל
 בגוון לבן בולט מייכאל וגוון לבן הוא
 דוגמת הים הקוצץ העולם כלו.
 ומייכאל על שם מי כמוכה באלים ה'
 וזה הפסוק אמי' משה עליהם. גוון
 אדום כנגד גבריאל והוא גוון שני

ועוד התפלג יב זהם קוד גדול כענין
 אחד בקשר של תפלג הוא
 הקצ"ה חצוב בגלויות עם ישראל שנאמי'
 פארך חצוב עליך והוא תפארת וזהו
 קוד עמו אנכי צלח וצמצור שהוא
 חצוב עם ישראל בגלות שכינתו בגלה
 עממה נאמי' זו אין חצוב מהיר עלמו
 מצית האקורים והוא אקור עממה
 צאצא צתי הראש שנאמי' מלך
 אקור צרהטים והם ד' צתים של
 תפלג שצראש ודלת ראשך בארגמן

היא

ספר המלכות

היא מלכות תפלה של י"ד שהיא דלת בגלות עניה ועליה נאמר תפלה לפני כי יעטוף תפלה של יד ודחי ומלכה יצוא משיה עמי ורכב על חמור ומיד ואת עם עמי תוביש . ולהבוא הצוב מי מתיר אותו מן הקשרה עליונה שהיא חמש אלצטות ימין אם כל חי והיא ציג"ה ועליה נאמר כי יעניק פשוטה לקבל שנים וחמש אלצטות שלה הם חמש אור שנים ראשון ועליהם נאמר נפתחו השמים וארחא מראות אלבים כשנפתח השמים שהוא קגור וקבור וחתים נדחו המאורות והשמים הוא כולל שש קליות החק"ד ועד יקו"ד א"כ איך נפתחו כי חמש מראות שש מראות היה לפתוח זו אלא חמשה הם מדי עליונה שמהלכס מחקד עד הו"ד יקו"ד זו קיבוצ הגלויות ועליו נאמי ויהי ערב ויהי צקר יום אחד והוא ייחוד שמים וארץ כמו שאמי למעלה דייחוד שמיא וצארעא ויקו"ד הוא חלק השבי שמהק"ד ועד יקו"ד הם שבת ימים מהלך ו' וממנו יתחבר צה' אחרונה שאמי ויהי ערב ויהי צקר יום השבי . כלומ' ה' בשבי ועם ה' כף ה"ד הוא י"ה חמש אלצטות והם הגדו"ל והגדו"ר והתפארת והנל"ה וההו"ד . וזרע שהוא דוגמת ו' וממליכו עד יקו"ד ה' אחרונה הכתף . יקו"ד שהוא חלק השבי זו ק"ו וצו יד שני

זה כי יראה כי אלות יד וציד היא השצטות שאמי ויאמר כי יד על כס י"ה והיא יד פרחים שצחמש אלצטות י"ד הוא יכו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א וצו השצטות וצחלכס עד י"ה יכו"ה ישראל עלור ועוז ועז"א כי יד על כס י"ה וכשהגיע לתבוס ו' מן יכו"ה שהוא אחד י"ה מתעורר מדת רחמים לנגד ישראל הקרויים ישראל על שמו ועוד מלך אקור צרהטים הוא הקצ"ה שהוא אקור צתלמיד הכס העוסק צתורה והוא חצוב צלדיק העוסק צמלוב העוסק צתורה הוא דוגמת תפארת והעוסק צמלוב הוא דוגמת היקו"ד ועוד מלך אקור צרהטים הוא אקור צתפלה של ראש וחצוב צתפלה של יד . תפלה של ראש אהי"ה ציג"ה שהוא יח"ו בעלה למנין אהי"ה תפלה של יד אדניי המלך אקור וחצוב צשתובס הוא יכו"ה וקומן שלשה תיבות האלו יח"ו"ה אהי"ה אדניי ועולה למנין יצ"ק שאמי זו ציעקצ ויעצר את מעצר יצק והוא קומן ייחוד צרכה קדושה וצראשי תיבות יענינו ציוס קראינו תמלאנו . ועוד יכו"ה הוא מצפנים אקור צתפארת וחצוב צתורה הוא אקור צתורה שצכתצ וחצוב צתורה שצצל פה ורוח השכלית הוא לצבו וצו הוא אקור צנשמה וחצוב צנפש הוא אקור צרהטים הרוח וחצוב

כלב וריבתי המוח הס כנגד ד' צתים של
תפלן שהוא יחז"ה אקור בהם . י'
קדם לי כל צבור ה' ויהי כי יציאך ו'
במע ישראל ה' ויהי אם שמוע .
וצגמ' אמו אביו ש"ן של תפלן הלכה
למשה מקינו . ש"ן צר"ה שם ה' נקרא
כמו שנאמ' וראו כל עמי הארץ כי
שם ה' נקרא עליך ויראו ממך . והשבון
ש"ן עס ה' דיד ככה עולה שס"ה
ורמ"ח תיבות של ק"ש הממוכות בתפלן
עולין כלל לחשבון תר"ג בהם תלויס
משם יחז"ה כמו שפירשנו למעלה בזה
שמי לעולם חזר זכרי חזר מהבא
להשמיענו אלא כל הקורא ק"ש בתפלן
וליתית כאלו מקיים תר"ג מלות ועתה
לריך לפרש אחרי שין של תפלן בארבעה
ראשין . ושי"ן בשלשה ראשין כמו
שמפרש בשמושא רבא ש"ן דימויא
דלתא ראשין ש"ן דשמאלא ארבעה
ראשין והקוד הנכון ש"ן של תפלן
כנגד אצות העליונים שהם הק"ד
גבור"ה תפארת"ה שין של ארבעה ראשים
כנגד גל"ה הו"ד יק"ד ומלכו"ת וכנגדן
היו חולקין בתלמוד בשלשה משמרות
היו הלילה משמרה ראשונה חמור
נוער שניה כלבים לעוקים שלישית
תינוק יונק משדי אמו . חמור נוער
שבו של ישמעאל כלבים לעוקים שבו
של עשו שנאמ' בהם ולכל בני ישראל
לא יחרן כלב לבונו . ומ"ל דשרו של

עשו קרוי כלב כמו שנאמ' דוד הלילה
מחרצ נפשי מיד כלב יחידתי . שבה
חרצ הקצ"ה ביתו והיכלו ועתה בזמן
הגלות ראה הקצ"ה השפעתם וטובתם
כלילה שהיא הגלות צטון ישראל ועל
זה היה צוכה תינוק יונק זה מטטרו"ן
משדי אמו אלו תלמידי חכמים העוסקים
בחורב כעצדים לקבל פרס זה העבד
יונק מהם ויפן בה ובה וירא כי אין
איש שיוניק לשכינה בגלות שנאמ' זה
עניו קוערה לא נוחמה וצגמ' תניא
תפלן מרובעות הלכה למשה מקינו
מרובעות מלד ד' שנאמ' זה מיוס
שחרצ בית המקדש אין לו להקצ"ה
אלא ד' אמות של הלכה כלבד וזהו
קוד ארבע אמות קרקע שנותן החתן
לכלה וכתו' בשמושא רבא שריך י"צ
תפירות כנגד י"צ שצטי ישראל ואם
אין שם אלא עשרה כשר יראה כוונתם
של חז"ל להיכן היא נוטה תפלן מרובעות
בקוד ארבע י"צ תפירות כנגד אל"ף
דל"ת גו"ן יו"ד ואם אין שם אלא עשרה
כשר בקוד יו"ד ה"א וא"ו ה"א משפט
תרלעות אחרו בפרק הקומץ עד אלבע
לרדא והיינו דוקא בשל יד . ורצ אלפס
הציאו ריבועה דימויא עד טיבדא
דשמאלא כנגד החזה וצדוע עד אלבע
לרדא וכבר פי' אותו למעלה בענין
קשר תפלן אבל בבאן לריך לבאר
אותו חמשה אלצעות הן ציד ימין

ספר המלכות

כנגד המטה קפירות בהם חק"ד
 גבורה תפארת ע"ט חו"ד . אלצט
 לרדא הוא תפארת ולריך לברוך לרדא
 קציו ג' פעמים ביהיו משולשין והסוד
 הנכון משום שישראל משולש שהוא ו'
 כרוך בשלשה כריכות כנגד ג' אותיות
 שהם וא"ו וחמש אלצטות הם ה' לריך
 לברוך ו' עס ה' שלא יזוז ממנה
 בדרך הוא לעוף לפניהם אין קושרין
 אותה ו' שמעון א"י נשר בדוכתא דיעקב
 קאי הכ"ד דרך הנשר בשמים וצמון
 שהיה הוא והצירו יושבין והיה מצדמן
 להם נשר היו אומרים צודאי נשרא
 אודמן לן רחמנותא אשתכח בעלמא
 וצמון מצדמן להם ארים היו אומרי
 הא ודאי כגון איהו רטוא לאשתללא
 בחכמתא דאוריתא כמא דאוקמוה
 מתני' הווא להחכים ידריס וגרסי
 בפרק צמה מדלקין הלכה למשה מסיני
 תפלין כרכן בשערן ותפירות ציודין
 וטוב לברוך בשער שור כדאיתי בשמואל
 רבא לבשר על הטגל ויכרוך הפרשוית
 צמטלית והסוד הנכון משום שהתפלין
 הם קרויין זרוע שמאל של הקצ"ה של
 שם חיה הקדושה שור שנאמר זה לפני
 שור מהשמאל לארצותם אלו ד' בתי
 התפלין ומיל שהתפלין קרויין שמאל
 כמו שנאמר צמקת צרכית גשע ה'
 צימינו וצזרוע טונו . צימינו זו תורה
 שנאמר זה מימינו אב דת לנו . וצזרוע

טונו אלו תפלין וכריכות התפלה לרובא
 צזרוע שמאל הוא רומז לעקידת יצחק
 שנאמר זה ויעקוד את יצחק בנו וצו
 נעקד השמאל הקשה שהוא קמא"ל
 שלא יקטר לישראל ולא ישפוך דמיהם
 צטוניתהם כך רגילין לומר שיין צקמט
 הדפוס לכאן ואות ד' צקשר של ראש
 וצקשר של יד נראין כמין יו"ד ונעשה
 השם שד"י ומטטרין עולה להשפין
 שד"י וממשתלעל כל השרים והקנאים
 של מעלה ויוסף כנגדו למטה נאמר צו
 ויוסף הוא השליט על הארץ וגו' ועלה
 למלכות צעזר בשמר הצרית שהוא
 יסוד לדיק ונקרא הוא צמון ויוסף
 הלדיק וכלד קדר הנותן של יד שהם
 תפלין של זרוע ואח"כ יניח של ראש
 שהם טונו וזכו שאלו תנו טונו לאלהים
 על ישראל גאותו ומיד שנייה של זרוע
 יצרך להניח תפלין ולא יסיר צין תפלה
 לתפלה ואם קה צנתים עבירה היא
 צידו וחזרין עליה משורכי המלחמה
 צעזר שהתפלין הם דוגמת זכור ושמור
 וא"ו ד' שמעון זכור ושמור לכלה
 והם דוגמת אדם שנאמר צו אחד
 קראתיו ש"ן צו קולין ופירוד והבן
 זה זכר תפארת ואינו קריי אדם אלא
 עס מלכותי שהוא של יד אלא צה
 צינה היא צרכה אחת שלהם וזה
 לריך לייחדם ואם קה צנתים עבירה
 צידו שנייה קולין ופירוד ולריך שלא

יהיה תפלין חקר צמקוס מלא או
מלא צמקוס חקר ולא פתורה צמקוס
סתומה וסתומה צמקוס פתורה כגון
ספר תורה ואם לאו תפלין פסולין
ולריך להיות כתבתן כקדר ספר תורה
ממש והתגין על כלה ארבעה תגין
ובהל כקדר שאמר צגמ' פתוחות כנגד
כנפי החיות שנאמ' זהם ופניהם
וכנפיהם פרודות וכנגדן לריכין להיות
כנפי ריאה פרודות מלמעלה ואם לאו
הבהמה טריפה וקפותמות מלמעלה כנגד
כנפי החיות שני זהם ובתים מכסות
את גויותיהן. הסר ומלא הוא רומז
צמקוס שאמרו להאריך אינו רשאי
לקצר לקצר אינו רשאי להאריך חסרות
הם מלד שמאל מלאות מלד ימין וצמקבת
יומא פשטים אלו המרדוס. ורז אלפק
פי' מי שלא הניח תפלין מטולס אלו הם
מורדי המלך שאינם רואים לעשות
ליזיוו ופושטים צגופן על זה יודועין
בגיהנם ולריך כל אחד ואחד מישראל
להביא שני עדים עמו שיטעו עליו
בכל לילה על כל מצוה ומצוה והם אוח
מילה ואות תפלין וצבצב שאינן מניחין
בו תפלין השבת הוא אוח שהמקטרג
עולה בכל לילה לקטרג ואומר שאינו
מקיים המצוה ועל כן לריך להביא עמו
ראיה בשני עדים משובש שנאמ' זהם
על פי שני עדים יקום דבר. שעל עד
אחד נאמ' כי יקום עד אחד באיש לכל

עון ולכל העלאת ואזיל לכל עון ולכל
העלאת הוא דאינו קם אצל קם הוא
לשבושה עון וחטאת הם שני עדים
זוממים ואם בא יצר הרע להעיד עדותו
חקר שלא קיים המלות ומעידים עליו
שני עדים כשרים שקיים המלות שהם
אות תפלין ואות המילה נעשו עדיו
של יצר הרע זוממין ומאמה בו ועשיתם
לו כאשר זמם לעשות לאחריו ועל שני
עדים כשרים אלו נאמר כל החושד
כשרים נלקה בצרעת ואזיל לישראל
אמאי מליה זו רפויה ציד ישראל חזקו
במלות זו שבצילה תצו לחזק ישראל
וצה חזקו ידיך רפות וצרכים כושלות
אמאי שבצמקוס שיש שני עדים אלו הם
שומרים הגוף ואין שטן ואין פגע דע
יוכל להתקדצ לשם צעזור שנעשה מקום
לשכינה שנאמ' זה לא יגורך רע ופירשו
חז"ל לא יגור צמקמך דע. ומלות
תפלין של ראש ושל יד נעשו שתי מלות
ואזיל הפלה של יד אינה מעבצת של
ראש ושל ראש אינה מעבצת של יד.
זהו כשאין לו לאדם אלא תפלה אחת
דשל ראש או דשל יד ואינו מזומן צמקוס
שיטעו לו התפלה השנית אצל כשים
לו השנים הם נחשבים כמצוה אחת
ולריך לצרך עליהם צרכה אחת ועל
זה יש לו למנות ע"כ חמש מלות:
מצוה שנית להתפלל בכל יום ג'
תפלות שהם ק"י שמ"ע

ספר המלכות

שחרית מנחה ערבית ועליהם נאמר
ערב וצוקר ולהרים אביהם ויהיה
וישמע קולי ותפלה קרויה עבודה
שלאמי ועצדתם את ה' אלהיכם והיא
כנגד עבודת הקורבנות ואז"ל תפלות
כנגד תמידין תקנום והקורבנות הם
שתי חורים או שני בני יונה ובצעה
אלים ובצעה פצעים עולים ו"ח כנגד
ו"ח שבתפלה ולצויו כהן גדול שהיה
טובש בהם עבודה שהם ארבעה בגדי
זהב וארבעה בגדי לבן הם כנגד חומי
הנליית כמו שפרשתי למעלה ההיכל
הוא קדש הקדשים שהיה נכנס בהם
כהן גדול הוא כנגד אדניי כהן עולה
היכל בגמ' ועליו נאמר אדני שפתי
תפתח ואז"ל בשלשה פשמים לריך אדם
לעשות עלמו כעצד העומד לפני רבו
בשלש ראשונות כעצד המוקד שחיו
לפני רבו ובאמלעות כעצד השואל
פרק מרבו . ובאחרונות כעצד המקבל
פרק מרבו והלך לו שלשה עצדים כנגד
שלשה עבודות שהיה טובה כהן גדול
בכל יום . אדניי עליו נאמר כל הכורע
כורע בצרוך וכו' כהן גדול היה נופל
על פניו ואומ' בשכמליי וכשהוא זוקף
זוקף בשם זה יהו"ה שבו התיימת כל
הצרכות ועליו נאמר כי ציוס הזה
יכפר עליכם לטהר אתכם וגו' ובשם
זה היה כהן גדול נכנס בשלש ויולא
בשלש ובשהיה נכנס להיכל שהוא אדניי

ועליהם

נאמר בכרובים והיו הכרובים פורשי
כנפים למעלה וגו' היה להם ארבע
פנים וארבע כנפים צקוד יאהדונה"י
ודמות פניהם פני אדם צקוד וי"ד ה"א
ואי"ו ה"א כשהיה נכנס כהן גדול בשם
זה יהו"ה היה מקבל אותו אדניי
שהוא דין והוא ההיכל והיה נפתח
ההיכל מעלמו שנאמי אדני שפתי תפתח
והיה מקבלו בשמחה ואם לאו היה
יולא הדין מאדניי והיה כורג אותו
והקורבנות הם צקוד שנים שנים
בצעה שצעה שנאמי צפרשת נח מכל
החיו מכל צפר מכל החיו אלו הם
המקיימין ו"ח יום שהם ימים טובים
שהם כנגד ו"ח צרכות של תפלה והם
שני ימים של שבועות ושני ימים של
ראש השנה ואי"ת יום אחד הוא הרי
שני ימי הפורים כנגדן שצעה שצעה
כנגד שצעה ימי החג שצעת ימי הקוכה
ובנגדן שמונת ימי צרות מילה ואות
הצרות שהוא ו' הרי ו"ח ובנגדן שמונת
אלפים שהם תחום שבת אות שבת ו'
הרי ו"ח כל המקיים אלו הימים ומכבד
אותם מקבל אותו יום הכפורים
שהוא תיבת נח ואם לאו התיבה
קולטתו ואינו מקבלו יום הכפורים
ועל אלו שאינן מקיימין אינו מקבל
אותם יום הכפורים צהשוכה ואמי
בהם וימנה את כל היקוס וגו' ואלו
הם הקמים על ישראל בגלות צחמק

ועליהם נאמ' כי מלאכה הארץ האמק
 מפניהם ונקראו קמים על שם שהם
 קמים מעמקן והם ערצ רב שנאמ' זהם
 ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים .
 אבל ולכל בני ישראל היה אור צמושצותם
 ועוד התפלה נקראת כקא זמירות
 שירות ותושבחות ויהודאות הם היות
 הכקא כשישראל אומרים זמירות שירות
 ותושבחות ויהודאות החיות בהם אר"ה
 שו"ר נש"ר אד"ס נאמ' זהם ואשגוט
 את קול כנפיהם צמחה וצניגון ועל
 זה אז"ל אין מלאכי השרת אומרים
 שירה למעלה עד שישראל אומרים
 אותה למטה והשיר שלהם הוא שיר
 פשוט שיר כפול שיר משולש שיר מרובע
 שיר פשוט וי"ד שיר כפול כי שיר
 משולש יח"ו שיר מרובע יח"ה והם
 עשר אותיות כנגד עשרה מיני תהלים
 שעשה דוד כאשר צויר צרכה צמר
 צניגון צהלל צילוח צהוד צרנה צתפלה
 צאשרי הוא ראש הכתר והוא כ"ט
 צשיר הוא החגמ"ה צצרכה היא הצינ"ה
 צומר הוא הקס"ד שניתן לאברהם שהוא
 כמו מר ואהלים ואז"ל מר זה אברהם
 צניגון זה צבור"ה שנגדו היו הלויים
 מנגינן בשיר ומשם רוח לפנות היה
 יולא לכנור והיה מנגן מאיליו . צהלל
 תפארת"ת הללו היו עולים הללו יה
 הללו היו שיש בהם שם יח"ה צילוח
 לגבי נל"ה צהו"ד לגבי הו"ד רנה לגבי

לדו"ק שנאמ' צו רננו לדקים צה' .
 צתפלה לגבי מלכו"ת שנאמ' צה תפלה
 לדוד הרי לך שיר פשוט וכפול ומשולש
 ומרובע נחלק לארבעה חלקים כנגד
 יח"ה ועולים לעשרה אותיות כנגד
 יי"ד ה"א ויח"ו ה"א כשתפלה עולים
 ישראל צמונה צאלו הכירות צארבעה
 מינין וביה עולה התפלה שהיא אדמי
 ציבו"ה נאמ' צהיות ואשגוט את קול
 כנפיהם והיו פותחין החיות כנפיהם
 ומקבלין לתפלה שהיא אדמי כעין זה
 א' צאר"ה ד' צשו"ר נ' צש"ר ו' צאד"ס
 כשמקבלין התפלה החיות צשיר כפול
 ופשוט ומשולש ומרובע הוא יורד יח"ה
 לשבת על הכסה . על הכסה צה' הוא
 אדמי שכן עולה כקא לחשבון אדמי
 וזהו צכסה ליום חגיגו צהבוא זמן
 לריבין ישראל לקום ולעמוד לפני המלך
 ומיד שטומדין ישראל צעמידה לפניו
 נאמ' צהיות צעמוד תרפונה כנפיהם
 צהבוא זמן שיביו ישראל מהצדין צתפלתן
 שתי השמות ציהד יאהדוגה"י יולאין
 ישראל מן הגלות ויתקיים הפסוק אז
 תקרא ובי יענה מיד וצאלו היו מנינין
 הכקא צא צתחלה שנאמ' נכון כקאך
 מאז מיד אז יביר משה וצני ישראל .
 ועליו נאמ' דוד צרוח הקדש למנח על
 השמינית שהוא קוד א"ו שהוא אלפים
 אמה לכל ד' לארבע רוחות מיד נאלקין
 ואם שומדין ישראל צרית מילה הניתנה

ספר המלכות

בשמונה ימים בהם צקוד א"י מיד
נחלקין וזהו קוד א"י תקרא י"י יענה .
וכשהם מחללים שמונת אלפים תחום
שבת ושמונת ימי צרית מילה נאמי
בהם א"י יקראונו ולא אענה והכל
תלוי בא"י ובעבור שהיה משה שהיו
מחלקין ישראל צרית מילה צמחים
אמי ומאז באתי אל פהמה לדבר צמח
וגו' ועוד א"י היא צינה שמינית והיא
מלכות כנגדה והיא תשובה ובה יא"ו
ישראל ממלכים וטוד התפלה קרויה
כלה וקידושין שלה קר"ק שבע צרכות
שלה הם שתיים לפניה וחתת לאחריה
ושתיים לפניה ושתיים לאחריה הייחוד
של שבע ישראל ה' אלהינו ה' אחד .
וכבר פירשתי אותה למעלה ייגועין של
חתן וכלה הם צמיחות בורות ותוצאות
והודאות של תפלה ועוד התפלה קרויה
קרנן והיא קריצות האותיות " עס ה'
ו' עס ה' והיא קריצות אדני' והקוד
הנכון חוצות אשה אל אחותה הכל
היולא מן הפה בתפלה צחשאי הוא
עשן הקטרת וזכו קוד חיות אש
ממלכות אדני' הם חיות אש במקצלין
השפע והם ממלכיות ושואלין אחד
שמוקצלין שפע מן [אדני'] יהו"ה כעין
זה יאהדונה"י הם תבות וזהו תפלה
צחשאי ושלשה תפלות כנגד אה"ה
יהו"ה אדני' ועליהם נאמי זאת תורת
העולה היא העולה . זאת תורת העולה

תפלה של צרית היא העולה תפלה
של מנחה . על מוקדה כל המנחה כל
הלילה תפלת ערבית וכנגדן היו ג'
גווי הנר שנאמי בה נר ה' נשמת אדם
ובנר יב שלשה גוויס גוון לבן ועליו
נאמי זאת תורת העולה . גוון ירוק
היא העולה . גוון תכלת על המנחה
כל הלילה . וראיתי כתוב צבס ה'
שמשין דא איהו תכלת דאכיל וכלי
לכל קורבנין ואינון ה' כגוא דא []'
שחלק אותה לשלשה וויין כנגד שלשה
גווי הנר וכנגדן נשמה רוחה ונפש והם
כנגד ג' תפלות ועולין לאנון י"ה צרכות
התפלות וזו היא ה' שכל תפלת
המוקפין היא נפש יתירה של שבת
ועליה נאמי כל המוקף מוקפין לו
וזו היא נפש יתירה ונפש יתירה וזה
יתירה ונשמה יתירה היא עליונה צינ"ה
שהיא חיות ממלך המות ומשפצוד
מלכיות ומכל האים רעים ז' הוא י"ו
ביתד כלול צלדיק ועליו נאמי וצרכות
לראש לדיק . ונשמה רוחה ונפש יתירה
הם עיני ע' עדן נשמה ג' נהר רוח ג'
גן נפש . ומי באינו מקיים עיני נרפק
לו לנגי' ואקור לישראל לאכול קודם
ביתפללו כמו שא"ל לא תאכלו קודם
שתתפללו על דמכם והתפלה נקראת
אכילה שנאמי אריתי מורי עס צממי
יוצר אור ואהבת עולם . אכלתי יערי
עס דבשי ק"ש אמת וליצ בתתי ייני

עם חלבי תפלה משיגה ותפלה מיושב
 אחר שתקנו מאלה הקדשנות של תפלות
 לפני המלך נאמר כישראל למטה חלבי
 רעים בתו ושכרו דודים . ועל זה
 חסיד לעצדים לאכול עד שיאכל מלכס
 ויהיו העצדים אלו שוטטו בתפלה
 עצדים כיו שפירשתי למעלה ועוד
 אחת"י זו תורה לזה לנו משה בכל
 התורה אמי משה הוק משה דברים
 שהם אנוני ולא ידבר לך מורי צמחי
 ישרו דבשי ימי חלבי הם שבה קדרי
 משנה עוד מורי צמחי ישרו הם שלבה
 ראשונות של תפלה דבשי ימי חלבי
 הם שלבה אחרונות בתפלה . אכלו
 רעים אלו י"צ צרכות אמליות כנגד
 שבטי יה עדות לישראל והם י"צ פנים
 של חיות שנאמר בהם לפני אריה אל
 הימין לארבעתם לפני שור מהשמאל
 לארבעתם לפני נמר לארבעתם בתו
 ושכרו דודים אלו ישראל למטה . שאל
 ר' אלעזר לר' שמעון ואמי אבא חלין
 קורבנין מצטירן ושופין מאן נטיל לון
 חמי צרי ארמי"ה שו"ר דלעילא נטילן
 קורבנין מצטירן ונש"ר נטל קורבנין
 מן שופין ואדם מאדם בה"ד אדם כי
 יקריב מנח קרבן לר' . ואני המתבר
 הצנתי מדעתי קורבנין מצטירן שהם
 קורבנות של עמי הארץ שהמלאכים
 אינם אוכלים אלא התפלות מעמי
 הארץ הדומין לבהמות אלו אוכלין

החיות ובהם מתפרנסין מאורה של
 מעלה וזו הם אלא צמקת פקחים
 עם הארץ דבתם צמקרא ולא צמנה
 ובתפלות של צעלי משנה מתפרנסין
 המלאכים שהם נולד המלאך הנקרא
 נבר שנאמר בו כי טוף השמים וילך
 את הקול וצעל כנפים יגיד דבר
 ובתפלות צעלי התלמוד שהם יודעי
 קבלה הנקראים אדם מתפרנסים
 המלאכים שהם נולד החיה הנקראת
 אדם ועוד יב קוד אחר יותר מיושב
 בלב הנפש של אדם הממונים בארבע
 רוחות טעולם והם הם המתפרנסים
 מצעלי מקרא הרוח מהמלאכים שבשמים
 ואלו המלאכים מתפרנסין מצעלי משנה
 והנשמה מנכס הכבוד והיא מצעלי
 תלמוד וממנה מתפרנס כסא הכבוד
 ועוד התפלה קרויה תרומה ועליה
 נאמי צספר הזוכר ויקחו לי תרומה
 חמי הקצ"ה למלאכים הממונים על
 התפלות מכל התפלות שתקבלו מעמי
 לא תקריבו לי אלא מהבוא שידצנו
 לצו שהוא מזרע אברהם יצחק ויעקב
 שהם נדיבים שהם תקנו התפלות וזכו
 מאת כל איש אשר ידצנו לצו תקחו
 את תרומתי שהתפלה זו שקולה ככל
 התורה שניתנה בארבעים יום למשה
 וזכו תרומה תורה מי חזאת התרומה
 אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת
 כלומ' התפלה שתקחו מהעשירים בתורה

ספר המלכות

והגר דרכה להאיר בחשך ובאפלה
כן המלכה אינה מאירה אלא באדס
עני ואדס עשיר הוא דומה ליום
והעני ללילה . ולא עוד אלא שהעני
קרוי מת והעשיר חי וגאמי צו צעיר
כי לא יראני האדס וחי ואז"ל צחייבס
אינס רואיס אצל צמיתתס רואיס
ברי לך שמיית הלדיק הוא העניות
וממנו רואה להקצ"ה והבן הסוד
המופלג כי לא יראני האדס והוא
חי צעור ומכאן תבין ומשה נגש
אל הערפל אשר שם האלהים . שהעני
קרוי לילה וקרוי ערפל . וקרוי אפלה
וקרוי חשך והבו צמיתתס רואיס
צחייבס אינס רואיס כלומי צעניותס
רואיס וצעפרס אינס רואיס ובישועה
היא אור הגר וגאמי צה ואת עם
עני תושיע ומיד יתקיים צהס צישראל
לפקוח עינים עורות וגוי ועוד תפלה
קרויה משכן ובנגדה הנשמה קרויה
משכן וקרויה מזורה ועליה נאמר
להעלות גר תמיד וקרויה ארון ומזבח
ומקדש ובפרת ופרוכת המסך שהוא
מגינה על האדס ועליה נאמר ועשו
לי מקדש ושכנתי בתוכס . התפלה
קרויה חשן ואפוד ומעיל וכתנת
ומלפפת ואצנט ולין ומכנסי צד ולריך
לפרש כל אחד על תיקוני צע"ה .
התפלה קרויה יריעה והיא מלכות
וגאמר צה ויעשו גל חסס לצ צעורי

אתס ותתפרנסו מהס שהס אינס מן
צד הנדיבים של מעלה אע"פ שהס
עשירים שאין עשיר אלא מי שהוא
עשיר בתורה ואע"פ שאדס הוא
עשיר בתורה ואינו נדיב ובעל מדות
אינו יורש מהנדיבים שמדה כנגד
מדה שמן למאור הוא רומז להעלות
גר תמיד שהתפלה היא כמו אצוקה
ולריך להדליק נרות קצובה וצמקנת
פקחים הוא אומי לדיקוס דומין
לפני שכינה כנרות לפני אצוקה והבו
רומז על הנשמות הקרויים נרות והס
לפני השכינה כנרות לפני אצוקה
שהשכינה היא מלכה והנשמות עלמות
שלה נאמי ועלמות אין מספר .
קרויין עלמות ע"ש שכל לדיק ולדיק
יש לו עולם בפני עצמו והיא הנשמה
הנקי' עולם מלא הנשמה ודאי היא
עולמו של הקצ"ה ועליה נאמי אין
לו להקצ"ה אלא ארבע אמות של
הלכה בלבד והבו שאמי הפסוק
צעיר השירים על כן עלמות אהבך
והאהבה הוא על השמן שהגר אינו
דולק אלא ע"י השמן שנמשך אחריה
שהגוף הוא הפתילה שבו אור צרית
והזרע הנמשך מן המוח הוא הזית
והגר הוא בלז כעין זה הפסוק
היא הפתילה והמשנה השמן והתלמוד
שהוא הקבלה הגר . ועוד המלות
הס הנרות לפני התורה שבעל פה

והיה אם שמוע תמלא ל"צ תיבות כנגדן
הם צמשכן שמונה ועשרים צאמה .
ויחבר את חמש היריעות אחת אל אחת
הם חמש אלצעות ידיים וחמש היריעות
חבר אחת אל אחת הם חמש אלצעות
יד שמאל . ואמלא אותו רוח אלהים
בהכמה בתבונה וצדעת תמלא יי הכמה
ותבונה ודעת . ומן יי תלויים עשרה
מאמרות . מן ודי שלשים ושתים נתיבות
שהם ל"צ אלהים והכל צקוד בהכמה
מן הצינ"ה תלויים חמשים שערי צינ"ה
והם כנגד חמשים קרקיס צמשכן שגא'י
זהם ועשית חמשים קרקיו זהב ויחבר
את היריעות אחת אל אחת צקרקיס
והיה המשכן אחד והבן צינה מן יי"ה
וא"ו וממנו תלויים חמשים שערים
כנגד חמשים תיבות שצק"ש מן ובמהם
עד ויאמר . ויעש לולאות חמשים על
שפת היריעה הקלוגה צמחצרת וחמשים
לולאות עשה על שפת היריעה החוצרת
השניית אלו הם האותיות שהם מקצילות
אלו עם אלו וקשורות אלו עם אלו עד
שנעשו תיבות ונקראות קרקיס כעין זה
המלאכים מקצלין דין מן דין המלאכים של
אש ושל רוח ושל מים ושל עפר הם כל אחד
מקבל מחצרו ונקשר כל אחד זה בזה
בהכח זמן והיה המשכן אחד כנגדן

המלאכה את המשכן עשר יריעות
שם משזר . כנגדן ששת ימי צראשית
וכנגדן נאמר צשיר השירים ידיו
גלילי זהב ממולאים צתריש צתרי
שם כלומר צשתי זרועות ששה פרקים
וכנגדן שם מעלות לבקא וכל אלצע
קרוי יריע ארך היריעה האחת
שמונה ועשרים צאמה ורוחצ ארצע
צאמה וגוי אלו שמונה ועשרים
פרקים שים צעשר אלצעות ורוחצ
ארצע צאמה הם ארצע פרקים
ידועות שהם צשתי זרועות מהמקום
עד הזרוע אמה הם נחשצין
שמשם ולמעלה זרוע נקרא ואינו
קרוי אמה והוא הפרק הראשון
והשני קרוי אמה שהפרק השלישי
בו קרוי זרוע ואם יש צך רוח
אלהים חיים הבן שמונה ועשרים
צאמה ורוחצ ארצע צאמה שהם
עולים שלשים ושתים וכנגדו ל"צ
אלהים צמעשה צראשית וצתפלה
צק"ש שהיא עיקר התפלה תמלא
ששה תיבות שניות שהם כשכמל"ו
כנגדן נאמר שם משזר

אבהת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך ובכל מאודך הרי לך עשר תיבות
כנגדן נאמר עשר יריעות מן והיו עד

ספר המלכות

לריבין ללמוד זה לזה ולקבל זה מזה ומיד נעשו גוי אחד בארץ ויצא אחד וישתדל באחד וכן כנגדן לריבין לעשות העניינים לקבל מהעשירים והעשירים שיכיו ידיהם רחובות ופתוחות לתת להם והקדשים והבכרים בהם תלוויים ע"כ שמות שני פעמים והם כנויין מן ה"א ה"א וכן נגדן ע"כ שמות שניות בק"ש מן והיה עד ושמחת וע"כ שמות שניות שצפרשת לילית עס ה' אלהיכם אמת שחזר ש"ך והאדנים הם צקוד מאה צרכות של תפלה כנגד מאה אדנים שנאמ' בהם מאה אדנים למאת הבכר בכר לאדן . ואת הקדשים לפי זהב הם הקדשים שצאיצרים ואת טבעותם עשה זהב הם י"ח חוליות השדרה שהם כנגדן י"ח צרכות התפלה וחמשה צריחים לקרשי ללע המשכן השנית לירכתים ימה אלו הם חמשה אלצעות של רגל ימין וחמשה אלצעות של רגל שמאל והמופת שהם הפקוק מוכיח שנאמ' לירכתים ימה שהם דבוקים צירכתים ויעש לה' עמודים ארבעה ואת וויכס תמלא מן אמת ויאצ עד ויפה ט"ו ויין כמנין י"ה והם אמת ויליצ ונכון וקיים וגו' תמלא ט"ו ויין כמנין יב עס א' מן אמת עולים למנין אמן וזהו סוד אמן יבא שמים רבא מצרך ואז"ל גדול העוהה אמן יותר מן המצרך שמחזר בו שתי שמות ציחד

שהם יאדוה"י העולה למנין אמן . ויעש את הארון הוא דוגמת הלל שהמשכן הוא דוגמת הגוף של משה שהיה ארכו עשר אמות שנאמ' עשר אמות ארך הקדש ועל זה אמר וראה ועשה צנניתם אשר אתה מראה צהר בכל אלו התקונין הראה לו באש אדומה לצנה ירוקה שחורה א"ל משה רבון העולמים וכי יכול אני לעשות ככה אמ' לו וגו' שהגוף של משה היה בגן עדן הנצרא צורת מעשה צראשית שהגוף האחד עליו נאמר כל נעלך מעל רגלך על זה הגוף היה משה מפייס והיה מצדק רחמים שלא ילא ממנו ואינו כמו שחושבין הטפשים אוכלי תבן של תורה ומהם תבין שהגוף דומה למשכן והלל דומה לארון והוא תיקן של קפר תורה היוולאין בתפלה והארון היא מלכו"ת קפר יקו"ד י"ה קפר תורה תפארת"ת דת"י בפרק ויעש לו ארבעה טבעות זהב הם אזני הלל שהם שנים כפולות נכנסות זו בזו . ויעש בדי עליו שטים הם שני אזני הלל שבהם מציאים את האזנים וזהו ויצא את הצדוק בטבעות ויעש כפורת הוא כפורת הלל והוא דוגמת של קפר תורה ויעש שנים כרובים זהב הם כנפי ריאה וכנגדן בארון שני כרובים ופותחין וטנרין בטבעותם והם כנגדן שני באבי עינים כמו שפירשתי למעלה וכנפי ריאה הם

המשה כנגד המשה חומשי תורה והם הם קתומות למטה לריבין להיות פתוחות למעלה ואם הם קתומות צמקוס פתוחות ופתוחות צמקוס קתומות הצממה פקולה שהיא הגוף כענין זה קפר תורה פקול ואם לא נתחלפו כשר הקרבא היא קס המות דאל אחר שהוא נחש הקדמוני והכן סמאל ועליו נאמי הגלים יורדות מות רגלים ודאי הם הקרבות והאובלין אותם יורדין לשאלו זה שאל לעדים יתמוכו ובצעים טרפות הם כנגד שצעים פרים של תורה והיו הכרזים פורשי כנפים למעלה הם כנפי ריאה וכבר פירשתי אותם למעלה . ואמר רבי שמעון אם לאו דכנפי ריאה נשצין על ליבא הוה ליבא ארוקיד כל גופיה . ועוד התפלה קרויה שלחן והיא מלכו"ת מלך הגבורה נקראת שלחן ועליו תקנו רז"ל שלחן צלפון וזו תפלת מנחה ועליו נאמר הרולה להעשיר יאפין . ושלש תפלות הם תפלת שחרית כנגד ממורה צדקס וכנגדו דגל מנחה ראובן לדרוס ותפלת מנחה כנגד מנחה דן ללפון ותפלת מוסף כנגד מנחה יסודה למזרח והבסא למזרח. ותפלת ערבית כנגד מנחה אפרים למערב וכנגדה מטה וכו"קוד מטה ושלחן ובסא וממורה . וי"א כענין אחר והוא פירוש נכון שדגל מנחה יסודה למזרח ואז"ל מזרח משה האור יולא לעולם

וזהו הצורך אור והאנשים שולחו וכו' תקן הצרבה תפלת שחרית וכנגדו הבסא ומשה היו וזו היא נשמת חיים שהנשמות גוררות מבסא הכבוד ולעולם דגל מנחה יסודה הוא היה צראשונה שנאמי צו כל הפקודים למנחה יסודה וגוי וקוף אומי ראשונה יקטו . והבסא יש לו ארבע חיות אדם שהוא תורה שנאמי צו זאת תורת האדם אור ואחריו אריה ואחריו שור ואחריו נשר ראובן תימנה והתחלתו אריה ואחריו שור ואחריו נשר ואחריו אדם ונאמי צו כל הפקודים למנחה ראובן . וקוף הפקוד אמי ובניי יקטו וכנגדו תפלת מוסף שיוסף נאמי צו צבור ואמי צו יוסף כי לי בן אחר שצמקוס ראובן היה להיות יוסף שהכוונה של יעקב בן היתה וצבור זה צמקוס זה תפלת מוסף זה נאמר צו ראובן ומשה צמי וממורה צדקס והרולה להחכים ידריס והממורה היא דוגמת הגוף כענין זה ויעש את הממורה זהב טהור מקשה עשה את הממורה יריבה וקנה גביעיים כפתורה ופרחיה ממנה היו אלו בני יריבס והם נל"ח וכו"ד וקנה אלו קנה שצמקוס שהם הק"ד וגבור"ה הממורה הגוף צאמלע תפארת ועוד פירוש אחר ממורה מלכו"ת והיו מהגוף ממש יריבה וקנה ושני יריבס ושני גביעיים מלד יקו"ד כפתורים מלד תפארת ותפארת הוא

ספר המלכות

אחר הפנים והיא כפתורים לבנים ואדומים גבישים מלד גד"ק שהוא גבוה הקדש המבשרה לפה ומומנו משקן כל האיברים פרחים הם האזנים והנחיריים והשפתים שמהם פורחים הקולות והדיבורים שבעה מכותיה עליה שבעה ובצעה מולקית לגרות אשה על ראשה הם שבעה גלדי טין ימין ובצעה גלדי טין שמאל וטוד בלשה קני ממורה אלו הן של זרוע ימין שנים בלמה ואחד למעלה ובלשה קני ממורה מלדה השנית הם בלשה שמאליו ונקראו קנים על שם קנה חכמה קנה צוה והקוד הנכון ה' קני ראשית דרכי ועל זה נאמ' ממורה צדקו וזה המורה להחכים ידרכו שהוא השמן הטוב שבו דולקת המנורה שהמנורה היא דוגמת עץ החיים אשר בתוך החיים שהענפים יולדו מאליו לימין ושמאל כן הקנים היוצאים מלדה וכמו הפרח והפרי למעלה בראש הענפים והם מן האילן גדלים כן גבישים כפתורים ופרחים מומה יהיו וכדוגמה זו הגוף הוא עץ החיים גוף האילן וענפיו נוטין לימין ושמאל הם הזרועים והידיים שרבי האילן הרגלים ואצבעותיהם. הנחל המבשרה האילן הוא צרית מילה פרי האילן הוא הכה והנחיריים והפנים והאזנים והטבים עליה האילן הן זקן הפנים והשער שבראש תמלא צה ששה

קנים ובלשה גבישים בכל קנה וצו כפתור ופרח לבשת קנים כמו בלמה הפקוק בלשה גבישים משיקדים בקנה האחד כפתור ופרח וגו' תמלא בלשה קנים בכל קנה בלשה גבישים עליה י"ח גבישים ובמנורה ארבעה גבישים שהיא הקנה האמצעית עולים כ"צ ובשה כפתורים ובשה פרחים י"צ הרי ל"ד וכפתור תחת שני הקנים מומה וגו' הרי בלשה ול"ד עולים ל"ז ובנים מן המנורה הרי ט"ל כפתורים ובנים נאמ' בהם כפתורים וכפתורים לפחות שנים כן פ"י רש"י ז"ל האחד למטה אצל היקף והאחד בשלשה טפחים העליונים עם בלשה גבישים פרחים שנים ורש"י ז"ל פירש שבעה פרחים היו לה הששה לבשת הקנים האמורים למעלה והשנים כפתורים ופרחים ואין פרחים פחות משנים בהם צנוף המנורה והשלישית האמור צפרשת צהעלותך עד ירכה עד פרחם למעלה חשבון ט"ל ובלשה פרחים הרי מ"צ וזהו מ"צ שהוא אצגית"ן ובצעה נרותיה עליה הם שבעה תיצות והוא תלוי מחכמה ותצוה ודעת הרי מ"ה והוא יו"ד ה"א וא"ו ה"א ה' החכמה שורה במנורה עלמה וזהו קוד המורה להחכים ידרכו דעת ותצוה צבני תלי ירכה דגל מתנה אפרים ללצאותם יומה ונאמ' צו כל הפקודים למחנה אפרים מאת

הלך ושמעו אלפים ומאה ללצחיות
 ושלבים יקטו וכנגדו נש"ר שו"ר אר"ה
 אר"ס . וכנגדו מטה צן למערכ וזכו
 העיתן מעטו צין לפון לדרוס הויין לו
 צנים זכרים טוקקים צחורה וזכו נשר
 קו האמלטי נר מערבי צאמלע שמורה
 שלנו הוא מערב ארץ ישראל ונקרא
 מערב שמם מערבה הוצע וזכו קוד
 ערבות שיצא הצרם צפת ובשמן וילחך
 צצבה ומערבין ציעקצואפרים למערה
 אפרים לבין תפארת צור פאל וצור
 פאל . דגל מורה דן לפונה ללצחיות
 וגו' ושלחן כנגד לפון וצו הרולה
 להעביר ולפין ומתמן מזוני חו הפלת
 מורה וצו נאמר אכלתי ישרי עם דבאי
 והם שלבה ראשונות ושלבה וצור פי'
 אותם למעלה ומלכות נקראת שלחן
 ונקראת מורה מלך החס"ד ונקראת
 מטה מלך תפארת נקראת כסא מלך
 הצינ"ה ושלחן לפון הוא כנגד הלצ
 ועוד תפלה קרויה מוצה הקטורת
 והוא הצל פה כשהאדם מתענה ממעט
 תלצו ודמי ומתפלל צתעיתו כשעולה
 התפלה צהבוא דור של תענית נקראת
 עשן הקטרת וזכו אדם כי יקריב מנח
 שהוא מקריב קרבן מעלמו מצבחו ודמי
 וזכו חבוב לפי הקצ"ה מקרבן הצהמות
 והעופות ועוד תפלה נקראת מוצה
 אצנים וזכו אצנים שלמות תצנה את
 מוצה ה' אלהיך שלחך המתפלל להוציא

התפלה שלימה ולא יפקיק צו ועל זה
 אחז"ל באם מטה צלבה ראשונות חזר
 לראש צאמלטי חזר למקום שפקק
 צאחרונות חזר לצבודה ועל התפלה
 נאמר אם מוצה אצנים תעשה לי לא
 תצנה אותן מית כי תהפך הנפת עליה
 ותחלליה הלא שיעשה תפלתו שלימה
 צכונת שלימה שהכונה היא שלמות
 התפלה ועוד תפלה קרויה לצובי
 כהונה וצור פי' אותם למעלה בשמחה
 חוטי הוליות לכל עד שהם ארצות צנדי
 לצן וארצות צנדי זהב הם ארצות
 כלים במשתמש בהם כסן גדול ציוט
 הכפורים . כתות מנסקים ומלופת
 ואצנט וארצות צנים וחובן כפול ששה
 וזן הפשתן לצדן הם ארצות של זהב
 הם חובן ואפיה ומעיל לין מעשה חבן
 היא מחמשת המזין האלו ארנו מעשה
 חובב ארנו אומה ורחבו זרת וכפלו
 לשנים ומלא זרת על זרת מרובע וכתו'
 ונתת את חבן המשפט את האורים
 ואת התימים פרש"י ז"ל הוא כתב של
 שם המפורש שהוא נותנו צתוך כפלו
 הצנן שול ידיו הוא מאור ומתארים
 דצרו וצפרק צא לו אומ' ה' יוחנן
 שהאיותיות צולטות להשיצו וצמקדש
 בני הים הצנן שאי אפשר כהן גדול
 מוחקר צנדים אצל אותם השם לא הים
 שם ועל אותי הכתב קרוי משפט שני'
 ושלח לו צמשפט האורים את משפט

ספר המלכות

כך פ"י רש"י ז"ל והרמב"ם ז"ל קדר
אותם בקדר הזה :

שמעון	ראובן
יהודה	לוי
זבולון	יששכר
דן	נפתלי
אשר	גד
בנימין	יוסף

ואני המפרש טיינתי אותם בחומש
ומלאתי אותם כך ראובן שמעון לוי
ויהודה יששכר זבולון ונפתלי דן גד
אשר יוסף בנימין . ויש זהם המשים
אותיות כמנין אותיות שמע ישראל
פעמים ומתחלקים ששה ששה כמנין
י"ב שבטי ישראל והם תלויים מישראל
קצא של מעלה הנקרא (כאן הקר)

בני ישראל שהחבן מכפר על מעותי
הדן ונקרא משפט על שם קליחת
המשפט וקוצצו צו ארבעה טורים של
אבן המפורשים בתורה כל אבן מהם
מקוצצו ומשוקט צבית של זהב שהקישו
מלמטה ומאחצט רוחותיו ומשורש על
האבנים שמות השבטים בני ישראל
כתולדותם ומלא כותב על אחדם ראובן
ועל יספה בנימין וכותב בתחלה למעלה
אברהם יצחק ויעקב וכתבו למטה
מבנימין שבטי יה כדי שיהיו כל
האותיות גלויות שם על שתי אבני
שורש הים כתוב ראובן שמעון לוי
ויהודה דן ונפתלי על אבן אחת
כתולדותם בקדר בגילדו ועל הבטיה
לגד שמאל גד אשר יששכר זבולון יוסף
בנימין מלא בכך הוא מלא במקום
תולדותם ומלאו כ"ה אותיות בכל אחת

פה חסר ההתחלה

ואחרי חמשה דפים : מתחיל מההתחלה : **פירוש עשר ספירות** בארוכה :
הכוללים הרבה ענינים נפלאים : ופי' חמשים שערי בינה : ושערי המומאה : וטעמי
השמות עם א"ב וכו' : וכנראה שגם שם באמצע הפירוש הנ"ל חסר שני דפים או
שלוש : ואחרי פי' עשר ספירות והסתעף מהם כנזיל : יש בסוף עוד חמשה דפים
פי' על פרשת בראשית מענין למך וקין וכו' ומשם ואילך לא נמצא יותר :

ויאמר אלכס יחי אור והוא ארבעה
עשר בודקין את הזמן לאור הנר והבין
ארבעה עשר יחידים יו"ד ה"א וא"ו
ה"א זו בודקין את הזמן לאור הנר
והבין אור ביו"ה ותורה אור הנר
מלכות כי נר מלכות ומנאן צנן העולם
מיים ראשון שני זו אמרתי עולם חקד
יצנה כלומי בכל זמן שלא היתה בית
בנויה על יד הקצ"ה כאלו העולם
חרב בזמן שיצנה על יד הקצ"ה שנאמי
בונה ירושלים הי' כאלו היום שעה היום
בונה העולם והיו קיד אס הי' לא יצנה
בית ש"א עמלו בונים זו וכי הלא אצל
שני אלפים תיבה שני אלפים תורה שני
אלפים ימות המשיח ועתה אנו ביום
השבי אלא הקיד המופלא הזה אינו
גלוי לכל אדם עד עתה . שבע ספירות
שבע שבתות תמימות תהייה והם
אצות"ן הי' ולכל אחד יש לו ששה
ימים ושבת ראשון הוא בראשית ירא
שבת וממנו תלויים ששת אלפים שבת
ימים שנאמי בזה כי ששת ימים עשה

כל ארבע והבין הי' שהיא אש איכלה
ותולק כל חמש הבין הי' וסודשין
בתחלת שם הבין הי' ביום הראשון
תשציתו שאר אך חלק בין שם לשבע
שנאמי כי ביום ששה לרדת מן ההר
בשני שעות ובאור ששה ערצוב שנאמי
בהם מי מעבד שאור שצניקה הספידו
בין שם שהוא תפארת"ת לשבע שהוא
מלכות וגרמו בכונה להגלות בן לוח
הקצ"ה להפריש שאר בין שם לשבע
מדה כנגד מדה וזהו אך חלק חמק
לרדק ציפור ונאמי זו לא יראה לך חמק
ובאור לרדק השבתה שנאמי אך ביום
הראשון תשציתו שאר מצותיכם ובאור
וחמק הם קמא"ל ונתם ועוד השעה
היא מאה שנים של הקצ"ה והרגע
שלו שנה וכוונת שלו אלק שנים ומה
שנאמי שורשין בתחילת שם כלומי
בתחלת מאה השבי של אלק ראשון
שהוא אלק שנים שנאמי זו כי אלק
שנים צעניך ביום אתמול יום של
אברהם יום ראשון שיש בו אור שנאמי

ספר המלכות

על אכילת מלה וצולע שתייה . והרצ'י
מנחם היה מצרך המוליד ועל אכילת
מלה על הפרוסה וצפתי שלימות לא
היה נוגע כלל משום לחם משנה וצומן
שצית המקדש קיים מיד אחר המדור
אוכל מצבר החגיגות ומצרך הקצ'י
על אכילת צה ואח"כ אוכל מגופו של
פסה ומצרך על אכילת פסה וצומן
הזה במקום פסה יאכלו באהרונה
המלה הנוטה שתחת המפה ואין
אובלין אחרים אפי' מיני מתיקה לקנות
סעודת פנ יפקוק טעם מלה מפיו
וטעם ר' מנחם שאני בהמוליד ועל
אכילת מלה בלרין שתייה על מלה
פרוסה אינו נכון לפי דעתי אלא בודאי
הטעם הנכון הוא לצרך המוליד על
השלימה כעין שמצרכין על שתי ככרות
צשבת שהם דוגמת לחם משנה וכשם
שמצרכין על העליונה המוליד לחם כך
יש לנו לצרך על מלה העליונה המוליד
לחם ועל הפרוסה שהיא לחם עוני על
אכילת מלה ולמה נקראת פרוסה אלא
רמז הנכון בפסוק דניאל ש' פרס פריסת
מלכותך כעין זה מלכות קדושה היא
פרוסה בגלות ומכאן תבין למה נאמר
צמגלת אסתר צרור הקדש נאמרת
צא וראה חמץ לריך לצערנו לפני מלה
צבל יראה וצבל ימלא מלפניה והסוד
הנכון בגר חם ישמשאל נאמי צה
מפני שרי גברתי אנכי צורחת צעזר

שבנו היה מלחק עם ט"ז אור צבל
יראה מלפניה כגון חמץ שלא יראה
מלפני המלה ולמה נאמר כל חמירא
דאיכא צרשותי וגו' יהי צטיל וחשיב
כעפרא דארעא משום שנאמי צו ונחש
עפר לחמו . ועוד חמץ מאי יהיו זכר
מחמלת נקבה וכן חמ' ר' אלעזר כתי'
כל מחמלת לא תאכלו וכתי' לא יאכל
חמץ אלא דא דכר ודא נוקבא חמ' לו
ר' שמעון אלעזר צדא כתי' לא תאכלו
וצדא כתי' לא יאכל חמאי כתי' לא
תאכלו אלא נוקבא דאיכא אקטיאת
אורחיה צאזכרה ודאי דבורא דאיכא
אחיד צהוטי דרכיו איכא צצקשה חמ'
ר' אלעזר ור' חמ' לא תאכל עליו
חמץ חמ' ליה חקני תיבין יתיר ליקרא
חבל צקדמיתא צצקשה לא יאכל ולצתר
צאזכרה קשיא מתדווכו :

מחמצת כלל דבר ונוקבא דבר חמץ
נוקבא מחמלת רגלים ויודות
מות צרישא וצקופא דתיצה תשבה
לה ובגין דא מאן דאביל נחמא דחמץ
צפסה איכא אקדימית ליה מותא פ'י
חמאי אקדימית חמץ מותא צפסה ויתר
משאר מועדיא אלא ודאי צפסה איכא
מלה פרוסה חגר פסה דחוייא כתי'
ציה ויגע צק צק יריכו ותרק כ' ירך
יעקב ופרס ירך דאורו ר' מן ד' בגין
דא חית לאיסקתמר מן חמץ דאורו
קנה דע"ז דלא איתקרב לגבה ודא

כך איבדו חזק גער חית קנה ' אצל צבאר
 דא כתי' קנה וסוף קנולו קנה שולטנות
 ורשע לכל מלכותו תו קנה דמין קצ"ה
 לתצרה לה מלך דקנה דאיתחזי
 במלכים איבדו שלטן ויגזי נפקו כמה
 שולטנין לזיינעו וכלה צהמן צבאר
 דמין כיון דתצרה ליה קצ"ה אפיק
 חמץ ואליל מלך כמה צהמן צהוטא זעירא
 דכולא אתצרה ח' מן חמץ איתמציד מלך
 מאלין אתיוון ודא איבדו דתצרה ח' מן
 חיה דאיכרי חמץ ודא איבדו גער חית
 קנה גער צה דה קצ"ה דתא לאיתצרה
 בקנה דא כמה איתצרה צהוטא זעירא
 כנימא תצרה ח' ואתצרה מאתצרה
 ודא מלך כנימא יתצרה רגלים וישתאר
 הנה דה"ד הנה ח' אלהים צחוק יצא
 וגו' ופעולתו דא פעולה דהכחא קנה
 דתצרה רגלים דקנה ויתמציד הנה
 דבאי קרא ראשון לציון הנה הנס
 ולירושלם מצבה אתן . אמי צגמי בליס
 שמשחמשין צהס על ידי ניגן מדיון
 ומטצילן צלון וכן טיבורים דברים
 שמשחמשין צהן על ידי חמין מגעילן
 צרותחין ומטצילן ודס טיבורים ודקוד
 הנכון הזה דברים שמשחמש צהן טי
 האור מלצקן צאש ומטצילן ודס טיבורים
 הוא דוגמת צני אדס הנחמילין גופס
 צעונות ויש צהס לדיקים וצינוניים
 ורשעים כיון שחזרין בתשובה וטורקין
 בתורה מגעילין צייסורין ומטצילין

צחורה

איבדו חזק גער חית קנה ' אצל צבאר
 מועדים לא לריך לצבאר חמץ ולא
 איתמאר מניח צגין דשבוטות איתלומת
 דה"ד ויצא יערק צהס . וצבקות
 איתמאר ציה ויבוי צהס קצו . אכילת
 מלך משוב זכר היו אכלין מלך ולא
 היו מצערין חמץ אלא חזא כמה
 דאיתמאר וכל מאן דאכיל חמץ כתי'
 ציה ונכרתה הנפש דהיא אמר ח'
 שמשון מלך אמאי אלא הכי תנינן שדי
 צגין דאמי לעלמא דא אצל צגין
 דקא משדד לאיוון קטרין ציטין וצגין
 קטטה דעציד צהו דקא מצרה לבו
 מכל משכני קדושה איתקרי מלך דה"א
 מסה ומריצה ומ"ל דאיתקרי מריצה
 לישנא דמלך אלא תרגום מריצה
 מלואת וצאתר אחרא צהלות על ח'
 ועוד ח' מן חמץ אתחלפת צס' מן
 מסה צאתצ"ש צה"ס ומסה ומריצה
 איבדו על קנה דח' מן חמץ דאיבדו
 דומי רצתי דצריאל נעץ קנה ציס
 ועל הכחא קנה אתצני כך דומא רצחא
 צומא דייתי משיחא קצ"ה מני
 לצריאל ויימר ליה גער חית קנה
 דא חיה דאיתחד צה עשו חייבא קנה
 תנינן דנעץ קנה צימא רצא ועלה
 איתצני כך גדול דצרונו מאי קנה
 דא דכורא דהכחא חיה ציבא דאית
 לה סער זעירא צאהדואת דקדושה
 ודא איבדו קנה דנעץ צימא רצא וצגין

ספר המלכות

צורה ובה טהורים וטהורים הם
דומים לכלים במשתמשין ע"י זמן
משפילין צלמן מלך החק"ד במשמש
מי הצורה לזמן. הרשעים הם כלים
במשתמשין ע"י האור ומתחמם ציורם
הרע ילצמן ציור מלך הצורה ומשפילין
צמי הצורה והם טהורים והם שאני
הציור ולרשתם כלחוף את הכסף
ובחנתם כחון את הזהב. דברים
במשתמשין בהן על ידי רותחון אלו
הציוניים שהיא מדרך עליהם תפארת
ועל זה נקרא חקך אפיס כחחחחח
הציוניים צחצחה ועוסקין צורה
ממשילין כחחחחח ומשפילין והם טהורים
וצספר המלכות חו"מ ד"ר דהא דא"מ
צפסחים צפסח כל שעה מאני דקויא
צצצור צעצעה מהחחחח חכוכית חסרי
מבוס בהחכוכית נעבית מן החול ואלו
הם צמי אדם הקריווי ערצ רצ' שהם
מחוגים מבני כחות והחחחח החחחח חלוע
בהם מכלל ואין להם תקנה ועליהם
נאמרו מכות לא יוכל לחקון וחקרון לא
יוכל להאמון. כל האוכל חמך צפסח
צכזית מתחלת ע"י עד סוף כ"ה יום
צניסן צמחד חייב כרת. והבין ביעורו
צכזית היא חמה שגמאלת צטופות ערצ
הפסח והם מלוחים או ללוויים וכליך
החמה והכל מותר. כיון שנתצטל טעם
חמך צבבים קודם הפסח חיו חחח
וגיעור לאסור צמשהוא עד שיהיה צכרת

צכרת הפסח ורחיב מדתן אמר הנמלים
ורחלים במרפס חם חייב מן הנמלים
מותר להציא פשתן לבש וכן צכר מלוח
יבן או צכיר או דגים מלוחים שלא
נפסק המלח מן החמך וכן צכר חו"מ
שנפסק ומלח קודם הפסח ולא נצדק
המלח מותרין צפסח :

ואני המהצח הספר הזה חו"מ
שטעם שהם מותרין צצצור
שהחמך שיש לבש חיו כטין שהוא חלוע
לבש ואין לצדוק אלא מה שאנו רואים
צטין ולא עוד אלא חפ"י שהיה לבש
מפסק כיון שידענו שהמלח חיו נפסק
מן החמך על כל הפנים נתצטל החמך
יאתם המשיינים צחכמית סחומית
ראו חיו חורה כמה הם סחומים
וחחחחח צכמה מפתחות וחחחחח
ואין מקורין לפותחן אלא ליראוי כי
החכמים הנצונים ראו דברי חז"ל כמה
דבריהם מתוקים מדבש ונפת לופים
שאמרו שחמך שנתצטל חלוע המים
הנצונים כיון שהמלח חיו נפסק אלא
הסוד הנכון וידך את הדום צמי מלח חיו
צמי אלא צהרה שחחחח צו ויקצור חתו
צמיא ונקרא על מלח שם כי חיו מלח חיו
יבין מלחמה על שם הריא שחחחח צו
מה שמי וריא מדת משה דציו למעלה
שעתיד לצטל החמך שחיו צטין והוא
ימחה חיו שחחחח תמחה את זכר
שחחחח מותרת השמים שחחחח ערצ רצ

ועקר יום אחד . חמי צקפר הולות
 שאותם חטים הנמלאים צמחי תרנגולת
 צפקת ראוי להחמיר ולחקור אם נתכלו
 וייללו עמדם זהו ריונו לצני אדם בנאי
 בהם ויתערצו ביום וילמדו מעמדם
 מין בהם מתערצים צומה עמדם שהיא
 ביכול ציכול הזרע היו הם עמיתם
 ולריך לחקור ולהחמיר עליהם עזרה
 זו ויחזקם ועל זה ליה הקצ"ה לאדם
 אל תתחנן לרבע שהוא ודאי שאור
 בצטיקה ואוי לרבע ואוי לשכניו .
 ותניא בתוספתא ארבעה עשר שחל
 להיות בשבת מצטרין את הכל מלפני
 השבת ואופס לו מלא מצטרף שבת
 מכלל המלא שאיפת קודם ציטור חנן
 שכשרה זה למדנו מוסבה כדנרקי
 צירובי מלא יבנה צאנו למחלוקת בית
 שגאיו וצית הלל פי כשם שהולקין
 צקוכה דצ"ה מתירין דאפי לא עבאה
 לשם החג ותמן חלות תורה ולקיוקי
 חזיר אם עבאין למסור צבוק יולא צהן
 הרי לך שלמדנו מכל אלו שמה שמשנית
 קודם ציטור חנן ששברה עני קדים
 שהוא שגאיו צו עני ורוב על חמור
 שהוא הקרוי להם עוני משמע קודם
 שיתצטרו ערצוב דע מן הגלות שיצא
 ויקדים אפי' שאמרו מי מעכב שאור
 בצטיקה עני קדים ומוסבה וצא שגא'
 צו תפלה לעני כי יעטוף שכן דרכו של
 עני להיות מוסבה וצטצורו קן הגולה

מוסבה

הם זכורה של עמלק חנן שאור שרו
 של ימנעאל ערצ דב מהם שהם הנשים
 הרשעים וימנעאל הנעטרבים ציבראל
 בעליהם נאמי שאור לא ימלא צבתוס
 ובהקצ"ה בורק צתחלת שם שפית מן
 יום ראשון מה שהוא צטין וזהו שורפין
 צתחלת שם והם שעת השפית של
 הקצ"ה :

שש מאות שנה שגאיו בהם צפרפת
 נח ויהי צחתובש מאות שנה וגוי
 וכבר פירשתי אותו ציקוס אחר צקפר
 הזה וזהו קוד שהוא שם מאות שנה
 להיו נח והם ששה קפירות מן חק"ד
 עד יקו"ד תחלת שם חק"ד שבהם
 מתלבש וי וואר צקק של אברהם שגא'
 צו חי ה' שצני עד הצקק צטצור שבו
 אור שגאיו הצקק אור וטוד צו נאמר
 ויאמר אלהים ויהי אור וגוי ועל ההוא
 אור נאמי ולכל צני יבראל היה אור
 צמוצבותם אור חמשה פמנים חמש
 קפירות כי טוב הוא לדיק ועליו נאמי
 יא אדם צני טוב ויכנס צני טוב והצין
 צני צני בני פמנים עולה ק"ד שכן
 עולים הפנים והכנפים של חיות ק"ד
 התלוין מן ואהדוניה"י שבהם ויהי ערצ
 ויהי צקק יום אחד צבתיהם מתייהדים
 עז רי"ו שהם חק"ד גבורה והם רי"ו
 אותיות של ויקט ויצא ויט וע"צ שמות
 ותפארת ומלכות התקשרים צבתו
 זרועים שהם ע"צ רי"ו ונעשה ערצ

ספר המלכות

הנשר תפארת למעלה ודוגמתו למטה
שילה שהוא משה וכנפי הנשר ה"ה והס
לימין ושמאל גוף הנשר ו' היצור
ביקוד לדיק של שס"ו שהוא הייחוד
ל"ה והו"ד רגלי הנשר שכנפי הנשר
צו"ה ומלכו"ת ראש הנשר חכמ"ה
אזר כח"ה עליון צו עולה הנשר עד
אין סוף וצו הנשר מטטרון וזהו הסוד
הנכון כנשר יטור קנו זה יושלם
על גזליו ורחק אלו ישראל פירוש
כנפיו יקרהו אלו בני משרים ישארו
על אצרתו זה שילה שהוא הגוף
צאנאט צדאשניה צמלרים ילאו מלד
יונה שהוא נשרה של נשר צאחרונה
יולאין כנשר שהוא מטטרותא וזכר
וגקבה הם והם תפארת ומלכו"ת
ועליהם נאמר כימי לאתך ממלרים
אראנו נפלאות וכתו צנחלה מלרים
ואשא אחכס על כנפי נשרים ואציא
אחכס אלו על כנפי נשרים ה"ה ואציא
אחכס אלו צאות ו' אלו לגבי : והרכב
על הנשר הכולל ארבע אותיות הוא
יו"ד ה"ה ו"הו"ה ו"ה עליו נאמר משא
דומה . דומה וכו' אדם בתלוי
צמחשבה וכו' קול דממה דקה וכו'
אדם לשבת על הכקא הכקא הוא מלד
חק"ד שנאמ' צו והוכן צחקד כקא
אדם היושב על הכקא וכו' מ"ה ועליו
נאמר ואמרו לי מה שמו מה אומר
אליהם . ואם יתמהמה חכה לו שהכקא

מבוסה וצאלו היוםם שנתקבה יתחשך
לישראל אור של תורה ויהיו תלמידיו
חכמים נצוד מעמי הארץ ואין יכולין
לעמוד בנסיון ועל אלו אמר דוד צחנת
לבו פקדת לילה ואין לילה אלא גלות
וכה נאמר לרפתני כל תמלא זמתי כל
יעבור פי ויהיה ליטק עליהם הפלא
חקדיק ויביש חוקים מותרקוממים
צומינד כל המזמר כלו מדבר על
לחותם בגלות בהבוא זמן קצ"ה מלל
עני מחזק ממנו מלל משרה שהוא עני
מחזק ממנו שהוא ארמילים ויולל ישראל
שהם עני מחזק ממנו שהם מרד הצ
שאר בשעוקה ומאן לן שניל משרה
שלא ימות כמו שמיני שצקס דוד ע"ה
חכמים עליו שנאמ' גם ה' העצור
הטאתך ולא תמות וזה הטאת ירבעם
בן נבט שהעצור ממשות בן הפרים
שהוא מרדע ירבעם בן נבט העצורו
השם ולא ימות ועל זה שיטור העיסקה
צפסח מ"ג צולים וחומש צולה והבין
מ"ג צהפוך אותיות גם וזהו גם ה'
העצור הטאתך ולא תמות ועל שני
משרים נאמ' ויהיו עניים בני ביתך
והם כנגד מלך פרוסה שבשתי שלימות
הוא משרה בן דוד ועליו נאמ' עני קדים
משרה שני כנגד הפרוסה השנית
בתחת המפה ועליו נאמר תפלה
לעני כי יעטיף ודאי תחת מפה . ובני
משרים אלו הם כנפי הנשר והבין

יהיה זרעך צאק לא להם ועצדוס ועמו
 אותם חרצט מאות שנה וכן גלות צבל
 היה גלוי שנאמר כי לפי מלחמת לצבל
 שצטים שנה אפקוד אתכם חין גלות
 שלא היה מגולה וגלות הרצושי נאמי צו
 משא דומה כמו דוס להי ועוד קורא
 משעיר כמה מקרים וכמה לרות יצאו
 לישראל מאומה דעשו שנה צו יודע ליד
 איש שדה והוא עשו איש שעיר ונאמי
 צו איש שדה שהוא היה רעה שכהה
 באריות צדה וכמה מחנות ממונים
 תחת ידיו הדומין לדונים ולחוצים
 והיות רעות וצער צו נאמר צלחק
 שמזרע צבורה וילא ילחק לשון צדה
 לפנות ערב המזיקין ומלאכי חבלה של
 שדה וצער הצרות שהם קובלים
 ישראל בגלות מאיש שדה שהם אומה
 של עשו כשיצא נאמר צו לכה דודי
 נלא השדה ללינה צכפרים ללינה עס
 אלו שנותנין כופר נפשו הצדקה
 שעושין במרחמין על אחיהם שהשליך
 אותם איש שדה ממלכותם נשכימה
 לכרמים אלו ישראל שנאמי צהה כי
 כרם הי לצאות צית ישראל . נראה
 הפרחה הגפן אלו ישראל אם פורחים
 צמלות . פתח הקמדר אלו החוטאים
 חמולין כצוכור . הנלו הרמונים אלו
 צעלי מלות שהם מלאים כרמון . ושם
 אתה דודי לך שהם ישראל וכמה
 צבורות ונפלאות הקצ"ה עושה עמהם

שכצטיח

הוא מוכן לאדם הנצח ציוס הששי
 שהוא חלק הששי ונאמי צו ויכין צחקד
 כקא וחקד הוא צקוד האצות שנאמר
 צהם האצות הן הן המרכבה וכן מלך
 שצחיות ארית ונגדו ויט משה את ידו
 על היס מלך שצכהמות שור פחד ילחק
 ונגדו ויצא צין מחנה מלרים מלך
 שצטופות שור ונגדו ויטע מלאך
 האלהים . הנשר היה נוסע אותם
 לפניהם ולאחריהם וכולם עולים לשצטים
 ושתים כ"ד צין פנים והכנפים לכל היל
 ועליהם נאמר כלצי גלית ומלד הגאולה
 גלויים שהם החיות שהם שלשה חיילות
 המלך הי שהם שירות ותושבחות
 והודאות ועליהם הכקא עומדת והיא
 תפלה צחשאי קול דממה דקה וצו
 החיות חשות אדם שהוא יושב על
 הכקא הוא מ"ה וי"ד ה"א וא"י ה"א
 וצו הגאולה קחומה וחתומה שנאמי
 כי יוס נקם כלצי וצו קיד אחד כלצי
 שעולה מ"ה וצו מה יפת ומה נעמת
 אהבה צתעמונים וצו משא דומה אלי
 קורא משעיר מאי משעיר ומאי קורא
 אלא קורא הוא לשון מקרים וצו שמי
 הנציא משא דומה שזה הגלות הוא היין
 משקט על שמריו או כמו יס אוקיאמוס
 שכל הנחלים נכנסים צמטיח ולא נודע
 כי צאו אל קרצנה בגלות מלרים היה
 כמו הנהר שהוא קן וצוה צקולות כן
 גלות מלרים היה גלוי שנאמי כי גר

ספר המלכות

תפארת' ו' וכו' הקולמוס וכו' מטה
האלהים וכנגדו מוטרוץ מטה למטה
זיס התורה שהיא דבר נברא שהים
של מעלה היא אילנות רוח הקדש והצין
המטה מ'ט' ה"ה מט' הם מט' פנים
של תורה ה"ה עשר הדורות וזהם
עמיד להכות עשר מכות צנחש עקלתון
שהוא עומד על הים של תורה לקטרגס
ולטבוע אותם דצין נאמר ארי צפתגמא
דחשיבו מלראי למידן את ישראל ציה דן
איון. וצרוצ גיונק תהרוס קמין
מאי גאונק אלא אלו שנא' בהם גאוי
התלמוד ועליהם נא' כי גאה גאה
גאה צתורה שצכתצ גאה צתורה
שצצל פה קוס ורכצו רמה ציס :
מאי רמה אלא לזמן מאתים וארבעים
וחמשה שיהיה חשבון רמה יתקיים
הכל וצו יתקיים הפסוק רמה קרני
צאלהי. ועוד וצרוצ גאונק שהם ארבעה
גאים והם גאה שצחיות אריה וגוי
בהם תהרוס קמין שיקומו עליך
לקטרג ועוד וצרוצ גאונק עליהם
נא' כי גצוב מעל גצוב והם תפארת'
יקו'ד ו' עליונה ו' חתונה וכנגדן
שני משהים בהם תהרוס קמין
כלומ' בהם תהרוס לכל העומדים
לפניך מאומות העולם ומעריצ רצ
הרשעים שעליהם נאמר מהרסקין
ומחריצין ממך ילאו שהם גרמו
ליחרצ צית המקדש. וצערור שמשה

שהצטיות למשה נגד כל עמך מעשה
נפלאות אשר לא נצראו בכל הארץ
ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה
צקרבצ את מעשה ה' כי מורא הוא
אשר אני עושה עמך אשר אתה צקרבצ
צבאן רמז שעתיד משה להיות צגלות
האחרון וכו' שאמר קבלת צקפרו מה
שהיה הוא שהיה וכמו שעשה הקצ"ה
נקים ונפלאות על הים הוא עמיד
לעשות צגאולה אחרונה והים שהקצ"ה
עושה נפלאות צו צאחרונה תהיה
התורה הנקראת ים של הקצ"ה ובה
עושה נפלאות כדוגמת הנפלאות שעשה
על הים שעצרו צה ישראל ואמ'
צגאולה ראשונה ויט' ידו על הים
וצגאולה אחרונה ויט' ידו על הים
ויולק ה' את הים צרוח קדים עזה כל
הלילה וישם את הים לחרצה. והצין
כל הלילה היא הגלות. רוח עזה חרצ
ים התורה זה רוח קערה שנא' ויעל
אליהו צקערה השמימה וצכה משה
ויצקעו מי התורה וצכהו זמן כתי'
אז ישיר משה. ומיד מרצת קמאל'
ונחש הנקרא חילו ירה ציס צכה תורתו
ישפיל אותם ממעלתם ומצחר שליטיו
טובצו ציס קוף מאי ציס קוף אלא
ציס התורה שהיא ים כנרת שציעית
לשצעה ימים וכו' מלכו'ת והמטה
שלו יהיה הקולמוס אשר יעשה צו את
האותות והם אותות השמים שהוא

ותצוה ודעת צהב גשם מ"ה וזהו מה רבו מעשיך ה' רבו שלב כחות של מ"צ וגשם מה וילא הכל לפעולה ואלו הן שנאמ' צהב ה' צהכמה יקד ארץ בונן שמים צתצוה. צדעתו תהומות נבקשו צרא לא כתי' אלא יקד שהוא עיקר העשייה כמו יקוד הצנין תמלא כולם קניינין חקרים בצפרים שאינם יודעים הקופרים אמיתת התורה והם טועים שאין פסוק בתורה שאין לו שם ועיקר ידוע למעלה. משה הוא צקוד מה שם מה שטער קפירות צלימה הם כלולים צו ונשם אילות מחשבתו הקדושה ש' של משה רומז חס"ד גבורה תפארת וכלל הקצ"ה שמו לכלול אותו למשה צל"ה וכו"ד ויקו"ד כנגד ש' מלכות מה שמו. וצבור שהוא כולל הכל נתן לו התורה כתר עליון על הכל להיות שלם זה בעשר קפירות ואת המטה הזה תקח צידוק אשר תעשה צו את האותות בצפוק זה יש עשרה תיבות כנגד עשרה אותיות שהם י"ה י"ה י"ה י"ה ועולה חשבונם שצעים ושתים כמנין תיבות שצעים ושתים של ויסק ויבא ויט ובקוד אני מן אני וכו' שהוא מוסיף נאמ' ועצתי בארץ מזרים אני ולא מלאך והכיתי כל צבור אני ולא שרף מאי אני אלא אני שכינה של מטה. אנכי של מעלה צאנכי הכה כל צבור מזרים צאנכי

עירצם צישראל קרא להם הקצ"ה עמו של משה שני לך רד כי שחת עמך וזהו ממך ילאו ודי צזה למצין. ובשני גאים אלו שהם משני משיחים יתצב רומי שהוא צית גאים שהם קמאל ונח"ש וזהו צית גאים יסא ה' ד"א וצרוצ גאונך תהרוס קמין מאי וצרוצ גאונך זה משה רבינו שהוא רצ ואדון על כל הגאונים וכוה רצ ומרצה כהו על שני משיחים. ד"א וצרוצ גאונך וצרוצ זה תפארת גאונך צל"ה וכו"ד ימיוך ה' חס"ד וכוה נאדרי צכה מאי כח זו שכינה הכלולה בשתי זרועות עולם שהם חס"ד וגבורה"ה ויש צהב עשר אלצעות שהם עשר קפירות צלימה והצנין כ"ה מ"ה חכמ"ה מה אדם הראשון של מעלה צת זוגו היא הכה שלו ושתיהם כלולים בעשר אלצעות וצכ"ה פרקים שבהם וזהו כה מעשה צראשית שהוא המעשה צידים והם רמזים כה האותיות שצצעה תיבות שהם צראשית צרא אלהים את השמים ואת הארץ וזהו קו"ד כולם צהכמה עשית מלאה הארץ קנייניך והצנין מה ותמלא בצפוק זה מ"צ אותיות כנגד מ"צ אותיות שבהם צרא הקצ"ה את השמים ואת הארץ והצריאה אינה שלימה עד שילאה לפעולה והפעולה היא העשייה וזהו קוד אומר ועושה וקיום הכל חכמה

ספר המלכות

מלך שלימה שליומו שליומו בלה ובו נעשה מלך. ויש טעם הקרויה להם עוני שהיא פגומה כמו הלכנה שהלכה מאירה וחלילה להינה מאירה והבוא פקולת של לכנה החשך הפגום שבהלכה הוא חמץ זוכמא שהטיל נחש בזהו ולריך לצערו ממנה צבל יראה וצבל ימלא לפני החמה הקדושה מלך שלימה שלא יראה פגימתה שאם תראה פגימתה לא תאיר אורה ובעבור זה א"ל לעולם לא ראתה חמה פגימתה של לכנה ועל זה א"ל תקעו צדע שופר צקקה ליום חגיגו צלילה חדש בהלכנה מתכסה בו זה תשרי שבו ראש השנה יום הכפורים סבות צעבור שצאלו הימים נחוקף צהם נשמה יתירה היא מתכסה מהם פגימתה צבל צקקה שנאמר בו אור לארבעה עשר ועליו נאמר ולכל בני ישראל היה אור צמושצתם ונאמר צה קומי אורי כי צה אורך ובצוד ה' עליך וזה ואין בצוד אלא שכינה עליונה לריבין צניה לצער חמץ ממנה צבל יראה וצבל ימלא ולריך לצלוע אותה ולקכות הלכה שהיא לשם החמץ אע"פ שצערו אותו ממנה ולריכה להיות פקה שני לעניים והרי לך מלך פרוסה שצשתי השלימות המבקין אותה כנגד פקה ראשון וחלילה האחרת שהתה המפה לאפיקומין כנגד פקה שני שתי מלות המבקין לעני שהיא מלך פרוסה הם

הוליה אותם שנאמר אנכי ה' אלהיך אשר הולאתיך מארץ מצרים מאי ניהו ברך שחמי אנו ולא ברך וכן מאי ניהו מלאך שחמי אנו ולא מלאך אלא זה שנאמר בו שמו כשם רבו ברך זה שנאמר ויעף אלי אחד מן השרפים שלא היה לישראל לעשות להם נק אלא על ידי אלו השנים אלא בזכות משה וצבל אלהי מצרים אעשה שפטים אלו הם כחות של טלה. אנו ולא בליה הבוא שנאמר הנה אנכי בולה מלאך לפניך. ומל טלה הוא כחו צניקן והיה עולה ומתגבר על ישראל וברקצ"ה משפילו ממקומו לקיים בו אס צין בוכבים שים קיך משם אורידך נאס ה' וכן עתיד לעשות לשרו של עשו :

אנכי הוא כנגד מלך עשירה אנו להם עוני אדני כחו חקר ד' והיא עיסה של פקה וסוד העיסה שריכה שלש נשים אחת אופה ואחת לשה ואחת עורכת הן כנגד שלשה כחות צאדם המתחצרים בטפה והם הנפש והנשמה והרוח שהם נקצות. ויש כנגדן זכרים אחת אופה זו הנפש במקומה צלצ שהוא לשמאל הנצורה שהלצ הוא אס אוכלה ומשם החמימות צעבור של שם תכלת של נר שנאמר צו נר ה' נשמת אדם נ' נפש ר' רוח והבין נר ה' נשמת אדם הוא הנשמה והטפה הקרויה מלך נקראת נר מלך שיש טעם הקרויה

כנגד לחם משנה והקוד הנכון כי תראה ערוס ונקיתו וינצרך לא תתעלם צבר הפסח הרי לך מלה פרוקה לחם עני אפיו וקלי וזרו בכח הנפש שנאמי צה אחת אופה וזאת לבה זה המוח של שם נה הנשמה שהיא כנגד ימין החקד של שם המים ללוש ונאמי צו לוכי ועשה עוגות והם שני מלות שלימות נאמי צהם עוגות מלות כי לא חמק כי נורשו ממלכים ולא יכלו להתמנהם בן חין לריך להתמנהם ללוש אותם בטוגות ומכאן חצין אשה כי תזריע וילדה זכר . ואז"ל אשה מזרעת תחלה וילדת זכר ועל זה ולא יכלו להתמנהם . שנולד נקבה ילאו . ועל זה ילאו בחפזון שנאמר כי בחפזון ילדת מארך מלרים . ובגלות האחרון יולאין מלד הזכר שנאמי והאיש משתאה לה תרגום וגברא שהי וזה מקחכל וגוי וצטבור זה נאמר צהם כי לא בחפזון תלאו ובמנוסה לא תלכון כי הולך לפניכם ה' ומאקפכם אלהי ישראל וזהו טוב אחרית דבר מראשיתו :

היושר שהיא קו המדה וכמה לצושים מתעטפים ממנה מאירות שאין מאלילות צטבור להתכנסות צהם מלצא השמים וכלם ביאלים איה מקום כצודו להערילו ואין יכולין להשיג אותו עד שאו צרוך שם כצוד מלכותו ה' מנקומו וישראל הם חציצין לפני הקצ"ה ומשיגין מה שאין משיגין מלאכי השבת באלו העשרה גוונים העולם ממעלה למטה מה ממעלה למטה מה ממטה למעלה באלו לה לכנסת ישראל מה דורך מה דוד היפה צנשים שככה השצעתו והצין מה למעלה מה למטה כנגדן כפל שמו של משה שני פעמים שנאמר ויאמר משה משה משה עגאלה ראשונה משה בגאלה אחרונה וזהו שאמר ואמרו לי מה שמו מה אומר אליכם ואמרו לי מה שמו כשהלך לגאול לישראל בגלות מלרים כשאלך לגאול לישראל בגלות אחרון מה אומר אליכם על זה השיבו הקצ"ה ה' אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם ואם יאמרו לך צאי זה זכות תאמר להם צזכות התורה הניתנה על ידיך שנאמי צה זה שמי לעולם וזה זכרי לדור דור וכבר פירשתי אותו למעלה שמי עם י"ה שס"ה לא תעשה זכרי עם ו"ה רמ"ה עשה . והשצוטה שהשצוטה כלתו הוא שנאמי צשיר השירים על משה הוא שנאמי מק

ספר המלכות

דורך מה דוד היפה בנשים מה דורך
מדוד שככה השצעתנו שככה בגיומטר'
עולה משה ועליו נאמ' אשרי העם
שככה לו וכו'א דוגמת תפארת בהשכינה
משבחתו בכל אבריו והם שואלים עליו
לזה שככה השצעתנו מה לורתו ודיוקנו
היא אומרת דודי לא ואדום דודי לא
בתורה מלך נלך הכלול צחקד שהוא
ימינו שנאמ' נטימות ציונוך נלך ואדום
בתורה מלך הוד הקשור בגבורה ומשם
הוא נטל לחות הלובן והאדמיונות
בתורה שבכתב ובתורה שבעל פה שהם
פני משה ראשו כתם פז אלו התפלין
בעל ראשו שהם נחמדים מזהב ומפז
רב קוולותיו תלתלים שחורות כעורב
אלו הם רלוותות התלוויים מהתפלין
שעל ראשו עיניו כיונים על אפיקי מים
של תורה שהם נל"ה וכו"ד שהם
הקרניים שקחת המים כשמשפיעים
מלך החק"ד וכשנוטלין מלך הגבור"ה
קרניים לפידו אב ושניהם הם כיונים
ועליהם נאמ' לגבי כלה עיניך יונים
רוחניות צהלצ מליצון החק"ד יושבות
על מלאת זה לדיק שהוא מלאת מהם
וגעשה נחל לחווייו כערוגת הצובע
אלו הם פני תורה פני עמוד שהם
השובים לפני השכינה כערוגת הצובע
ודברי תורה החותך בשניו הם כמגדלות
מרחקים שפתותיו שהם שובשים בתורה
נוטפות מור עובר אלא כמור שריחו

התיקונין שאמר ר' שמעון :
ואתה תחזה מכל העם בשית קטרין
בשערא דעל ריבא דאידי מתתקנא
על אודנין במלחא בשרטוטין במלחא
בטיגין ובקרילין דעל טיגין באגפין
ובדקנא דאגפין בחוטמא דאידי

מתקנה באורה מושב על פומא בגופא
 בקומה דליות וצשיטורא דליות לכל
 קטר לארבעה קטרין ולעילא ותתא האי
 איבו תיקונא דאדם ולזמנין איתקרי
 אריה ולזמנין איבו דיוקנא דבור
 ולזמנין דיוקנא דנשר ובטן לרין לפרשא
 כיון דאיבו ייחוד קצ"ה צקפיון
 איתקריאו בדיוקנא דאדם ובדיוקנא
 דאריה ובדיוקנא דבור ובדיוקנא דנשר
 אלא ודאי צומא דצטי למיעד עבדותיה
 ולאנהגא לישראל לאינון צמלא דאדם
 אתלצב בדיוקנא דהיא חיה דאיתקריאת
 אדם ואיתקרי הוא אדם וצומא דצטי
 לאנהגא לישראל לאינון דאיתקראו
 צמלא דאריה אתלצב בדיוקנא דהיא
 חיה דאיתקרי אריה וכו' כנוונא דא
 צחיה דאיתקריאת בור וכן כנוונא דא
 צחיה דאיתקרי נשרא וכנוונא שכינתיה
 וצגין דא איתקרי קצ"ה צאלין שמהן
 ובכל חיילין דלכהן לית אתר ולא
 צרייה צעלמא דלא שליט שמייה עליה
 ואיתקרי צשטי כנוונא דא דיוקנא
 דאדם י' שריא צרישא ה"ה צעשר
 אלצען ו' בגופא וכנוונא דא בגשרא ו'
 על רישיה ה"ה על גדפוי ו' על גופיה
 והכי בכל חיה וריה וכן בכל מלאך
 ומלאך ולית נימא צרישא דלא שריא
 ציה שס ה' ולית עשצא דלא שריא ציה
 שס יח"ה ובשמה צתפוח דילה שריא
 ו' ובשרצטי דילה ו' צחמש עלין דלצר

וחמש דלגאו שריא ה"ה לאחזאה דלית
 אפי' עשצא דלא איתצרי צשמא דיהו"ה
 דלא יימרון דאלוה אחרא ברא לון לית
 צרייה דעילאין ותתאין דלאו אינון
 רשימין צשמים וכן צשכיותיה דכלא
 חד וצגין דא איתקריאת שכינתיה
 בשמה ואיתקריאת נשרא פרה אדומה
 איילת יונה לפור לית ליה צרייה דלא
 איתקריאת צשמייה כד אתלצבת ציה
 למעבד פעולתיה וצגין דא איתקריאת
 מעשה מרכבה כד רכבת צהריא חיה
 דאיבי נשר או שור או אריה או אדם
 ובצחא דכלהו צריין דצחא איבו אדם
 דאיבו דיוקנא דכל עלמא ובכל צריין
 דאית צעלמא וצגין דא איבו חצי
 עלה מכל צריין וכמה צטי נשא אינון
 בדיוקנא דאדם מלצר ומלגיו לא אית
 צהון אלא או עופא או אריה או שור
 או חיויא מאינון מזלות דאיתקריאו
 בצטי נשא ועל דא הוו אמרין מארי מתני'
 כל מי שאין תוכו כצרו אל יבנס לצית
 המדרש דאיתחזי צאנפוי דיוקנא דאדם
 ומלגיו חיויא צישא וצגין דא חמי קצ"ה
 למשה ואתה תחזה מכל העם אנשי
 חיל מקטרא דאצרהש יראי אלהים
 מקטרא דלחק אנשי אמת מקטרא
 דיעקב שונאי צע מקטרא דדוד דאיבו
 חגלא רביעאח ועליבו שריא יח"ה
 ושמת עליהם שרי אלפים מקטרא
 דא' מן אדנ"י שרי מאות מקטרא

ספר המלכות

דאז ד' דאזען ארבע מאס שני דמלכים
דדמיא בקרא שרי חמשים י' שרי עשרות
ואנא צענא לפרשא גופא צתמיא
תיקונין אלן צנין דאית לון יקודא
מבאי קרא אטיג דר' שמעון לא פריש
אלא צבתא אנפין ורזא דתמיא אנפין
אלן אינן צחא דיאבדוהי ואלן
אינן תמיא תיקונין לגבייהו ואתה
תחזה מכל העם אנשי חיל צראים צעיינין
וצקריילן דילבן וצניונין דילבן צעמיקו
דילבן צאריכו דילבן וצקמיטו דילבן
הבא רזא דחיה דאיכו חכיה חקד
משיל ציב ואריס דא מיכאל צהפוך
חתון תשבה ליה רחיה יראי אלכיס
צצמיטה דאודנין וצצמיה דתליא מרישא
עליהו וצצמיטה חיה דאתקריאת
שור בערא איכו דנא וכמה נימין
תליין מניה דאינן צא השמים קיימים
על דצבא דאיכו גצורה לשמאלא
פעולתיה צחיה דאיכו שור ודא צבריאל
וצללותא לריק לצערא לון צתר אודנין
דלא מכסי תרעין דשמיטה לאפלא צהון
ללותא ואם לאו יתקיים ציב קרא אז
יקראונוי ולא אענה וצצמנין דשמיטה
איכו פנויה מאלין דינן דאתקיים ציב
אז תקרא ובי ושנה אנשי אמת צדיקא
דחוטמא דאיכו רוחא דקודשא ודא
תפארת איכו חוטמא חותם אמת יעקב
שלימא תרין אנפין אית ליה לקציל
לאה ורחל ואלן אינן אנפיו דרחמי

כללן חיור וקומק מקטרא דחקד
וגצורה מלחא מתתקנא עליה דאיכו
צינה צכמה שרעטין דאינן אורחין
דימא דאורייתא עליה איתמר כל ארחות
הי חקד ואמת מאי ייבו דעציד אורחין
אלן דאינן שרעטין דמלחא דא מוחא
דאיכו חכמה ואלן שרעטין אינן
תלתין ותרין שצילן דימא וחיה דרכי
עליה תפארת דא גשר ה"ד דרך
הגשר צצמים ודא אוריאל ומוחא
ומלחא ותרין אנפין אלן דכולהו על
חוטמא אלן אינן ארבע צתי דתפלי
דאינן על ריבא דתפארת וחוטמא
דאיכו יעקב איתמר ציב ויפה צאפיו
נשמת חיים ודא צינ"ה צ"ן ו"ה משה
רצנו איכו ליה צנשמתא דחיי תלתין
וטרין שרעטין דמלחא אלן מחזיאן
רזא דתלתין ותרין אנפין וגדפיו דארבע
חיין דאינן ארבע גדפין וארבע גדפין
לכל חיה מאלין דיוקנא דאנפין אינן
נימין דלית לון סוף ואחזיין על קצא
דקצין דאיכו עילת השילות דלית סוף
לעלמין ותליין מניה שונאי צלע דא פימא
ואיכו מלכות תרין שפון דילא מתקנן
עליה ואינן נליה ובי"ד יבו דאיכו
לשון לימודים וכולהו אלן צקו המדה
דאיכו קו הייבד צין שיינין צין אודנין
צין אנפין וחוטמא ומלחא ושפון ואלן
דלחו אינן צקו המדה דנפקין מקו
הייבד ודאי לא אינן דיוקנא דלעילא

חזן טמירין דילך גל עיני ואציטה נפלאות
מתורתך:

מתורתך לשצחא בכלל דילך צאלין
תיקונין ולכל חינוך דתליין
מנה ואינון רשימין מניה דאיכו תרעא
דילך לאעלא צך למחזי אפך דאיכו
תפארת שופרא דילך עלה איתמר
כלך יפה רעיתי כלך יפה עיניך ויוניס
כיוניס ודאי דאינון מרקמין בגופיכו
צגדפיכו וצרקומו דילכון אשתמודעין
צשאר עופין ועוד כיוניס דלית צכל
עופין מבימנא לגצי צעלה כיונה עינין
גצבהנין מסתכלין צאורה מישר לגצי
צעלה גדפוי דיוניס חלין כנפי עינא די
צבון פרתת יונה לגצי צעלה יוניס
איתקראו מקטרא דחס"ד חיוורין
וקומקין מקטרא דגבור"ה וירוקין
מקטרא דתפארת ואוכמין מקטרא
דמלכו"ת דאיתמר צה שחורב חני
וגאור חיוורו דילכון צמשכיות כקף
ואיכו כחורו כשושנה קומקו דילכון
כתפוחי זכר ואיכו כקומקו דשושנה
יחורב דילכון כלל תרין גוויין אוכמו
דילכון שפיר ודאוכמא דאיכו אוכמא
שפירא כמא דאיתמר שחורב חני וגאור
צגוון חיוור איכו יפה כלצנה צגוון
קומק צרה כחמה חיומה כנדגלות
צתרין גוויין צבון עלמא צאלין ארצט
גוויין איכו אסתכל לשמך יח"ה
דתפרוק ראח ה' כי כגדול אויב דאיכו

קמא"ל

ולא שריא שם ה' עליה וצגין דא חמי
למשה ואהרן תחזה וגו' פימא ודאי
איכו קיומא דאדם ודא מלכות וחיכ
דרכי צה רפאל איכו אפר דאיכו עפר
דצי מוקדשא דאיתנעיל מניה אדם
וצהיפוכא אפר איכו אפר ודא איכו
פאךך חבוב עליך הרי לך ארצטה
תיקונין דאינון ראייב שמיטת ריה
דיצור ודאי דיצור מתמן נטלין ליה
נציאים דאינון תרי שפויין ודא איכו
ודברתי על הנציאים ועל חלין ארצט
תיקונין שריא יח"ה וקליק לעשרה
דאיכו יח"ה ודא ודא ודא דאינון
עשר קפירן דנהרין צמוחא וצמחא
וצעינין ואודנין ואנפין וחוטמא ופומא
וגמחא וגמחא תרין עינין תרין אודנין
ואנפוי תרין וחוטמא וגמחא תרין הא
עשר תיקונין תיקונין דלתתאה אדני
ואינון עשייה צידין נענוע צגופא שמושא
צברית מילה הליכה צרגלים ודכא
שיעור קומה ולריך לאחזרא על כולו
ואתחז תחזה מכל העם אית אית לך
לאסתכלא ולא אחרא דאית איכו
נהירא דאורייתא לקיומא צך זכור תורת
משה עבדי אהרן תחזה ודאי צראייב דילך
צעינין דילך צגין דעיני כל חליך ישצרו
ואית יחיד לון את אוכלס צעתו דאיכו
מכללא דאחזרא צגין דשמא דילי נהיר
צעיניך וצכל תיקונין דילך פתח ואמר צבון
העולמים צרבו דילך חנא אישור לגלאה

ספר המלכות

נשר הד"ד דרך הנשר בשמים
 דלא דחילת משפח בעלמא בגין
 דנשרא איכי מטרוניתא ושלטנא
 ציומי טבין ושבתות אכל יונה שולטנותה
 בשית יומי צראשית ואיכי בגלותא לית
 ליה מנוח לקף רגלה בגין דצנוי דלילית
 זוכמא דחויא עליהו איתמר גברו מאד
 על הארץ דאינון ישראל דאיתמר בהון
 ויהי זרעך כעפר הארץ אינון מתגברין
 עלייהו בגלותא בגשן שפירין צצין
 שפירין צעותרא בלבושא שפירין וישראל
 עניים אוכמין בכלא צנוי דהביא
 דאיתמר זה אל תראוני שאני שחרחרת
 בגלותא ואינון צנוי דהבוא דאיתמר
 ביה לבשו שמם קדרות ושק הושת
 כקותם אינון מתלבשין צאלין לבושין
 בגין אלין רשיעא דמתגברין עלייהו
 בגלותא דלא מסתכלין לון צעינא צישא
 וערום ראה רעה וקתור כגון נה ויהי
 צריבין ישראל לאתבסקיא מנייהו בגלותא
 בלבושיהון צנשיהון צצניהון צעותרא
 דילה וקולאו למגנא אמרו מארי מתגי
 דלית צרכה שורה אלא צדאך הקתום מן
 העין . ונחש ושרף ועקרב אלין אינון
 מומין דעינא עיגין עקימין דבר נש
 דלא מסתכלין צאורה מיישר חויא
 דאיכו נחש עקלתון תמן צהאי לא
 תפיק איתכלל מאינון דקו כמדה ביה
 עלייהו איתמר ולא תתורו אחרי לצבכם
 ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריכם

קמא"ל דעיגין דלילה עמיקין וגונו
 חשובין לאו מסתכלין צאורה מיישר
 למעצד טב בגלותא עם לדיקיא אלא
 עם רשיעא דאינון עמיקין צאורחיהו
 צנוי דנחש הקדמוני דקטיל לאדם ולכל
 דרין דאיתין מניה גוון חיוור דעיגין
 דליה איכו נחש גוון קומק שרף גוון
 תליתאה דאיכו ירוק כלול מתרויהו
 עקרב גוון רביעאה אודם למאון אשר
 אין צו מים כולו גוונין דעינא
 דרשיעא קטלין עלייהו איתמר אל
 תלחם את לחם רע עין ואל תתאו
 למטעמותיו וצגין דא אסור לעמא
 קדישא לאסתכל צרשיעא ואוריתא
 דילכון לריך לאתבסקיא מנייהו הכ"ד
 לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בלידעום
 דיונה לריכב נטירו מנן כגוונא דא
 לריבין נטירו עיניך יונים דלדיקיא
 מעיגין דרשיעא דאינון ערב רב צנוי
 דלילית רשיעא דאינון קשין למעצד
 טיבו עם צני ישראל ואינון עקימין
 בכל ארתייהו צנוי דנחש הקדמוני
 דאלין אינון זוכמא דקטיל חויא צהור
 קרי ארבע גוונין בישין לקמלא
 וארבע גוונין טבין לאחיאכ תרי
 כרובי עינא אינון נל"ה וכו"ד אלין
 כנפי יונה עין דא לדיק איכו יונה
 ממש דבר וקובא אינון לז"ק ולז"ק
 מקטרא לז"ק אתקריאת (חבל)
 מקטרא דתפארת איתקרי עין :

קומה ושערוי אריבין ועיינין חיוורין
מקתגלין צאורה מישר האי איכו
מארי דחקד דאית ליד האי צר
גז יימא קדמאה בשעתא קדמאה
דמזליה טלח וחיכ דליה אריכ ציומא
קדמאה כל תרין מזלות ושצעה כוכביא
אינון משועבדון לכוכבא דיליה
ולמלא דיליה וכו' כל יומא ויומא
כגוונא האי צר גש איכו חיוור
מחיוורו דנכורא דאיתצרי ציומא
קדמאה כה"ד ויאמר יכי אור אס
איתליד צריש שעתא דיומא יכי חכימא
יתיר צאוריתא ויכי רישא דמארי
מתיבתא ואס איתליד צאמלעיתא
דשעתא יכי ציוני צאוריתא ואס
צקופא דשעתא יכי עני צאוריתא זנב
לאריות דאינון תלמידו חכמי וכו'
איכו צמזל ראובן דאיכו אור צן מקטרא
דחס"ד וסיכרא דאיכו מלכו"ת מתמן
נטלא חוורו דנכרא דמלכו"ת איכו
סיכרא מקטרא דחס"ד יפה כלצנה
ואיכו חמה מקטרא דנצורה ואיכו
כוכב מקטרא דתפארת כה"ד דרך
כוכב מיעקב ואיכו כוכב"ג מקטרא
דנל"ת ואיכו מאדים מקטרא דכו"ד
דאתאדס צנצורה ואיכו שבת מקטרא
דיקו"ד שבתאי דקטרא טבא איתמר
בה שבת אצל מקטרא אחרא שבתאי
וצזמא דהאי שליט על עלמא אסתלק
שבת ואמרין אשפיזין דאינון גשמות

יתירות

אע"ג דאינון צגלותא צגוונא דלצ
ישראל ועיני ישראל דכוו קנהדרין
גדולה כיון דאינון זונין ומשתתפין
צומה לא תחורו אצתריכו וכו' דלית
ליה עינין עקימין ראמי איכו ומפתי
צני נשא צלישניה כגון דפתי נחש לחיה
עץ הדעת טוב ורע איכו אסתחויא
צפומיה וצמילוי טב ולציה רמאי ציש
אסטמר מיניה עליה איתמר ונטען
דעת טוב ורע לא תאכל ממנו .
חיוורו דעיניה מכסיא כל גווינין
אחרנין עינין דליה אינון דצרבין גצבתן
ואיכו גצה לצ עליה איתמר תועבת
ה' כל גצה לצ כל טבין דעציד צגין
למעבד ליה שם ואיכו מאלין דאיתמר
צכו הבה נצנה לנו עיר ומגדל וראשו
צשמים ונעשה לנו שם אלין אינון
דצונין צתי כניסיות ומדרשות ממנויכו
ובלא למעבד לון שם ולאן לשמא דה'
האי איכו גופיה דיוקנא דחמור גואף
איכו איסטמר צרתך מניה אס יכי
אושפיזין ואחתך ועוד האי צר גש
משתדל כל יומי צכשוק ואללה צכון
עם מלכים ושלטיין האי איכו מעונין
ומנחש ומכסף ואיכו רשימו דיליה
רשימו דחיויא צמדח חיוורא ורובס
חיוור אית ליה צגדפוי דמתמן איתנטייל
נחש ולית שערך על ההוא רובס ומזליה
דהאי צר גש צכל מלה חיוורא ;
ושערא דיליה חיוור וכו' אריך

בחורב אני וגאור לקותה דשמשא
דקטרא קדישא :

שבחאי לילית פתח אוכמא וצנחא
אינון לקותא דישראל מאדים

לקותא קיכרא טצא דיעקצ ומאדים
איבו עשו ומאדים דקטרא טצא לקותא
לקיכרא ציפא דמינין ליה אומה
דישמעאל לקו דעינין צקומקו דילכון
וצאדימו דילכון צבישרא דגזינין דילכון
כאי איבו חמה דמוקיד לון דאיכו
שרק ואושדין דמין ואדימו דילכון
לקותא דמאדים אלון אינון עינין
קמטין ציצצותא דשרק דאוקיד לון

ואתקמיטו ועינין קומקין דקטרא
אחרא הכוא מארי דעינין קומקין
איסטמר מיניו אושוד דמא איכו ואס
איכו חזקן צתיוצתא אושידו דמא
דיליה יכי צפיקודין דאורייתא צו יכי
טצחא או מכולא וכאי צר נש איכו
קמיט צאנפוי צחוטמיה צדקליה צגופיה
צדרעוי צרגלוי צהפכא דעינין חיוורין
דאיכו אריך צאנפוי צחוטמיה צדקליה
צגופיה צדרעוי צרגלוי דא רחמי ודא
דינא עינין קומקין דקטרא דכוא
אלון עינין דוד דאיתמר ציב וכוא
אדמוני עס ופח עיניו וטוב רואי .

שעריה ירוקן צגון חמה טצא
אנפוי קומקין דקטרא

דמאדים טצ צשערוי כוו טצעה מיני
גווי דדכצא דאיכו זכצ קגור זכצ

יתירות אי שצת וצגין דא עינין חיוורין
נטלין צקיכרא מקטרא דחק"ד אלון
אינון מארי דחקדים עיניו מזרעא
דאצרכס אלון עינין מקטכלין צאורה
מישר כלפי ימינא כאי צר נש וותרן
איכו ציתיה פתח לרוחא וותרן
צאורייתא ואס לא ישתדל צאורייתא
איכו וותרן צממוניה דממונא דנשמחא
איכיאורייתא ושאר עותרא ממונא דגופא
כאי צר נש חיוור איכו צכסא אריך
קומא איכו רשימו חיוור אית צימינא
דיליה רחיס איכו מצני נשא רחיס
איכו מקצ"ה כה"ד אצרכס אורבוי .

שערא דיליה שעיט חיוור ותא חוי
דלית עינין דלאו אינון כלילן מארצע
גווינין אמאי אתקריא עינין חיוורין
אלא כל גוון דשליט עד אחרנין איתקראו
עינין על שמיה וצגין דא כד שליט גוון
חיוור צעינין אתקריאו עינין חיוורין
ומאן דצאעי לאללחא צאורייתא אשתדל
ציב עליה איתמר כרווא להחכים
ידריס . עינין קומקין מקטרא אחרא
נטלין קומקו משרק דאוקיד לון צבלהצוי
דחמה צישא ומתאדמין צמאדים דקטרא
אחרא דתרין דרגין אלון אינון מאומה
דעשו איכו דאדני מקטרא דמאדים
ואיתמר צצנוי דמונין לחמה וצגין
דא כד לוקח חמה קימן רע לאומין
דעלמא לקותא דחמה דאומין דעלמא
אורייתא דאיכו אוכמא דאיתמר צב

איפוד זהב פרויט זהב מופז שצעה
 חנין מיני דבצא דבצט קפירן
 אתכלולין בחין :

ושערא דלית קמיט וכל איצרין
 דלית קמיטין מקטרא
 דבצרים וצין דא דוד הוא הקטן ואיבו
 דגא דלית הו"ד דנטיל בצבורה
 אצל עיני חיוורין נטלין בל"ח וחס"ד
 ואינון אריבין ושרטוטין ומלאה דלבו
 אריבין מקטרא דתקיעא אצל שרטיטין
 דמלאה מקטרא דבר גב קמיט חנין
 קמיטים ורקוביא החמישית למה
 נצראו העינים והחוטמות למעלה
 מן הפה דע כי הפה הוא חלון השביעי
 כנגד השנה השביעית והוא מליך
 חלון השביעי בן היה משה שביעי והיה
 מליך והיה אחרין דכתי' צאדיקן שהיה
 אחיו שהוא כמו בן שביעי והוא יהיה
 לך לפה והם היו אחרונים והיו מליצים
 כי אלו שצעה חלומות כנגדם נצראו
 אצרהם וחק ויעקב ומשה ואהרן
 ודוד ושלמה שהיו ראשי ישראל עינים
 אלו דוד ושלמה דכתי' והוא אדמוני
 עס יפה עינים והאזנים הם אצרהם
 ויחק קוד ימין ושמאל דכתי' שמעו
 הרים את ריב ה' כנגד האצות נקראו
 הרים פה זה אהרן דכתי' והוא יהיה
 לך לפה החוטמות אלו יעקב ומשה
 דכתי' ציעקב ראה רוח בני כריח שדה
 אשר צרכו ה' אמ' כנגד הרים . ומשה

שצא מבצטצ לוי דכתי' ישימו קטורה
 צאפיק הא לך שצעה לדיקים שהם
 ראשי ישראל כנגד אלו שצעה חלומות
 שוב צראש האדם כנגד שצעה השנחות
 שוב צקצ הראשון שהוא אור הקדמון
 ואלו השצעה השנחות הכלולים צאור
 הקדמון כל אחד משתנה לפי פעולתו
 ויונקים מנקס אחד ואחר שטורתיך
 צענין זה שצטע השנחות שהיו צאור
 הקדמון דע כי קוצצים אותו שצעה
 מיני מאורות הראשון הוא דק ולול
 מאד כגון גוון קומק וכנגדו קרוס
 המוח הראשון הקוצצ למוח וצין אור
 זה לאור שני יש אור צתיס וקוצצ
 אותו אור דק וכנגדו קרוס הנמלא
 במוח . האור השלישי הוא לצן מאד
 והוא לול אצל חנין דק כשאר מיני
 האור שזכרנו וכנגדו נצרא העלם
 ונחלק ההוא אור לארבעה כי משם
 נגלו ארבע חותיות של שם המיוחד
 בן תמלא ארבע עלמות צראש האדם
 מחוצקים זה עס זה אור הרביעי הוא
 ירוק והוא דק ולול מאד ומשם נצרא
 תפארת ק"ו ירוק וכנגדו קרוס אחד
 שטומד צין העלם וצין הצער אור
 החמישי צין שני גוויין אדמומות וירוק
 ומשם נגלה נל"ח והו"ד וכנגדו הצער
 למעלה מן הקרוס . אור הששי הוא
 לצן ודק מאד ולול וכנגדו קרוס של
 מעלה כלול בכל יופי שביעי הוא אור

ספר המלכות

הקדמון ממש שקוצצ מצית ומחוץ
 והוא הכל הא לך ענין הקדמון כילד
 היה התחלתו והיה נקד שלא היה
 נראה שום דבר וכלול הכל שם וזו
 הנקדה נקדים לכל נראה ואינו נראה
 ונשאר בשזיעות דכתיו ונשגב ה' לצדו
 ציוס שהוא נמלא שאור הקדמון הוא
 מזה מצית ומחוץ והיא נשמה שטומד
 מצית ומחוץ והשער היולא מן הראש
 ענפים ועולמות שנצראים משם והחסי"ד
 שמוסף משם הקצ"ה לאורציו דכתיו
 יומם ילדה ה' הקדו וכלילה שירה
 שמי וכלם כחית יחמיות שנמשכים
 ממנו לאין תכלית וקצצה והנהו ענפים
 לכל הגורה קוצצים אצל הפנים
 הקדושים מכל עד ועצר ומהירין ומכאן
 נמי הקפירה נוסף כל השלשלת
 העליון הקדוש והטהור וזהו שאז"ל
 נבקע זיו אור הקדמון ונצרא הכל
 ובנגד זו המדה אמז"ל צראשית נמי
 מאמר הוא דכתיו צדצר ה' שמים
 נעשו שהוא נראה ואינו נראה וכנגדו
 וא"ו שורק וכנגדו אנכי ה' אלהיך צעשר
 הדברות וכנגדו יום הכפורים צעשרת
 ימי תשובה וכנגדו למען תזכרו צעשר
 דבקים והמשכיל יצין ע"כ ומכאן
 התחלת שלשלת הקדושה והטהורה
 שנכלל ממנו קפירה שניה הנקראת
 ראשית :

ספירה שניה חכמה היא הנקראת

ראשית דכתיו ראשית חכמה יראת ה'
 שכל טוב לכל טובה. ולפי התחלה
 התורה צבית מפני שהיא קפירה שניה
 לייחוד והיא הנקראת ראשית חכמה
 יראת ה' ועכשו י"ל מפני מה נקראת
 ראשית מפני שהיא קפירה שנייה שנצרא
 מאור קדמון והוא קוד הבדלה צאתה
 חוץ כי שם היה הבדלת האור הקדמון
 ושם היה התחלת פעולותיו ושער זה
 ממנו נצראת התורה שהוא קוד
 שהתחילה התורה צבית וקיימה בלמד
 ל"צ נתיבות החכמה כי התורה נכללה
 צו המדה והיא הנקראת ראשית
 חכמה ואחלק צענין זה ד' חלקים ואחר
 כך חלק כל נתיב ונתיב מל"צ נתיבות
 חכמה :

חלק ראשון מפני מה הם ל"צ נתיבות
 הבדלת הקדמון תמלא כי צאור
 הקדמון נצראו צו קוד שצעה השגחות
 וקוד יו"ד של שם המיוחד וכשנבדל
 קפירת חכמה מיד נבקע מאור הקדמון
 על דוגמת הייחוד והוא הנקרא עלה
 צמחשצה והוא כשנגלה קפירת החכמה
 מיד נגלה הכל כי כל ענין הצריחה
 כלול בחכמה רי כן מודע צפי חכמי
 ישראל כי צרא ח"ל עלה צמחשצה
 ונשלם דוגמת הכל צ ומפני שהמחשצה
 היא צל"צ וקפירה שניה היא מחשצה
 היא ל"צ נתיבות החכמה :

חלק שני עוד למה הם ל"צ נתיבות

כל צריה בכל הנצחאים שיוכל לחשוב
גודל שכל הנתיב הזה :

הנתיב השני נקרא שכל מזכיר והוא
כתר היראה וזהו אחדות
השוכה המתנשא לכל לראש והוא צפי
המקובלים כבוד שמי והטעם כי זו
המדה נקרא כבוד יולר וכל מקום
שמי בכחוצים כבוד רוצה לזה המדה כי
שם נגלה הכבוד הזה לכל ומאוחז הזיו
הגדול נצראה התורה וכל נתיב ונתיב
מאלו ל"צ נתיבות מאחור לתורה ומשם
נבקע מאוחזו השכל התורה כל אית
ואות ולפי' אם חקר אפי' קו"י של
יו"ד צק"ת הוי פקול והטעם כי הוא
כרוגמא עליונה ומאלו ל"צ נתיבות
שהזכרת נצרה צ' בראשית כנגד אלו
צ' נתיבות העליונים הקדושים והטהורים
שאין שום צריה יכולה להרהר ולחשוב
בגיד למעלתם כי מכאן מתעטרים
הקפירות ולא לחנם נקרא שכל מזכיר
הכל והוא מאור עינים ומשם מאירים
עליונים ותחתונים ומשם יולר אור
לעינים דכתי' עיני ה' המה משוטטים
בכל הארץ :

נתיב השלישי הוא הנקרא שכל
המושכל שממנו נצראו הפעולות
וההשגחות צעליונים ותחתונים וזה
הנקרא משגיח בתחתונים כד"א והיו
עיני ולבי שם כל המים זה הנתיב
הנקרא שכל מושכל ולפעמים נקרא

שכל

הכמה מפני שקודם שנגלת קפירה זו
היה נראה נקודה אחת אור הקדמון
ועדין לא היה נגלית שם שום הכמה
שידעו כל מה שצרא יתי' כל כך היה
נקתם מעין הכמה מכל לדדון כיוון
שנצראת התורה צ"ל היו ל"צ כל
הצריות לחשוב בתכונות ולפי' הם
ל"צ ולא יותר ולא פחות :

חלק השלבי למה הם ל"צ נתיבות
הכמה כבר פירשתי כי שלש
ובצעים ושמונה מיני מאורות קבועין
באור הקדמון כמנין השמ"ל ומדת
הכמה לקח עיבור ממנו מהשלש מאות
שלשים ומהבצעים שבעה טול האחד
שלקח מעשר מומדת השבעה חמש
נשארים ל"צ נתיבות :

חלק הדיני כי כל שלשים ושתים
יורדין מאירים לטינים שנמשכים
מן הלז כי מן הלז צאים ל"צ גזרות
לטינים להאיר אותם ומאירים ללז
כמו כן לז גזרות הם במאירים צין
חכמ"ה לתפארת"ת נקרא ל"צ השמים
ולפי' הם ל"צ נתיבות ההכמה ושם
מתפרש התורה לל"צ הכמה והנני
מפרש צק"ד כל נתיב ונתיב מאלו :

הנתיב הראשון נקרא שכל מופלא
وهוא אור מושכל קדמון צלי
התחלה והוא כבוד אחד אשר אין
כל צריה יכולה לעמוד בפני מליאותו
ונתיב זה נקתר ונעלם מאד אשר אין

ספר המלכות

כל החכמות בה הנקראת ראשית דרכי
הי ונקרא צבורים :

נתיב השבי נקרא בכל נדל ונקרא
כן מפני שבה מתורה שפט
אילות והוא מפשט שפט לכל הקפירות
המאחדות בעלמו ומשם מתחיל למשך
התנועות ומשם יעקת הכל :

הנתיב השביעי נקרא בכל נקרא
ונקרא כן מפני שהוא מזהיר
לכל הדברים השכליים הנקראים צטין
שכל ויונקים מאמונה הנאמנת ומשם
מזהירים ויונקים בכל נבמות הלדיוקים
היומרים ויאלמדים בכל בעולם הזה
וצעולם הבא :

נתיב השמיני נקרא בכל שלם ונקרא
כן מפני ששלם צי תבנת
הקדמות ושלם צי כל תיקון לורה
העליונה הקדושה והטהורה ולפי
נקראת אור בכל ושלם שלם שהיא
בשלימות העליון והוא מתישב בחדר
הגדולה :

הנתיב התשיעי נקרא בכל טהור
ונקרא כן מפני שהוא זך ולול
מאד ומטהר את הקפירות ומזהיר
גזרת תבניתם ותוכן אחדותם שהם
מיוחדות בלי קילוך ופירוד ומזהר את
האור להיות אחד :

הנתיב העשירי נקרא בכל מתוקן
ונקרא זה השם מפני שיושב
על כסא רם ונשא ומתנשא ומזהיר

שכל מורה שהוא בכל צטין הרגשותיו
בכל עניני העליונים והתחתונים והנתיב
הזה נקראו ממנו כל אלותיות המוטטות
בהם משולשות והם שלשה אור ימיאל
ואור למ"ד ואור שיין כולם משוטטות
בקדושת נתיב השלישי והוא סוד שלשה
אצות העולם המוטטרים צמטטרים
הטוברים כנגד שלשה האלותיות שהם
בל שלם שלם וכנגדם חשט תקיטות
בראש השנה וכנגד זה אור שלמה
בחכמתו והחוט המשלם לא צמטטת
ינתק כנגד אלו שלשה נתיבות העליוניות
הקדושות והטהורות המאירים לכל
חיו כל נתיב ונתיב מאלו הוא קיד
גיונים וחוכמתין לורה העליונה הקדושה
והטהורה צ"ה ומצורך צפי כל הנבונה
ט"כ נתיב שלישי ועוד נקרא צפי
המקובל בכל מקודש והוא יסוד החכמה
הנקראת אמונה אומן ושרשה אמן
והוא אב האמונה האלה :

נתיב הדשירי נקרא בכל קצוב שמומנו
מתאכלים הכחות הרוחניות
בדרך אילות שמתאכלים אלו מאלו
בכח אילות ואותו בכל קצוב חינו
זו משם עולמית ומתאכלים כל הכחות
ממנו :

נתיב החמישי נקרא בכל נשרש והוא
שרש האמונה ונקרא כן מפני שהוא
עלם האמונה השור והוא המיוחד בעלם
הצניע הנאלת מהחכמה הקדומה שכוללו

נתיב ששה עשר נקרא בכל נלח מפני הכבוד השוכן למטה והוא הנקרא גן עדן ומוכן לחסידים והוא המשפיע לחסידים שצנן עדן :

נתיב י"ז נקרא בכל ההרגש והוא מוכן לחסידיו האמונה והוא יסוד תפארת צמח צדק העליונים ומשם נמשך בכל קו ירוק הניקוף לעולם כולו :

נתיב י"ח נקרא בכל צית השפע מתוך שלו מתלוננים כל זכרו קיד צללו חמדתי ויבצתי וכתיו צלל כדי יתלונן וישם ללל הקדושים והטובים בצדוק הנשמות :

נתיב י"ט נקרא בכל הפעולות הרוחניות כדי שמשפיע צרכתו לכל צדוים שצטולל לכל דברים שצרכים רוחניים השל מתצרכים ונתוספים ממנו **נתיב** עשרים נקרא בכל הפעולות הדמיוניות ונקרא בכל נאמן מפני שבו מתצרכים כמה רוחניות כדי להיותם קרובים לחסות צללו :

נתיב עשרים וא' נקרא בכל קיום מפני שהוא כח קיום לכל המתקיימים בו כדי להלבישם ברוח קדושתם וכדי לתת להם שכל לדקתם וזכותם :

נתיב כ"ב נקרא בכל הקדושה ונקרא כן מפני שבו מתלבשין הקדושים כדי לקיים וכתקדשתם והייתם קדושים

זוהר גדול ומשפיע שפע רצוני ללד הפנים וכ"ב זיוו ויחדו שמתגלגל הזיו הגדול ממנו :

נתיב א' עשר נקרא אור מליצה ונקרא כן מפני שהוא עלם הפרגוד המקודר צקד המערכה העליונה לבני מדה העליונה הנקראת מדה תפארת שהוא קוד כ"ג שהוא טיבן מערכה העליונה :

נתיב י"ב נקרא בכל צהיר וצהיר הוא צהקום והוא עלם אופן הקנאות הז חזית פ"י מקום שצא משם החזיון יתחזות משם מראות הנצורה שמתעוררים לנצחים :

נתיב י"ג נקרא בכל מנהיג האחדות ונקרא כן מפני שהוא עלם כקא הכבוד והוא תכלוס מדה אחדות השלימה בכל אמותת הייחוד והוא שאיכות מדה מלכות :

נתיב י"ד נקרא בכל מאיר ונקרא כן מפני שהוא עלם החשמל המורה על ענין חיות הקדש ויחזותם ותציתם ונזרתם ומאיר לעולם המלאכים :

נתיב חמשה עשר נקרא בכל משמיד הצריחה צערפלי טוהר וזה השכל הופיע צמתן תורה וזה הוא הנה אנכי צא אליך צעז הענין שחביר בכל המשמיד ולפי נקרא בכל משמיד שטמד צמטתה הר קיני ומשם למדו ישראל תורה ומצות :

ספר המלכות

והוא המנהיג אותם ומשם יציקתם
וממקום שהם שואפים :

נתיב כ"ט נקרא שכל מוחכם המוחים
לכל צדואיו והוא הנקרא שכל
החכמה הקדומה הנקראת ראשית :
נתיב ל' נקרא שכל הכנסת הפועל
והוא הכולל אחדות השור והוא
קוד הים המקבל דכתי' כל הנחלים
הולכים אל הים והים איננו מלא :

נתיב ל"א נקרא שכל האחדות הנאחד
לכל הקפירות הכולל כל הייחוד
זההוא שכל שנבדל האור הקדמון
ולפי' נקרא שכל האחדות :

נתיב ל"ב הוא שכל מצוה שבו נראה
נחות הייחוד ולפי' נקרא שמו
כן נשלמו ל"ב נתיבות החכמה הקדומה
הנקראת ראשית דרכי' והוא הנקראת
ראשית דכתי' ראשית חכמה יראת ה'
שכל טוב שנחלק לשנים עשר שכל שהם
ל"ב נתיבות החכמה ואחר שטורתיך
בזה דע כי זו המדה נקרא הבדל
הקדמון שנבדל מאור הקדמון ולא
לחנם אנו אומרים הבדלה בחון הדעת
כי הדעת הוא הנאצל ממדת החכמה
ולפי' התקינו ז"ל הבדלה כי צודאי הוא
היה הבדל הקדמון וזה המקום נקרא
י"ש והוא השכר הטוב דכתי' כי יש
שכר לפעולתיך והטעם שנקרא י"ש
כי יש לו ממשות ושכל שיוכלו לדבר בו
יותר מאור הקדמון כ"ב גודלו וחשיבותו

כדי להדבק האור ציולרר דכתי' צה'
אלהיכם תדבקון וכתי' עם נצר תתצר
וכתי' חיים כלכם היום :

נתיב כ"ג נקרא שכל מוצהק ונקרא
כן מפני שהוא אור שכל המזהיק
הקפירות וכנייים וייחוד שלם צלי
קנון ופירוד ומזהיק כל הפעולות
לידבק ציולרר :

נתיב כ"ד נקרא שכל זה כנגדו דכתי'
דודי זה ואדום שמקבל מאותו
שכל זה ומתנון והוא הנותן נחות
בכל גוויי הקפירות חוזה כשמה
לפי' נקרא אור זה :

נתיב כ"ה נקרא שכל זך מפני שהוא
זך מאד ומזהה לתצנית הקפירות
ומראה ייחודו כי הוא אחד ואין שני
ללדו ונותן זכות בגלגלים כשמהילים
השמש והריח והכוכבים שמהיל זיום
צועלם השפל :

נתיב כ"ו נקרא שכל מופעל וזה נקרא
עלה במחשבה ונבקע שכל
מופעל ונשלמו כל הדברים שעלו במחשבה
ילאו לפעולה לפי' נקרא שכל מופעל :
נתיב כ"ז נקרא שכל אחתי שמשם צא
התעוררות לכל דברים האמתיים
ולכל צעלי השכל ולעולם המלאכים
ולדברים השכליים ולכל המזהיר שהוא
למעלה מן הפרגוד :

נתיב כ"ח נקרא שכל הרוחני הנותן
כח ושכל הדברים הרוחניים

והטעם כי אור הקדמון הוא התחלת שלשלת הקדושה והטהורה ורואה ואינו נראה ולפי' הוא אר"ן אבל מדה חכמ"ה נראית צעין השכל ולפי' נקרא י"ש כי הוא אצילות העליון ונקרא מדה אצילות כי משם התאצלות עליון ומשם התאצלות בייחוד ונקרא בכורים כי הוא הכזר ולפי' נלווינו צעין הכזרים כנגד מדה החכמ"ה הקדומה והוא קוד צרור נוטל פי שנים כי הוא קשר שני בייחוד אלהינו ונקרא אורז ולפי' אצ"ל הוראה אורז צחלום יאפה לחכמה שרומז לאורז הידוע ולפי' יאפה לחכמה דכתי' צחון תרונה ואחר שערותיך כזה צק"ד הנני פותח לך שערי אורה צעין גבול החכמה בחכמה האצולה האור השני שנגלה בייחוד אלהינו ודע כי זו המדה נקראת מדה אצולה קדומה והוא קוד גבול הנקרא מ"י ובכאן היראה תלויה דכתי' מי יתן ויהי לצבס זה להם ליראה אותי כי היראה תלויה במדה הנקרא מי וזו המדה נקראת שלי"ג שתחת כסא הכבוד וזכו קוד ההגדה שאצ"ל ארץ מהיכן נצראה משלג שתחת כסא הכבוד ר"ל צינה שהיא ארץ העלוינה מהיכן נצראה ואמ' משלג שתחת כסא הכבוד ר"ל ממדת חכמה שנקרא כסא הכבוד והוא קוד צנין נקודה השנית כי הנקד הראשון אינו רומז דוגמת

צנין עד שצא נקד השני ונגלה דמות צנין קוד לר"י קוד התחלת שלשלת העליון קוד התחלת הפעולות כי משם ילאו כל הדברים לפועל ולפי' התחילה התורה בצראשית כי היא המדה הנקראת חכמה ראשית והצית כי מפני שהיא קשר שני בייחוד אלהינו והוא קוד צשלש י"א קשרים והוא קוד עשרה מאמרות שבהם נצרא העולם ועשר הדברות וחכמ"ה היא קשר השני והיא הצדלה ראשונה ולפי' אנו אומרים הצדלה צחון הדעת כי מדה חכמה הוא הצדלה ראשונה ומשם נמשך תצו"ה ודע"ת ושכ"ל הכל נמשך משם וזו המדה הוא קוד ראי"ה והרא"ה ופנו"ס ושמיע"ה כל אלו ד' דברים נמשכים ממנו ית' דע כי ממנו נחלקים שצעה מיני מאורות שהוא קוד שצעה גוונין וקרומות שצעין מלצד שלשה שהם שמיעה והראה ופנים נמלאו המאורות הנפרדים מקשר שני שנחלק כל דבר אור מאיר צפני עלמו מלצד הענפים שנמשכים ממנו שאין להם סוף ותכלית והנני מפרש כל אלו עשר הדברים בקשר אחד ומלצד קוד שלשה עפעפים נמלאו י"ג נפרדים ממדת החכמה שהוא החכמה הקדומה כנגד י"ג מדות של רחמים והם נחלקים כך שלשה עפעפים שצרא צעין האדם כי כבר ידעת

ספר המלכות

(חקר) מדות וכנגד זה האור א"ל
עלה צמחשבה וכנגדו צ"ח צ"ח צ"ח
צ"ח צ"ח כי צ"ח ידעתי א"ל צ"ח
עלה צמחשבה לפני י"ח ומשם צ"ח
הראיה וכ"ח ידעתי כי המחשבה
והראיה ממקום אחד הם צ"ח וממקום
אחד הם יו"ק וראיה על זה צ"ח
ק"ח ולא תתורו אחרי לצ"ח ואחרי
טייבם כי ראיה ומחשבה ממקום אחד
הם צ"ח וזה אור תכלית כי כן תמלא צ"ח
עין אור תכלית ומשם תליית תכלית של
יס התחתון ממדת מלכו"ת שנקרא יס
הקטן וכנגדו תכלית שבזו"ת כמו
א"ל מפני שהתכלית דומה ל"ס ויס
דומה לרקיע ורקיע דומה לכסא
הכבוד וכ"ח ידעתי שטייב י"ס דומה
למדת מלכו"ת שנקרא י"ס ואותו הי"ס
הנקראת שטייב דומה לתפארת הנקרא
רקיע ורקיע שהוא תפארת דומה
לכסא הכבוד לגוון זה ממדת חכמ"ה
שהיא למטה מכסא הכבוד ר"ל למטה
מגוון ראשון של חכמ"ה כי חכמ"ה
נקרא כסא הכבוד של מעלה כנגד אור
הקדמון נקרא כסא הכבוד כנגד אור
הקדמון ולהשיבא צ"ח :

האור השלישי הוא כנגד א"ל שצ"ח
מדות והוא הנקרא שלג צ"ח מ"ק
והוא גוון ירוק ולכן ומפני שהוא למטה
מגוון השני הנקרא כסא הכבוד א"ל
שלג שמתחת כסא הכבוד וכנגדו גוון

שלישי

שחכמה הוא קוד עין ה' ויש צו קוד
כמו כן שמיטה והראיה ופנים הא לך
ש"ח ובצ"ח גוון וקדמות צ"ח
נמלאו י"ח כנגד י"ח צ"ח הנני
פותח לך שטרי אורה :

האור הראשון שנפרד ממדת חכמ"ה
מקוד שצ"ח גוון וקדמות
שצ"ח שהם שצ"ח והאור הראשון הוא
אור שנפרד מאור הקדמון והוא מזכיר
מזכיר אור הקדמון והוא גשמה לכל
שצ"ח מיני אור הנשאר והוא גשמה
לעולם ולכלם והוא צ"ח עין הנאור
לכל גוון עין זה האור הוא קוד
שהוא גשמה לכלם והוא קוד ה'
הראשון של י"ח מדות שצ"ח מתנהגים
כל י"ח מדות כך מאור זה מאיר כל
העין וכל הפנים ושמיטה והראיה הכל
נהנין ממנו זה האור הנקרא אור
תוש"ה שמשם נגלית התורה הנקראת
תוש"ה ונקרא צ"ח עין זה האור אינו
משתנה לעולם והוא אור המשגיח לכל
הנבראים עליונים ותחתונים דכתי'
עייני ה' המה משוטטות בכל הארץ
צ"ח העליונה שנקראת ארץ החיים
וצ"ח התחתונה ונהלקים ממנו כמה
ענפים שנבראו משם כמה מיני מאורות
לאין תכלית וקצ"ח וכנגדו צ"ח הקצ"ח
צ"ח צ"ח עין שהוא צ"ח אדום וצ"ח
תכלית :

האור השני הוא כנגד ה' השני שנאמר

שלישי שצטן שהיא ירוק וכנודו פצר
 רמזתי בקצר ירושלה שהיא גיון
 הצטי ולטולס ל"ק לך כי צאותה בטת
 החליתי למות מטפטים עד צת עין
 ועתה החליתי מצת עין וכנוד אור זה
 נגלית מלית בבור כי היא מ'אז ואבת
 וכן הכבוד מזה האור נגלה והיא האור
 המקור לבני אורים הגדולים בזכרתי
 יאיר זה מתניץ ומאיר לכמה טולמות
 קדושים לאין תכלית וקצבה וגמתי
 נגלים כמה במות קדושים ונקרא ח"ל
 במשם צא הייחוד האלכי חזק
 ואמן לאין תכלית וקצבה ואם חכם
 אתה די לך צאור השלישי כי להכימא
 צרימא ולא כתצתי לך אלא ראשי
 צרים :

האור הרצוני הוא כנגד רח"ט שצ"ג
 מדות ויהא גיון לבן מלך וכבר
 ידעת כי מלך הליצן צא הרחמנות
 וראים מופתים על זה מה שאזל שלשה
 שותפין יב צאדם הקצ"ה יאציו ואמו
 הקצ"ה ניתן נשמה יאציו ניתן כל
 הליצן שצאדם והאם ניתנת כל
 האדמימות ומפני שהאז ניתן הליצן
 אומר הכתי' כרחם אב על צנים ולפי'
 כנודו רח"ט כנגד האור הרצוני ומשם
 נגלו מלות בפורים ולפי' היו יולאים
 הכהנים לקראתו יאומי צרוך הבא
 בשם ה' מפני שצא ממדת הרחמנות
 אשריו ואשרי חלקו מי שזכה לאור

ספר המלכות

ועטתהו הנקרא מדת הנשיא ואור
הקדמין קוצב איתו קוצב קוצב והוא
הקיד הידוע כי ממש היה יעקחו
ועתה אפשר בק"ד קוד שלש עפעס
כנגד שלש מדות של שלש עשרה מדות :
האור השמיני הוא כנגד מדה שמינית
שצ"ג מדות הנקראת נולר חקד
לאלפים חה נקרא אור שמש יולא
הבלהבת הידוע הנאחז בשאר מיני
מאורות ומכאן גלים ענפים בכל יום
וצעלי מכה האור הגדול הזה ולפי
חז"ל בכל יום מיצרו מלאכי השרת
אמרי שירה וצעלי דכתי' חדשים לצקרים
רבה חמונתין והוא חב ודס וכנגדס
צרא יתי עפעס הראשונים שלמעלה
מן העין כי כל זה כלול צמדת החכמה
ומכאן נגלו ישראל הנקראו ראשית
דכתי' קדש ישראל להי ראשית
תצאיתה וכתי' שחורה אני ונאכה צמות
ירושלם ולפי' אנו כנגד אור שמינית
ומדה שמינית שצ"ג מדות מפני שקצלו
המילה שניתנה לשמונה ימים ולפי' נקרא
נולר חקד לאלפים שהס ישראל דכתי'
צרו רצבה כלמה השדה נתתיך וכתי'
והיה זרעך כחול הים אשר לא ימד
ולא יספר ולחכימא צרמיזא :

האור התשיעי הוא כנגד מדה תשיעית
שצ"ג מדות והוא נשא טון
וכנגדו עפעף הראשון שמסבך את העין
בך הקצ"ה כשמצקש לקלות טונותיהם

עולמות וזה האור החמישי נקרא
לארבעה מאורות שהזכרתי ומכאן
צבראת מלות חלה ולפי' כתי' רשאות
ערוקותגס חלה תרמו תרומה ומי
יוכל לקפר גדל מעלת אור החמישי
הקצ"ה חכמו לראות השגת ייחודו
לראות צאור החיים :

האור הששי כנגד ארך אפוס מדה
ששית שצ"ג מדות ואז"ל ארך
אפוס ללדיקים וארך אפוס לרשעים
והוא כנגד גיון שני שצטין שהוא לז
ועקקות מדצק צאדמיניות חה נקרא
אור העשר בשש ישרים מכתירים וממש
נגלית מלות תרומה שהוא ראשית וממש
ניתן מלות הגז דכתי' וראשית גז
לאנך תתן לו ונחלק זה האור לכמה
מיני מאורות שזכרתי למעלה וממש
נמשך להיות והמן הקדוש שיולא
בחוטמית ולפי' נקרא ארך אפוס מפני
שנמשך לחוטמות העליונות :

האור השביעי כנגד מדה שביעית
שצ"ג מדות שהוא רב חקד
ואז"ל רב חקד משה כלפי חקד וכנגדו
גיון אדום שצטין הסמוך לעפעס
שהוא השביעי והוא המוקף לכל הששה
הגוונים המכונים וזה האור נקרא
אור האמתי וממנו יונקים נשמת כל
השבעות והוא קוד שמיניות אחרות
בשבעיות הכל מדצק צמדה אחד ונקרא
רב חקד גשלם כל אורת העין הקדוש

פי ואלו ג' עדים הם ג' גלגלים שבאזנים
 והם כנגד תורה נביאים וכתובים
 בהמים ליום וישראל ונגד שלשה
 נקיונות שבאדם דתתי' הן כל אלה
 יפעל אל פעמים שלש עם גצר והאור
 שיש האהן הוא הקצר והשטות שהוא
 שם הוא כוס התרעלה שהוא מר כמות
 ולפי' הוא מכון כנגד וחטא"ה ולהלן
 אפרש עוד קוד האזנים :

אור השנים עשר הוא כנגד ויק"ה
 והוא מלבן ונקתה לארץ תשב
 והוא כנגד הפנים העליונה של אורה
 העליונה צ"ה והוא גיון אדום ולבן
 על זה כת' מלך ציפיו תחזינה עיניך
 ועל זה כת' יאיר ה' פניו אלק ויחנק
 שמש מאירים מאתים וחמשים עולמות
 אשריו מי שזוכה להתהדר מאותם
 הפנים הקדושים ומכאן נהירו פני משה
 רצונו ע"ה דתתי' כי קרן עור פני
 משה וצנכותו נמחלו עונותיהם של
 ישראל ולפי' כת' ויקה כי מאותם
 הפנים הקדושים צא מחילה וקליחה
 וזיו וכבוד לעולם ומאיר לכל
 לד ועבר :

אור השלש עשרה והוא כנגד אמת שהוא
 למעלה והוא כנגד החושמות שטור
 בהם אמת המים העליון כי הראש דין
 צפני עלמו יש לו כמו שיש צנוף שני
 נקבים שמנקים לכל הנוף כמו כן שני
 נקבים צראש שמנקים לכל הראש

ונקראו

של ישראל מנסה טון המשפט מדה
 הדין הקשה ולפי' אמי נובא טון זה
 האור נקרא אור הקולה שמשם צא
 הקליחה לעולם ולפיכך כנגדה נובא
 טון זה האור הנחלק ממדת חכמ"ה
 הוא מאיר ומתנוקן לכמה עולמות
 ומשם צא קליחה ופירה לכל ולהכינא
 צדמתא :

האור העשירי הוא כנגד מדה עשירית
 צ"ג מדות והוא כנגד ופס"ט
 וכנגדו עשסף השלשי שבטין שהוא
 למטה ונקרא אור ל"ה המקבל מעשסף
 הראשון ולפי' נקרא אור ל"ה ונמשכים
 ממנו כמה ענפים לאין תכלית וקלצה
 והוא קולה הפשטים והפשטים אלו
 המרדים והזדונות ואם חכם אתה
 די לך :

אור י"א הוא כנגד חטא"ה כנגד
 השמיטה שנושך מאור החכמ"ה
 כנגד און הימנית והוא הנקרא אור
 שכל המאיר לכל השמים והיה כל האל
 ממנו ואורו מאיר לכמה עולמות וצדל
 זה האור לאזנים ותמלא צאזנים גלגל
 אחד גדול שמוקף לכל ואחריו פשוט
 ואחריו גלגל השני המוקף לאור האזנים
 ואחריו האזנים ובהם איכא שטות ולכל
 זה לריק פי' כי הוא כנגד אור זה וכנגד
 מדה הנקראת וחטא"ה כי האזנים של
 מעלה הם עדים בחטא דתתי' האזינו
 השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי

ספר המלכות

ונקראו אות המים המלונים ולפי
הם מכוונים כנגד ארצות דרומיות המים
המלונים שנמשכים מארץ הקדמון
ונגיד ונפיק ונשיגור אלו החיטומות
הקדומים אשר בלי די ילפי נקרא ארץ
אפים שאינו יולא כל כך הקף צומק
כי אם צחת שיכולים בני העולם
לסבול הקף שיולא משם ולסוף נפרע
כשאזל מארץ אפים וגבי דילים וכפי
נקרא זו המדה ארצות ע"ך פ"י מיומי
מאורות הנחלקים ממדה הנקראת
ראשית חכמה וראת ה' ואחר שגורמת
צוה בק"ד הנני פותח לך שער אורה
צענין אונס ופנים וחיטומות שנמשכים
ממדת החכמה והיא קוד ראש שלשלת
העליון הקדום והטהור וענין האונס
הוא התפשטות החכמה הנצדל מאור
הקדמון וקוד הנמלא באון שלשה
גלגלים והיא החצה ולמטה היא שבה
כלל גדול אמקור לך כל אדם שתמלא
אזניו שלשה קיומין הללו נקרא או עט
הארץ או אדם רע הקיומן האחד מן
שאזניו גבורות וגדולות מאד ואונס
נוגעות בראש הצבר הוא קיומן ביהיה
חומר או אדם רע והקיומן השני מן
שאזניו עצות למטה וכן חזקות אונס
קיומן של טהרה והקיומן השלישי
כשתראה לתועה צוכה ומתהפפין
אזניו לגבן הוא קיומן שאינו של טהרה
וכנגד שלשה קיומים טוים כשרות

בתלמודי חכמים ופנים באזנים כשתראה
אדם שאזניו דקות ק"י יפה לו ויומי
כשתראה אונס דקות לצבר קיומן טיב
לו מן בראש אונס העצב בטוסק כתרזה
אדם קיומן יפה לו דכתיב דודי לח
יחדים דגול מרצבה וכבייב צמילי
דעלמא וקרק ק"י יפה לו והטעם כי
אור הנפרד מהחכמה הנקראת אונס
נחלק לשלשה גלגלים ונדבק באור
הקדמון שהוא קוד הקדום הנקרא את
הראש ולפעמים זה האור נקרא אור
וקרק או אדם יבוא דק מאד וכל מן
שהוא צקוד עליון ק"י יפה לו יקוד
הפנים צענין חלק קוד פחוק הפנים
אפרס איתו צק"ד וקוד החיטומות הוא
ענין שני נקבים שניקוס לכל הראש
כמו שני נקבים שני צנוק שניקוס
איתו ע"ך פ"י הספירה הזאת מורה
בזמן לנו השם ית' ה' הפך למען אדרי
יגדל תורה ויחדיו :

הספירה השלישית ביו"ה זו המדה
נקרא מדה אילנה והאילנות
העליון וכבר דעתת באילנות עליון הוא
מדת חכמה שנצדל מאור עליון הקדמון
ומדת צוה המלך עליון והוא קוד מלך
אסור צרהים והוא באזל מן צין
נדרים לצביות נדרים כמו שצוה צהי
המלך וזו מדת חכמה בצויות כמו
שנצט צמלך עליון וזו מדת צו"ה כי
הוא המלך האסור צרהים המלך דל

מומנה כי אם זיו שלם עשרה מדות
המקוּפִין את הכל והקובלים את הכל
דכתי' ומתחת זרועות עולם שקומקין
את הכל וזו נקראת ארץ התחתונים
וממנה נמחו שבע מיני ארצות ושבע
מיני מדצרות כנגד י"ד ה' הקומקן שהוא
ארבעה עשר איברים וכתי' ומתחת
זרועות עולם וממנה נמחה וזאת וזאת
ארבעה פעמים מים וזו ואש וארץ
וכנגד אלו ארבעה נחלקו לחיים ולמות
לזומא ולעצמות וכנגד הארץ הזאת
הסתכל זה איוב ואמר כמה פקוקים
ואני ארץ מומה ילא להם וכנגדה אני
אמת מארץ תלמה כנגד ארץ התחתונים
שאין למטה הימנה שום ארץ וממנה
הזאת אין גלגלים למטה מומה כי
הארץ שאנו דרים וכל שבעה ארצות
וכל שבעה מדצרות וימים ותהומות
ועהות כולם עומדים כצנן גלגל והגלגל
הוא נקד אי' כצנן לזרע העליונה ולמטה
מצנן הזורה ים תהומות אחרות
שנצראים ממים היולאים מן הצרות
העליון מלכד הים הגדול שהוא קדש
קדשים דכתי' ציה כל הנחלים הולכים
אל הים והים איננו מלא והארץ הזאת
שאנו יושבים בה היא עומדת על שני
העמודים שהם רגלי הזורה והם
הנקראים נ"ח וכו"ד שהעולם נשען
עליהם דכתי' ועמודיה יתפללון ואלו
שני העמודים נשענים צהומות הללו

ולמטה

צרהימי המוח של מלך הכבוד וזהו
קשר שלישי צלפלת הייחוד והתלקים
מומנו חמשים שטרי צי"ה ויהי קיד
אם הצנים ויהי הנקראת לפור שמים
ויהי הנקראת יצ"ל ונקראת עלות
יום החמשים כי הם יציקת הכל ילפי'
נקראת ח"ס מכני שהיא מניקת הכל
ידכל נמלאו צנים כנגדה וכל שטר
ושבע ים חכמות עליונות ולכלם הבוג
חמה רצ"י ט"ה חק מבער החמשים
כמו שאז"ל חמשים שטרי צנים נצראו
צטולם וכלם נחמו לו למטה חק מאחד
דכתי' ותחקרבו משט מאלהים וצאלו
חמשים שטרים וכללים עליונים ותחתיו
וגלגלים ארצות וגלגלים יאופנים
ימלאהם מלכד השטרים העליונים
שהם למעלה מאלו צק"ד המני פיתה
לך שטרי הזרה בכלם צאומה צרעד
צרתה צויע בלג נצבר ינדבה אלהים
לא תצור :

שער הראשון שהיא למטה מכל
שטרי צנים היא התהומות קארן
והקרקעות בים הם וים ים קפירים
והגלגליות צקרקט הכל שאין ארץ למטה
מומנה שם עומדים רגלי הזורה כ"ה
הנציא ט"ה בה אחר ה' הבאים כקאי
והארץ הדום רגלי וצארן ההיא כל
מיני קפירים אצניה שמתנוללים ונצראים
מויעת רגלים כמו שאנו דכתי' מקום
קפיר אצניה והארץ הזאת אין למטה

ספר המלכות

שער ראשון של חמשים שטרי צינה
ולפי זה השער הוא דבר אמת צי
אדם כי אינו דבר שמקבל לורה אלא
דבר מעמיד הלויות ואין שום צינה
בעולם שיוכל להתקיים בעולם אפי'
הגט אחד עם נשמה אלא איך יש צו
חומר ההיולי כי הוא המעמיד נשמה
שם וצבעת פטירת כל הצורות שצדק
הטבע הוא מלד חולש חומר ההיולי
ומיד נפרד הנשמה מן הגוף כי מלד
טבע חומר ההיולי הוא חצורם ולפי'
נקרא תוכו כיון שחלש הטבע הזה
נקרא תוכו שנשאר דבר הקני' זה
שער שני צדק קלרה :

השער השלישי הוא ציכו כי משם
יואלים מים כשאזיל שהם שני
אצנים מפולמות ומאחת יולא חשך
והחומר ההיולי כי צחשך מאור הנר
בך צחומר ההיולי מאור הנשמה בך
צתוכו שיואל חשך צא האור ומאור
ומחצקום זה את זה וצוכו משם
תולדות המים דכתי' והארץ היתה
תוכו וצוכו מה כתי' צתורה וחשך
על פני תהום ורוח אלהים מרחפת
על פני המים והוא הדבר שלמעלה
מחומר ההיולי והוא הדבר החופש
לורה שהוא מקבל כל הלויות הטבעיות
ונקרא ציכו ר"ל דבר שיש צו וממשה
וקבל צבר לורה והוא הדבר שיש
צין כל עלם ועלם צאדם וזהו למטה

ולמטה הארץ הזאת שזכרתי והוא שער
אחד של מטה מחמשים שטרי צינה
והיא קרקע מכל מה שציר השם ית'
וכנגד הארץ הזאת כתי' צראשית צרא
אלהים את השמים ואת הארץ שמים
העליונים וארץ התחתונה חס הכל
ושמה הכל וא"ת חומר לאמלעית הכל
מאלף ועד תיו"ו כי נכללם כל התולדות
שבעולם והכל נכלל בחמשים שטרי
צינה :

השער הרבי נצרא משם התולדה
השנית שהיא לריכות עולם השפל והיא
תוכו ואזיל מאי תוכו דבר המתהרה
צני אדם וכבר אזיל מאי תוכו ומאי
צוכו שתי אצנים מפולמות צרא הקצ"ה
ומאחת יולא מים ומתהשנית יולא חשך
לעולם ומקוף עליהם קו ירוק ופרקטן
צתהום ומים יולאים מים וחשך לעולם
ואמנם תולדות צוכו הוא שאמרו חכמי
הפילוסופיא ענין ההיולי' הוא מי שרובה
לעשות זכויותיו צלוח צעך לוקה
דצרים שמעמיד לען שלא יכלע ונקרא
היולי' בך כצצרא הקצ"ה העולם
ונגלה שער ראשון של ציג"ה כשהיה
מאור הלויות מיד היו נצלעים כמי
שכותב צקרקע צרא היולי' שהוא תוכו
ומיד תפשו לורה ולא נצלטו ועמדו
קיימים זה נקרא תוכו והוא השער
השני של חמשים שטרי ציג"ה והוא
קמוך לארץ התחתונה שזכרתי שהוא

הק"ד הנקראו מים העליונים ונתנה
משם תורה מאל"ף ועד תיו"ו דכתי'
ותורת חקד על לשונה וממים
העליונים נצראו מים התחתונים והבי
ר"ל התורה שהיא א"ת היתה בשמים
וצא משם שהוא מדיבק בלחץ בוא"ו
של שם המיוחד והוריד התורה ללחץ
ולכך כתי' את השמים ואת הארץ
ואח"ך פ"י ענין גבור"ה ואמ' והארץ
היתה תיבה וצוהו וחסך על פני
תהום זו מדת הדין הקשה הנקראת
חסך ובמאל וכל הפכים שבטולס
ורוח אלהים מרחפת על פני המים
זה תפארת"ת שיוק ממתת החס"ד
ולפ"י משה הוא כנגד תפארת"ת ויוק
ממתת תורה הקדומה ויאמר אלהים
יחי אור ויחי אור שני פעמים אלו
נל"ת וכו"ד ויבא אלהים את האור
כי עוצ זה לדיק דכתי' אמרו לדיק
כי עוצ ויקרא אלהים לאור יום זה
לדו"ק ולחשך קרא לילה זו מלכות
כחיצ ויחי ערב ויחי צוק יום אחד
נשלס כל לורה העליונה והוא דבר
אחד דא' לעוררך באתי שלא היה
לריך להזכיר בריאת המים כי זה השער
שהוא כלול ציג"ה ונכלל עמו חקד
ואם ציג"ה שמעו זאת ועוד יתחלק
נשימות המים הנראים כעין דוגמת
הרקיע כמו מאז"ל מפני שהתכלת
דומה לים וים דומה לרקיע ועוד

מן התולדות העליונים הלאומים מן
האדמה וכל חרבע יקודות אלו ג'
שערים עליונים הנקראו שערי
ציג"ה מקופין את הכל ולחבימא
צרימא :

השער הרביעי משם התחלת חרבעה
יקודות והם התחלת היקוד
הראשון הנחלק לשנים שהם חשך
ומים כי החשך מטבע הארץ ומטבע
המים צא דכתי' וחשך על פני תהום
מחמת ומטבע התהום נצרא ציג"ה
לא מלינו בכל בריאת בראשית צפ"י
בנצראו כמו שאר הפעולות דכתיב
ויאמר אלהים יחי אור ויחי אור או
כמו ויאמר אלהים תולא הארץ נפש
חיה וכל מלינים והמאמרות שבמעשה
בראשית אצל בריאת המים לא מלינו
צפ"י התורה כי אם בכתב דכתיב
וחשך על פני תהום ורוח אלהים
מרחפת על פני המים ופ"י חז"ל
במקבת חגיגה עשרה דברים נצראו
ציוס ראשון ומנו במנין העשרה
למים אצל לא גלו לנו טעם צפ"י
והם היו חכמים מהבטנו לא גלו
אלא צדמו למצויים כי מלת בראשית
והפסקים מורים על בריאת המים
כי לא בראשית היא מדת חכמ"ה
אליהם עליון שנאלל מאור הקדמון
וצרא אלהים למדת ציג"ה הנקראת
אלהים א"ת תורה שבכתב וזו מדת

ספר המלכות

השעור החמישי תולדות הרוח דכתי'
 ורוח אלמים מרחפת על פני
 המים כי שער הרוח פולה למעלה
 משעה המים והיא יקוד בני כל ארצות
 יקודות שנצטאו בעולם ולפי' לרק
 לפרש ענין הרוח כולל ענין השער
 הזה . דע כי הרוח מקוק את העולם
 כי מחמת הגלגלים צהליכתם מזהר
 קס הרוח יצאתו מהירות קס רוח
 חזק מאוד וצחותו היכולת קס שם
 העולם הארץ נקודה האמצעית וכבר
 ידעת כי ארץ העליונה היא נקודה
 אמצעית ביחוד אלהינו יארץ וצחל
 היא נקודה אמצעית וכל העולם נקודה
 קטנה כנגד הקצ"ם ואתה הנקודה
 קרוי צתוקק רוח הגלגלים צהליכתם
 יומםם סבת ארצות יקודות וזו שער
 הרוח ודע כי הרוח נצרה צודאי מאוד
 שכל עליון צאותו הרוח שיואל מפי
 הקצ"ם צדצרו נצרה צו הרוח וזה
 הרוח יניק מהות העליון וכבר חז"ל
 נא"י דכתי' והארץ היתה תיבו וצתי
 וגוי על פני המים . משקרא היו
 ממלאים העולם כלו ועכשו כתי' ותרצה
 היצבה . היכן הם עומדים מה עשה
 הקצ"ם לוי לאוריינום לצלוע כל מימות
 שבעולם ולקבל אותם ונעשה נק צתוק
 נק וטוד חז"ל משל לבית אחד שהיה
 מלא נאדות נפוחים ויהיה כל הבית
 מלא מהם כיון שהולאיו הרוח מהם

תמלא כי צמים נצרה המחלוקת ציום
 בני צין מים העליונים למים התחתונים
 כי ענין המים נחלק לבני עניים מים
 וחשך והוא הפך דבר האלהית ולפי'
 לא נאמר צו כי טוב כי ירמוז לדוגמת
 עליון והוא הפך הרחמים ועם כל זה
 מלינו שהמים הם מדת הרחמים ולא
 קביל כלן צמים העליונים וכאן צמים
 התחתונים וכנגדו ניקוק המים עם היין
 כי הכל מדה אחד וין המשוואה צענצני
 והוא הנקרא מצי' הים והוא ניקוק אחד
 שמתערב הדין עם הרחמים הכל צלל
 שחלל כנגד ולחק האב השני ולפי' תמלא
 צילחק שהיה מצב מים יותר מן האצות
 דכתי' ויחפרו עבדי ולחק צנחל וכתי'
 ויחפרו צלל אחרת וכמה צלחות מפני
 שילחק אצא קבא היה שילח ממדת
 הדין הקבשה מדת הנצורה ויהיה הילח
 לשאוב ממים העליונים שהם מתוקים
 שהם מדת החס"ד שנקראים מים עליונים
 כדי שנקבו המים עם היין ויתערב הדין
 עם הרחמים וזהו קוד ערצות וזהו קוד
 מלך יושב על כסא דין עומד ויושב על
 כסא רחמי"ם כנגד זו המדה שהוא
 כנגד אב בני וממך משער רצוני
 של חמשים שטרי צינה מכאן
 יניקת הנצורה מדת הדין הקבשה
 ואם לאו יקפיקו לך כל מימות
 שבעולם ולהביאם צרמחא :

כנסו אותם ללד הצית ונראה כל
 הצית כך מתחלה כשברא הקב"ה עולמו
 היו המים והרוח נכללים בשעה אחד
 מה שבה הקב"ה ראה שהיו מוגלים
 כל העולם שבה שעה הרוח לצד ימנה
 המים לצד מיד נראה כל העולם כלי
 והאור הקב"ה עליו אורו הה"ד ויאמר
 אלהים יהי אור ויהי אור ולפי' כתי'
 ויבדק על פני תהום לעורר כי היא
 שעה צפני עולמו ונראה מנה תנועת
 הגלגלים שהם קוצצים את העולם
 הליך ובוז בשם קציעים חמה ולצנה
 ומזלות וכל כוכבי לכת וכל הכוכבים
 וכך הוא כלשון חז"ל ברמז ודי לך .
 ועוד חז"ל נ"ל ורוח אלהים מרחפת על
 פני המים זו רוחו של משיח ואינך
 דאמרי זה רוחו של משה והכל לדבר
 אחד עולם וממדה אחד הם יונקים
 ממדה הנקראת תפארת' וזהו קוד
 רוח אלהים הנקרא משיח ותקרא משה
 ומאוי מרחפת מלבן על גוליו ירחק
 שהיה ממש המים בין התפשטות חמש
 קפירות של מעלה וצון התפשטות
 חמש קפירות של מטה והוא הברית
 התיכון ומשם המשכת הרוח התחתון
 והוא יונק משער החמישי שמשם
 יונקים תולדות הרוח ובענין הרוח
 הזה הוא קוד הרוח שצנף של לורה
 הטלוינה הקדומה והוא קוד רוח
 הקדש בכל מקום משער החמישי

ומשכת ולהכינא ברמזא :
 השער השבי של חמשים שטרי צינה
 נאלל ממנה כה שלישי עד
 ארבע יקודות והוא כה אב העצמית
 זה ואור ההבדל בכל מקום זה האב
 נאלל מאב הגדול דכתי' כי הי' אלהים
 אב אובלם הוא זה החלק חלק הקב"ה
 לכבודו מארבע יקודות דכתי' ויבורא
 עמיה שרי זה האב הוא נחלק לכמה
 מיני איכות כמו שאז"ל הכזה מאורות
 יש באור וכל המאורות אחרים כולם
 בנחלת ושלשהת אחד ורומז לענין ייחוד
 אלהינו המלא באב גהלת ותכלת ואדום
 וירקרק וגוון כדתי ולבן ושהור וירוק
 ודימיא ותכלת וקומק וגוון פטרה
 וצרקת ששה מאורות יש באור כנגד
 ששה קפירות הנכללים בשלשלת הייחוד
 ומזה האב שהוא יקוד השלישי נצראו
 ממנו כל הדברים שבעולם וכל מיני
 ששנים המים שבעולם וכל מיני תולדות
 האש ומתולדת האש נצראו כל תולדות
 היצבות שבעולם השפל והכל נמשך
 בחכמת הרפואות ומזה היקוד שהוא
 אב נצראו האור כמו שאז"ל הרה
 האש וילד אור זה אב העצמית
 שמשם יולא כה האור המאור לעולם
 מנה אב היקודית וממנו לומחים
 ומתגדלים כל דברים חמים שבעולם
 מחמת אב היקודית הם לומחים וממנו
 מתחממים כל הדברים שבעולם השפל

ספר המלכות

ומנה המים מתגדלים כל דברים הקרים והלחים מנה המים הקרים ומוטילים בנה המים שהם יונקים וכשתתגבר צעולם בנה אב היקודית מיד יצבים כל העצבים בהם ומנה אדמה מתגדלים כל דברים שהם יצבים צעולם כי הוא כה טבעם וכל יקוד ויקוד מאלו יב צו די יקודות בכל מה שברא יתי צעולם השפל הכל היה של ארבעה יקודות ועם כל זה יב דברים שמתגבר עליהם החום על שאר די יקודות וכן יב דברים שמתגבר עליהם הקרירות וכן כולם ומתולדות הרוח מתגברים כל דברים הרוחניים אבל אלו די יקודות כלם שבים לקוף ליקוד אחד שהוא יקוד האש דכתי' כי די אלהיך אש אוכלת הוא וענין כשתתגבר אלו על אלו די יקודות צאדש בלפעמים שתגבר האש והוא החום ולפעמים הקרירות ולפעמים היצבות ולפעמים דברים הרוחניים כל אדם שמתגבר עליו החום ומתגבר עליו מרה השחורה יהיה כעסן וצטל תאור וצטל זרוע ולריך לבקש רחמים כי לנקותו צא האלהים ומכאן מי שכוזב זה היקוד וצאבו של הקצ"ה לקוף ידבק ואם לאו צאב של גיהנם יברק והטעם מפני שהוא נסיון מאת השם יתי ואם יתגבר עליו כה הקרירות יהיה קשה לנשוק ונוח לראות חיה יהיה מעט

טעם אדם תם ואם יזכה הוא היקוד המתושר לראות את השם ויתרחק מן המושג בכל מה שיוכל כי אם לקיים המין . ויהי קוד הבליבו שהוא כוח היצבות כשתתגבר על האדם מנה תולדות הארץ וזהו מדה ציגנית בכל יהיה ממולט וזה ציגוני ואדם ממורה והוא יקוד טיב לענין הראה . והיקוד הרצוני הרוחני אם היה לדיק גמור עד שיעלה למעלה החקירות עד שינק מרה הקודש שהוא צו או רוח שישטני עד שיכנס לרוח הא לך ענין ארבע יקודות הללו שברא יתי צעולם השפל שברא הקצ"ה והוא צרמניו יגלה טיגניו לראות נפלאות מתורתו :

השעור השביעי היא תולדת הארץ וכל דברים השביעים בצעולם שניקתם מנה היצבות וזו מארבע יקודות הנצראים צעולם השפל ומיהטער זה שהוא השביעי שיוצא מזון לכל הנצראים צעולם השפל ולפי כתי' ארץ ממנה יצא לחם . והלא כל העולם יודעים שממנה יצא לחם ויין וכל מזונות שברא אלהינו מפני מה ייחד הלחם יותר מכולם מפני שני דברים אחד שהלחם הוא העיקר שהוא מזון אדם שהוא עיקר העולם . והטעם השני מפני שהארץ היא עיקר היצבות והלחם הוא יצב ולפי ייחד הלחם יותר מכולם וזה השער שהוא השביעי

ומלואה בשער השביעית מכאן ואילך
והארץ נתן לבני אדם שבת שנים
דכתי' שש שנים תרע בדך ושש שנים
תזמור כרמך :

שער השמיני הוא האמחים האומחים
באדמה דכתי' ויאמר אלהים
תדבא הארץ דבאוגי זה שער האמחים
בגולה וכבר ידעת כי מדת צי"ה נקרא
אלה"ס בשאז"ל ויתקשרו מעט מאלהים
כנגד חמשים שטרי צינה ובשער הזאת
בנקרא שער האמחים שצו כחות
עליונות לאין תכלית כח כל עשב ועשב
כמו שאז"ל אשר אין לה קצין שוטר
ומשל אין לך כל עשב מלמטה
שאין לו שוטר מלמעלה ומכה אותו
ואומר לו גדל . והעטם כי כשגולה
שער השמיני שיהא שער האמחים
ילאו ממנה כמה ענפים וכמה כחות
בנקראו שוטרים והם אלק ומאחים
ותשעים מיני דבאים וכולם שוטרים
למעלה וכל הכחות הללו מתגדלים
בארץ הפליונים ויונקים ממנה כחות
הארץ כי קדר התחתון מכון כנגד קדר
העליון דכתי' גם את זה לעומת זה
עשה האלהים זו מדת צי"ה ומאיתו
הכח העליון שואב כל עשב ולפי ים
זה כח לרפאת האדם אחד מחולי גדול
וענין האילנות דכתיב ועץ עושה פרי
הוא כח גדול יותר מן העשבים כי
הוא היב אילנות ראשון ולפי הוא

גדול

שמיני ופחדים חולות הארץ נקרא
בלשון חז"ל עולם הבא מפני שהוא בא
וממנו כל מזונות הנבראים בארץ ומכאן
בא מציאת לעולם וזהו דרכו דכתי'
ים ודרום ירבה כי הוא עולם הבא
ונקרא כן מפני שבא משם היצירות
בכל הדברים הנבראו בעולם והוא שער
שביעי וממנה התפשטות שבע ארצות
ושבע מדברות ומכאן התחלת כל
השביעיות והוא שער ראשון של כל
השביעיות ומפני ששער הארץ היא
השביעית אמרה תורה שש שנים תרע
בדך ושש שנים תזמור כרמך וגו' ובשנה
השביעית שבת שבתון יהיה לארץ כי
הוא השער דולה ויונק ממנה ומין
צמינו אינו חוץ ואם חכם אתה די לך
בענין זה בענין השביעיות כי מן השביעיות
התחתונות ארץ היא השביעית הראשונה
וממנה מתחילין לבא שבע שביעיות בהם
י"ט שטרי צינה וכלם השג משה רבינו
ע"ה חוק משער החמישים דכתי'
ותקשרו מעט מאלהים . ושער
החמישים שהוא קוד יוצל הגדול רוכב
עליהם והוא כתר ונשמה לשבע שביעיות
ולפי שער הקדמון של שבע שביעיות
הוא שער הארץ ולפי היא נחה בשנה
השביעית וירמוז ג"כ לארץ החיים
כי משם יינקתה וכבר ידעת שארץ
החיים נקראת בשמה ולפי הארץ היא
שער שביעית ולפי כתי' להי הארץ

ספר המלכות

גדול למעלה כי הגפן יהלחם באילן
 אחד משאר האולנות נצראו דכתי'
 יחיו דגן ויפרחו בגפן . היקב דגן
 לגפן ואח"כ בא אדם הראשון וחרטו
 והוליוו מהדרגתו העליונה שהיא
 אילנות ראשון ושני כחד מן הזרעונים
 וחטאו גרם לו דכתי' צמח אשך תאכל
 לחם שתטח לזרע ולחרוב ולקליז
 ולעבות כל מלאכת הפת כמו שאז"ל
 כמה יגיעות יגע אדם הראשון קודם
 שיאכל זרע וחרב ואח"כ קלה וטמור
 ודש וצמר וטחן והרקוד ואפה כי
 עונו גרם כי מעט אילנות הלחם כי
 כשהיה אילן היה נהנה מלחם העליונים
 והיה מטעם מן והיה הגרמי גדול
 מלורת אדם וטעמו מלפיהת צדצב
 ולעולם בכל יום היה מתגדל בלא
 חסרון ודיגמתי צנן עדין כי היה
 שואב מלחם העליון הא לך ענין הלחם
 וענין הגפן כמו כן אז"ל שהגפן היה
 טובא יותר ממאיתים מיני פירות
 וכשהרג קין להבל בולם יבצו צזיע
 ובתלחלה כמו שמעדה עליו ולא נשאר
 בגפן אלא הגפן בלבד דכתי' ויאמר
 להם הגפן החדלתי את תירוצי מכאן
 בלא נשאר לו אלא זה ואמנם דברי
 אגדה הם כי ידמו לגפן העליון של
 מעלה שושבא כל הפירות הללו ועם
 כל זה כשנצרא הגפן דוגמת יין המשובח
 צמצמו היה כי היה נאלץ מעולם הבא

שכיון שבתה אדם הראשון הצין שצעים
 לבין ולפני נקרא יין וכשאל ענציו
 טעם זהם טעם יין ולא טעם תירוש
 ולא היו שוכין יין כי צמצמו היו
 טועמין טעם יין ולא היו מכניסין
 ולא אולרין אותו מפניו כחו הגדול
 ולא היו יכולין לשתות מינו כל כך
 היה תקפי והיו ממנו עלום עד שבא
 זה הדיוק ש"ה שהיה מינו של לדי"ק
 שהוא מים ויין קוד ניסוך המים כנגד
 שני המנעמים והוא כנגד שני מלאכים
 היוצאים בתרומות שנצראו מכאן גם
 האחד יין ושם השני מים וכשהיו
 ישראל מנסקין מים בחג אמו"ז חז"ל
 תרים חומר לחצורו כזה עלו ישראל
 לדגל לכה ומסרה את ארץ ישראל והיו
 עולין ובר של יין היה מוסקה לגפנים
 מכני שהבדקו לו מלד מינו ומין צמיני
 חולק מפני שנתנו לו ניסוך היין והשם
 הממנה של המים עולה ומסרה את
 כל ארץ ישראל וכל כך למה לנו השם
 יתי' ניסוך המים בחג מפני המים שהוא
 זמן גמלים וכדי לתת להם חלקם שלא
 יקטרו צמין ברכת המים כי העליונים
 אינם יכולין להתצדק אלא צמח
 התחתונים כי העליונים נקראים
 זכרים ומשפיעים מים העליונים ואלו
 שרים ממונים על התרומות נקראו
 נקבות ומשפיעים מים התחתונים ולפי'
 אז"ל מים העליונים זכרים ומים

לספר גודלו ומתקן שצרא הקצ"ס
 כי כל כח הלאחים והאלילות כולם
 יונקים משער הלאחים מהכחות היונקים
 ומשם והוא שמינית וראשון לשבעה שצ
 תשלוש שצט שציעיות :

השער החבישי נקרא שער גן עדן
 של מטה במקום שהיה אדם
 הראשון צראשונה דכתי' וישמחו בגן
 עדן לעבדה ולשמרה והוא קוד גן עדן
 של מעלה כי הכל מבין זה כנגד זה
 וקדר העליון כקדר התחתון גן עדן
 כנגד גן עדן וכבר ידעת כי גן עדן שני
 דברים הם דכתי' וגבר יולא מעדן
 להשקות את הגן ומעדן השקאת הגן
 כי גדול מעלת עדן יותר מגן כי משני
 כחות עליונות נצראו ומשם אלילות
 עליון ובק"ד הגני מפרש מהו גן עדן
 של מטה או מהו גן או מהו עדן הכל
 מפורש הטיב כי כשצרא הקצ"ס היה
 נראה כצודו צתחתוים דכתיב הנה
 אלהינו זה וכתיב מלא כל הארץ כבודו
 והיה מאיר לכל העולם ואותו האור
 שנצדל ממנו והיה מאיר בעולם השפל
 היה מכסה גלגל חמה והיה אדם
 רואה בו מקוף העולם ועד קופו וכבר
 אז"ל אור מביא נצרא מאור לבשו של
 הקצ"ס דכתי' עוטה אור כשלמה
 מלמד שנתעטף הקצ"ס בטליתו והצהיק
 משם האורה וכבר ידעת כי טליתו
 של הקצ"ס היא מדת חכמה כיון

שהתכל

התחתונות נקצות ואומ' מים העליונים
 למים התחתונים קצלינו שצרכות מלק
 הכציד אנו צאים ואנו הזכרים ועיד
 המזו חז"ל עד שלא חתן לקראת כלה
 ולפי' צלא הקצמות התחתונים לא
 איפשר ולפי' לאומ' כי טיב צבני ששם
 נצרא המהירות בין כח המשפיע
 למקבל וכדי לקלק המהירות ושיכיה
 בהקצמה עליונה כי אי אפשר לזכר
 ולנקרה להשפיע זה צזה כי אם צרלון
 שניהם ולפי' דין המים כן לא אפשר
 אלא צבנים כך אי אפשר למים
 העליונה צלא תחתונים ותחתונים צלא
 עליונים הכל מבין וקשור זה צזה זכר
 ונקרה ולתועלתם של ישראל ולהנאותם
 הוא נסוך המים בחד לאותם השמים
 וצחיק יוטל את המורל ומי' כל משפטו
 וזהו ענין שער המשתלח ביום הכפורים
 וצאתו לעורק כמה כי הגפן יותר
 מכל הפירות שכל פירות ים להם
 שר אחד והגפן שר אחד כנגד כולם
 שהרי בכל התרומות שר אחד והגפן
 שר אחד הא לך ענין הגפן כולו נצרא
 צבשית ומי צראשית וכמו כן תאנה
 שאז"ל טך שאכל ממנו אדם הראשון
 תאנה היה ולפי' נקרי הפרי שלו צנות
 שוח משני שהציא שוחה לעולם :

ומתקן מדצב ונפת לופים ותמלא
 בעלה שלה כנגד האצטות כנגד ידי
 אדם הראשון וכן כל פרי ופרי מי ווכל

ספר המלכות

והאחזקו ע"ה והציאות בא דוד ושלמה
 בנו ע"ה והמשיכו והציאות לצית
 המקדש ע"ה ניגון ונראה כבוד ה' אל
 כל העדה כבראשונה חזרו ובראל
 וחטאו והעיד הקצ"ה עם נבאיו בהם
 שיבצו ולא שמעו ולא הטו את אזנם .
 נקעה בכונה עשר מקטות והלכה
 לעד"ן כי לא נערך לעולם משם וישבו
 ובראל בגלות בצעים בזה כשצא הקן
 בא עזרא והציאות לצית המקדש הבני
 חזרו ובראל לעשות הרע צפניו נסתלקה
 בכונה כבראשונה וחזרה למקומה לעדן
 נמלא בשמחה בעולם השפל בגלוי לכל
 בכונה צעדן והוא מקום שנמשך משם
 בכונה בשלשלת העליון הקדוש והטהור
 ברוך הוא ומצויך ולפי' נקרא עדן
 בעדן נלהב שם זיו בכונה כמו שהיה
 בראשונה ובשם מתענגים ומשתעשעים
 הדיקים בצנן עדן עם בכונה והוא
 רחב ידיים ובשם איכא צרכה של מים
 גדולה שנעשה מטל השמים שיורד שם
 בכל יום בשלשלת העליון הקדוש והטהור
 ואותו האור שמאיר שם אינו נחשך
 לעולם כלילה כיום יאיר כי הוא מאיר
 העליון שאינו נחשך לעולם וכל כך
 תוקפו במקתכל אדם ודואה מקוק
 העולם ועד קופו וזהו אור הנערצ
 בשם ישרים ומתירים ואותו קרקע
 של עדן אינו בקרקע הזה רק קרקעיתו
 אצנים טיבות ומרגליות מתגלגלות

המקתכל הקצ"ה באנשי דור המבול
 ובאנשי דור הפלגה גמול לדיקים לעתיד
 לצוא דכתיו וימנע מרשעים אורם .
 ואלו האור העליון הנערצ לא נראה
 באותה שעה כי אם בצית המקדש
 דכתיו והיו עיני ולבי שם כל הימים
 באו אנשי דור המבול ואנשי דור
 הפלגה וקלקו לשכניה מכל וכל מן
 הארץ ועם כל זה לעולם לא נערך
 מעדן כי הוא עשר השמים שלא נקתם
 לעולם ואח"כ בא נח הדיק ומשכה
 לצא לעולם בא אברהם אבי ע"ה
 והציאות לצית המקדש והקריב עליו
 קורבנות דכתיו ויאמר אליו קחה לי
 עולה משובלת ועז משובלת ואיל משובל
 ותור וגזל הוא קוד הקרבנות שכיון
 נראה בכונה צאריך התחיל לחצר את
 הכחות לחצר את האהל להיות אחד
 אותה שעה יהי כבוד ה' לעולם ישמה
 ה' במעשיו בא ילחק אבינו ע"ה
 והציאות לשדה ליון דכתיו ולא ילחק
 לשון בשדה לפנות ערב בא יעקב אבי
 ע"ה והמשיכה לצית דכתיו צית יעקב
 לבו וגלגלה צאור ה' באו משה ואהרן
 והשרו אותה על ישראל צעני המשכן
 וצענין הקרבנות עד שנראה הכבוד
 כבראשונה לכל ובראל וירא כבוד ה'
 אל כל העדה באו ועשו את העגל
 וקלקו בכונה כבראשונה בא יחושע
 בן נון ומשכה בא שמואל הנביא ע"ה

כמראה הלפידים בקרקעיתו והיה
צריכה היא ללולב מאד ומימיו ללולין
ביותר ומחיקים מדבב ונפת נופים
ונמשך מבס ובר אחד לגן וכביצ אותה
הצריכה מתגדלים כל מיני עשבים שם
בהם רפואה ורבים נודף לאין תכלית
בכל גן עדן הולך ונודף וחרו מזון לבכל
הנשמה של לדיק חיו השכינה כל שנה
ראשונה במהעמר שם נשמתו עד
טלית בגיזייה ידועים לגן עדן של
מעלה ולפי' אז"ל איזהו דבר שהנשמה
נהנית ממנו ואין הגוף נהנה ממנו
הוי' אומ' זה היה טוב וכת' רוח נחור
לה' ולפי' נחזית מבס הנשמה וכביצ
אותה הצריכה איכא שבע כתות של
לדיקים מהם פניהם דומין לחמה ומהם
פניהם דומין ללונה כשאז"ל פני משה
כפני חמה ופני יהושע כפני לונה אוי
לה לאותה צושה אוי לה לאותה כלומה
ומהם פניהם דומין לרקיע דכת'
יהמשכילים וחיורו כזוהר הרקיע ומהם
פניהם דומין לכוכבים דכת' ומלדיקו
הרבים ככוכבים לעולם ועד ומהם
דומין ללפידים כל אחד כפי מעלתו
וכנגדם שבע כתות נאות צגן עדן
כמו שכתבו חז"ל הרבה בקפריהם
בשבע דירות של גן עדן ועל דרך
האמת בן הוא מפני ששכינה מזיח
שם בנקרא שבעה וחרו חלבה עמודיה
שבעה וא"ת והרי אמרו ז"ל כל לדיק

ולדיק יש לו עולם בפני עצמו וכבוד
פני עצמו בן הוא וצית אחד של עדן
עולם אחד הוא ויש צו רצנות של כסא
כבוד לכל לדיק ולדיק ומהיה צריכה
בעדן נמשך לגן להשקותו כמו שאמר
הכתוב וזהר יולא מעדן להשקות את
הגן ולומחים שם כל מיני דשאוס
טוצים וכל מיני פירות וכל מיני רפואות
לחלים בשעולם כולם לומחים שם והם
שותים מארבע נהרות הללו ועליו
לתרופה ונודף ריחם לארבעים פרקאות
קבר עין לא ראתה הטוב ההוא ושם
מתענגים הלדיקים צפירתם מן
העולם הזה שנה אחת ומתענגים על
רוב שלום ועל זה כת' ונתק ה' תמיד
והשביע צלחחות נפשו וגו' ונצראו
משער תשיעי שצחמישים שטרי צינה
ויש צו גוויין שנדבק שם הנשמה כפי
פעולתה והגוויין שבה עד שעולה לגן
של מעלה ונדבקת צבורא צו הכבוד
לקיים מה שנאמ' צה' אלהיך תדבק
וכת' צה' אלהיכם תדבקון וכת'
חיים בלבם היום מה אני חי וקיים
אף אתם חיים וקיימים :

שער העשורי הוא שער של מקדש של
מטה ולפי' כת' העשירי ויהי קודש
לה' והיא נקודת אמלעית בכל עולם
השפל וממנו היה התפשטות כל העולם
ולפי' כת' ארץ אשר ה' אלהיך דורש
אותה תמיד עיני' אלהיך צה מראשית

ספר המלכות

המוס . לעוררך כי אברהם אבי ע"ה
 בזה השער הכיר וידע את האלהות
 דכתי' ויקרא שם המקום ההוא כי
 יראה אשר יאמר היום צהר כי יראה
 וכמו כן יחקר אבינו ע"ה כשנפתח
 לו צעקידתו זה השער העשירי וראה
 מדת הדין הקשה ופחדה נשמתו דכתי'
 ופחד יחקר היה לי וכן יעקב אבינו ע"ה
 דכתי' ויפגע צמקוס זו שכניה שהיתה
 שורה בצנית המקדש וראה שהיו שם
 כהנים יושבים וצנית המקדש צנוי והיו
 מקריבים עולות וקדצנות והיה עמוד
 הקטורת עולה עד הפרגוד וכל רוחות
 שבעולם היו נושבים בו לא היו דוחין
 אותו לבס עבר והיה יולא מעשר
 העשירי שהוא צנית המקדש עד מדה
 עשירית שהיא הכלה כנסת ישראל
 לעוררך שנקראת שער האלהות שבו
 מכירים ייחוד אלהינו ומכוון כנגד
 שכניה :

שער אחד עשר של חמשים שערי
 צינה הוא שער אש גדול
 לוהט הנקרא נהר דיגור וכת"י על
 ראש השמים יחול וממנו נצרא גיהנם
 של מטה וכל צני אדם טוברים שם
 קודם הכנסתם לנן עקן וי"ל אז שהוא
 מעבר לכל מה צין לדיקים לרשעים
 לדיקים טוברים צבלי זנים צתורה
 וצמחים טוברים ומגין עליהם כי
 נחוקק כח אש על אש של גיהנם

אצל

מראשית השנה ועד אחרית שיה דכתי'
 והיו עיני ולבי שם כל הימים והטעם
 כי צנית המקדש הוא נקודה האמלעית
 מכוון כנגד שכניה אל שנקראת צנית
 המקדש של מעלה והיא נקודה אמלעית
 בייחודו ית' ולפי' כתי' מכוון לשבתך
 אל תיקרי מכוון אלא מכוון זה כנגד
 זה ולפי' הוא שער עשירית צממשים
 שער צינה כנגד חקן החיים שהיא
 מדה עשירית והיא הכלה כנסת
 ישראל חו השער פתוחה לעולם דכתי'
 והיו עיני ולבי שם כל הימים וכנגד
 זה השער א"י יעקב אבינו ע"ה כשהלם
 הלום הקולס צנית המקדש א"י חקן
 זה כי אש צנית אלהים"ס זו מדה הצינה
 חוה שער השמים זה עשירית צממשים
 שער צינה זה השער נקרא שער האלהות
 כי שם מכירים האלהות ובייחוד שם
 ראה אברהם אבינו ע"ה שכניה דכתי'
 והיו אחרי הדברים האלה והאלהים
 נסה את אברהם וכת"י כשהגיע להר
 צנית המקדש א"י וראה את המקום
 מרחוק זה הקצ"ה שהוא מקום לכל
 ובו יושבים עליונים ותחתונים ורמז
 לזה והחקן היתה תורה וצורה והשך
 ח"ל תורה וצורה אצל השך עינינו
 מונט מלהראות דכתי' והשך על פני
 תבוס אצל מי שם בו רוח בכל
 והתעוררות מהבש ית' מעט ולפי'
 כתי' ורוח אלהים מרחפת על פני

הרשעים שבעה פעמים ארבעה
 כלילה וגי ציוס ויודוין שם כל יומי
 השבוע וכשצא יום השבת יולא בת קול
 יאומי כל מי שבמר את השבת יולא
 ויתענג בו באותה שעה יולאין כל
 פושעי ישראל ושתין בעולם הזה
 ולפי ליל שבת הולכין מזיקין יותר
 מכל לילות השבוע וכשיולא שבת
 יוגא בת קול ואומר ישובו רשעים
 לשאלה ויודוין שם שנים עשר חדש
 זה האש נצרא ממז"ס מפני שהגבורה
 שהיא האש מקבל ממדת חס"ד
 שנקרא מים ולפי אמרו שהרשעים
 יודוין באש וצמים זה באנו באש וצמים
 ותולאנו לריויה כי הוא אש שנצרא ממז"ס
 וארכו של גיהנם יותר ממחלק חמש מאות
 שנה ורחבו כמו כן ואין מופיע עליו
 נהורא וקרקעיתו לגל האש המקיף
 את העולם :

השער השנים עשר הוא שער תולדת
 העזים והאזנים צאך היבשה ותגולא
 כתי ארץ אשר אצנים צרל ומהרריה
 תחלוז נחשת דע כי על דרך טבע
 אע"פ שהוא חלק צפני עלמו ושער
 צפני עלמו אצנים מן הארץ נצראו
 ובשעת צריאת הארץ נגלו ומתגלגלים
 שם צאך מחזק הארץ ומגח המים
 דכתי אצנים שחקו מים תשטוף קפיתיה
 שער ארץ נצראו ללוקך בית המקדש
 ליקד הבית עליהם כדי לחזק עליהם

בית

אבל הרשעים חלם אשם ולא ית להם
 כלי זין ומעשים טיפים שהיא כלי זין
 ולא תורה ונשרפין שם זה ענין טיפם
 הרות של כל אחד ואחד כפי מעשיו
 ולפי נקמך השער הזה לשער בית
 המקדש מפני שני טעמים אחד מפני
 שכל זמן שבית המקדש קיים והיו
 מקריבין שם עולות וקורבנות לא היה
 לוקד גיהנם כי הקרבנות צמקוס
 גוף ישראל והיה האש מוקד תמיד
 במזבח צמקוס אש גיהנם דכתי אש
 תמיד תוקד על המזבח לא תכבה ולפי
 נקמכו השערים הללו זה לזה והטעם
 השני מפני שאז"ל שלשה פתחים יש לו
 לגיהנם אי צירובלם דכתיב אשר אור
 ציון ואי צים ואי צמדצר ולפי נקמכו
 שני הללו והשער הזה הוא אש לא
 נופח וצא מהאש שידעת שהיא אש
 הבנים זהו ערוס ילאתי מצטן אמי
 וערוס אבוב שמה . והוא אש שאינו
 מאיר אבל הוא אש שחור ואובס
 ומחשיך בכל שעה שלא יופיע עליו
 נהורא ועל זה אמי איוב ארץ עיפחה
 כמו אופל ולמות ולא קדרים ותופע
 כמו אופל והוא בתכונות ולמטה
 ממנו בן עדן ואין צין בן עדן לגיהנם
 אלא כחות השעורה ומלאך אחד ית
 שם שנקרא ליליה ומלאך אחר דומ"ה
 ולפי כתי לא המתים יכללו ית
 ולא כל יורדי דומה . ויודוין שם

ספר המלכות

בית האלהים וכן תמלא בדרך העליונה
 כי לפעמים נקרא אר"ץ ולפעמים נקרא
 אבן קפ"ה דכתי' ונבס ריעה אבן
 ובראל כמראה אבן קפ"ה דמית כקא
 ועל דמית הכקא וכמו שנקרא אר"ץ
 ואב"ן הקפ"ה כך זו ארץ התחתונה
 מזה במדה כנגד ארץ העליונה זה ענין
 אבנים וענין העל"ס הוא ענין שגאל
 מבח גלגל האש בו מתגדל ומחאש ילאו
 והאש תאכלס ואמנם על דרך האמת
 כל חילוי קרן וכל מיני טל"ס שאינם
 טיבוס פרי ידמיון לרשעים שאין להם
 פרי מעשים טיבוס בטולס הזה יומה
 כתי' בתרים רק טן אשר תדע כי לא
 טן מאכל הוא אותי תבחי' וכת'
 מפע שגמאל לרשעים דכתי' זהם
 ונכרתה הנפש ההיא ומ"ל שהאדם
 גמאל לחילן דכתי' כי האדם טן השדה
 לצא מפניך במלור אבל הלדיקים גמאלו
 לחילוט שגמאלות פרו מתוך בתמרים
 דכתי' לדיק בתמר יפרה והצינעיים
 לשאר מיני חילוט שגמאלין פרו ואין
 להכריתו מפני שהוא קריב לתבוצה
 אבל הרשעים אותי תבחי' וכת' אבל
 לצינעיים כבר אמר ענינו לא תבחי'
 את ענה לגדוה עליו גרן כי מנמי
 תאכל ואותו לא תכרות כי האדם טן
 השדה לצא מפניך במלור הא לך העל"ס
 נחלקים לשלשה דברים וכל אחד מאלו
 השלשה נחלק לשלשה עיניי' נחלק

לפני מתוך שהוא התמר דכתי' לדיק
 בתמר יפרה מפני שגמאל ללדיקים ונחלק
 זה לשלשה עיניי' האחד שגמאל פרי
 לשבטים שיה' . והשני שאינו טיבוס פרי
 מתוך טד שרואה בת זוגו והשלישי
 שגמאלין מעליו מהלולבין למנוח להג
 הקובות כך ים שלשה דברים בלדיק
 פרו מתוך התורה והמלות והמעשים
 טיבוס ואינו טיבא פרו טד שרואה
 הזכר טד שגמאל ייחודו יתי' שהוא
 המבטע לכל כמו דקל זה רואה את
 הציון ולקוף מנמי יולאים מעליו
 תלמידים שדרכו בציס לקיים התורה
 בכל עיר ועיר ויכל פלך ופלך ולקוף
 מה כתי' ומי שנינונו זהם שבטים
 שיה' וכנגד אלי השלשה ים שלשה מדות
 טיבוס דכתי' שגאל ומבטע והוא מתקן
 צננויות הקדוש וטן השני הוא שאר
 חילוט שגמאלים פרו מאכל והם כנגד
 הצינעיים שיה' בכללם של מחלה זכיות
 ומעשים טיבוס והחילוט הללו נחלקים
 לשלשה עיניי' והם הפרי מלמעלה
 והעלם מלמעלה והמות מלפנים ומלוא
 העלם שהוא צלמלש שאינו ראוי לאכלה
 יום חילוט שגמאלים פרו שגליו מאכל
 יום חילוט הפרי מלפנים והעלם מלפנים
 כגון האנוש כך ים צינעיים וצני אדם
 הרצה שהפרי למעלה נראים לכל
 בלדיקים ואר"ץ כשגדקן אדם זהם
 מלא עלם שיה' קשים כמות ולקוף

מאד מכל עניני התורה עליהם הכתוב
אומר כי דבר ה' צדק ואת מילותיו הפר
הכרת תכרת הנפש ההיא עונה זה
וים השמים בשמים פרח ואינו מללית
באוי לעשות טוב ולעסוק בתורה ואינם
מלליתין כלל ולפי' כתי' כנגד זה את
הכל עשה יפה צערו וגם רשע ליום
הזה :

השער ה"ג של המוסר שער צדקה
הוא תולדות החי כל דבר אשר הוא
חי ונקרא שער החי על שם שהיה משם
כל תולדות החי צין שקלים ורמזים
ועופות ודגים ובהמות הכל
נבראו משם ואז"ל למה נבראו
ורמזים מפני כשהקב"ה משניה בישראל
כשהם פעלי תשובה ומעשים טובים
ומרחם עליהם וכשישראל קרים
משכונתו הכס יתי' כועס עליהם ואינו
להשגיחם באותה שעה מסתכל
לשער זה ואומר ומה הללו בלא נבראו
לזוך בעולם אני זן אותם בעולם (חסד)
הללו שאמרו נעשה ונשמע צקני אינו
דין שארחם עליהם ולא עיד אלא שהם
צניאצרהם יחזקו ויעקבזרע עבדו ואיהבי
בדין הוא שארחם עליהם באותה שעה
מפני הקב"ה בעין החמלה לישראל
ומרחם עליהם ואמנם השער הזה נקרא
שער החי שיינקים ממנה כל תולדות
החי אשר נשמע רוח חיים באפיו
היא מדת רחמנות שמתנהג הקב"ה עס

בריותיו

קוף המוח יש בו מתיקות ומעשים
טובים זה ציננו ולא שכרו בהפקדו
זה העלם צין בני המלכות הוא
מכריע צדקים בן צין בני מלכות עשה
עבודה אחת כנגד בעלם התורה שהוא
הקולה כנגד בני המלכות ושבחה ציני
ציני זה נקרא ציני וטוב יש ציננו
אחר שנאכל כלו כמו פרי שנאכל כלו
כמו הבוקר שנאכל כלו ואעפ"י יש בו
חומק הדבר בן יש נראה שהוא לדין
והוא כלו חיוק שם בלעג עבירות
הדבר צידו אבל מלכות הדבר יש צידו
לעולם קיימים. וים ציננו אחר שנאכל
לאנו מלמטה העלם ומלמטה הפרי
זה הציננו המיוחד מכלם שנראה
קשה ומלפנים הוא מלא מלכות כדמיון
ולפי' כתי' כי האדם עץ השדה וחי'
וכן אילני קרק נחלק לבלשה ענינים
מהם יש להם לל טוב תחתיו כגון
הערבה מ"מ אינם נובאים פרי ומהם
לא יש בהם רוח ולא לל והוא המנוע
בבטול מהם נובאים רוחים לפרי
ופרחים ואינו מלכות וים להם לל בן
ים מניי הדברים הנחלקים לבלשה
ענינים יש דברים בא"ש שאין צידם
תורה ולא מלכות ולא מעשים טובים יש
להם לל בהם נחמדים להצורה אבל
אין ניתנין מבלשה שום דבר כגון
הערבה וים דברים אחרים שאין להם
לא לל ולא רוח תורה והם רחוקים

ספר המלכות

ולפי' אומ' שלמה ע"ה מי יודע ר"ל
מדת הכהונה יודע אם רוח אדם עולה
למעלה לאור צדקת הרוח ואם רוח
הכהונה אפשר שהיא אדם ויעלה
למדרגת העליונה או אפשר שהוא נפש
כהונה נמוכה ולא יב' שם תעריצת אדם
וידע למטה לארץ זה היה כיוונת הכ' הזה
ועוד מפני שכל נפש הכהנית שנצרכה
בעולם נצרכה משער הזה שהיא כלולה
במדת צי"ה שמשם נגזרים ונצרכים
כל נפש הכהנית ונפש החיונית ונפש
התאווה בין ב' אדם בין ב' כהונה בין ב' שוף
בין בדגים ובקליט ורמזים ותוסף
ב' אדם לאחר כן נפש בכלית באחד מן
המלאכים המבשרים לפני השם ית'
ומתעננים ומשתעשעים עמו ית' אבל
נפש שוב לא תנועה ותאווה משער זה
נצרכו ונצרכים בכל יום ויום נפשות
מכאן וי"ל מפני מה מתחלקות הנפשות
שנצרכו משער זה לכמה ענינים מהם
בכהונת מהם בחיות טהורות ומתן
חיות ובהיות טמאות ומתן טוהרות
טהורות ומתן טוהרות ומהם
דגים טהורים ומהם דגים טמאים ובאר
שקלים ורמזים שצרכו ית' ולכל מה
שצרכו לצדודו ולצורך העולם צרכו דכתי'
כל הנקרא בשמי לצדודי צרכתי וצרכתי
אף עשיתי שאלו צי יצירה ועשיה .
בס"ד הגי' מפרש לך הענין הזה בדרך
קצרה דע כי לא לחנם אצל ר' אליעזר

צרכתי שצרכו ואפי' כשמתנהג עם
צרכויו בדין מרחם עליהם שהיו צי"ה
נה צדוק המצול דכתי' אמתה את האדם
אשר צרכתי מעל פני האדמה עד רמש
ועד שוף השמים מיד הקתכל בשער
הזה ורחם ואומ' ואתה קח לך מכל
מאכל וגו' וכת' והצאים זכר ונקבה
מכל בשר באו מכל רמש אשר הוא חי
ולפי' כתי' חי חי הוא יודך כמותי היום
כי משער הזאת נצרכו נפש החיונית
הנקרא נפש הכהנית היא תנועת הנוף
המתאווה המאכלים והתאווה וכל עלצ
שבעולם ממנה בא ומשם בא חיות
לבשר לכל רמש אשר הוא חי ועל הנפש
הזאת אומ' שלמה ע"ה מי יודע רוח
צדי האדם העולה הוא למעלה ורוח
הכהונה הנידחת היא למטה לארץ
וצדק הכתוב כמדומה לאדם דרך פשט
הכתוב שהיה שלמה המלך ספק צידו
אם יש לצדי אדם צמיתתם מעלה על
הכהונות הלילה חלילה לחכם כמוהו
לומ' כן ועליון שהיה מדבר צדוק
הקדש אלא לאו על דרך האמת מדה
אחת יש בשמים ומי' שמה חזאת מדת
הכהונה והוא יוצ'ל ויש הגדול ומימינה
שופכים הרים אל הים הקדמוני וחלים
אל הים האחרון ואלו חסיד וגבור"ה
וכנגד זו המדה נקרא חכמ"ה כתיב
צתורה מי יתן ויהיה לצדס זה להם
ליצירה אותי כי משם בא היצירה

אומ' יכול אני לטהר את השקן צמ"ט
 פנים דע בכל הענינים הגדולים שברא
 הקצ"ה צטולמו שבראה שלמה הע"ה
 בהכמתו אותם ויראה מהצבם ממקום
 שחלצי וממקום שהם שואפים אומ' גם
 את זה לטיית זה עשה האלהים כל מה
 שברא הקצ"ה צטולמו ברא דבר והפכו
 ברא מלאכי רחמים ברא מלאכי דין
 ברא אם ברא מים ברא לדיקים ברא
 השמים ברא ים ברא יבשה ברא גן עדן
 ברא גיהנם ברא פרים ברא כנגדם
 כלבים ברא דברים טהורים ברא דברים
 טמאים דברים אקורים דברים מותרים
 וכלם מהצבם גורם להם כי כל דברים
 שהם של רחמים כגון מלאכי רחמים
 הקידים קדושים לדיקים מים גן עדן
 וכל דברים של רחמים דברים טהורים
 דברים מותרים כלם צאים מלד ימין
 והפכם צאים מלד שמאל . ועל דרך
 האמת משער אחד הם יולאים ויונקים
 ולפי אומ' ר' אליעזר יכול אני לטהר
 את השקן צמ"ט פנים מפני שהכל יולא
 מהחלצ אחד וממקור אחד חבל כיוון
 שיוחדים בשלשלת הקדוש משתנים אלו
 ללד ימין ואלו ללד שמאל ויורדין
 מהדרגה למדרגה כמו שאומ' הכתוב כי
 גצום מעל גצום שומר וגצובים עליהם
 ים דברים שמקבלים נשמה מן המדרגה
 העליונה הנקרא קצה ראשונה וזהו
 ויפת באפיו נשמת חיים זה האדם עשוי

כדוגמת המרכבה דכת' ויעש אלהים
 את האדם צללמו צללם אלהים ברא
 אותו והבהמות ושאר מיני חיות וכל
 המינים קבלו נשמה מן הארץ מן הקצה
 האחרונה דכת' ויאמר אלהים תוליד
 הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש
 וחיתו ארץ למינה ויהי כן ולפי' רוח
 הבהמה יורדת למטה לארץ חוזרת
 לטבעה וכל שם ושם צין מן הבהמות
 צין מן החיות צין מן העופות צין שקלים
 ורמשים כל רמש אשר הוא חי על שם
 פעולתו נקרא שמו כן ומנה הפעולה
 שברא ואדם הראשון ע"ה ששם שמות
 מתוך שהיה קשור בשלשלת עליון ונשמתו
 והיה יודע דעת עליון שם שמות לכל
 דבר כמו שכת' ויקרא האדם שמות
 לכל הבהמה וכת' לכו חזו מפעלות
 אלהים אשר שם שמות בארץ א"ת
 שמות אלה שמות ואז"ל אומ' הקצ"ה
 לאדם הראשון מה שמי אומ' לו אדני
 שאתה הוא אדון הכל וזהו שאומ' הכתוב
 וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב
 באל שדי ושמי ה' לא נודעתי להם שמי
 ששם לי אדם הראשון וצק"ד בדרך
 קצרה הבינו פותח לך שערי אורה בע"ה
 מקלת דברים למה נקרא שמו כן מפורש
 בשני ענינים אחד בדרך כח הפעולה
 והשני בשני עונשי האדם כמו שרמזתי
 לך במקומות אחרים ואתחיל מעיקרא
 למה נקרא שמו של הקצ"ה אדני נכתב

ספר המלכות

ציבורי ית' ונקרא צאל"ף דל"ת גוי"ן
 יו"ד משקרא קודם שנצרא העולם
 אמרו ז"ל במסכת חגיגה אל יבאל אדם
 מה למעלה מה למטה מה לפניו מה
 לאחור ואז"ל משל למלך שצנה פלטרין
 שלו על אשפה ואינו כצידו של מלך
 לומר צתי המלך אשפה היו ראש כמה
 מתוקים דצריהם ז"ל כי מתחלה קודם
 שילאו כל הפעולות לפועל שצרא השם
 ית' עדין זה השם לא היה נשלם ולא היה
 נצרא כי כשנצרא מעשה צראיות היו
 יולאים האותיות מאור הקדמון והיו נצרא'
 מכה האותיות כל הפעולות וכל השכליים
 וכשנשלמו כל הפעולות נשלם הכל ואח"ך
 כשראה אדם הראשון שנשלמו כל תיקוני
 הגוף העליון ונשלמו כל צרכי העולם
 ונשלמו כל הענפים לעשרת פעולה
 מאותם הענפים שנמשכים מאת השם
 ית' וראה שכל הפעולות מיו"ד ה"א
 וא"ו ה"א נצראו קרא שמו ה' ולפי'
 אמו זה שמי שקרא לי אדם הראשון
 ועם כל זה יב לנו להתעורר למה
 נצתרו אלו ארבע אותיות לשם אלהינו
 יותר מכל האותיות היו"ד נצתר צראש
 מפני שהוא עשירי דכתי' העשירי יהיה
 קדש לה' ולהורות צורת ראש ולהורות
 קטנות ביקטניו כל צני אדם וכל
 הנצראים עלמיהם לפניו ית' ועוד נצתר
 יו"ד עשרה כי מאור הקדמון נאללים
 עשר קפירות ייחוד אלהינו ית' ועוד

נצתר יו"ד שם לה שם קטנות והוא נקד
 אחד חס ותחת ודי' דוחות ומשם נצתרא
 הכל ועוד שהיו"ד קוף חשבון ותחלת
 חשבון להורות כי הוא ראשון והוא
 אחרון וי' ויבצטדו אין אלהים ולפי'
 נצתר היו"ד מפני שהוא קוד אלק
 שביטי במקטין העולם ואחר כך מתגדר
 ועוד לומר צורת היו"ד קוד עשרה של
 צרית הקדוש שהיה הוא ית' צורא
 והולך על עמוד יח דכתי' ולדיק יקוד
 עולם וצבר ידעתה כי לדיק הוא קוד
 הצרית ולפי' נצתר היו"ד ועוד היו"ד
 היינו לשם ית' כי הוא נקודם אחת וכל
 מה שצרא כלול בו דכתי' ויאמר ה' הנה
 מקום אחי בכל תלוי בו כמו האשכול
 ולפי' נצתר זה האות ואות השנים ה"א
 להורות כנגד חמש וחמש קפירות
 מהסבמים ותמלא שהיה חמישית די'
 תיצות ראשונות הם די' חיות ומלך
 הכבוד שוכן עליהם זו ה"א ראשונה
 של שם ית' ועוד אומ' דע לך כי אצרהם
 אצ"ו ע"ה היה מכון כנגד אצרהם של
 מעלה שהיו מדת הקד דכתי' תתן
 אמת ליעקב הק"ד לאצרהם ויחזק כתי'
 ציה ופחד יחזק היה לי כנגד נצורה
 כנגד ה"א ראשונה ועל זמן שאצרהם
 אצניו ע"ה היה שמו צלא ה"א לא
 יוכל להוליד ליחזק שהיה כנגד ה"ה"א
 מיד כיון שיתקוף ה"א בשמו דכתיב
 לא יקרא עוד שמך אצרה ויהיה שמך

שם קלויות וכו'א הצרית התיכון וכו'א
ראש לחשבון לאחר חמש הוא תחלת
חמש סוף חשבון וראש חשבון ולמה
נקרא שמה וא"ו מפני שהוא ווי
העמודים המיוחד חמש ספירות של
מטה עם חמש ספירות של מעלה ולפי
כתי' והצרות התיכון בתוך הקדשים
מצרים מן הקלה אל הקלה כנגד עשר
ספירות ולפי' נקרא וא"ו והבחר לשם
ית' ועוד כי אות וא"ו בקריאתו מוליא
הכל להורות כי הוא נשמה שנשארה
מאות ה"א ראשונה והאות ה"א אחרונה
שהיכל צבס ית' רומז בתי נשימות
שם באלה כשמוציא הרוח מפיו
ובשמיניו לתוך פיו ולפי' הוצתו
אלו שתי האותיות והוכפלו צבס ית'
ועוד תמלא כי אות ה"א היא המישית
להורות כי יש לו ארבע חיות וכו'א
רוכב עליהם וכן אות יו"ד תמלא שם
לה ארבע אותיות שרוכב עליהם ואלו
הן וא"ו זמ"ן חמ"ט טו"ז רכ"ז רוכב
עליהם ואלו ארבע אותיות הוצתו
לשמו ית' והם נשמה לכל וכללים שם
עשר ספירות שהוא ייחוד אליהו ולפי'
נקרא שמוכן ועולה למנין ששה ועשרים
להורות על ענין צ"ה מרכבות דכתיב
כה אמר ה' וכתי' וכתוב כה תצרכו
את צני ישראל ועליהם שוכן אדון ייחוד
טולה למנין ששה ועשרים ועוד צא
להורות סך זה כנגד עשר אלצעות

צודים

אברהם ומיד כי אז המון גוים נתחיד
שלא ממנו צבור"ה ולפי' אז"ל אלה
תולדות השמים והארץ בהבראש אל
תיקרי בהבראש אלא צה"א צה"ס
ואיכא דאמרי בהבראש צה"ס והטעם
מפני רומז לשני אבות הללו ולפי' אז"ל
האבות הן הן המרכבה לעורר צלות
הזה שנצטר לשם ית' מכל האותיות
ועוד שזו נצטר מפני שהיא נשמה לכל
האותיות כך הקצ"ה נשמה לכל ועוד
תמלא כל האותיות נקראות צלד יגיעה
אל אות ה"א אינה נקראת אלא צנשימה
שהיא נשמה לכל האותיות ומפני שדצק
צאות זה יתקן פתחה נשמתו דכתיב
ופחד יתקן היה לי ולפי' היצטר האות
הזה וממנה נצראת ארץ העליינה וארץ
התחתונה ועוד תמלא צלירת ה"א דלת
יו"י הבן בתחתית יו"ד ודלת למעלה
נמלא ית' מפני שהיא יו"ד שגאל דכתיב
הנה יד ה' הויה צמקך כי מדה שגאל
נקרא יו"ד והימין נקרא חס"ד ונקרא
ימין ועוד רומז צורת ה"א כנגד ישראל
במלקים לדי דגלים והבן תחתיו ישראל
בנקראו צני של הקצ"ה שגאל צני
בתיקרי ישראל ולפי' צורת ה"א בן
ונצטר לשם ית' ועוד רומז ה"א ית'
פנימיות לקבל כי אית ה"א מתחבר
מאות יו"ד כמו באז"ל כל האותיות
מתברכות זו מזו וזו מזו ואות וא"ו
הוא סוד גוף שמוליד לכל"ה שנקראת

ספר המלכות

מנצור"ה ממדת הדין הקשה ולפי
נקרא אר"ה ועוד דע כי ענף
אחד נמשך ממדת הדין הדומה ומקבל
כל הכחות והוא קשה להשפיע ונקרא
אר"ה ומשם נצרא אר"ה העליון
ואר"ה ע"ש פעולתו ועוד נקרא אר"ה
ע"ש אודמתא שנצרא מאש בחורה
הדומה ללילה הנקרא אירתא ולפי
נקרא אר"ה ועוד ח"ל איר"ה שמזריח
כחו של הקצ"ה על אר"ה ולפי נקרא
אר"ה ועל דרך גלגול הנשמות נקרא
אר"ה כל מי שצא צדק וצגצורה ונקרא
גזלן וחמסן צמדה שאדם מודד צד מודד
לו ושכר עבירה עבירה יצא צא אר"ה
שהוא צעל כח וגחל לצדיות ונקרא
אר"ה כל מי שגובה משל הצדוק והצדקה
צדמזא :

שור למה נקרא שמו שור מפני שלא
מן השורה כשעבי ישראל את
העגל כמו שאמ"ל כיון שראה שהוא
קטירוג של ישראל הפכו לכרוב והא
צאפי רצוני והא צאפי זוטרי ומפני
שלא מן השורה מן המרכבה נקרא
שור ונקרא תורא שהוא תצרא לשואיחס
של ישראל ונקרא בל"ע צוא"י ח"ל צ"ו
א"י ונ"י ואר"ה בלשון לפי ליאון ח"ל
כח ואון ועוד למה נקרא שמו שור
שנצרא ונגלה ממדת דמ"ק דכתיב דמ"ק
וישר הוא ושור מלשון ישר והקדמים
שם לו דכתיב צבור שורו הדר לו וקרני

צידים ועשר צרגלים והראש והצדית
הקדום והגוף הא לך שלשה ועשרים
והזרועות והרגלים והעורף שלשה עולה
למנין כ"ו ועוד צא להזרועותיו כי
השכינ"ה נקראת צ"ה ונקראת כסא
הכבוד לאדון יחיד שרובץ למעלה
נמצא שעולה למנין שש ועשרים ועוד
ירמוחו אלו הששה ועשרים כבוד כנגד
הכ"ף וא"י שם קצוות שכל העולם
מתמלא ממנו ולחכים צדמזא וי"ל מפני
מה אינו נקרא ככרבו דע כי כל החורה
כלה היא שמותיו של הקצ"ה מצדאשית
ועד לעיני כל ישראל והוא כמו נשמה
שלא תפס לורה לעולם ולפי ספר
תורה אינו נקוד כי הנקד הוא דבר
שעושה לורה לפסקו אבל ספר תורה
הוא נשמה שאינו תופש לורה כלל
ולפי אינו נקוד ולפי יש בו חסר ומלא
ולפי מאדם יוכלו לומר אדם אדם
אדם לבמה ענינים יתפרשו . ועוד
לנשמה זו שהיא נשמה לכל והוא ספר
תורה . ועוד יש נשמה לנשמה הוא שם
של ארבע אותיות שהוא נשמה לכל
האותיות שצקפר תורה וזה דבר
שאפי בקריאה אינו תופש לורה כי הוא
נשמה לנשמה ולפי ככתב צו"ד ה"א
וא"י ה"א ונקרא צאל"ף דל"ת נ"ן
יו"ד ית' להודות כי הוא אדון הכל .
אריה למה נקרא כן לפי שהוא

משה רבינו ע"ה וישראל ע"ה שרה ואמרו
מי כמוכה באלים ה' מיד שלח הקב"ה
למייכאל להושיעם על הים דכתי' מולך
לימין משה וזרע תפארתו ולפי' נקרא
מייכאל והטעם מפני שגלה ממדת
ימין ממדת הרהמים ממדת ההקד
שנקראו מים העליונים ולפי' נקרא
שמו מייכאל ולפי' אז"ל מייכאל על המים
גבריאל למה נקרא שמו כן מפני
שנצח ממדת גבורה ונצח
ממדת שחל והוא ממונה על השם
ועל הלילה ועל כל המדות שנגזרו
ממדת גבורה ומלשון גבורה נקרא
גבריאל ולא להנס נקרא בלשון גיאל
והוא גבריאל מלשון אש שראה אש
של גבריאל ודי לך :

גוריא"ל למה נקרא שמו גוריא"ל מפני
שנצח ממדת תפארת שנקרא
נורא תהלות והוא עומד לפניו והוא
ממונה על נהר דיגור ולפי' נקרא שמו
גוריא"ל ואלו שלשה המלאכים נחזקו
ממקור יניקת שלשה אבות ומשם יונקים
מהקד"ה הגבורה ותפארת וכוונתם
אמי משה רבינו ע"ה האל הגדול הגבור
והנורא הגדול כנגד אברהם וכוונת
מייכאל הגבור כנגד הגבורה וכוונת
גבריאל וכוונת יחזק אבינו ע"ה דכתי'
ופחד יחזק הים לי כי הכל משולש
דכתי' קר"ק ה' לצאות שלשה כנגד
שלשה דכתי' והחוט המשולש לא במהרה

ראש חוט לגלגל והו"ד. ועוד למה נקרא
שמו שור ע"ה שמשקרא קודם שטשו
וישראל העגל שרה עליו שכונה ולאחר
כן נסתלק מעליו ודרך הגלגל נקרא
שור ע"ה שר שירות של פורענות :
נשר למה נקרא שמו כן ע"ה שפורה
למעלה מכל העופות ומכא
גלגל האש נשרים האבר שלה והוא
לשון חז"ל מפני הנשר. ועוד נקרא זה
השם מפני שהוא חוקק הדין שמשגר
מדת הדין ממקומה ועל דרך גלגול
הנשמות מי שמשגר שטרו עלמה דכתי'
לא תתגודדו ולא תשימו קרחם בין
עייניכם למת והוא עבר על לאו זה
במזיד שניס ושלשה פעמים. אי נמי
מי שמשגר בית השחי וצית הערוב אי
נמי מי שהוא קולץ בנטיעות שמשגר
הגחלת מן השלכת ומשגר הענפים
נקרא נשר הוא שונשו ולפי' נקרא
בלשון חז"ל לשון שמחה וגיל שמתקרב
לעליונים ולשון אצלות דכתי' השמחים
אלי גיל ולפי' מנחה הכתו' צטמאים
וצטמורים צמטשה מרכבה ונקרא כן
על שם שנצח ממדת הנקראת נשר
בעליונה שנקרא טוף השמים דכתי'
כנשר יטוף קמו על גזליו ירחק ולחכימא
צרמחא ולאחר שפירש ענין החיות
אשכז לפרש שם מקלת המלאכים :
מייכאל למה נקרא שמו כן כצ"ל אז"ל
כשעברו ישראל על הים ואמי

ספר המלכות

וימיה אותה לשבעה פנים ומשם נצרה
היופי והוא שואב ממדת חקד והוא
מדת רחמים :

אוריאל נחלץ ממקום האור ולפי
נקרא שמו **אוריאל** שהוא
משמש במקום אור העליון במקום
שמשם יולא אור לעולם ומשם נצרה
אור צהיר אשר הוא משמש לפני הכלה
בנקת ישראל השלימה בכל השלימות
והכלולה בכל יופי והוא עומד לפני
המנוחה העליונה המאירה לפני הכלה
ולפי נקרא **אוריאל** השם הגואל :

רזיאל למה נקרא שמו כן מפני
שהוא מיועץ מלך הכבוד
וממקרים לו מפתחות סתרי החכמה
וקודות העלם היואל מלפני שליט כל
הארץ והוא וממשלתו וכל עניינו צבטר
ענין המלאכים אשרם כל ענינם צב"ד
לא צאתי עתה אלא לפרש למה
בדרך קצרה וזה המלאך שואב ממדת
החכמה ולפי נקרא **רזיאל** :

ישראל שר השררה הוא שואב
מהכלה . וכבר ידעת כי
שכינה נקראת ישראל וזה המלאך
נקרא על שמו ונקרא **ישראל** שהוא
שרו של אל ונתן צידו כל השררה
שבאים כל המלאכים עד היכל המלך
ה' לצאות שם עומד ישראל שר
השררה משמש לפני הכלה ובאים
כלם שם להסתחות למלך ה' לצאות

ולפי

ונתק נורה כנגד תפארת וכנגד נוריאל
וכנגד יעקב אבא קבא ולפי נקרא שמו
נוריאל מפני ששואב מנורה :

רפאל למה נקרא שמו כן מפני שהוא
עומד על הרפואה והוא שואב
ממדת הדין הרפה ממדת המלכות
ולפי נקרא **רפאל** כנגד מדת הדין הרפה
ממקום יינקתו והוא כנגד אצ רביעי
דוד שנקרא מלכות בית דוד והיה שולט
בו מדת הדין הרפה דכתי' והוא
אדמוני עם יפה עינים וטוב רואי
צינוני לדין שהיה שולט בו מדת הדין
הרפה וזה נתרפאו ישראל :

סנדלפון למה נקרא שמו כן שמו
שאז"ל ואחא וכהן אופן אחד
בארץ זה קנדלפון שעומד בארץ וראשו
מגיע לבין החיות וקושר בתרים לצוראו
ואמר שם אתאגא ואזלא תאגא
ומתעטרא צרישור דקצ"ה ועל שם
אופן נקרא קנדלפון ונקרא קנד"ל על
שם שעומד בארץ ומגיע לבין החיות
מפני שעומד למטה תחת רגלי שכינה
כמו הקנד"ל ועוד מלשון עיגול שהוא
אופן ואז"ל גזרה שמא יעשה קנדל
ונקרא קנדלפון ע"ש שהוא לכל פנים
ומקום יינקתו ממדת מלכות :

יופיאל שר התורה נצרה ממדת ימין
של מחנה שכינה והוא רבו של
אדם הראשון ע"ה ולמה נקרא שמו
יופיאל על שם שידוע לדרוש את התורה

לבעלי הרהמים ועונשם לבעלי הדין לפי
נקרא שמו בן על שם פעולתו :

חנפאל אמרו המקובלים שהוא שר
רצח ויקרא ויש לו אלף
פיות ובכל פה ופה נותן שנה לצוראו
ואמנם הוא בן . ועוד נקרא הנפאל
מפני שהוא השמש הנותן נטילת ידים
באלף מיני ניגון ואלף נטילות לחפני
מלך הכבוד ולפי נקרא הנפאל :

חבמאל למי נקרא שמו בן מפני
שהוא ממונה על מפתחות
החכמה וכו' הוא שואב ממדת החכמה
ונחלק אות אחת מפני שאינו יכול
להשיג כ"כ אלא בחילוף אותיות ולפי
נקרא שמו חבמאל :

טהריאל למי נקרא שמו בן מפני
שהוא ממונה על טהרות
מיכאל כהן גדול בשמים וכו' המפרים
הטהרה והטהרות וכו' בכל מקום
שומר הטהרות ועוד נקרא טהריאל
מפני שהוא שואב ממדת תפארת
דכתי' ובעל השמים לטהר ולפי
נקרא טהריאל ע"ש פעולתו :

טוראל למי נקרא שמו בן מפני
שהוא ממונה על שנים עשר
אצנים יקרות החקוקים בחבן ואפוד
של כהן גדול דכתי' זהו וטור וטור
והוא כעין אורים ותומים של מטה :
ידה **אכתריאל** למי נקרא שמו בן
זו הכלה נקסת ישראל

שהיא

ולפי נקרא ישראל שר הטהרה ודי
לך צקולר מלין :

יהואל השרף גדול מעלתו על מעלת
שר המלאכים שהזכרתי כי
הוא מקבל ממטטרון השר הגדול
שמטטרון צו שכינת אל שלש אותיות
של שם המיוחד שהם שלשה אותיות
יהי' והטעם כי הוא שלישי להתן
כל"ה ומטטרון ויהואל הוא שלישי
למלך הכבוד . וכבר ידעת כי עד
מטטרון קוד המיוחד מכאן ואילך
קוד הפרוד . ועוד למי נקרא שמו
יהואל מפני שהוא צו יתי כי הוא
אחד מן השרפים דכתי' שרפים עומדים
ממעל לו שם כנפים שם כנפים לאחד
יהואל השני ודי לך :

בואל זה השר שואב ממדת תפארת
שהוא קו האמצעי וכו' עומד
בין שני המדות כללו בין ימין לשמאל
והוא בשמים מימין ומשמאל ולפי
יש בו שתי אותיות צ"ו אל ועוד
למי נקרא שמו כך על שם שהוא
עומד בשער המלך צביאה ועומד
בכל יום ויום על עזרתו ועל משמרתו
צביאה באמצע מפני שהוא ממונה
על אזכרות ועל עונשי צ"ד והוא
ממונה על שבעים קהדרין של מעלה
ונקרא צ"ד של מעלה ונותנין לו
עונש כל אדם ואדם שטובר על אזכרות
צ"ד והוא משלם גמולם ונותן שכרם

ספר המלכות

לפיד למה נקרא שמו בן מפני שמו
שאמר הנביא ע"ה צוערות
כמראה הלפידים ומפני שהוא אש
אדום ושחור כגחלת והוא תוקף הדון
ושואב מהגחלת ומתוקף הזיו והאש
נברא הלפיד דכתי' ומן האש יולא ברק
ולמה נקרא שמו בן לפיד מפני שיש
לו ארבע פיות וצבל פה ופה נותן
שבה לה' :

לבניאל למה נקרא שמו בן מפני
שהוא ממונה על הלצון ומלבן
עונותיהם של ישראל ועוד למה נקרא
שמו בן מפני שהוא ממונה על כל
הצניינים שצנו צעולם ושם להם עתות
ידועות לצנות וכמה ידוע צנויים והוא
היה צננין ראשון וצננין שני :

מריאל למה נקרא שמו בן מפני
שהוא ממתיק המים המרים
והוא מרי וזהו ויורכר' עץ וישלך אל
המים וימתקו המים מאלו הפקוקים
יולא מריאל והנקודה מלמעלה מוכיח
עליו :

מיכיהו למה נקרא שמו בן מפני
שמקבל ממדת חכמ"ה שנקרא
מ"י וצבל יוס ויוס אומ' שירה הוא
וכל כחותיו מי כאלהינו ומי כמלכינו
ומי כמושיענו ולפי' נקרא שמו מיכיהו
ודי לך :

נוראל למה נקרא שמו בן כפר
פרשתיו שהוא שואב ממדת

שהיא עשירית ולפי' מתחיל ציו"ד שהיא
עשירית והכ"א מפני שהיא חמישית
צחמש קפירות של מטה ולמה נקרא
אכתריאל מפני שקוצב ומתעטר מדת
המלכות לכל הייחוד ולפי' נקרא אכתריאל
יופיאל כפר רמזתי שנקרא בן מפני
שהוא שר התורה שהיא כלולה בכל
יופי וככל הדור וצבל שבה :

כלמיה למה נקרא שמו בן מפני שהוא
שואב ממדת לז"ק שנקרא
כ"ל וממדת מלכו"ת שנקראת י"ה
וצשמו נכלל הייחוד ולפי' נקרא כלמיה
ועוד מפני שהוא ממונה על האלמים
ועל החרשים והוא יולא לפני קפר
תורה ומכרז' ואומ' השתחוה לה' ותנו
כבוד לשמו וכפר ידעת כי התורה הוא
שמו של הקצ"ה :

כרוב למה נקרא שמו בן מפני שהוא
משמש לפני הכרוב השני שהוא
מדת מלכו"ת וי"ל הואיל והוא לידן
מהו ענין כרובים למה נקרא שם בן
כפר נאמ' ע"י שלמה הע"ה ויעש את
הכרובים מעשה לעלועים ר"ל מעשה
תינוקות זכר ונקבה , וכן קורין לתינוק
רביא ולפי' נקראו כרובים והם רמז
ללז"ק ומלכו"ת שהם כמו השלשבת
גחלת ועד כאן יש רשות לדבר מכאן
ואילך אין רשות לדבר חס המלחך
מעלתו גדולה שנקרא שמו כשם רבו
ולפי' נקרא כרוב :

שהוא הנקרא הראשון מעשרה נקדים
צדקיא"ל למה נקרא שמו כן מפני
שהוא ממונה על הדקה ושואב
ממדת לדיק וחוץ לדיק לדיק תרדוק :
צפניה בהן הראש למה נקרא שמו
כן מפני שהוא כותב כל העניינים
היוצאים מפי מלך הכבוד ולפיכך אותם
תחת כסא הכבוד :

קדשיאל למה נקרא שמו כן מפני
שהוא ממונה על צית קדש
הקדשים ושואב ממדת הקדושה שהוא
מדת יקו"ד שנקרא קדושה :

אוריאל למה נקרא שמו כן מפני
שהוא ממונה על הלעקות וכל
הקוראים לשם ית' צעת לרשם והוא
המליך המגיע שועו ותפלתו לפני השם
ית' ולפי' נקרא קוריאל על שם פעולתו
ועל שם מחלצו ששואב ממדת לדיק
דכתי' לדיק הי' בכל דרכיו וגו' וקמין
ליה קרוב הי' לכל קוראיו לכל אשר
יקראוהו באמת :

רזיאל מפני מה נקרא שמו כן אמרו
שהוא רבו של אדם הראשון ע"ה
והיה מלמד אותם חזי התורה וסתריה וכל
עניניו ולפי' נקרא רזיאל ועוד מפני
שהוא יושב צענה העליונה כשצרי' הקצ"ה
לאדם נמלך בצענה יועליו ואמ' נעשה
אדם בצלמנו רזיאל הי' אחד מהם
ולפי' נקרא שמו כך על שם פעולתו
והוא משמש לפני הרי"ש :

ראמל

תפארת' שנקרא מורא תהלות והוא
ממונה על נהר דניור :

נשיאל למה נקרא שמו כן מפני שהוא
ממונה כנגד הנישאי וכנגדו
נשיאים למטה כי הוא מלאך שגדלה
מעלתו נכנס בראשונה להסתחות לפני
המלך הי' לבאות ומלאך נהמני נקרא כך
מפני שהוא ממונה על הנחמה :

סודיאל למה נקרא שמו כך מפני
שהוא וכתותיו טס שצעים
סנהדרין קצועים קוד העיבור וקודות
אחזה ושואב ממדת יקו"ד ולפי' נקרא
קודיאל על שם המחלצ ועל שם
פעולתו :

ספריאל קופר שר הצבא למה נקרא
שמו כך מפני שהוא כותב
כל עניני הצבא וכל מה שהיה צדור
ודור ושואב ממדת חסד :

ענאל למה נקרא שמו כך מפני שהוא
ממונה על השעות מלשון עונה
ושואב ממדת עין הי' :

עוזיאל ולמה נקרא שמו כך מפני
שמקבל ממדת גבורה העוז והכוח
ונותן עוז לכ"ע ולפיכך נקרא עוזיאל
פדהאל למה נקרא שמו כן מפני
שהוא ממונה על פדיון שבויים .

פתחאל למה נקרא שמו כך על שם
שהוא ממונה על פתחי הלב
והוא ממונה על הפתח הראשון בצוא
איש צית הי' והוא ממונה על הפתח

ספר המלכות

רמאל רבו של נחש היה ולפי נקרא
רמאל דכתי' והנחש היה ערוס
מכל חית השדה שביה מלמד אותו
רמאל רבו והוא ממונה על חכמות
חיוניות בחכמות בני אדם ועל כל
אלו הענינים שהם פלוסופיא שהם
בטבע העולם :

שרשידה למה נקרא שמו כן מפני שהוא
שושר האמונה והוא מטטרון
שעומד למטה מהכל"ה שהוא שורש
הייחוד ומבאן ואילך מטטרון' ולמטה
קוד הפיחוד ולפי' נקרא שרשי"ה :
שמעאל למה נקרא שמו כן מפני
ששומע תפלתן של ישראל ויורד
עם שכינה לבתי בניסוות ולבתי
מדרשות :

תמביאל למה נקרא שמו כן מפני שהוא
עומד לתמוך ידי הכלה דכתיב
ויזה תמכו פלך ועוד מפני שהוא ממונה
לתמוך כל העניים שהם בללות וצחליים
דכתי' ה' יסעדנו על ערש דוי ולפי'
נקרא תמביאל' והוא ממונה לתמוך
הדרכים :

תרשיש למה נקרא שמו כן מפני שהוא
תופש שליש העולם והי"ק תרי
שש נמלא שליש העולם וגוון שלו כגוון
חרשים ולפי' נקרא על שמו :
אסימור למה נקרא שמו כן שממש
היה שואב רב אסי ונקרא כן
מפני שהוא ממונה על הרפואה שתרגי

אקוואת ועוד נקרא כך מפני שהוא
ממונה על כל מיני פירות הנותנין ריה
ועל כל מיני מזר ואכלות והדקים ולפי'
נקרא אסימור' וצק"ד בשער המלאכים
יגמר כל ענין המלאכים ושמותם ודילך
באלו ועתה אחזור על ענין שמות שבעה
ערצות ואח"ך צענין שמות הלדיקים
מקלתם וענין החי לגמור השער הזה
צק"ד דע כי שבעה רקיעים ויותר הם
כמה וכמה כמו שאפרש צע"ה בשבעה
הגלגלים אבל נקרא כן שבעה ט"ו
ששכינה נקראת שבעה שורה עליהם
דכתי' ויקרא אותם שבעה על כן
קרא שם הכיור צאר שבע עד היום
הזה :

ערבות למה נקרא שם כן מפני
שבורה שם שכינה דכתי' קולו לרוב
בערבות ציה שמו וגו' ומתעצב שם
הדין עם הכחמים ועוד נקרא ערבות
מפני שכנגד זו המדה הקרצנות דכתי'
וערצה לה' מנחת יהודה וירושלם כמי
עולם וגו' ועוד נקרא ערבות שכל
שירות ותושבחות שהיו אומרים הלויס
היו להמתיק ולערב המדה השוכן
בערבות כדי למר המזיקים ולכך כתי'
השמיעני את קולך כי קולך ערב ומראך
נאור . ולפי' נקרא ערבות ועוד הי"ק
ערב' לקיים העולם תי"ו זו תורה וא"ו
שיתא קדרי דכתי' אס לא צריתי יומם
ולילה חקות שמים וארץ לא שמת

ולפי'

השמים. ואמנם כל אלו חכמות עליונות
 כי כל זה קדור בשכינה במקומו יתבאר
 הענין בעז האל כי לא צאתי עכשיו כי
 אם לקשר בדרך פשט שם כל דבר
 ודבר ומפני זה נקרא שמו כך מפני
 שיועד שם שכינה לשעות ולעונה ידועה
 וכל זמן שכבוד שכינה שם לשעות
 ולעונה ידועה וכל זמן שכבוד שכינה
 שם נקרא מעונה דכתי' מעונה אלהי
 קדם על שם שיושב במעוז ושם עונה
 הקצ"ה לכל צרויותיו ושומע חקת
 עניים ומכפר על עונם של ישראל
 ולפי' נקרא מעון מפני שמתכפרים
 בשורה שם שכינה במעון ושם כסא
 הכבוד לשם ית' וממונה מיכאל הכהן
 הגדול וכל מחנותיו והוא מקריב
 נפשותיהם של ישראל על המזבח של
 מעלה לפני השם ית' ולפי' נקרא מעון
 מכון למה נקרא שמו כן מפני שהוא
 מכון כנגד ארץ ישראל דכתי'
 מכון לשבתך אל תאמר מכון אלא
 מכון זה כנגד זה ועוד נקרא
 מכון שם מוכן מזונותיהם של בני
 אדם ושם מוכן כל מלאכה כונויות
 המזונות ומשם משפיע השם ית'
 לעולם השפל ונותן לכל כפי צרכו
 דכתי' פותח את ידך ומשביע לכל
 הי רצון ולפי' נקרא מכון :

ולפי' נקרא ערבות וזה גנוזים אולרות
 חיים ואולרות ברכה וכל מעדני עולם ,
 זבול דכתי' בנה בניתי בית זבול לך
 ושם בניו בית המקדש של מעלה
 וי"ל למה נקרא שמו כך מפני שהוא
 זבול טוב ללדיקים מלבן זבדני אלהים
 אותי זבול טוב ותקרא שמו זבולן ועוד
 למה נקרא שמו זבולן שנקרא ממדת
 זבול . ועוד למה נקרא שמו זבול מפני
 שמשם באה הברכה לעולם ולומה
 היצול בצרכתו לעולם ועל שם פעולתו
 נקרא כן ומשם נברא ירח זול . ועוד
 למה נקרא זבול [מפני שמשם באה
 הברכה לעולם ולומה היצול בצרכתו
 לעולם] שהוא מעלה את הצרויות ועוד
 מפני שיושב שם בית המקדש של מעלה
 והיה כמו אל נצנה ונחרצ . ועל שם
 פעולתו נקרא כך וטוחנין מן ללדיקים
 אבל גמולתיהם של לדיקים גדולים
 בקיום השמות בערבות ומתעטרין
 קצוץ קצוץ כנגד השכינה ולפי' אמ'
 החכם העולם הבא אין צו לא אכילה
 ולא שתיה ולא שגח ולא קנאה ולא
 תחרות אלא לדיקים יושבין ועטרויותיהם
 בראשיהם והצן קוד העטרה כי הם
 הולכים קצוץ צאור הנערצ שם ישרים
 מכתירים והציונוניים יושבים צללם
 בזבול ולפי' נקרא שמו כן ושם ישיבת
 צדיאל המלאך וכל מחנותיו :

מעון דכתי' השקיפה ממעון קדשך מן

שחקים מלשון וכשחק מאזנים נחשבו ולפי' אז"ל ששם טוחנין מן לדיקים והוא כש'אדם שוחק מרחיצת פיו כך כל מי שאוכל מן מרחיצ לבו ופיו צממשה מרכבה ולפי' נקרא שחקים ד"א למה נקרא שחקים ששם נגזרים מפי שבעים קנהדרין של מעלה חוקים ומשפטים לדיקים :

רקיע הוא השני ולפי' נצרא ציוס שני דכתי' ויאמר אלהים יהי רקיע צחוק המים וגו' הוא מצדיל צין מים עליונים למים תחתונים שהם כמו ובר ונקבה וכל דבר שמפריד לא נאמ' צו כי טוב מפני שמים עליונים נקראו זכרים והוא כנגד מי השפע שיורדים מאת המלך ה' לצאות ומים התחתונים הם מי הכל"ה שהם נקבות שראתה הכל"ה צווקת שלה ציוס שני ולפי' לא נאמר צו כי טוב ולפי' נקרא רקיע כל אבין ורקין למעט ד"א למה נקרא שמו רקיע מלשון רוקע הארץ על המים שהוא פרוכת פרוקה כמו פרגוד למעלה מוילון כמו שאז"ל וילון מוציא שחרית ומציא ערבית וברקיע שנצרא ציוס שני למעלה :

ויצ"ן כדבר שהוא חוץ צין מעתה של אדם לצית כמו קוכה נקרא וילון כך אלו השמים הם פירוד צין קדש לחול והוא הצדלה שצחר השם ית' להיות שורה מקום כבודו צעליונים

ולפי' נקרא וילון שהצדיל צין העליונים ותחתונים ד"א למה נקרא שמו וילון אמ' הקצ"ה חוי להם לצריות שאני מסלק שכינה מצויניהם ושורה אותה צעליונים שמעיקרא היתה שכינה צארץ דכתי' והארץ היתה תוכו וצוהו ר"ל תונוהו וצונוהו שהיתה שכינה צחוק העולם וכשגצרו בני אדם לחטוא נסתלקה ולפי' כיון שעלה לשמים אמ' ו"י לרין לבני נשא שאני מסלק שכינתי מצויניהם ולפי' נקרא וילון ועתה י"ל צק"ד ענין שם של אויר וטבע ורוח אש ומים וארץ ועלים ואצנים ואח"ך שמות קלת מן הצריות :

אויר מהו או מפני מה נקרא שמו כך אוויר הוא המשתף לשמים ולארץ ועומד צנתים והוא הדומה לנו כעין תכלת אינו אלא אויר וי"מ שהוא רקיע כנגד האויר שהיא צין השמים וצין הארץ ונצרא מאור ומרוח גלגל האש מכה הליכתו קצב קצב לעולם השפל ולפי' נקרא אוויר מלשון אור פורה צנתים והוא חלל העולם והוא צחוק צטן הגלגל והגלגל צחוק צטן של אורה העליונה והרוח שהולך בעולם הוא נשימה וכשנקתס הפה יושבים העולם בחושך ונכנס אויר אצל לא ציוס והיום נפתח הפה נפתח מדת התפארת שהוא הנקרא

קיום והוא לבין אשה רוח נוחה לה :
רוח הוא דבר שאינו תופש צורה נראית
העין מפני שהוא קרקור בין הנשמה
ובין הנפש והוא דבר שהוא נשמש ואינו
נראה לעולם ונקרא רוח שהוא הולך
בין הרחמים ובין הדין הר"ש רחמים
והחיות הוא לד דין וה"א וא"ו שנתים
קו האמצעי מכריע ביניהם בין השמים
ובין הארץ הרוח מכריע בנתיב ולפי
יש בו שלשה אותיות הללו ונצרא ממדת
תפארת שהוא קו האמצעי כי הוא
מכריע בין חלל גוף של צורה העליונה
הקדושה והטהורה ועל שם שהוא
עומד בריות נקרא רוח שהוא עומד
בריות העולם :

שמים ומים דבר אחד הוא כמו שאז"ל
מאי שמים אש ומים ואיכא
דאמרי שם מים ואמנם מתוך האש יש
מים ורוח שתמלא מדה אחרת באש
מעיקרא משליך הכל הרוח ומתוך
חמימותו יש שם לחות שהוא תולדת
המים ולמה נקרא שם כן מים מפני
שנצראו ממשיני המים והמים העליונים
נצראו ממים מ פתוחה מפני שאולרות
השמים נפתחים להשפיע למים
התחתונים שהם הנקבות והיא קטומה
לקבל מן הזכר ולפי כתי' יפתח ה' לך
את אולריו הטוב את השמים וגו' ולפי
נצראו שני מימין מים פתוחה מים
קטומה מים העליונים מים התחתונים

ולפי

יוס' ומאיר לעולם ולפי' נקרא אויר :
טבע מהו או למה נקרא שמו כך
שהוא דבר חק הג על העולם
שמקיף לעולם הגלגל כמו שידעת כמו
הטבעת הצבע האדם הולך קביץ
קביץ כך מכה גלגל האש שמקיף לעולם
נצראו כל הטבעים וצדרכי הטבע הולך
כל העולם אלא איך הקצ"ה משנה
אותו כמו שאז"ל אני ידו נטו שמים
וכל נצאם לויתי תנאי התנה הקצ"ה
עם עולמו שלא ישתנה מטבעו מכה
תולדותיו חוק מן הדברים הנעשים
ע"ש שהתנה הקצ"ה עמהם ועוד
טבע מפני שהוא בעולם השפל מלשון
על מה אדניה הוטבעו מפני שהוא
למטה :

אש למה נקרא שמו כן מפני שנצרא
ממדת השכינה דכתי' כי ה' אלהיך
אש אוכלת הוא ומלשון אשה ועוד האלף
רומז דוגמת החתן שהוא המלך ה'
נצאות והשין רומז שלשה קדושות כנגד
שלשה אצות העליונים שמשם יוצא אור
לעולם ולפי' נקרא אש והוא דומיא של
ייחוד אלהינו כמו השלכת הקטורה
בנחת ועוד למה נקרא אש יש לשני
האותיות הללו ארבעה ראשים כנגד ד'
אותיות של שם המיוחד שהוא אש
אחד ונשתנה לכמה גוונין כמו שאז"ל
הרבה מאורות יש באור כנגד גווני
השכינה והוא לבין אשתא דדייני לשון

ספר המלכות

ולקוף ימות ועוד מפני שהוא צבר ודס
ונצרא ממדת הדין אדומה ועוד מפני
שהוא נצרא מדס האשה חרע איש
וכבר כתבתי טעמו צענין אדם של
מעלה :

אריה למה נקרא שמו כן מפני שאורה
לכל ונותן מוראו על כל הצריות
שנצראו צעולה וצאחותיות אריה תמלא
יראה שיראחו מוטלת על כל הצריות
ונצרא ממדת חכמה שנקראת יראה
דכתי' ראשית חכמה יראת ה' וכבר
רמזתי לך כל ענינו צאריה של מעלה :
איה היא שאמרה תורה את הראש
ואת האיה למה נקרא שמה כן
מפני שקורא אוי צפיה וקורא
צפיה י"ה ומקצב הקפד צקריאתה
כמו העורב דכתי' ואת כל עורב למינו
כמו העורב שהוא שחור וקורא לשון
קינה כן האיה ולפי' האיה נקמך ואת
האיה למינה ואת כל עורב למינו קמוך
למינו ונצרא ממדת מלכות' שלועקים
המלאכים ואומרים איך מקום כבודו
ועל דרך הקבלה נקרא איך על דרך
גלגול הנשמות כל מי שאינו רואה
להכיר מלכות שמים עליו כגון
האפיקורוסים והפילוסופים שאומרים
העולם קדמון ואומ' איך ה' יבוא
צאיה :

ארנבת למה נקרא שמה כן מפני
שהיא נוקצת הארץ בחלל לעשות

ולפי' נקראו מים שנצראו צשמים ועוד
דע כי המים נצראו ממדת יוס ולפי'
נקראו מים דכתי' ורוח אלהים מרחפת
על פני המים וקמין ליה ויאמר אלהים
יהי אור ויהי אור וחזרו המים וילדו
אפלה למדת גבורה כי מדת חסד נצרא
גבורה הבן וראה דברי חז"ל שהמים
הרו וילדו אפלה ולפי' נקראו מים
וילחק שצא ממדת שמאל דכתיב ופחד
ילחק איך לי איך מצקש מים למינו
ושהוא איך אפלה חש"ך מדת שמאל
והיה מצקש המים למדת חס"ד שהם
מים העליונים דכתי' ויחפרו עבדי
ילחק בנחל וימלאו שם צהר מים חיים
והיה מצקש מים מקום מולדתו
והמים הרו וילדו אפילה הבין אס חכם
אתה ועוד למה נקרא מים לרמוז מוס
מים מתוקים מים מלוחים מים מרים
מים צינוניים :

ארץ למה נקרא שמה כן מלשון ארץ
והוא מלשון וארצה זו ואצבדה והוא
לשון רצון שמרצה הקצ"ה צארך
העליונה וצארך התחתונה עולם הזה
ועולם הבא ד"ל למה נקרא שמה ארץ
שצני אדם רגלי אחר הפרנסה צארך
ולפי' נקראת כן על שמה ועתה אשוב
לפרש צק"ד שמות תולדות האדם
צאלפא ציתא :

אדם למה נקרא שמו כן שפני שנצרא
מן האדמה ויש צו ד' יקודות

שם דירה כמו המת בארצו מתחת
לארץ בן דירתה בחיים כמו המתים
ולפי נקראת ארצות על שם הפעולה
שנצרכת משם ונגלה מארץ העליונה
שנצראו כל הדברים בארץ התחתונה
ונצראת היא בעלמה מכה מלכות שנצרא
בנקד הראשון ולפי היא יושבת בארץ
שנצראת מן הארץ וכן תמלא באותיות
ארצות נצראת ממדה הנקראת צרא
ועל דרך גלגול הנשמות נקרא כל מי
ששוכב עם אחרות בת אביו או בת אמו
הוא נקרא ארצות מדה כנגד מדה
שכאים הזכרים על הנקבות והנקבות
על הזכרים שיש להם זכרות ונקבות
מדה כנגד מדה ולפי נקרא ארצות :
אבנים מפני שהבונים עושין בנין
מהם ועוד תמלא כי הארץ היא
נקבה כנגד השמים כמו שאז"ל מים
התחתונים נקבות ונקבה יש אבנים
דכתי' וראיתם על אבנים אס בן הוא
על שם שכאים משם הבנים שבונים
העולם בן הארץ נצראו בה אבנים
שעושים מהם בנין ולפי כתי' לכו חזו
מפעלות אלהים אשר שם שמות בארץ
אל תיקרי שמות אלא שמות על שם
פעולתו ועוד למה נקראו אבנים על
שם שארץ העליונה לומחים ממנה אבנים
ונקראת אבן ישראל דכתי' כמראה
אבן ספיר דמות כסף וגו' ודי לך
בשער האלף יש לפרש ענין שמות

צני אדם שכאים שמותם צאלף :
ארפכשד למה נקרא שמו כן על שם
פעולתו שעשה שהיה כש"ד
צדוהו הקיס אפר וכן תמלא באותיות
ארפכשד כשד אפר ונצרא ממדת מלכות
שנקרא אפר ונקרא אחרים דכתיב
וראית את אחורי ופני לא יראו כצד
ידעת מהו אחרים ומהו פנים ולפי
נקרא ארפכשד ד"א מהו ענין ארפכשד
יש צו ג' תיבות בתיבה אחת ונצרא
ממדת וא"ו שהיא מדה שיואלים משם
בשיות והכי קא"ו זה השם א"ר פ"כ
שד משיקרא נצרא מאור החיים ולאחר
בך אמו פ"כ והפך לגלגול שני זה השם
נהפך צירידתו לעולם ש"ד לקוף קוף
יצא בש"ד כל מי שחוטא ורמז הוא
לכל הנצראים ועוד למה נקרא שמו
ארפכשד מפני שהיה ארך אפים ולקוף
היה נכשל כל העולם בחמתו :

שמו

ספר המלכות

שמו אלמודד ר"ל אלמו דד פ"י תקוף
 ואלס צטנין ארבע חיות שבמרכבה
 ובענין ד' יקודות הטבעיים וע"ש
 חכמתו נקרא בן ויהי מכון כנגדו
 בשמים מלאך ממונה על המיתה והוא
 שואב ממדת גבורה ממדת הדין הקשה
 ודי לך
 אח"כ על שם פעולתו מפני שהיה הולך
 בדרכים והיה מהדר על עצמו על כל
 צני דורו והיה ניכר לכל בני אדם
 ולפי כתי' את הדורס ואת אחל היה
 מהדר עצמו ואח"כ היה הולך ממקום
 למקום ועל שם פעולתו נקרא בן
 ואיכא דאמרי אחל שהוא לשון ז"ל
 יוקר וז"ל שהיה עשיר גדול והיה ניתן
 בזול כל הדברים שהיה מוכר ועל שם
 פעולתו נקרא אחל ועל דרך הקבלה
 נקרא בן בגלגול אצ"ל שנחלק הזו"ן
 צמקום צי"ת והטעם מפני שהיתה ע"ז
 בידו ואחל עמה ממקום למקום כמו
 שאמר הנביא הוליס זהב מכיס :
אבימאל על שם פעולתו שהיה מכיר
 ועוצד לשם ית' יותר מכל בני דורו
 והיה מפרסם גבורת השם ית' לכל בני
 דורו ולפי נקרא אבימאל ר"ל הוא היה
 אב שמפרסם גבורת האל ד"א שהיה
 בידו קבלת יסוד ייבום ותמלא צלותיות
 שמו יבם :
אברהם כצר אמרה תורה שנקרא בן
 מפני שהוא אב המון דכתיב

של

כי אב המון גוים נתתיך וכבר ידעת
 כי אברהם נגזר מאברהם העליון
 שהוא מדת חקד דכתי' חקד לאברהם
 ואבות העליונים הולידו לאבות
 התחתונים ולפי נקרא אברהם ר"ל
 אב רחמן הס שניהם צאו ממקום אחד
 מזרוע ימינו של הקצ"ה דכתי' וחקד
 ה' מעולם ועד עולם על יריאיו ולפי
 חז"ל האבות הן בן המרכבה ועוד
 אמרו שהבראש באברהם צראס וכן
 תמלא צלותיות אברהם תמלא הבראש
 ותמלא צה"א צראס כי ממדת אברהם
 נגלה הבר"א שהוא מדת שמאל מלא
 שם אברהם שלם מכל צדדיו כי הכל
 כלול שם ימין ושמאל כי כל זמן שהיה
 שמו אברהם לא היה כולל כי אם מדת
 חס"ד בלבד ולאחר שהיה שמו אברהם
 נכלל בו ד' שמאל ושלם ולפי לאחר
 שקרא שמו אברהם מה כתי' התהלך
 לפני ויהי תמים צימין ושמאל ומיד
 נתצבר צבן שילא ממדת שמאל דכתיב
 ויאמר אלהים שרי אשתך לא תקרא את
 שמה שרי כי שרה שמה להורות על ילחק
 שצא ממדת שמאל ולכך כתי' וקראת
 את שמו ילחק וכת"י ובקימותי את
 צריתי אחר לצרית עולם ולזרעו אחריו :
אהרן איכו נמי נצרא ממדת חס"ד
 כמו שאז"ל עליו הוי מתלמידיו
 של אהרן אורב שלום ורודף שלום אורב
 את הצריות ומקרבן לתורה והיה חוט

שנהג שולטנות ואדנות בעלמנו דכתיב
ואדוניהו בן הגית מתנשא לאמר אני
אמלך צא להורות על שמו שצא מהשם
ית' שהוא עתיד לעשות הדבר הזה
ועוד נקרא אדוניהו שהיה שואב ממדת
מלכות שנקרא אדני ודי לך ועוד
נקרא בן מפני שהיה מגולגל
משפט הדני :

אלישע ע"ש שנמקרו בידו מפתחי
תחיות המתים שמקר לו אליהו
ז"ל שבו החיה את הנער ועשה ישועה
בישראל ואיכא דאמרי זה היה יהושע
בן נון ולפי' נקרא אלישע בשלש שער
האלף בקלף השמות כי בשער המלאכים
יתפרש הכל בק"ד :

בנימן מפני חורב בן אונן וכת' ואביו
קרא לו בנימן ועל דרך האמת מפני
שראה יעקב צמראה הנצואה מלד ימין
קרא לו בנימן והכי קאמי' בן ימין ד"א
למה נקרא שמו בנימן בשעה שמתה
רחל אמו וראתה צרות הקדש שהיה
עתיד לשרות שכינה בחלקו צבית
המקדש שנקרא רוצ אונים ואמן כח
ולפי' נקרא בנימן :

ברוך יש בני אדם שנאמ' לו לשבח ע"ש
ששורה שם בצרכה ויש בני אדם
שנאמ' לו לגנאי כי לקומא קורין קגיא
נהור ואם חכם אתה די לך :
בחור למה נקרא שמו בן מפני שתחלת
העולם נקרא כ"ח כמו שאז"ל

שהעולם

של חקד משוך עליו ונקרא בן ע"ש
שמת צהר הדר ויהי ראשון לכהונה
האלף ר"ל שהוא מזומן להיות ראשון
בכל קדושה כמו שאז"ל וקדשתו לכל
דבר שבקדושה לפתוח ראשון ולצדק
ראשון ולעולם אנה יפה ראשון והכי קאמי'
אלו ארבע אותיות בשמו האלף כמו
שהוא ראש לאלפא ביתא כך אהרן
וזרעו קורין ראשון ה"א ה"ר מפני
שמת צהר הדר על פי השם ית' מפני
של חמשים דורות צא לעולם ועוד
למה נקרא שמו בן אהרן מפני שהוא
היה עזרא הכהן הקופר מהר ומלשון
מהירות הוא ומ"ל דכתי' בן אהרן
הכהן הראש וקמין ליה הוא עזרא
הכהן הקופר :

אשר למה נקרא שמו כך כבר אמרנו
חורב צאשרי כי אשורני צנות
ותקרא שמו אשר ואמנם מפני שצא ממד'
הנקראת אשורין ישראל וכת' אשורי
האיש שהיה מדה עליונה ורמו שהוא
ראוי לרשת עולם קיום הנשמות דכתי'
מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני
מלך :

אביי למה נקרא שמו בן על שם שמת
אביו והניחו בצטן אמו וקראו לו
שם אביו ואיכא דאמרי נחמני שמו
ועל דרך הקבלה נכנס נשמת האב בצן
ולפי' נקרא אביי :
אדוניהו למה נקרא שמו בן על שם

ספר המלכות

שהעולם נברא בכה תחורה ובהורה
התחילה צבי"ת מפני שהוא צחור
לתחלת הכה נקרא כן על שם פעולתו
ועוד למה נקרא צחור מלשון חור כרפס
שיושב צחוקף הגוונין שלו ועושה
חור מלשון חור ואוכס שאם יזכה אדם
בצחורות לעשות תשובה מהפך עונותיו
חור דכתי' אם יכיו חטאיכם כשנים
כשלב ילבינו וכתי' שמה צחור בילדותיך
וייטבך לך באחריתך בזמן שתעשה
תשובה :

בלעם למה נקרא שמו כן על שם
רשעתו שצא מכשדים דכתי' הן
עם לא היה שלא נקראו עם ד"א חמי'
על ישראל שאינם עם וחשב לעקור
אותם מן העולם ולולי השם יתי' שלא
זעם כל אותם הימים כמו שאז"ל
במקבת ברכות ודי לך ד"א למה נקרא
שמו בלעם ע"ש שבלע לישראל שבעלת
הרשע נפלו מישראל ארבעה ועשרים
אלף :

ברק שהיה בעל קומה והיו מלהיבין
פניו בברקים :

בהמה מפני שהומה צפיה ואינה
מדברת והוא לשון הומה לבי
ד"א שיש בה מ"ה מנוחה נילולית שכל
של נשמתו של אדם והוא הנקרא גיהנם
כי כפועל אדם ישלם לו ולפ"י נקראת
בהמה על שם פעולתה ועל שם מחלצ
שלה :

בקר למה נקרא שמו כן על שני
ענינים מפני שדרכם לבקר לעשות
מלאכתם ד"א למה נקרא שמו כן מפני
שמביין אותם לאחוריהם והוא לשון
צקורת תהיה ועל דרך הקצלה כל מי
שנצקר ונמלא צו שמן פיסול כגון
הורג אדם או ערוב חמנם שותחית
קצר בה צצקר :

שער הגימל גאואל על שם שהיתה
הגאולה צימיו ואח"ך השיגתו
אולת שהיה בעלת המרגלים ד"א למה
נקרא שמו גאואל שגאה אותו אל ונתן
לו גאות והיה נשיא בן נשיא ד"א על
שם שנקרר והוא לשון נגואלו מן
הכהונה ולשון יגאלהו חשך וללמות
להאי גיקא ולהאי גיקא :

גד כבר אמרנו תורה על שמו צא גד
לשון חצר ועוד לשון גד גדוד יגדונו
והוא יגוד עקב אצל גד חמנם על שני
ענינים מלשון הגדה שהיה עוסק בדברי
הגדות והוא מקפר בשבחו של הקב"ה
ואיכא דאמרי מלשון גי"ד שצא ממדת
לדיק שהוא קוד הצרית העליון . **גד**
שומר והמן כזרע גד הוא דע כי המן
נברא מדברו של הקב"ה ראה שתמלא
בו מן ולפ"י כתי' לחם אצורים אכל
איש וגד הוא לשון הגדה שמדבר הקדוש
ברוך הוא ונברא בו ולפ"י כתי' והמן כזרע
גד הוא ועינו כעין הצדולה :

גדי למה נקרא שמו כן על שם שהיה

קולו

ולמנין השני היא וה"ק ג' חכמ"ה
 צינ"ה חס"ד השלישית הדל"ת כח"ר
 חכמ"ה צינ"ה גדול"ה הרביעי מכאן
 ואילך וא"י שש ספירות נכללים בשמו
 עשר ספירות והוא כנגד גדול העליון
 ולפי נקרא שמו כן מפני שהוא נולד
 בחדש סיון שהוא שלישי בארבעה ימים
 בסיון :

גזם למע נקרא שמו כן על שם שהיה
 חכם גדול והיה רגיל בהגדות וכבר
 ידעת כי בעלי ההגדות אומ' גזמות
 דלא איפשר בהכי אלא בגזמא כי הם
 דברים שלא שצעתן העין וע"ש פעולתו
 נקרא כן :

גמליאל ר"ל גם לי אל שהיה שקול
 דדורו כנגד כל דורו וה"ק גם
 לי כח ושלטנות כמו שלכם ד"א למע
 נקרא שמו רבן גמליאל גמל זה קובל
 על דבשתו כל המשא שמתילין עליו
 כן כל ישראל היה קובל רבן גמליאל
 בחסידותו : שער שלישי בצבמות .
 גמל תמלא כי אותיות גימל בגמל אלא
 אות יוד בלבד להורות כל מי שיש
 לו גאון בעולם הזה שלא לשם שמים
 שאין בו יו"ד כאלו הוא אחד מן
 הצבמות שכן תמלא בצבמות שהגמל
 יש לו גאון על הצבמות שמתגאה
 עלמו מפני ה' הדבשת שלו והוא מומו
 ממה שהוא מתגאה הוא מומו כך
 הגאון הוא כמו דבש לו והוא מומו שלא

יאות

קולו דק כגדי וא"י דא"י נקרא כן
 על שם שהיה קל כגדי והיה קשה
 כגיד שהיה גבור כח לפני השם ית' :
 גדיאל למע נקרא שמו כן שהיה יודע
 סוד המרכבה וגדולת אל ולפי
 כך נקרא גדיאל בן קודי ועל דרך
 הקבלה מפני שזא בגלגול גדולי הדור
 בנביאים ולפי נקרא גדיאל :

גדליה למע נקרא שמו כן ע"ש שהיה
 עתיד להיות גדול מדורו והוא נשאר
 לישראל מכל השארית הנשארת ד"א למע
 נקרא שמו גדליה התחיל שמו בגימל
 להורות שהיה עתיד למות צ"י ימים
 בתשרי והוא נוס גדליה והתקינו חכמי
 ישראל האוס הזה מפני שהיה גדול
 לאחר שחרב בית המקדש והיו
 עיניהם של ישראל תלויות בשם ית' ובו
 וזא וברגו חזרו ישראל עד יום המות
 ויותר היה לישראל מיום שחרב בית
 המקדש ולפי שגדל כאיבו נקרא גדליה
 גדל למע נקרה שמו כן דכתי' בעזרא
 בני גדל ע"ש שגדל מאד על כל בני
 דורו ואיבא דאמרי שהיה עשיר ואיבא
 דדרשי מקוק חיצות ואמרי שהיה דל
 ולפי נקרא גדל :

גדול בר מניומי נקרא שמו כן מפני
 שהוא אחד מצעלי התלמוד והיה חכם
 גדול מפני שנגזר ממדת חס"ד שנקראת
 גדולה והתחיל בגימל מפני שהיא
 ספירה שלישית כח"ר אינו צמין זה

יאות הגדולה והגאוה כי אם לשם ית'
דכתי' ה' מלך גאות לבש אבל צבני
אדם מה כתי' תועבת ה' כל גבה לב
גאה וגאון יתעב ה' ודרך רע כי כל
דרכיו משפט אל חמונה וגו' :

גדיים וטלאים לשון תורה לא תבשל
גדי בחלב אמו ולשון רז"ל גדיים
וטלאים ולמה נקראו בן כל זמן שהוא
קטן גדי וכשהוא גדול קורין אותו עז
דע כי כל מיני עזים יש להם לד לכתות
הטומאה דכתי' והשעיר אשר עלה
עליו הגורל לעזאזל ראה כי מכל
הבהמות ומכל העופות לא לזה השם
ית' לתת לעזאזל מפורש כי אם זה
בלבד כי צידוע הוא כי הוא מלד מינו
ולפי' דינו בן לקרוא אותו מעיקרא
גדי כמו ילד הרע מעיקרא הוא כך
ומגיד לאדם ענינו והולך ומעז כן
הגדי הולך לחות ועזות עד שנקרא עז
שמעיו בכל יום ולא עוד אלא עד שנקרא
עז ממה דכתי' ולא יחצו עוד את
זבחיכם לשעירים אשר הם זבחים
אחריהם קראו עז ממש . וי"ל אי"ב
למה הותר לאכילה מפני שעשה לו
הקצ"ה קרנים וטלפי ידים ורגלים
שורה שם הטומאה ומשם ואילך אינו
מתפשט ולפי' יש קרנים עזות לעז
ולרוב העזים מה שאין בן לכבשים
שהרי הרחלים אין להם קרנים ולקלת
הכבשים והוא לד הטברה שהוצחרו

לגבי המזבח דכתי' את הכבש האחד
תעשה צוקר ואת הכבש השני תעשה
צין הערבים תדיר תדיר ואל"ת והרי
עז הוכשר ע"ג המזבח דכתי' ואם עז
קרצנו וגו' תדע שהפרש גדול יש צין
זה לזה שהרי הכבש הוא קרבן התמידין
שנבחר לשם ית' מן הכל והעז מן גרם לו
לכא לכאן עון ילד הרע ועזות ולד ע"ז
לפי' הקריבו לפני ה' לשוחטו ולהכניעו
שלא יזכר ולא יפקד ולא יעלה על לב
לעולם הא לך שיש הפרש גדול צין אלו
לאלו . נשלם קצת שער הגימל :

שער דלת דוד למה נקרא שמו כך
הוא לחץ על שם

שעשה ספר בעשרה מיני ניגון והוא
לשון ע"ז דוד מלך ישראל ד"א מלשון
דודי לי שהיה חביב לפני השם ית'
כדוד ד"א למה נקרא שמו דוד הוא לשון
כדוי לחמי הצד שפורשין על השלחן
שאי אפשר לאכילה בלא הם כך אי
אפשר לתפלה בלא זמירות שעשה דוד
המלך ע"ה למה נקרא שמו דוד . ד"א
למה נקרא שמו דוד על שם שצא ממדת
צדיק שנקרא דו"ד והוא אדמוני עם
יפה עינים . וכן תמצא צברית שיש לו
שני מעינות כך דוד ע"ה לתורה ולמלחמה
שתי מעיינות טהורות לתורה כגון
דכתי' ולוי תורתך שעשועי אז אצדתי
צעניי למלחמה דכתי' ונחתה קשת
נחושה זרועותי לפי שהיה גבור צידים

ונקרא דוד תמלא בו יי"ד ועוד למה
 נקרא שמו דוד דל"ת שהוא אבן רביעי
 במרכבה דכתי' אבן מאסו הצוים וגו'
 וזהו שאז"ל הפעם אודה את ה' על
 כן קראה שמו יהודה ותעמוד מלדת .
 כד"א מדוע אחרו פעמי מרכבותיו
 שילא מיהודה דוד המלך ע"ה שהיה
 פעם במרכבה מיד ותעמוד עמד הכסא
 שלם מכל לזדיו מפני שיש בשם דו"ד
 שני דלת"ן חדא לארבע חיות שבמרכבה
 וחדא לארבעה דגלים שהיה אחד מהם
 יהודה דכתי' דגל מחנה יהודה לנצחותם
 והוא ו' מפני שהוא ששי לאברהם
 ילחק ויעקב משה ואהרן ודוד שהוא
 הששי ושם דבקותו בוא"י בלד"ק ובשש
 קלוות שנק' מלכות בית דוד והיו"ד
 מפני שהחזיק בעשר מיני ניגון ולפי'
 נקרא דויד :

דן דע כי לא להנס נאמר בן שקרי
 שצט דן לאחרונה יסעו לדגליהם
 והטעם כי העובד לע"ז הולך לאחר
 ולא לפניו ובדן כתי' צענין שני עגלי
 זהב שעשה דכתי' את האחד נתן בבית
 אל והאחד נתן בדן כי משם יולא מדת
 הדין ולפי' נקרא דן שמשם בא מדת
 שמאל ד"א למה נקרא שמו דן דכתי'
 דגני אלהים וגם שמע צקולי ולא להנס
 ילא ממנו שמשון כי בא ממדת גבורה
 ולפי' היה בעל גבורה ולא להנס אז"ל
 שמו של הקצ"ה שמשון דכתי' כי שמש

ולא

ולא מלאו מים ואין מים אלא תורה .
ומיד נלעטרו ישראל בלאו איתם
הכחות לחבל העולם ולפי שלשה ימים
בשבע מולידין ספר תורה כנגד ג'
מדות משפיעות תפארת ג' נ"ח לדיוק
וארבעה ימים שאין מולידין כנגד
ארבע מקבלות גבורה והי"ד מלכות
מלכד הא"ס נמלאו ארבעה ולא כתבתי
לך אלא דרך קצרה :

דל"ה אשת במשכן ע"ש גדלה איתו
נבחו וגדלדל מרח הקדש
נסתלקה שכינה ממנו נקצתה :

דרום המולד להכניס ידרים והטעם
כי שם מדת התפארת שמשם
צא הכחמה ונקרא דרום שמשם
צא רום כי שם יושב תפארת שהוא
רומי של עולם :

דל על שם גדלדל מנכסיו . ועוד ד"ל
מקצת הדלת לגביה דלמ"ד ר"ל מפני
מה גדלדל זה מפני שהיתה גאולה זו
כמו הלמ"ד לפי גדלדל כי כל דרכיו
משפט . ועוד דל לשון עליה הוא לשון
דליו שוקים מפקח ד"ל מפני שהיה
לעשות יותר ממדרגתו למעלה הורידו
הקצ"ה למטה על שם פעולתו לדיק
הוא ית' :

דדן על שם פעולתו נקרא דדן שכל
זו הדין הוי אומי לבו חזו מפעלות
אלהים אשר שם שמות בארץ אל תאמר
שמות אלא שמות על שם הפעולה

ועל שם מתעלה ועל שם הדובר צה
ואדם הראשון ע"ה היה תלוי בשלשלת
העליון הקדושה והטהורה ולפי נקרא
דדן שהופל זו הדין וזהו לקחה מיד
ה' כפלים בכל תפארת ממדה הנקראת
בפנים כי תלולה לאל מרשט ובדו מעול
להוכיח שבר על שבר והלא די ליפרט
ממנו קרנו ע"כ"ו להוכיח כפלו אלא
לאו לעולם ממדה הנקרא כפלים ולפי
נקרא דדן ושטר ק"ת החיות והבהמות
דובים למה נקרא שמו על כן שם שהם
תקפים בטורפים הבהמות
והוא מלשון וימיוך דבאיך . ותמלא
בדוב שהוא חזק מאד והוא חלש מאד
מראשו שם צה מעט עלמות והטעם
שנצח ממדה הנקראת שבר והוא ראש
לכל הדברים שם צהם כה ואילו הוצ
היה ראשו מיקף עלם כמו שאר הבהמות
היה כחו על כל הצורות וכשמתגבר
הכה העליון עליו צא לטרף הכל מיד
מתבלבל כחו ומתירא מראשו ויושב .
ועל דרך הקבלה כל המקפר לשון הרע
על בני אדם ומוציא דבה ואין לו
מלאכה אחרת כי אם זו יהיה גיהנם
שלו ועונשו דו"צ מלשון דוצצ שפתי
ישנים כמו דוצר והוא שמת בלא
תשובה וזהו ויקרא האדם שמות לכל
הבהמה ולכל החיה כפעולות של כל
דבר קרא שמות הבהמות :

דגים למה נקרא שהם כן על שם

שחייבם צים ירם מדאגים זה
 את זה יותר מכל הצהמות שהגדול
 אוכל את הקטון יאלו מזונות לאלו
 והגדולים מדאגים מאחרים מגדולים
 מהם וכלם מתפזרין מליותן דג גדול
 ולפי' איז דוד ע"ה זה הים גדול ורחב
 ידים שם רמש ואין מקפר היות קטנות
 עם גדולות שם אגיות יהלכון ליותן זה
 ילדת לשחק צו וי"ל כל מה שצרא
 הקצ"ה צטולמו על מנת כן צראו שלא
 לעשוק זה את זה ויוכלו להתקיים
 צטולם מפני מה הדגים אוכלים אלו
 לאלו הים לו יתי לצרוא להם מזון לכל
 מין ומין כמו שעשה לצהמות ולחיות
 ולטופות דע כי כל מה שצרא יתי
 צטולמו הכל צרא מכון עליון כנגד
 תחתון דכתי' גם את זה לעומת זה
 עשה האלהים וים התחתון מכון כנגד
 ים העליון ויצבה כנגד יצבה ולכן
 כתי' גם את זה לעומת זה עשה
 האלהים וים ויצבה ממדת מלכות
 הם שואבים וכשצא השפע נקרא וי"ם
 ובשמתלק נקרא יצבה וזהו ים ודרום
 ירבה שנקראים יצבה ונקראים דרום
 ויצבה שם יושבים כחות שמאל וכן
 תמלא המזיקין רוב ממלתם ביצבה
 כי הם יצבים מכל המלות וכבר רמזתי
 לך כי מפשטותיהן של אומות העולם
 נעשים שדים ולפי' נקראת יצבה שהם
 יצבים מן המלות ומן התורה וי"ם זו

התורה והדגים נמשלים לישראל וזהו
 זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין
 מקפר כן לענפי התורה אין להם סוף
 ותכלה והדגים נמשלים לת"ח ולפי'
 הים מצרך ישקצ צפי ע"ה למשה
 ואפרים המלאך הניחל אותי מכל רע
 וגו' וידנו לרוב צקצ הארץ , שיהיו
 שם כל הצאים מורעם ת"ח וכמו שהדגים
 ניזונין מן המים כך ת"ח מזונותיהם
 מן התורה וכמו שת"ח אין להם מנוחה
 צטולם הזה ולא צטולם הצא כך הדגים
 אינם נחת אפי' שעה אחת וכמו
 שהמים מטהרין את הטמאים כך
 התורה מטהרת את הטמאים וכמו
 שמים ים מים מתוקים מים קרוחין
 מים מלוחין הקבוצות והתורחין ומים
 קרוחים טומאים וטהרה וכמו שים דגים
 בדירתם צמים מתוקים ולא צמים
 מלוחים כך הצמים ריגלים אחר ההגרות
 כמו ר' עקיבא באמי לו ר' מה לך אוכל
 הגרות הלך אלל נגעים ואהלות . ויש
 תלמידים בדירתם צמים מלוחים כמו
 רב ושמאל הילכתא ברב צאקורי
 וכשמאל צדיני וכמו שים טהורים כך
 תורה ואלו אוכלין לאלו כך ת"ח
 ניזונין אלו צמות אלו :

שער הא' הוגא למה נקרא כן מפני
 שהיה לו הון גדול צטולם הזה
 וצטולם הצא . וכשראה הקצ"ה כשעלה
 צמחצבה לצרוא אותו ראה שהיה עתיד

ספר המלכות

נקרא הכן מלשון הריין :
הדורם נקרא כן מפני שהיה מהדר
עלמו ואיכא דאמרי לשבח
שהיה מהדר לפני דורו ולא אהב עושק
ואיכא דאמרי שהיה מעות אותם
מלשון הדורים ולפי נקרא הדורם
ומתגבר ממדת הדין :

הראיה למה נקראת כך מפני שרואה
יותר מכל העופות ועל דרך הקבלה
הוא עונש המסתכל בעריות ולפי נקרא
הראה ואת הרי כתצנו בספר המלות
בענין כסוי הדם שלא יבא אדם בגלגול
עוף ועכשיו אומ' שיבא בן צ"ד הנני מפרש
אותם לפני עניינים דע כי הנשמה
העליונה שהיא נפש השכלית חלילה
לא לא שדבר שנגזר מכסא הכבוד שיבא
בצבחה ולא צעוף ולא צשקן ולא צרמש
כי אם הנפש צלצד וכשמלטער הנפש
מלטער הנשמה למעלה וכמו שמטמא
הנפש למטה כך באים כחות שאינם
של טהרה למעלה ולוקחים הנשמה
ומטמאים אותה והנפש מתגשם למטה
על עונשו בכל הדברים הללו צעוף על
קלות הדעת שהיה בו בצבחה צעונות
חמורות צשקאים על מיתות צ"ד הגדול
וכשכתתי שלא יבא בגלגול עוף אינו
ר"ל מפני עוף זה אלא מפני המזיקין
שהולכין ומעופפין על פני העולם כלו
ושטין בו וה"ק שאפי' שיעבור על כל
הלאוין לא יהיה ש"ד כי אומות העולם

לאחר

להיות חכם גדול ולדיק ושהיה עתיד
ליקח הנחה מן התורה בעולם הזה
ובעולם הבא קרא שמו הונא ועל שלקה
הנאה מן התורה והוא שבת וגנאי
נקרא שמו הונא ואיכא דאמרי על שם
מחלצו שנצרך ממדת הדין אדומה
מלשון אהינא קומקא וצא ממדת שגאל
דכתי' ובשמאלה עושר וכבוד ונצרך
מה"א ראשונה של שם המיוחד לפי
התחיל בזה"א שמו : ואיכא דאמרי
שהיתה נשמחו מושבט הכהונה והביאו
השם ית' בישראל וגרע אות אחת משמו
כהונה טול כ"ף נשאר הונא על שם
שטעה בכהונה ואח"כ היה חכם גדול
וחזר למעלתו הראשונה לשכון במדרגת
העליונים צויצת החיים צגן עדן של
מעלה :

הושעיה נקרא שמו כן על שם פעולתו
של ר' הושעיה בן פרחיה
היה עשיר ועשה כמה פעמים יסועות
לפני אדם שפדה שבויים כי כבר אצל
ר' הושעיה הובא אצל לפדיון שבויים
להודות על שמו שהושיע עם קיוע
שמים הרבה בני אדם :

הרן אביו של לוט נקרא כן ע"ש
שילא ממנו לוט שהלילו הוא ושתי
בנותיו צבר דכתי' הרהר המלט פן
תספה דכתי' כי ירא לשבת צבר ולפי
נקרא הרן ד"א נקרא כן על גנאי צו
דכתי' ותהרין שתי בנות לוט וגו' לפי

לאחר שנפטרין נעשים נשמותיהן רוחין
ושידין ולילין ואלו ישראל לא ולפי
אמרתי צענין בקוי הדם שלא יצא
צעוק קתם זה לא עשיתי כפשוטו
אבל כל מה שכתבתי כפשוטו הוא
והטעם הבני מעוף הזה ירמוז לעופות
ידועות שלא יצא אדם שם אבל לא
לכל ודי לך :

החסידה כבר חז"ל מפני טעושה
חמד עם חבורתיה ועל דרך
הקבלה העובר על חס"ד הוא ונכרתו
לעיני בני עמם ענשו חסידה ואע"פ
שעיקרה בחי"ת והב"א אינה מן השורש
שער וא"ו ומש שאמרה תורה וגתר
ומש הדע כי מיעוט שמות
מתחילים בוא"ו כי אם מעט מזער
כי הוא"ו נוספת בכל הדברים והוא
המחבר התיבות והטעם כי הוא נשמה
שמחבר הייחוד והוא הצריח התיכון
בתוך הקרשים מצריח מן הקלה אל
הקלה ולפי הוא"ו מחבר כל הדברים
והוא קרקור בכל הדברים המחבר
אותם ונקרא מחבר ונצלע צנחם
ונקתם שמו כך אות וא"ו נוספת בכל
הדברים והרבה שמות מתחילים בה"א
מפני מה נקרא ומש שהורד מגדולתו
ומש ממנו כבודו :

ותרן מי שהוא ותרן מפני שנחשב לו
כל מה שלו מותר אותו לכל ועליו
כת"י יש מפזר ונוסף עוד והקב"ה

שורה עליו ברכתו כמו אדם שחשב
מעותיו לסכום ידוע והמוחר מוליא
אותו בשמחה כך מתצרכין כל אשר לו
ותיק הוא משמש שתי לשונות לשון תיקו
שתיקה שאינו מדבר דברים בטלים
כי אם לצורך ומשמש לשון תיק של
ספר תורה תיבה נאה שספר תורה
שמודבק כך זה הוא כלי לשמור התורה
שלא יפול ממנה אות אחת ולפי חז"ל
ותיקון היו גומרין אותה עם הכן החמה :
והדוכיפת למה נקרא שמו כן ע"ש
שמנצח כל טוב שבעולם
בצלופה לשון יפה וטהור תרגו דכיו
לפי נקרא דוכיפת ד"א למה נקרא
שמה דוכיפת על שהיא כפוייה לכל
העופות וכופה את האחרים כי הוא
דורס ולפי נקראת דוכיפת לשון כפוי
ד"א ר"ל ג' תיבות זו כי פת שנים
אומרים חז"ל ד"ו לשון טב למיתב טן
דו מלמיתב ארמלו שהולכין זוגות זוגות
וכשמת אחד מהם אינו מתייחד עם
אחר כמו הראשון כי לשון כוייה כשצא
זמן הגשמים הולכים שניהם ומזון
נשלה שער הוא"ו בדרך קלה :

שער זין זבולון כבר אמרה תורה הפעם
יזבליני אישי ונצרה ממדת זבולון
דכתי' צנה צניתי בית זבול לך והיה
מכוון כנגד זב"ל והיה מלא ברכה
לחוף אניות דכתי' זבולון לחוף ימים
ישכון והוא לחוף אניות ד"א נקרא

שמו

ספר המלכות

שמו וצול שגולד צירח צול :

זכריה נקרא בן על שם המאורע
כשהרג צירושלם שלא שקט דמו
עד שהרגו כמה רבצות מישראל וזכר
עלצונו ית' לפי נקרא זכריה :

זרח דכתי' ויקרא שמו זרח זה היה
(חבל) שצא ע"י יצום זרח אורו

ית' עליו והציאו לעולם וחס עליו :

זביר לשון ז"ל אמי רב זביר שזצד זצד
טוב בתלמוד שהיה מגדולי התלמוד

זמרי בן קלוא נשיא בית אב לשמעוני
למה נקרא שמו בן זאת אומרת

שהיה שותה יין צמני זמרא ולא חשב
לדברי רז"ל זמרא צביתא חורבא בקיפא

דכתי' דקול ישורר בחלון חורב צקף
וצא לו אלל כוזבי בת לור שהיתה בת

מלך והתחיל לשתות יין עמה צמוני
זמר עד שחנק וצא פינהק ע"ה והרגם

זרובבל על שם שדר בצבל ונעשה זר
מארץ ישראל ולשפחא הוא לו ד"א

ע"ש שהיה צמקדש בני חרה לצבל שהיו
שם דרים הרבה חכמי ישראל וכתי' ידי

זרובבל יקדו הבית הזה וידיו תזלענה
זמר דכתי' איל ולבי ויחמור ואקו

ודישון ותאו חמר נקרא בן מפני
שהליכתו צמדצרות וכשלמא עושה גומא

ולועק לשם ית' ואומי מיני זמירות עד
שמזמין לו הקב"ה מים ולפי נקרא זמר

שער חית חור צשני לדין צלד של
טהרה וצלד שאינו של

טהרה בישראל ואהרן וחז"ל צאומות
העולם את לור ואת חור ואת רבע
נקרא של ישראל בן מפני שהלצין
עומותיהם של ישראל ונקרא חור נקב
מפני שהרגוהו ישראל צענין הטגל
ונעשה פרץ גדול בישראל ושל אומות
העולם מלשון חרה אף ה' צו :

(חקר)

חורי שנים כמו בן בישראל וצאומות
ובישראל כתי' שפט בן חורי

צאומות ואת החורי של ישראל לשבח
ושל אומות לגנאי של ישראל לשון חירות

ושל אומות קלי חורי על ראשי ודי לך
צזה :

חייא ה' חייא בלשון רז"ל ע"ש שגזר
ממדת חיים וחי בעולם הזה וחי בעולם

הבא :

חסידה אז"ל על שם שפוש חקד עס
חברותיה וכבר פרשתי שהוא

לשון חקד הוא על שם המחלצ שלה
וענשי בני אדם מכל כפעולו :

שער טית טוביה אז"ל טובינא
דחכימי מפני

שמשער הטית בא טוב לעולם כי ממדה
תשיעית משפיע ית' לכל ברוחיו והוא

מדת לדו"ק יקוד עולם מדה תשיעית
ולפי מתחיל בה טוב והשם הזה לפעמים

יהיה לשבח ולפעמים יכיה לגנאי כמו
לקומא שקורין קניא נהור וכן

לדברים רבים קורין כך הפך הדבר
כמו

כמו הקד הוא שהוא הפך ההקד :
שער יוד יצחק אמרה תורה לחוק
 עשה לי אלהים ד"א
 שנראה ממדת הדין הקשה :
 (חקר)

וישר אל מלאך ויובל ועוד אז"ל
 שהקצ"ה קרא לו אל וכי תעלה על
 דעתך שלמנצח קרא אל אלא מלמד
 בא"ל הקצ"ה ליעקב אני אלוה בעליונים
 ואחר אלוה בתחתונים דכתי' ישראל
 שהגיע לשרת אל :

יששכר ר"ל יש שכן מדה הנקרא'
 חכמ"ה הנקראת י"ש הוא
 משכר הטוב ויששכר הוא מכון כנגד
 מדה זו לומ' כל מי שעוסק בתורה
 ובחכמה כמו יששכר דכתי' יששכר
 חמור גרם רוצן בין המשפטים שהיה
 מתעסק בחכמות עליונות שאז"ל למה
 אין מקשרין מה היה קודם צריחה
 העולם משל למלך שצוה פלטרין שלו
 על האשפה ואינו כבודו של מלך
 לפרסמו ויששכר היה לו קבלה מכל
 אלו החכמות ולפי' רוצן בין המשפטים
 ישעיהו על שם שנצא על הישועה
 יותר מכל הנביאים :

יהושע על שם שהוביש את ישראל
 בשלקה ל"א מלכים :
יוחנן על שם שנגזר ממדת חנון :
ישמעאל על שם ששמע השם ית'
 בקולו דכתי' וישמע אלהים
 את קול הנער :

יחזקאל ר"ל חז"א ק"ל שלא ראה אלא
 מרכבה מטטרון בלבד להורות
 גדולת השם ית' שנתן כבוד כל כך
 למלאת מרכבתו של הקצ"ה עכ"ל :

יהודה דכתי' הפעם אודה את ה'
 ואמנם מה שאז"ל הפעם אודה
 את ה' כד"א מדוע אהרו פעמי
 מרכבותיו שלא מגנו דוד שהיה הפעם
 במרכבה דכתי' אכן מאסו הצונים
 ביתה לראש פנה ילפי' תמלא בשם
 יהודה אותיות השם ודלת כנגד ארבע
 חיות דכתי' גור אריה יהודה :

יעקב כבר אמרה תורה ויעקבני ועוד
 באחו בעקב ואמנם יקרא יעקב
 על ענין עקב ענוה שכן ביאלו י"צ
 שצט"ס ממנו מקצלים שכן כי יש שכן
 לפעולתכם ודכתי' ויהיה עקב תשמעון
 והוא מכון כנגד יעקב של מעלה
 שהוא גוף מאסף לכל המדות ד"א
 היו"ד כנגד עשר קפירות עי"ן כנגד
 שצט"ס נפש שירדו למלכים קו"ף כנגד
 מאה צרכות שתקן ישראל אצא קצא
 בכל יום כי הוא תקן תפלת ערבית
 צי"ת שגדק במדת תפארת' שהוא
 שני לצנין :

ישראל דכתי' כי שרית עם אלהים

ספר המלכות

יִרְמְיָהּ מַפְנֵי שְׂכִיבָה שָׁפַל בָּרַךְ וּמְרוּלָה
לַעַם וּמִי שִׁמְקֻטִּין עָלָמוּ צְעוּלָם
הַזֶּה הַקְּצִיָּה מְרִימָהּ לַעֲלוֹם הַבָּא וְהִ"ק
יֵרֵם יִה :

יִוָּאֵל שְׂרָלָה בִּזְיָה דִּ"א שְׂצִימִי נֶשֶׁה
פְּרִי הָאָרֶץ שֶׁאֲמָרוּ ז"ל שְׂכִיבָה
גְּרִיגִיר הַחֲטִיטִים כְּכֹלִיא שֶׁל בָּקָר :
יֵאֻשִׁיהוּ מַפְנֵי שְׂכִיבָה יְסוֹד מַלְכֵי יְהוּדָה
דִּ"א יֵאֻשׁ מִיִּשְׁוּעָה הַשֵּׁם יִתִּי
וְאַחֲרַי כִּךְ שֶׁב אֲלִיו :

יְהוּדֵעַ מַפְנֵי שְׂכִיבָה בִּזְיָה יְדִיעָה גְּדוּלָה
וְהִיב מַלְמַד לִיְהוֹשֻׁעַ הַמֶּלֶךְ
דְּכִתִּי וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ הַיֵּשֶׁר גִּוִּי אֲשֶׁר
הוֹרָה יְהוּדֵעַ הַכֶּהֵן דִּ"א מַפְנֵי שְׂכִיבָה
בִּזְיָה קְצֵלָה אֲחִיתָי מַעֲנִין הַיִּיחֻד וְהִ"ק
יִהִי יִדְעֵה :

בַּחֲזִיז יַחְמוֹר מַפְנֵי שְׂכִיבָה קֵל בְּרַגְלָיו
קוֹרִין יַחְמוֹר שֶׁכֵּן לָמִי
שְׂכִיבָה יִפֶּה מֵאֵד אֲחֻמְרִין לוֹ הַהֶפֶךְ :
יִנְשׁוּף מַפְנֵי שְׂכִיבָה בְּאִישׁוֹן נֶשֶׁף צְלִילָה
וְעַל דָּרֶךְ הַקְּצֵלָה מִי שְׂכִיבָה נֹאֲף
עֲנִשׁוֹ זֶה דְּכִתִּי וְעֵין נֹאֲף שְׂמֵרָה נֶשֶׁף :
שְׂעָרַי כָּף בָּהֵן הוּא לִשְׁוֹן גְּדוּלָה וְהוּא
לִשְׁוֹן שְׂמֹשׁ וְכֵן מַמְדָּה
יִמִּין מַזְרֹעַ הַקְּדוּשָׁה וְהַטְהָרָה :

כְּבֶשֶׂת מַפְנֵי מֵה מִשְׁתַּנָּה כִּי מִתְחַלְתּוּ
נִקְרָא טֹלָה וְעַכְשִׁיו נִקְרָא כְּבֶשֶׂת
שׁוֹשֶׁבֶת תַּחַת לָלוּ כִּי תִרְגֵּם לֵל טֹלָה מֵה
שֶׁאֵין כֵּן בְּכָל הַצְּבָחוֹת כְּבֶשֶׂת שְׂכִיבָה
מִתְקַוָּה לְמִרְיָוֹת וְעַל דָּרֶךְ

הַקְּצֵלָה מִי שֶׁאֵינוּ כּוֹבֵשׁ אֶת יֵאֻרֵּי
שְׂעָרַי לְמַד לָלוּ לִשְׁוֹן אֲוֹן שְׂכִיבָה צְעַל
כֵּן דְּכִתִּי שְׂמֵוֹן וְלִוִּי
אֲחִים :

לָוִי עִ"שׁ שִׁלָּה מִמֶּנּוּ מֹאֲבַד שְׂרָלָה לְקַלֵּל
אֶת יִשְׂרָאֵל מִלִּשְׁוֹן לְוִיטִין :
מְכִיר דְּכִתִּי וִירָא יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם בְּנֵי
שְׁלִישִׁים גַּם בְּנֵי מְכִיר יוֹלְדוּ עַל
בְּרָכִי יוֹסֵף הוּא לִשְׁוֹן הַכִּירָה שְׂכִיבָה
בִּזְיָה צְפִרְנוֹף מִמִּי הִיב מְגוּלָּה וְעוֹד שְׂמֹ
מְכִיר לִשְׁוֹן מַחֲרִי כִי הַכִּיף נִחְלַפְתָּ בַּחֲזִי"ת
רַמֵּז לַעֲשָׂרִים כֶּסֶף :

נִפְתָּלִי עַל שֶׁ שֶׁנִּגְזַר מַמְדָּה מַלְכוּתִית
שְׂכִיבָה כְּלוּלָה בְּכָל יוֹפִי :
נִחְשׁוֹן עַל שֶׁ שֶׁנִּבְרָא מַמְדָּה לְדִ"ק
שְׂנִקְרָא לְוִיטִין נֶחֱשׁ צְרִיחַ גִּוִּן
נֶחֱשֶׁת דִּ"א שְׂנִבְרָא מַמְדָּה גְּבוּרָה שְׂנִקְרָא
נֶחֱשׁ :

נֶזֶן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֶזֶן הוּא מַדָּה מַלְכוּתִית
וְנֶזֶן הוּא מַדָּה תַּפְאֲרִיתִית שְׂכִיבָה לִשְׁוֹן
נֶזֶן וְאֲמַנָּה נֶזֶן פְּשׁוּטָה וְנֶזֶן כְּפֹפֶה
רוֹמֵז לְדִיק גְּמוּר וְלְדִיק שֶׁאֵינוּ גְּמוּר
לְדִיק כְּפֹפֶה לְדִיק פְּשׁוּטָה וְאֲמַנָּה לָמִי
שֶׁאֵינוּ רוֹאֶה קוֹרִין קִגִּיא נֶהוֹר כִּךְ
מַפְנֵי שְׂכִיבָה הִיוּ לוֹ צִנִּים מְהוּשָׁע בֶּן נֶזֶן
שְׂכִיבָה הִיב לוֹ בֶּן וְעַל זֶה אֲז"ל לְדִיקִים
צְמִיתָתָם הֵם מוֹלִידִים כִּי צְמִיתָתָם הוֹלִיד
שְׁנֵי לְדִיקִים גְּמוּרִים יִפְתַּח וְשִׁמְשׁוֹן
וּמִלִּשְׁוֹן דְּכִתִּי וְיִשְׁלַח ה' אֶת יְרוּבָעֵל זֶה
יְהוֹשֻׁעַ כְּשֶׁנִּפְטָר מִן הָעוֹלָם שֶׁהִשְׁמִיד כָּל

בזרע ונאחז ועשו הקדש חול ועוד
ועשו על קוד ג"כ :

שמעון שהיה מאיר כשמש ונזר
ממדת תפארת בנקרא בשם
דכתיב כי שמש :

שמעון על שם שהיה בני ד"ל
בס טון ולפי שאר השבטים
בזרעו של משה דבי ט"ה ואילו
במשון אין כתיב כאן :

שער תימן תורת ה' תמימה ד"ל
במורה ויחוד של אלהינו ועוד
במורה שם דוגמת אורה העליונה כי
לא להגם יש בה פרשה קטומה ופתורה
אותיות מיושרות אותיות עקומות כי
כל התורה שמו של הקצ"ה וזה כי
במך כך ובך במך כי כך אותיות הקיקות
בו וכל התורה מבראשית עד לטינו כל
ישראל לפי יש הסך ומלא ולפי אז"ל
ספר תורה שחקר אות אחת אפי' קולו
של יו"ד נפקל כי הסך דוגמת המרכזה
ולפי אמרו המחליף פשוטיו בשפה
קטומה פתוחה או פתוחה קטומה
פסול מפני שמשנה קדר עליון וכאלו
נותן מוס בדוגמא העליונה ונותן מוס
בישראל ועוצר ממוס אל תשכן באוהליך
עולה ולפי נקראת תורה :

שער י"ד נקרא שער המעלות שהם
חמשה עשר מעלות וכנגדם אמו
דוד חמשה עשר פעמים שור המעלות
כי הם מדרגה למעלה ממדרגה וזהו

כללו

במית הצעל והז"ל דרכו ירובעל זה
גדעון בעשה מריצה עם הצעל דכתי'
אם אלהים הוא ירע לו צדן זה במשכן
יפתח כמשמעו שמואל זה משה ואהרן
ולפי נקרא ירובעל בן נוי"ן על שם
מולדתו :

עמרם על שם שהיה דבק בתפארת
בנקרא אצדס :

עזרא לשון עויליכס במקטנותו למד
תורה וקבל ממדת מלכות כלל
כלולה בכל יופי :

ערפה ט"ה שצאת מעבר כחות
הטומאה בנקראו עורף ולא
פנים דכתי' כי פנו אלי עורף ולא פנים
וכתי' כי מקפר עריך היו אלהיך
יחודה :

עורב על דרך הקבלה מי שבא על
זהמה וחיה שאינו מינו עונשו
טורב לפי שתערב עם מי שאינו מינו :
עזניה על דרך כל מי שהוא טובה
זנות עם זונה בלא ענין עזניה
על שם פעולתי שהוא מין עזות וזנות :
צדקיהו אז"ל חמשה גדמו לאדם
הראשון וכלם נלקו במשון
בשערו לדקוהו צעניו וגו' וכי מפני
שגדמו נלקו ובהרנו אלא לאו שנמשלו
לאדם העליון ונשתמשו בשרצותו של
מלך והמשתמש בו חייב מיתה ולפי
שבא אותם בדוגמתו היה להם לשמוח
בו ולנהוג בו כבוד הראוי לו והם נטלו

ספר המלכות

הללו יה כנגד אלו המעלות וכנגד
נצחיות קדושים חקידים ציוניים רשעים
גויים צהמות חיות טופות טהורות
טופות טמאים דגים טהורים וטמאים
שקלים ורמשים יתושין וכל מנייהם
ולרעין נמלאו ט"ו מדרגות מלכד צהמה
טמאה וטוף טמא ודגים טמאים כי טמאה
וטהרה קוד ימין ושמאל לפי אמי' ה'
אליעזר יכול אני לטהר את השקן
צמ"ט פנים בצה מנחת שמאל וזה
השטר נתן לו למטה רצו' ט"ה עם כל
פירושו וכל מ"ט שטרים כמו שאז"ל
חמשים שטרי צינה נצראו צעולם וכלם
נתנו לו למטה חוק מנחת דת'י
ותחקקו מוט מאלהים שהוא החמשים
וכל הדברים שנקראים חיים שצעולם
שבאצנים משטר הרי שהיא למטה
משטר זו כולם הם מדרגה למעלה
ממדרגה וכפי כח מחלצ שלה נקרא
שמה ט"ב המאורע וזהו לנו חזו
מפעלות אלהים אשר הם שמות צארן
א"ת שמות אלה שמות . ושטר המעלות
עולה משטר השמות ומשטר המעלות
עולה למעלה משטר השמות ומשטר
הרי ואלו ט"ו מעלות הם כנגד י"ה
והם שמות עשרה שאינם נמתקין
וחמשה כנוין אלו שמות עשרה של קדושה
שהם שמות ממש קדושה וטהרה אלה"ה
אלה"ה אדני' אל' אלו"ה יהו"ה יהו"ה
י"ה שדי' אלהינו' הא לך עשרה .

והחמשה הנשארים הם שמות להם כמו
כנוין הוא דת'י הוא שמי' בלו"ס כמו
שאז"ל שמו של הקצ"ה שלום השם ה'
רח"ס דת'י ה' אל רחום הרבועי
הנאמן דת'י האל הנאמן החמשי
ישראל כמו שאז"ל חיה אחת
יש צממים ושמיה ישראל וא"ת הרי שצמם
שמית יש לו ית' אטע"כ עשרה הקדושים
הם כנגד כנוי ית' ממש כנגד עשר קפירות
ואלו החמשה הוצתרו משאר השמות
ומאלו מ"ט מעלות נצראו עשרה בתות
של מלאכי השרת כי עשרה הקפירות
היא קוד הייחוד ועשרה שמות של
מלאכים הקדושים נקראו קוד הפירוד
ואלה שמותם . איש"ס ארזא"ס
המגלי"ס כרובי"ס אופני"ס חיות
מלאכ"ס שרפי"ס אלה"ס וצני אלה"ס
נמלאו עשרה והיא קוד (הקר) והחמשה
הנשארים הם כמעלות עולם השפל
לגלג אדם צהמה חיה ועוף כי דגים
ורמשים אינם מכלל מנין זה כי הם
אינם קונים נשמה כמו שאר המינים
הללו ולפי' הם חמש עשרה מעלות
למעלה דע כי כל המינים לא נצראו
צחיים כי אם שצעה ואלו הן אדם
וצהמה ויחיה ועוף ודגים ושקלים
ורמשים מפני שנצראו מנחה הנקראת
שצעה וארבע יסודות הא לך י"ה וארבע
פנות העולם נמלאו ט"ו מעלות בכל
העולם השפל וכנגד ט"ו מעלות

וזהויות חיל ולצו ויחמוצ ואקו ודיסון
 יתאווהמראינס אלא שצטה ממין הצהורה
 הטהורה מפני שנצראו ממדת חיה
 הנקרא שצטה כשאזל חיה אחת יב
 צממים שמה ישראל יצבר ידעת כי
 שכינה נקראת שצטה ולפי' הם שצטה
 מיני חיה מחיה הטהורה מלצד הטמאה
 וממין העוף שהיא שלשית דע כי שלש
 יחיות ושבים מיני עופות נצראו בעולם
 בין טהורות בין שאינן טהורות והטעם
 מפני שבעולם למיין שם כנגד שם קצוות
 שנקראת ארץ העליונה וזו מדת מלכות
 וכנגדה ארץ שלמה הע"ה כבושנה בין
 החורוס תמאל צבושנה בעגולה שבה
 עליון כך שכינה נקראת שם קצוות .
 וכל הדברים שנצראו צאדן התחתונה
 נצראו מכחות ארץ העליונה וכל מיין
 של מעלה מנגד למיין של מטה וזהו
 שאזל אשר אין לה קצין בוטר ומושל
 ומטה אותה ואומ' לה גדל ראה בעשבים
 כך שאכ"ו החיים וכמו שיש ש"ס מיני
 עופות צאדן כך יש ש"ס מלאכים
 שנקראו עוף השמים צאדן העליונה וכל
 אחד ואחד מהם כחו משתנה מכה הצירו
 לא ראי זה כראוי זה ולא ראי זה כראוי זה
 וזהו ואת כל שירצ למינו ומכל כח וזה
 מהם נצרא נשמת העוף וכפי כח מחלצו
 ניתן שבה וזהו ענין פרק שירה שמקפר
 שם ענין שבה עופות ובהמות שנותנין
 לצוראם ויכל ממון ארץ התחתונה

מאדן

בהמות כמו שאזל צגמ' קוכה
 כנגולה יסוד צית המקדש (הקד)
 תהומא למשטפיה לפלמא אר' דוד
 איכא ביין מאן דידע שמים רבא ולא
 ליחצב עלמא צהרה זמנא אחא
 אחיתופל וכתב שגא אחקפא יכדי
 צמא וטצטי צחגם עשרה מעלות ולא
 היו המים עולים לנסוק המים כשראה
 דוד ע"ה כך התחיל לומ' ביד המעלות
 שביצו המים לתקפס וכל ביד ויור
 היו המים עולים מדרגה אחת עד
 שנשלמו ע"י ביד המעלות ושבזו המים
 לאיתנס ולפי' נקרא שכינה י"ה
 אכתיראזל שמומנה על כל צרוותיו
 ית' על כל המעלות וזהו המושל בכל
 אשר לו והקצ"ה נתן ממונים לכל דבר
 ודבר מאלו ע"י כי כל דבר נחלק לכמה
 עניינים כי לד האדם נחלק לעשרה
 עניינים נציא חכם קדוש חסיד לדין
 כנגד חמשה קפירות . וחמשה למטה
 תלמיד כנגד תפארת' שנקרא משה
 שהיו משה תלמידיו של הקצ"ה היה
 ציוניס כנגד גל"ה המבומדים והמלשני'
 כנגד שמאל רגל שמאל כנגד הו"ד כי
 משה קס כל עלת הפך שבעולם .
 ולדיקים גמורים כנגד לדי"ק . ורשעים
 כנגד מדת הדין הקשה . הא ע"י
 מעלות צאדס וצבהמה צקך שור אין
 רחל עול גדי טלה עז פר כבש הא לך
 עשרה מלצד צהמה שאינה טהורה .

ספר המלכות

מֵאֲרֶכּ הַעֲלִיָּוָה דִּכְתִּי גַם אֶת־זֶה לַטּוֹמֹת
זֶה עָשָׂה הָאֱלֹהִים וַעֲנִין בְּרִיאת דְּגִים
אֲז״ל מִרְקָק הַמַּיִם נִצְרָאוּ וְכָל הַדְּבָרִים
שֶׁנִּצְרָאוּ צִים נִצְרָאוּ צִיצְבָה וְכָל הַדְּבָרִים
שֶׁהֵם טְהוֹרִים צִיצְבָה אִינֵם טְהוֹרִים
צִים וְקִימָנִיק טְהוֹר טָמֵא טָמֵא טְהוֹר
וְדַע כִּי יֵם וִיצְבָה הַכֹּל מִדֵּה אֶת־הַיָּם הוּא
מִדֵּת מַלְכוּת וְנִצְבָה הַשֶּׁפַע נִקְרָא יוֹם
עַל שֶׁ הַלְחֹת . וְנִשְׁמַתְלָק הַשֶּׁפַע
נִקְרָא יִצְבָה . יוֹם מַלְאכִים שֶׁחֵם
צִיצְבָה נִשְׁמַתְלָק הַשֶּׁפַע וְזֶהוּ כְּלָצִים
לְעִתִּיקִם נִשְׁמַתְלָק הַשֶּׁפַע יוֹם מַלְאכִים
שֶׁחֵם צִמִּים בְּרַחֲמִים נִשְׁמַתְנִצְרָה הַשֶּׁפַע
וְזֶהוּ טְהוֹר טָמֵא טָמֵא טְהוֹר לִד יִמִּין
וְלֵד שֶׁמֶלֶל אֱלֹהֵי צֶאֱשׁ שֶׁהוּא יִצְבָה וְאֱלֹהֵי
צִמִּים הַצִּין הַיְטִיב הַעֲנִין הַגְּדוֹל הַזֶּה
מִיֵּה יֵם אִם מִיֵּה יִצְבָה כִּי לֹא כִתְבָתִי
לֶךְ אֵלָּא בְּדֶרֶךְ קִלְרָה נִמְלָא אֶת־הַיָּם חוֹמֵי שִׁיב
צִים שֶׁלֶם מֵאוֹת וּבְשִׁים דְּגִים צִמִּים צִמִּים
מִשְׁתַּמִּים זֶה מִזֶּה כָּל מִין לַמִּינִי וְשֶׁלֶם
מֵאוֹת וּבְשִׁים שְׁקָלִים וְרַמְשִׁים הָאֵל לֶךְ
שֶׁצֶע מֵאוֹת וּבְשִׁים וְשֶׁלֶם מֵאוֹת וּבְשִׁים
צִין חַיִּית וְצִהֲמוֹת טְהוֹרוֹת וְטָמֵאוֹת
נִמְלָאוּ אֱלֹף וּבְמוֹמִים וְשֶׁלֶם מֵאוֹת וּבְשִׁים
מִיֵּי דְגִים מִלְּצֵד כָּל אֱלֹהֵי נִמְלָאוּ אֱלֹף
וְאַרְבַּע מֵאוֹת וְאַרְבַּעִים מִיֵּי דְגִים צִים
מִלְּצֵד לִזְרֵת אֶדֶם וּמֵאֵה וּבְצִה מִיֵּי
דְגֵה גְדוֹלָה מִתְגְּדִלִים צִים שֶׁשֶׁ
יוֹשֵׁב לוֹיִתֵּן שֶׁהֵם מִזִּמּוֹ נִמְלָאוּ אֱלֹף וְשֶׁ
מֵאוֹת וַיֵּאֱמַר מִיֵּי דְגִים וְלִפִּי אֱמִי דוֹד

ט״ה שֶׁ רַמְשׁ וְאִין מִתְפַּר הָאֱלֹף
אֱלֹף וְהַיָּם פְּשׁוּטָה שֶׁ מֵאוֹת וְהַיָּם
עֲשָׂה וְהַדְּבָרִים אֶחָד וְכָל מִיֵּה שֶׁנִּצְרָא
יֵיִ צֶרָא מִזִּין וּפְרַנְסָה וְלִפִּי אֲז״ל שֶׁהֵם
שְׁלִישִׁית יוֹשֵׁב חֵן אֶת עוֹלָמוֹ מִקְרָנִי
רַמְשִׁים וְעַד צִינִי כְּנִים וְעִנִּין שְׁקָלִים
וְרַמְשִׁים הֵם שֶׁלֶם מֵאוֹת וּבְשִׁים וְהֵם
כְּנֵד שֶׁ״ס כְּתוּב הַטּוֹמֵאָה שִׁיב לְמַעֲלָה
וְלִפִּי אֱמִי רִי אֱלִיעֶזֶר יוֹכָל אֱמִי לְטִיֵּר
אֶת הַשֶּׁרֶץ צִמִּים פְּנִים מִפְּנֵי שֶׁהוּא שׁוֹאֵב
מֵאֲרֶכּ הַעֲלִיָּוָה וְכָלֵם נִצְרָאוּ כִּשְׁבָא נַחֵם
עַל הוּיָה וְלִפִּי יֵם לֵהֵם רְשׁוֹת לְלִקוֹת
לְאֶדֶם וְאֲז״ל דְּרָבוֹ לִמֵּה נִצְרָאוּ שְׁקָלִים
וְרַמְשִׁים לְחַטּוֹתֵם שֶׁלִּיִּשְׂרָאֵל כִּשְׁהַקְצִיָּה
כּוּעֵם עַל יִשְׂרָאֵל צִשְׁעָה שֶׁהֵם חוֹטֵאִים
מִקְתָּל כֶּלָּא וְאֲז״ל וְיִמְהַלְלוּ שֶׁנִּצְרָאוּ
שֶׁלֶם לְאֶרֶץ אֱמִי זֶן אֶת־יִשְׂרָאֵל שֶׁאֲמַר
נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע אִינֵי דִין שְׁאִקִּיִּים אֶת־הֵם
צִמִּים וְלֹא עוֹד אֵלָּא שֶׁהֵם צִינִי אֶצְרֵהֶם
יִחָק וְיִשְׁקֹץ צִהֲמוֹת שֶׁהֵם מִרְחֵם הַקְצִיָּה
עַל יִשְׂרָאֵל הָאֵל לֶךְ שֶׁצִּהֲמָה מִיֵּי חַיִּים
יֵם צִהֲקֵה הַעֲלִיָּוָה וְצִהֲקֵה הַתַּחֲתוֹנָה
וְלִפִּי נִקְרָאת שֶׁצִּהֲמָה שֶׁכִּינִיָּה דִּכְתִּי
וְיִקְרָא אֶת־הֵם שֶׁצִּהֲמָה וְאֱלֹהֵי הֵם אֶדֶם
וְצִהֲמָה וְחַיִּים וְעוֹף שְׁקָלִים וְרַמְשִׁים
וְכִנְגֵדֵם שֶׁצִּהֲמָה יִמִּי צִהֲשִׁית כִּי צִהֲלֹ
הַשֶּׁצִּהֲמָה לֹא נִצְחָה אֵלָּא יוֹם שֶׁצִּהֲמָה
הַשֶּׁצִּהֲמָה שֶׁהוּא מִנוֹחַ כֶּךָ מִכָּל אֱלֹהֵי
הַשֶּׁצִּהֲמָה נִצְחָה אֶדֶם לְעִבּוֹדַת הַצּוֹרָר יֵיִ
וְאַרְבַּע פְּנִיִּת הַעוֹלָם כְּנֵד דִּי מַחֲמוֹת

באים טללי צרכה יגשמי צרכה לעולם
 לפני משם בא המקד לעולם דכתי' מאפון
 תפתח הרעה משם דירת המזיקין לפי
 כתי' במשמיות צעקין הקרצנות בחיטות
 צלפון כדי לתת חלט לאותן הכחות
 שלא יצויאו לקטרג על ישראל וכששומע
 הקצ"ה זכותן של ישראל מפי קטיגור
 מיד מוחל להם על שגיאותיהם ועונה
 להם צעת לרחם. לפיכך כי זה השער
 של צדד לצד המערב כי שם מצוי
 השכינה כשאי"ל שכינה במערב וזה
 הצדד הוא מחוצר עם האש ויושב תחת
 הדים גליו של הקצ"ה וצרכה ממדת
 הכינ"ה מתוקף האש הגדול נצרה
 הצדד :

שער י"ז נקרא שער האויר העומד
 בין העליונים וצין התחתונים
 ואיבא מפרשי דאמרי כי זה האויר
 נקרא רקיע כי אינו גוון השמים כי
 הוא זך וכלול מאד שלא היה
 לנו יכולת להשגיח בו מרוב גלגלותו
 ומרוב זכותו והוא גלגל מדקרות הכוח
 נצרה האויר והכוח נצרה מכה דקות
 הגלגלים מכה קצתם צהקסם לארץ
 ואמנם על דרך העצב כך הוא אבל
 על דרך הקצלה אויר ורוח מכה תפארת
 נצראו כי הוא קו האמלטי המכנס צין
 חמשה קפירות של מעלה וצין חמשה
 קפירות של מטה והוא הצורה התיכון
 ובנגדו אי"ל גרוח אלהים שרפת על
 פני המים זה רוחו של משה כנגד
 מדת התפארת נקראת רוח אלהים

המקפירות לשכינה מחנה גבריאל במאל
 מחנה מיכאל ימין מחנה אוריאל
 לפני מחנה רפאל אחור וארבע יקודות
 כנגד ד' מהותי אדמי' ומאל ט"ו מעלות
 ולפי נקראת שכינה י"ה אבתריאל
 שהוא למעלה מכל המעלות האלו :

שער ט"ו של חמשים בערי צינה
 הוא למטה צהרן שנצרה משם
 השלג ונקרא שער השלג וזהו הא"י
 דוד המלך ע"ה הללו את ה' מן הצהר
 חנינים וכל תרומות אש וצדד שלג
 וקטור וגו' ואי"ל הני צמיא איתנהו
 צאדעא איתנהו אלא לאו צא דוד וצקס
 תפלה עליהם והורידם לארץ דכתי'
 לא יגורך רע. וכל זה הוא דרשא כי
 צודאי אולרות שלג יש בשמים ואולרות
 שלג יש צהרן כולל בכל יום נולד שלג
 למעלה וזו מדת חכמ"ה שמתגדל בכל
 השפע ובנגדו אי"ל ארץ מסיבין
 נצראת משלג שתחת כסא הכבוד ר"ל
 צינה שנקראת ארץ החיים מסיבין
 נצראת א"י משלג ממדת חכמ"ה
 שנקראת שלג ומשם נולד שלג של מטה
 ולפי' הוא לצדד כניון חכמה שיש בו
 לבן וזו נקרא שער שלג :

שער י"ז נקרא שער של צדד וזהו אש
 וצדד והם למטה צהרן דכתי'
 הללו את ה' מן הצהר חנינים וכל
 תרומות אש וצדד והוא צלד המערב
 כמו שאי"ל במזרח משם יולא האור
 לעולם. מערב שם אולרות שלג ואולרות
 צדד וקור ורוח צא לעולם דרום משם

ספר המלכות

תפלתם של ישראל וזכו למה כי תשמיד
ברחוק וני' ולפי' אלו השבעה כנגד
שכינה הנקראת שבעה ולפי' יש שבעה
אלוהות ושבעה מדברות ושבעה ימים
ושבעה רקיעים ושבעה מיני חי ושבע
מדות צנן עזן ושבע מדות צנינות
נמלא בטובה למיין מי' כנגד מי'ט
ששני צינה ורס שבע שביעות וכל
אחד ואחד נצח השביעי ברקיעים
נצח ערצות דכתי' קולו לרוכב ערצות
בערצות בארצות נצח ארץ ישראל
שהיא השביעית במדברות מדבר קוני
צמים יס המלה צימים יוס השבת צמים
אדם וכלם נצראו שבעה ולכך כתי'
חכמות נשים צנתה ביתה הלצה עמודיה
שבעה ולפי' הם שבעה רקיעים ולמעלה
נקראו שמים דקה מן הדקה וכלל הכל
בייחוד ורס מתחזק כמו האוהלים
שעושים במלחמה צעגול דכתי' ויתחמם
באוהל לבשת ויחם נגלים י"צ גבולו
אלבקון כנגד י"צ שצטו ישראל ומהלך
מן הארץ לרקיע ח"ק שנה ועציו של
רקיע מהלך ח"ק שנה ורס עשויים מאב
וימים וכנגדם ברא ית' השר הכבוד באדם
במבדל בין מים העליונים למים התחתונים
ובין דירת העליונים לדירת התחתונים
ותחת כוכב אחד יושבים כל בני הלב
האב גדול מעלת הרקיעים כי כל היצירה
אינו חסד בטוב כי אם נקד אחד
והרקיעים מריבין נצראו ממדת תפארת
שנקרא רקיע השמים ויחם נצראו
מרקיעים :

ויחם נצרא האור והאור הוא דק
מאד מכה טבע הנפש וכנגד חללו הנוף
שער שמונה עשר הוא שער שחם
נצרא כה גלגל האב ואב
התחתון ונקרא גלגל המקוק לארץ
המחמם לארץ והולידה יהלמיתה
ויממשלהו צימות החמה למעלה וצימות
הגשמים למטה ולפי' צימו החורף
מחמם כל כך הארץ למטה במיגע
השרשים ולוי המטר שורד ית' במדק
איתם ולפי' המטיית חמות מאד
צימות הגשמים וצימות החמה הסקות
הלחות למטה והיצרות למעלה ויחם
פרי האילנות וזה השער גלגל מכה
דקות אב עליון כמשתמש הקצ"ה
צמדה הנקראת אב הגרול דכתי' ואת
האב הגדולה הזאת לא אראה עוד
ולא אמות :

שער י"ט שער שנצראו בו שבעה
רקיעים שהם וילוי' מכוין יצוי'ל
ערש"ל שהק"ס ערצות וצוה נגלים
מזין שלש מאות ותשעים כמזין שמי'ס
וצכל רקיע יושב הכבוד וכרובים
ומלאכים משתמשים לפניו ואל תחמה
שהרי מלך צבר ורס יש לו בכל מדניה
ומדניה השר וצית וכסא עיכ"ו ממה
הקצ"ה וכשישראל צעלי תשובה יושב
בערצות דכתי' קולו לרוכב ערצות
ציה שמו ועליו לפניו וכתי' דרשו ה'
בהמלאו וכשישראל אינם הנוגים יושב
הקצ"ה למעלה ואינו הולך לשמוע

שער עשרים שער שנבדלו בו חמה
 ולצנה דכתי' ייטש
 אלהים את בני המלכות הגדולים
 אזיל מטיקרא כי הדרי נבדלו לא זה
 גדול מזה ולא זה גדול יותר מזה נכנס
 תחתית צמיהם הלכה הלצנה יאמרה
 לפני הקצ"ה דצ"ו כל טולס חופשר
 לבני מלכים בשרתמבי צתה אחד חמי
 לה הקצ"ה לבני יומטני את טלמך
 חמרה לפני דצ"ו כל טולס על שחמתי
 לפתך דבר הגין חלק יאמטיט את עלמי
 חמי לה הקצ"ה נבי ולדיוקס יקראו על
 שחק יקרב הקטן במיחל הקטן לא
 נתייבצה דעתה חמלה הקצ"ה לבני
 יבך יומני ישראל דכתי' החדש הזה לכם
 ראש חדשים לא נתייבצה דעתה חמי
 הקצ"ה הביאיו עלי כפרה בכל חדש
 יחדש על שמיטתני את הורה ולכך
 כתי' את המלך הגדול נאמסלת הייס
 יגמי זהו מדרש חזיל ייס לי טיקר גדול
 יחדרי הקבלה יאמנס חמה ולצנה היא
 קוד זכה יקצה משפיש יוקבל ולפי
 השמש בתקפי כמו האדם שלא יב צי
 פנימיות דס יחורה היא כמו הקצה
 שהיא חמשה טשה יומס כל טהרה
 יחמשה טשה כל טימאה קד
 הלצנה טיי ייס בשלימות יטיי ייס
 בפנימיות יכמי בהאבה היתה מראה
 דמיה לצ"ד ואומי טהורה את טמאה
 את יהי עדיה בהס הצגדים המנסקת

באותו מקום וכס היו נדונין צ"ד
 יהיו מבדיל את דמיה חס טהורה חס
 טמאה כך צ"ד מקדשון את החדש על
 פי צ"ד ואומי מקודש מקודש בהיו
 מבדיל באותן העדים וכמו שב"ד כל
 מטה מקדשון את האבה לצעלה ואפי
 חכס אחד כך צ"ד התחתון מקדשון
 ירה התחתון יצ"ד מקדשון העליון ח"ל
 ירה העליון וירה התחתון ועוד תדע
 כי הלצנה מאירה מאור החמה כך
 כלל כל מעלה מאורה מאור התחין
 וכן תמלא כי האבה מקבלת מן האש
 וניחנות ומתפרנסת ממנו ועוד תמלא
 כי לא להנס אזיל לטולס לא ראתה
 חמה פנימיתה כל לצנה ובה כמה
 מהגליות טהורה היתה צידס צידו חזיל
 יתנו לגלית אותה לנו ז"ל כה השמש
 הומי לחתן שהיא המלך הי לצאות
 יהלצנה הומי לכליה ננסקת ישראל
 ילעולס לא ראה חתין בפנימיות כלל
 יכמי שמש התחתון לא ראה פנימיות
 ירה התחתון ונגלו מכה מדת לדיוק
 ימלכותיות בקרואת שמש וירה והוא שער
 טהורים צחמשים שער צינה שהוא
 לא יומני ישראל ייס ולילה צקר וערב
 חמה ולצנה הכל מחדש אחת .
 שער אחד ועשרים יקרא שער
 הכוכבים שמש
 נבדלי הכוכבים וכבר אזיל צמנין
 הכוכבים כי כל הכוכב עומד תחת
 כוכב

ספר המלכות

כוכב אחד והכוכבים הם קבועים
בגלגל כמו הנסמך בעץ והא קא חזינן
דהדיט אינו אלא אש שמשליך ממנו
וכבר כתבו הנביאים עושה עש כקל
וכימה וחדרי תימן והם ממונים אחד
על המים וא' על האש וכשצאו דור
המבול היו חכמים גדולים ובקשו
להשביעו לכימה בצותם המלאכים
הממונים עליה מה עשה הקב"ה אז
הם שמו את מעשיהם אף אני אשנה
עליהם מעשה בראשית לקח המזלות
והחליפם ושנה את המלאכים וכן עשה
כשחרצ צית המקדש שהיו חכמים
גדולים וראו להשביע שלא יחרצ הצית
מה עשה הקב"ה הלך שמות הממונים
וכשהשביעו לא השביעו על צוריהם
בשמות המלאכים ולפי' לא נענו ולפי'
כתיו עושה עש כקל וכימה וחדרי
תימן וי"ל משגן הכוכבים למה נצראו
או כנגד מה נצראו כנגד איצרים
שצאדם נצראו דע כי הכוכבים הם
מליצים להנהגת הצריות וכל אדם
ואדם יש לו כוכב ידוע וי"צ שצטים
הם כנגד י"צ גבולי חלסקון ועוד יש
שבעה כוכבים כנגד שבעת ימי בראשית
ואלו הן כל"ש זמח"ן והוא הנהגת
התחתונים והם כנגד שער האדם כי
כולו מעיינות כך הכוכבים הם מעיינות
שמורים לכל אדם כל ענייניו ואלו
החזים כוכבים וגדלה מאד ממשלתם

ובלש מקבלים ממדת הו"ד כי משם
יניקת הכוכבים :
שער כ"ב הוא שער המלאכים
המשמשים לפני מלך
הכבוד אלו למעלה מאלו שנאמר כי
גבור מעל גבור שומר וגבורים עליהם
אלו נגזרים ממדת ימין ואלו נומדת
שמאל אלו מאש ואלו ממים אלו ואלו
שואלים למעלה מהם איש מקום כבודו
ובלש עונים ואומרים צרוך כבוד הי'
הללו ממונים על הרחמים והללו על
הדין הללו על האש והללו על המים
הללו על הצד ועל כל הדברים וי"ל
המלאכים מהיכן נצראו הללו ממדת
ימין והללו ממדת שמאל אמנם תדע
כי המלאכים הם כמו איצרי הגוף
ושכינה כמו נשמה להם וכמו שהאדם
רואה לעשות דבר אינו אומ' לידו עשה
לי כך אלא היד עושה רצונו ויודע מה
רואה כך המלאכים יודעים רצון קוניהם
ועושים כמו איצרי האדם שעושים רצון
הלב בלא צווי כך המלאכים הקדושים
עושים רצונו ואין לריבין צווי אבל
למטה שהוא טבע החומר לריבין צווי
ולכך כתיו לו את אהרן לו את בני
ישראל צווי שהוא מלך החומר אבל
המלאכים שהם זכים ולולים מאד אין
לריבין צווי כי הם יודעין רצון קוניהם
ועושים וי"ל מהיכן נצראו ממחשבה
הזכה שעולה לפני הקב"ה נצרא בו

מלאך ובמחשבה של פורעניות נברא צו
 בד ידי לך :

שער כ"ג מהם נבראו שידין ורוחין
 ומזיקין ולילין נבראו ממדת שמאל ואז"ל
 אין לך ט" קצין מלמטה שאין צו רבוא
 של מלאכי חבלה והנו דרכי דשריין
 מנייחו היא ויבצתם חוץ ליביצה
 ונקראו אחרים ויושבים מחוץ לפריגוד
 ושוטטים תורה מביצה של מעלה
 ובאים ומלמדים חכמות גדולות בעולם
 והוא לשון שדוד ששודדים לבני אדם
 והם עושים צעלי קריין לצעלי אדם כמו
 שאז"ל כל אותם מאה ועשרים שנה
 שיבצ אדם הראשון צאצא הצל ועשה
 פרישות מאשתו היו צאים הנקצות
 לילין ומחממים לאדם ונבראים כמה
 שידים חלל חור והיתה הרה ויולדת
 מזיקין וזהו נגטי צני אדם וזהו שאמרה
 תורה ויולד צדמותו צלמו מכלל דעד
 כאן לא הוליד צדמותו צלם כי צלם
 המזיקין היו ולא נבראו צדמותו כי לא
 היו ממניו והם המתרגשות בעולם והם
 מוקדויות שחיס וממשלתם בשמים ולפי
 אז"ל אל יאכל אדם תריואל וכתה תרי
 שהוא כה המזיקין הללו ולפי אז"ל
 אחד רואה לשדים וניזוק שנים רואים
 ואינם ניזוקין שלשה אינם רואים ואינם
 ניזוקין ראה כמה מתורקים דכריהם ז"ל
 וכמה נחמדים וז"ל השדים מהיכן
 נבראו כבר רמזתי לך ממחשצ שנחשצ

על פורענותם של ישראל כי המלאכים
 והשדים כולם ממחשבה נבראו אבל
 אלו נבראו ממחשבה טהורה וזהו ואלו
 נבראו ממחשבה של רד שמאל ועוד יש
 לנו קבלה כי נשמות של גוים לאחר
 שנפטרים נעשים שדים ומזיקין כי מדת
 שמאל נבראו ולמדת שמאל הם שדים
 וכבר ידעת כי אלו ואלו ממדת גציר"ה
 נבראו שהיא ממדת שמאל ולפי אז"ל
 אין לך בית ט" קצין מלמטה שאין צו
 רבוא של מלאכי חבלה ואלו שנקראו
 שדים נחלקים מהם כמה אומות מהם
 ממלכתם לעשות כמו יחודים ומהם
 נקראים גוים ומהם נקראים ישמעאלים
 מהם ניזונין מליקו הקדרה ומהם מכח
 המאכלות שיש בצית המטצחים והשדים
 נבראו משלשה עניינים מהם נבראו
 ערצ שבת צין השמשות כשאז"ל עשרה
 דברים נבראו ערצ שבת צין השמשות
 ומנו צו השדים ויש מהם שנבראים
 מקרי צני אדם וזהו וצנגטי צני אדם
 אלו המזיקין שנבראים מקרי שיואל
 מפי האמה והשלשה נבראים מנפשות
 הגוים שלשה כחות הם ממלאכים ואם
 חכם אתה די לך :

שער ארבעה ועשרים שפרי צי"ה
 הם כת שנבראו
 ממדת גבורה קמאל ומחנותיו ונקראו
 בתלמוד אחרים כי הם חוץ ליביצה
 העליונה ולפי נקראו אחרים שהם

ספר המלכות

משמרה כלבים לועקים ואותה שעה
לא לעקו ועוד הכלבים כבר ידעת כי
אלו הכלבים אלו כחות הטומאה
ששואבים ממדת שמאל ולפי' אמי' כלבים
לועקים ולא לחס אולי כל החזר למקום
שהתפלל קודם התפלה ר"ל קודם
הקדושה עליו הכתוב אומ' ככלב שצ
על קיאו וכי מה ענין מתפלל אלל
הכלב קדושה אלל טומאה אלא לאו
לעולם אומ' לך אלו כחות הטומאה
שנקראו כלבים כשצא להם השפע
שואבים מעט ואינם שביעים וחוזרין
ושואבין ואין להם קביעות ולפי' כתי'
ככלב שצ על קיאו כן אלו הכחות כלם
וכן זה שחזר למקומו להתפלל דומה
כמו שהוא משתמש במדת הכלבים ולפי'
אולי' שנייה כלבים לועקים שלישיית
אשה מקפרת עם בעלה זו שכינה עם
בעלה שהוא החתן שהוא המלך ה'
לצאות ואיבא דאמרי אשה מקפרת עם
בעלה מדת צינ"ה עם מדת חכמ"ה
ותיווק יוניק משדי אמו מטטרוין
מקבל שפע ממדת שכינה ואם חכם
אתה די לך :

שער כ"ה בחמשים שערי צינ"ה הוא
שער הנשמות של בני אדם
דכתי' ויפח באפיו נשמת חיים וזהו
נפש מדברת וזהו נפש השכלית שהוא
במות סוף הללו ומקיף ראש האדם
והרות הוא קרקור צנתיס ומקום

דירתם

חולה ואלו מולידים המזיקין של מטה
כחות קמא"ל ומחנותיו הם למטה מן
הפרגוד ויש להם ישיבה חוץ לישיבה
ומולידים ללד לפון וזהו מלפון תפתח
הרעה ולפי' היו הקדמות ללד לפון
פשאז"ל שחיטתן צלפון כדי להתחלק
לאלו הכחות וזהו לו את בני ישראל
ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאבי
ח"ת לאבי אלא לאבני אלו כת קמא"ל
ומחנותיו כמו שאז"ל שצא קמאל
ומחנותיו ומורים זכות של ישראל ציוס
הכפורים ועוד אמי' ז"ל שלשה משמרות
היו הלילה משמרה ראשונה חמור נוער
שנייה כלבים לועקים שלישיית אשה
מקפרת עם בעלה ותיווק יוניק משדי
אמו וכבר ידעת כי שלשה שעות הללו
שהם משמרות שלש מדות הם
משתתמש בהם הקצ"ה צלילה ואלו הן
משמרה ראשונה חמור נוער זו מדת
לדי"ק שממשלתו בתהלת הלילה חש"ה
הנה מלכך יצא לך לדי"ק וגושע הוא
עני ורובץ על חמור זו מדת לדי"ק
ולפי' אמי' חמור נוער שגזר ממדת
תפאר"ת וטיקר ממשלתה בתפאר"ת
המשמרה השנייה משתמש הקצ"ה במדת
הגבור"ה מדת הדין הקשה זרוע שמאל
ולפי' חזי הלילה הוי חוקק הדין ולפי'
היתה מכת צבורים צמלרים צחלות
הלילה מה כתי' בההיא פרשה ולכל
בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו כי צאיתה

דירתם בשמי ערבות שש כבוד השכינה
 דכתי' קולו לרוכב בערבות ציה שש
 מתעורר הדן עם הרחמים ושם דירת
 הנשמות ולפי' אז"ל אולר אחד בשמים
 וגוף שמו ושם יושבים כל הנשמות ושם
 טוחנין מן ללדיקים צחקים כמו שאז"ל
 מפני מה נקראו שחקים מפני שטוחנין
 בהם מן ללדיקים ולטנין הנשמה
 כולד ישיבתה בגן עדן של מעלה קודם
 בואה לעולם וכילד נפטרת מן הגוף או
 כילד חוזרת למקומה דע כי הנשמה
 קודם שתצא לעולם השפל וצוקתה
 בשכינה כי מין צמינו אינו חוץ לאנה
 וראינה ננות ליון צמלך שלמה צעטרה
 שטטרה לו אמו זו שכינה שמתעטרת
 קציו קציו הנשמה והוא ההכל היולא
 מפי השכינה הוא נשמת השכל שבאדם
 וכל הרוח שיולא מפיו נצראים כמה
 נשמות וזהו ויפה באפיו נשמת היום
 מרוח היולא מפי השכינה ולפי' נקראת
 נשמה כמו נשימה היולא מפי עליון
 והולכת הנשמה קציו קציו לורה
 עליונה ומתעטרת באש שכינה ולפי'
 כתי' צה' אלדיק תדבק בצדקות עליון
 מכמות שהיה כי הרוח היולא מפי
 הקצ"ה שוב אינו חוזר שם כי נעשה נשמה
 או מן או מלאך כמו בא"י החכם כל
 דיבור ודיבור היולא מפי הקצ"ה נצרא
 זו מלאך דכתי' צדק ה' שמים נעשו
 ומי'ל שנצרא זו נשמה דכתי' ויפה

באפיו נשמת היום ומי'ל שנצרא זו מין
 הפוך ותמלא נס הוא לבון דיבור כמו
 בא"י בתלמוד נס לי ומי'ל כל דיבור
 ודיבור שאינו חוזר ריקס וכל הכל היולא
 מפיו שאינו חוזר שם דכתי' כי כאשר ירד
 הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב
 כי אם הרוח את הארץ והולידה
 והלמיהה וכתי' צתריה בן יהיה דברי
 אשר ילא מפי לא ישוב אלי ריקס ומי'ל
 הואיל ושלשה דברים נצראים צפ"ה
 העליון מלאך ונשמה ומן הם ג' מינין
 כילד נצראים מלאך נצרא בשעת הדיבור
 וראיה לזה הגדה שאז"ל כל דיבור
 ודיבור היולא מפי הקצ"ה נצרא זו
 מלאך וכשהנשימה יולא מפי הקצ"ה
 בלא דיבור כי אם נשימה בלבד נצרא
 זו נשמה על שם פעולתה והיא לבון
 נשימה וזהו ויפה באפיו נשמת היום
 והמין נצרא כי כשמתפרת אשה עם
 בעלה ומשם נצרא מן שהוא מזון
 לנשמות של לדיקים שיושבין ומתעטרין
 קציו קציו הרוח היולא מפי השכינה
 ומשם נצראו ומן ההכל היולא מפיו
 נצרונין ומין צמינו אינו חוץ
 וכשהקצ"ה רואה להוריד הנשמה לארץ
 הוא כמו שנותה רוחו מאליו וקודם
 שיצא לעולם הקצ"ה שם לה שם על
 שם פעולתה וכמו הפה כשמדבר או
 כשיולא מפי האדם עושה שליחות
 הנשמה לדבר טוב כך הנשמה צאה

ספר המלכות

בשליחות ית' להיות טוב ומוטב אם
 זדיק הוא לא מצטיא שהוא בלוחו
 באפי' רשע כמו שאז"ל מרשע חרבך
 הילולי מרשע שהוא חרבך וכמו הנשימה
 כשיוצא מפי אדם ולסוף חוזר לו כך
 הקצ"ה כשמוותה בהכל פיו נצראים
 מלאכים ונשמות בני אדם כי אינו
 חוזר שם ריקם וכשמשונו ננוטים
 מלאכי השבת ומתים בני אדם וחוזרים
 לסקוד מלאכים מנין כ"ש החכם בכל
 יום ויום מיעזר מלאכי השבת אמרי
 שירה ובטלי דכתי' חדשים לבקרים
 רצה אמונתך בני אדם מנין דכתי'
 אך הכל יחמיון יצור ולא ידע מי
 חוקפס ר"ל כשיוצא ההכל מפי הקצ"ה
 יחמיון ובשעת פטירתם יצור ולא ידע מי
 חוקפס כי ההכל שז למקומו וי"ל יכול
 אפי' רשעים חוזרים שם רשעים אינם
 קונים נשמה להם ולפי' אינם חוזרים
 למקום מהלצם יכול כשנפטר אדם
 לבית עולמו מיד נדבק בשכינה ת"ל
 אך הכל יחמיון כל חבין ורקין למעט
 מוקבל עונשו ואח"ך יושב בגן עדן של
 מטה ואח"ך חוזר למדרגתו ויורדין
 עמו ג' מלאכים ובשעת פטירתו נגלים
 לו אלו השלשה ממש ומיד נפטר זה
 חלק אדם צענין הנשמה :

שהוא יושב למעלה דכתי' יהיה תשוב
 אל האלהים אשר נתנה וכבר ידעת כי
 רוח הוא קרקור ולזה היתה כוונת
 רז"ל ורוח אלהים מרחפת על פני
 המים זהו רוחו של משה רבי ע"ה
 והוא היה קרקור כמו הרוח שהוא
 קרקור צין הנשמה וצין הנפש כך משה
 רבי ע"ה צין אצונו שבנשים שהוא
 הנשמה של עולם וצין ישראל שוב צו
 טין אדמודם בגוף כי הדם הוא הנפש
 דכתי' ציבראל בשומרים את השבת
 שבת וינפש ר"ל כל שומר שבת נקרא
 נפש כי השבת היא נפשו של עולם לשבת
 ימי המעשה כך ישראל נפש לשבעים
 חומות וברוח שהוא משה קרקור
 צנתים ואמנם על דרך הקבלה האמתית
 חומ' לך מה היתה כוונת רז"ל צענין
 וברוח תשוב זה רוחו של משה זה מדת
 התפארת שנקראת אלה"ם וזהו וען
 החיים צתוך הגן קודו כי האדם ען
 השדה ולפי' חמי' החכם לא מת שגחת
 צרי אלא על דרך תאנתא בלא זמנא
 איכא דמפרשי שקולץ צנטיעות היה
 ואמנם אין להוציא הנקרא מפשטים
 שזודא אחז"ל חילנא דטעין קבא
 אקור למיקלית הטעם שכולם שואפים
 מעין החיים שהוא מדת התפארת
 וכשקולץ חלו מאכל למטה שהוא ען
 החיים מיד מתשבץ עקף אחד צתפארת
 חמי' הקצ"ה אתה קללת איברים ממני

חיך שאני חקלן איברים שלך תלא
 רוחי יסוב לאדמותי כנגד מדת התפארת
 הצן וראה הענין הגדול הזה :
שער ב"ז במשכ נצראו הנפשות כל
 כל הבריות מאדם ועד בהמה
 ומשכמה צדס דכתי' כי הדס הוא הנפש
 כי שם רבולת הנשמה והנפש אינה זזה
 מעל הקבר זמן ידוע שנא' ונפשו עליו
 תאבל וזהו מקויע לנר הרע והיא
 בעלת תאור ואם הדמוים היא משכן
 לה הם ללוים אבריו שהוא קויע
 לנשמה כמו כן שבת נפש לשבת ימי
 החול ולפי' חז"ל וינפש נפש אחת
 ניתוספה לו לאדם צערצ שבת וכשילא
 שבת נשארה הנשמה ענוה ולפי' חז"ל
 לברך על ההדס צמולא שבתות כדי
 לחס הנפש משארה ענוה וכבר
 ידעת כי לא לחס אמרו חכמי הקדמוני'
 צואי בלה צואי בלה כי הנשמה
 שניתוספת צאדס צבצתות וימים טובים
 היא קוד השכניה שהיא נשמה לנשמה
 שניתוסקף צאדס ולפי' חקמו ז"ל שלשה
 קטודות צבצת וענין שלשה קטודות
 מפורש לעברה ענינים הענין
 הראשון שאני הכתי' ויאמר משה
 חכלוהו היום וגו' תמלא ג' פעמים היום
 כנגד שלשה ימים טובים שנקסקין עס
 כל שבת ושבת ואלו הן שבת הגדול
 ושבת שהוא יום שביעי דכתי' וישבות
 ציום השביעי ואלו וישבת ציום השבת

מוסיפין

אין כתי' כאן חלא ציום השביעי להכות
 על שתי שבתות שבת הגדול שבת
 בראשית ושבת גופיה נמלאו שלשה
 שבתות ולפי' כתי' שלשה פעמים היום
 וכנגדס אלו עובים שלשה קטודות
 צבצת ועוד הענין השני הוא כנגד
 שלשה אבות עליונים ותחתונים שהם
 אברהם יצחק ויעקב ימין ושמאל וגוף
 וכנגדס אלו עובים שלשה קטודות
 לתת חלק והענין השלישי הוא ג' אותיות
 של חס"ד שאל פחת שום אחד מהם
 לא נמלא גוף תיבה כילד חס פחת את
 החי' נמלא חס"ד וכן אחרים וכל
 הנורע משלשה קטודות כאלו מנע
 ממנו חס"ד דכתי' למק מנעוהו הקד
 ויראת שדי יעוצו והענין הרביעי כנגד
 וקראת לשבת ענג אלו שלשה אותיות
 עדין נה"ר ג"ן וכל הפוחת מהם נמלא
 שאין לו גן עדן שלם כי נפחת לא מענג
 והענין החמישי כנגד שלשה קדושות
 קד"ק ה' לצאות ומפני שצאה הקדושה
 מהמלך ה' לצאות שום צו שלשה
 קדושות וצא ציום שבת כנגדו אלו
 עובים שלשה קטודות הענין השביעי
 כנגד צית המקדש כשהיה קיים שהוא
 מנוחה לה' ולישראל שכלו שבת וכנגד
 צית ראשון ושני ושלישי שיצנה צמחיה
 צימיו והענין השביעי כנגד שלשה
 אותיות של שם המיוחד שם יהי' שאל
 ציום שבת לשמה עס ישראל ולפי' היו

ספר המלכות

מוסיפין ציוס שבת וציומים טושים קרבן
מוסף שניתוסף עליהם קפירה כי
בשאר הימים היו עושין עבודה למדת
לד"ק ומלכות שהיו שרויין עמהם
שהוא קוד ויקחו ליתרומה ר"ל ויקחולי
ר"ל יקחו שתי מדות תרימאה שהם לד"ק
ומלכות והוא קוד חת"ן וכל"ה ועוד
חדע כי חת"ן וכל"ה אי אפשר להם בלא
חופה כך אי אפשר ללד"ק ומלכות שהם
הכרוצים בלא המשכן שהוא החופה
ולפי"ה היו מוסיפין קרבן מוסף ציוס
שבת ועוד ענין השמיני כנגד ה' אחד
שנתייחד בגווניו ציוס השבת והם
הכת"ר והכתמ"ה והצני"ה הם אח"ד
האלף ירמוז כנגד מדת הכת"ר אור
הקדמון החי"ת למדת הכתמ"ה ולפי"ה
אז"ל ובלבד שלא יחטוף החי"ת שלריך
להתבונן בה הדלת ירמוז למדת הצני"ה
ואלו ג' קפירות הם ראש לצורה
העליונה הקדושה והטהורה ולריך ייחוד
אבל שאר הקפירות הם כמו גוף לצורה
וביון שמיחדים הראש הגוף לא לריך
וכנגד אלו השלשה שהם ראש כך יום
השבת הוא הראש ואנו עושים בו ג'
קטודות והענין החשישי שאנו עושין
כנגד חס"ד גבור"ה תפארת"ה דעליהו
כת"י והחוט המשולש לא במהרה ינתק
כנגד אלו השלשה והענין העשורי כנגד
גשמה ורוח ונפש שיש באלהם כך יום
השבת הוא גשמה לשבת יומי בראשית

והנשמה ההיא נחלק לשלש קטודות
שהם ג' גשמות וכל הפותח מהם באלו
הרג את הנפש ולפי"ה אנו ר' יוסף תהי
חלקי מגומרי שלש קטודות בשבת
מפני שנחשב עליו באלו צורה את כל
העולם ונתן גשמה בו ולפי"ה אנו
עושים שלש קטודות בשבת כנגד אלו
שלשה עניינים שהוא משובח כנגד
הפרה שיש בו שהוא דקה מן הדקה
אשריו ואשרי חלקו מן בזוכה ליכנס
לפני לפניו לפני הפרות העליונה
ולא צאתי לעוררך כי אם בדרך הנפש
וענין הנפש הנני מפרש בק"ד דע כי
הנפש הוא קצה ג' מנחות הנפש
ותנועותיה כי לד גשמה הוא קצה
ראשונה לגוף וקצה השנית הוא
רוח הקדש שהוא קרסור צין הנשמה
וצין הנפש ולפי"ה נמצא קצה שנית
והנפש התפשטות ה' כי כלם למחים
וגזרים מהנשמה וזו הנקראת נפש
מפני שמוסיפין כחותיה בכל יום ושם
מעלת יצר הרע שמרבה הדמים באלהם
דכת"י כי הדם כי הוא הנפש והוא לשון
פטר פטמים לשון הוספה ופעמים גרעון
כמו פ"ש דיעק' כשמרצין הדמים
באלהם יבא לשון הוספה וכשבא
לידי זקנה שנבלע הדם באיברים
יהיה לשון גרעון וכן תמצא צענין השבת
וינפש שניתוסף שם קדושה יותר
מכל הימים :

שער כ"ח משם נצראו איפנים
 שבמרצבה כי עשר מעלות הם
 צחמשים שפרי ציה ענין מעלות
 המלאכים כנגד עשר קפירות ואלו
 הן אישים אופנים ארזלים השמלים
 מלאכים שרפים בני אלהים חיות
 וכרוצים ואלהים נמלאו עשר שפרי
 בענין המלאכים והשער הזה נקרא
 שער האופנים וכל הענין הכתי' ציחוקאל
 מענין האופנים משער הזה נצראו ויש
 להם נשמה שכלית והם נקשרים בחיות
 כי החיה היא כמו הנשמה לאופן
 דכתי' כי רוח הרוח צאופנים ויש להם
 השגחה לכל לז ועבר כי הנשמה כשצא
 ליפטר מן הגוף יש לה השגחה לכל
 לז ועבר כי כלה דבר בכלי דכתי' כילא
 יראני האדם וחי בחייהם אינם רואים
 אבל בשעת מיתתם יש להם השגחה
 כמו בן האופנים שהם נשמה יש להם
 השגחה לכל לז ועבר וזהו גבורתם
 מלאות עינים קצב ועל שם פעולתם
 נקראו אופנים ר"ל כלו פנים לארבע
 ריחות העולם וצא להורות כי השגחה
 מרצבתו של הקצ"ה לכל לז ועבר
 עאכ"ו מלך מלכי המלאכים הקצ"ה
 שהכל גלוי וידוע לפניו אפי' יחוש קטן
 נצרא עליו השגחתו בעל כרחן של
 מינין ורואים מופתיות על זה לפירושינו
 הנשמה שצאדם בשעה שמנשכין שער
 אחד צאדם בין צראש בין בגוף בין

צרגלים מיד מלפני הנשמה כי השגחה
 הנשמה אפי' צחוט הקטן כך העולם
 הוא כמו גוף והקצ"ה הוא כמו נשמה
 לו כיון שגופו שזו צריה יש לו
 השגחה עליו ועל צחוטיו שצרא יתי' ראה
 כי מקרתי לך רואים מופתיות בעל
 כרחם של מינים האומרים אין השגחה
 בעולם השפל הרורים הם לשם יתי'
 וי"ל ארבעה דברים מלינו שגופן מתים
 ארץ ורוח ומים ואש אלא צכה הנשמה
 הנופחת בהם יש לומר' למה צרא הקצ"ה
 אלו ד' דברים שגופן מתים הואיל
 והוא חי וקיים למה נצראו אז"ל אין
 קדוש כה' כי אין בלתך אל תאמר
 בלתוך אלא בלותוך צבר ודם מעשיו
 מבלין אותו אבל הקצ"ה מצלה מעשיו
 דדצריהם אמת אמנם על דרך הקבלה
 ובדרך הטבע אשיב לך צאמת כל מין
 מוליד מינו והקצ"ה נותן לורתו צאדם
 דכתי' ויעש ה' אלהים את האדם
 וצאדם אפי' שהוא חי תמלא צו ד'
 דברים מתים שלא ירגיש בהם אם
 יכרתו אותם ובלצד שלא יגיע צצבר
 לא ילפער צו אדם כמו גופם ואלו
 הן השער גופו מת שאין צו נשמה
 לעולם והשנים והלפרנים לפרני הידים
 ולפרני הרגלים וכנגדם נצראו ארבעה
 דברים שגופם מתים בעולם כמו
 שרמתי הן וראה הענין הגדול הזה :
 שער כ"ט של חמשים שפרי ציה"ה שער

ספר המלכות

שנבראו אראלים ותרשישים כח המלאכים הם שגדלה מעלתם מאד ומאיוגיותו כתרשים מפני שחופש ניהו שליטו של עולם והקי תרי שיבי שהוא שליטו של עולם ומאיו אראלים הם כחות מיכאל במקדש מנחה למעלה ומקריב נפשות הלזיקים ומכפרים שם ובתותיו ונקראים אראלים שהם ממונים על המנחה שנקרא אריאל והוא מכון כנגד מנחה התחתון וכשנחרצ מנחה התחתון נחרצ העליון ולפי כך אמר ישיהו ע"ה הוי אריאל אריאל כנגד מנחה העליון ומנחה התחתון ולפי כתי' הן אראלס לעין חולה מלאכי שלום מר יצביון מפני שהרצ המנחה העליון וכשראו ישראל שנחרצ בית המקדש של מעלה וכל מטה אמרו ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו ד"א למה נקראו אראלים שהם משגיחים לראות פני שכניה שנקראת ים ד"א למה נקראו אראלים שנבראו מלד הראיה עיני' ה' המה משוטטות בכל הארץ ולפי נקראו אראלים ותרשישים בגוונם כאבן תרשים ואראלים ותרשישים גוון אחד הוא ודבר אחד הוא ולפי בעשר מעלות הללו של מלאכים לא מניתי לתרשישים כי ממדרגה אחת צאים :

תשאלים וזהו שאמר יחזקאל ענין השמל אז"ל מאי תשמל פעמים חבות פעמים ממללות בשיואל הדבור חבות וכשנפסק הדבור ממללות ואמנם תשמלים הוא אש של מלאכים שגלה מאור הקדמון כי אלו המלאכים שהם מדרגות עשרה כל כת וכת נברא מקפירה ידועה ועשר הקפירות הוא קוד היוחד ועשר מדרגות של מלאכים הוא קוד הפיבוד ותשמלים נברה מאד מעלתם למעלה למעלה ונבראו משלש מאות ושבעים ושמונה מיני אור כמנין השמל ומתפללין בכל יום לצוראש ופואלים אלו לאלו איש מקום כבודו כי נעלם מהכל התת"ן שהוא המלך ה' לצאות ועושים הכל ואומרים צרוך כבוד ה' ממקומו: **שער ד"א** בער השרפים הוא שאמר ישיהו שרפים עומדים ממעל לו שם כנפים שם כנפים לאחד תמלא י"צ כנפים כנגד י"צ שבטי ישראל שם מהמשפיע ושם מהמקבל נמלאו י"צ לחוג אחד ולמה נקראו שרפים מפני שנבראו ממדת הדין הקשה ושוקף אשם יותר מאבות כל שאר המלאכים ואמנם ענין הכנפים מה שאז"ל מיכאל צהרים חליוו צהרצ כי הכנפים מכסים הדבר כך הכנפים הם רמז לדברים שמתבקים ממונו כי מיכאל למעלה ומתבקים ממונו

שער שלשים שער שנבראו משם

אדם מלמד שנמלך במלכיו השרת
 באותה שעה בא עזרא ועזראל שהיו
 יושבים ברכיש ואמרו רבו ש"ע מה
 אנוש וגו' והלא עתידים לעשות הטגל
 ולעשות פסל מיכה באותה שעה הראה
 להם הקצ"ה למשה רבי ע"ה שהיה
 עתיד ליתן תורה ע"י ויהיה משוב מ"ט
 שטרי צינ"ה חוץ משער החמישים שלא
 ניתן לו דת"י ותחקרבו מעט מאלהים
 לאחר שברא הקצ"ה לאדם באו דור
 המבול ורחשו לפניו שצאו על העריות
 והיו מחליפין נשותיהן עד כי גדלה
 לעקתם את פני ה' א"ה עזרא ועזראל
 רבו ש"ע והרי כשנמלכת בנו לברוא
 אדם אמרו לפניך מה אנוש כי תזכרנו
 וגו' א"ה להם אם הייתם צאדן והייתם
 דואים נשים יפופיות שיש ציניהם מיד
 היה נכנס ילד הרע צבס והייתם
 חוטאים כמותם באותה שעה אמרו
 רבו ש"ע הורידנו לארץ צנכיון מה
 עשה הקצ"ה הורידן לארץ צנכיון כיון
 שראו נשים יפופיות נכנס צבס ילד
 הרע דת"י ויראו בני האלהים את
 צנות האדם כי טובות הנה וגו' כיון
 שנטמאו צקשו לעלות לגדולתם א"ה להם
 הקצ"ה נטמאתם שוב אין אחס חזירים
 למעלהכם והם יושבים בשלשאות של אש
 ומים בין השמים והארץ ונקראו בלשון
 חז"ל אחרים ומכאן שאז בלעס הרשע
 וזהו אשר אשר שדי יחזה מופל וגלוי

שתי מדרגות עד מעלת השכינה ואלוהין
 מטטרון ויהואל ואלהיו בארבע מטטרון
 ויהואל וימכאל וגבראל ואלהיו
 החמישי במדרגה החמישית וי"ל א"כ
 השרפים שם מעלות הם למטה וא"כ
 היות א"ה ממעל לו ואמר ממעל לו
 להשגחתו של נביא ולפי א"ה ממעל לו
 ולא א"ה ממעל לשם ית' ואמרו המשרפים
 ממעל קמוך כמו הקמוך לו וכן ועליו
 מטה מנשה ואמנם בדרך פשט לא
 שניה פשוטו של מקרא אבל על דרך
 הקבלה שניה כי הנביא ראה מרכבת
 מטטרון ושרפים לעיל הקפירות אחד
 ית' שאבו שוקף כל אשות שבעולם
 דת"י כי ה' אלהיו אש אוכלת הוא
 שוקף כל אשות ולפי א"ה שם כנפים
 לאחד זה הקצ"ה נקרא אחד דת"י
 שמש יבראל ה' אלהינו ה' אחד וברא
 שם קלות ואמנם על דרך הקבלה
 ירמז כי שכינ"ה נקראת שבעה
 ומשגיחים הם שם גוונים והשביעי
 לא או ירמז שמשגיגים לאחד והששה
 מדרגות הם מכוסים מהם וזהו שם
 כנפים לאחד שהם מכוסים מהם
 או ירמז לשם מדרגות שאינם יכולים
 להשיג ודילך בזה בדרך קלרה :

שער ל"ב שער שנצראו משה צני
 האלהים אז"ל כשברא הקצ"ה
 עולמו ורצה לבראת בעולמו אדם נמלך
 במלכיו השרת כמו שא"ה הכת"י נעשה

ספר המלכות

טינים לאחד מהם קרא נופ"ל מפני
 שנפל לארץ דכתיב הנפילים היו בארץ
 זה עזיאל וגלוי טינים זה עזיאל
 שמתקבל בכבוד שכינה וזהו אשר
 מחזה שדי יחזה נופל וגלוי טינים ואלו
 נקראו בני אלהים ואם חכם אתה
 די לך :
שער ל"ג שער שנצראו משם אישים
 הם המדברים עם הנביאים
 והם יונקים מאלה וה"ד והוא אב גדול
 שגלה ציון מתן תורה והוא אב
 המקוק לערפל וזהו ואת האב הגדולה
 הזאת כי משם נגלו אלו האשים כי
 מתחלה כשמדבר הקב"ה עם הנביא
 נגלה אליו צמחיה בלבת אב דכתיב
 וירא מלאך ה' אליו בלבת אב וגו' זה
 אב שכינה שניתוסף על אב המלאכים
 נקראו אשים וזהו קמטוני באשיות
 ה"ל צבני אשיות אב שכינה ואב אשים
 שניתוקד זה צום :
שער ל"ד שער שנצראו משם המלאכים
 הנקראים אלהים וזהו זכות
 לאלהים וזהם מי שטובה מצודה לבוס
 מלאך כי אם לה' לצדו שהוא ה' יתי
 שמו וזכרו וגדולה מעלתם על בני
 אלהים כי מפני שיוצאים מדרגה אחת
 למטה מאלהים נקראו בני אלהים
 ואלו שהם למעלה נקראים אלהים
 ולמה נקרא שמש אלהים מפני שהם
 בצעים קנהדרין כל מעלה בקוצצין
 כקא הכבוד וזהו אלהים נלצ צעדת
 אל זו שכינה צקצצ אלהים יכפוט זו
 בצעים קנהדרין נקראים אלהים :
שער ל"ה שער הנקרא חיו"ת הקדש
 שכוללים המדברים כמו שאמרו
 בידו לה' כי גאה גאה מי שנתגלה על
 הנאים מלך בצחיות אהיה מלך שצצהמית
 ביד מלך שצטופות גשר מלך על כולם
 אדם והקב"ה מתגלה על כולם ואלו
 ארבעה צלופין שהם מחוצרים ציח
 וטורה שם הכבוד אדם העליון משם
 נצרא אדם התחתון וארי העליון הוליד
 כל מין חיות ובורגל מיני צהמות וגשר
 כל מיני טופות וכל אלו השלשה אינם
 ראויים לאכילה והרצוני מתקד שמו
 ביד ולמה אלו ארבעה רומזים לארבע
 אותיות כל שם המיוחד והשלש שהם
 יה"ו הוא קוד חת"ן והרצוני הוא קוד
 כלם כנסת ישראל שם לנו להתצוקן
 זה ויהי ראויים לאכילה וזהו שלשה
 אותיות לא ניתן לדבר ואין אנו ראויין
 לאכול מאותו הפרי הקדוש כי אם
 מאות הרצוניות ולפי ים צמחצב
 שלשה דברים שאינם ראויים לאכילה
 אדם ואריה וגשר ובור הוא ראוי כנגד
 מדת מלכות שהוא כקא הכבוד והוא
 ראוי לנו לאכילה וזהו קוד ועלתם
 עולתו את פרו שלש שנים כנגד שלשה
 אותיות הללו ואם חכם אתה די לך
 בשער הזה :

טינים לאחד מהם קרא נופ"ל מפני
 שנפל לארץ דכתיב הנפילים היו בארץ
 זה עזיאל וגלוי טינים זה עזיאל
 שמתקבל בכבוד שכינה וזהו אשר
 מחזה שדי יחזה נופל וגלוי טינים ואלו
 נקראו בני אלהים ואם חכם אתה
 די לך :
שער ל"ג שער שנצראו משם אישים
 הם המדברים עם הנביאים
 והם יונקים מאלה וה"ד והוא אב גדול
 שגלה ציון מתן תורה והוא אב
 המקוק לערפל וזהו ואת האב הגדולה
 הזאת כי משם נגלו אלו האשים כי
 מתחלה כשמדבר הקב"ה עם הנביא
 נגלה אליו צמחיה בלבת אב דכתיב
 וירא מלאך ה' אליו בלבת אב וגו' זה
 אב שכינה שניתוסף על אב המלאכים
 נקראו אשים וזהו קמטוני באשיות
 ה"ל צבני אשיות אב שכינה ואב אשים
 שניתוקד זה צום :
שער ל"ד שער שנצראו משם המלאכים
 הנקראים אלהים וזהו זכות
 לאלהים וזהם מי שטובה מצודה לבוס
 מלאך כי אם לה' לצדו שהוא ה' יתי
 שמו וזכרו וגדולה מעלתם על בני
 אלהים כי מפני שיוצאים מדרגה אחת
 למטה מאלהים נקראו בני אלהים
 ואלו שהם למעלה נקראים אלהים
 ולמה נקרא שמש אלהים מפני שהם
 בצעים קנהדרין כל מעלה בקוצצין

וצבראו עצים ועננים תמלא כי מהנוף
 טולה לראש רוח המאכל שב ומטפס
 הראש ומכאיב אותי כך הנשמה מקבלת
 מרות שהוא ולפני אמרו ז"ל חיכו דבר
 בהנשמה נהנית ממנו ואין הנוף נהנה
 ממנו הוי אומר זה הוי הטוב בין
 קוטרו הארך טולה למעלה לשמים
 לשמי מרום והוא העצים ומיד יורד
 הנשם לארך דכתי' ואד יעלה מן הארץ
 והשקה את כל פני האדמה . והענן
 בראש מנחת מלכות' שנקראת ענין כי
 הם למטה משמים כך העצים למטה
 מן השמים כך מדת מלכות למטה
 מנחת תפארת' שנקראת שמים כנגד
 שמים העליונים :

שער שלבים ותשעה נקרא שער
 הנצח מדת יוס צטולס השפל
 אצל למעלה לא כמו שאנו הכתי'
 ויהיה עניים ברי וכתיו לפניו ולילה
 כיום יאיר בחשכה כאורה אי"כ כמעלה
 משה למרום היאך אמי ויהי שם שם
 די ארבעים יום וארבעים לילה וממין
 היה יודע אז"ל צבעה שהיה צא לגלגל
 השמש ויהי משתחוה לפני אדון הכל
 היה יודע שהוא לילה וכשבא לגלגל
 הלצנה היה יודע שהוא יוס . ד"א
 כשהיה רואה שהיו טוחנין מן ללדיקים
 היה יודע שהוא יוס וכשהיה יורד
 צידוע שהוא לילס ד"א כשהיו קורין
 צידוע שהוא יוס וכשהיו טוחנין צידוע

שהוא

שער ל"ז שער הנקרא כרוצים אז"ל
 צענין הכרוצים לבין תינוקות
 שכן קורין לתינוק רצוי ומפני שהיו
 הכרוצים מטפס תינוקות זכר ינקבה
 קראם כרוצים וזה משפיע ומקבל
 וכבר אמרו המקובלים שלש מאות
 יתשעים דקושים הם כנגד מנין שמי"ס
 וכל דקוש ודקוש יש שם קסא הכבוד
 וכרוצים ואל תתמה שהיו מלך צבר
 ודס יש לו כמה קסאות ודירתו בכל
 מקום על אחת כמה וכמה מלך מלכי
 המלכים הקצ"ה שם לו כרוצים בכל
 דקוש ר"ל שם לו שני ממונים על כל
 קושי ודקוש משפיע ומקבל איש
 אשתו ונגדס ממונים צאקן שני
 כרוצים שהיו צומכין סוד לדי' קומלכות'
 ואם תבס אתה די לך :

שער שלבים וצבעה שער הנצח משם
 ערפל שם נגלה הקצ"ה צמתן
 תורה חבך ענין וערפל שלשה דברים
 הם שמקיפין אשו כל בנינה ואלו הם
 חבך ענין וערפל וזהו ערפל טוהר
 העורף הכבוד הנצח והוא אור שב
 מאד שנקרא ערפ"ל ונצח מנחת הדין
 הקבה ולפני נקרא ערפ"ל שמשם נצדל
 החבך והאופל :

שער ל"ח שער הנקרא ענין ונגלה
 כיום מתן תורה כמו שצמתי
 דכתי' חבך ענין וערפל לבין אז"ל יוס
 המטונן וצק"ד הנני מפרש מדיקן

ספר המלכות

הבין וראה מה שאז"ל עוד כצויל
הקצ"ה בעמידה שנאמר ואתה פה
עמוד עמדי ומשם נתן מקרא שהוא
מדת יוס ומלכות ציטצה ומשם נתן
משנה ולפי' הוא לילה ושיצה :

שער מ"א משם נצרא חור הלפון
ללדיקים והוא האור הנצרא
ציוס ראשון כמו שאז"ל וירא אלהים
את האור כי טוב מלמד ש'ה' היה
הוא מקור העולם ועד קופו וכיון
שרא דור המצול ודור הפלגה גזרו
ללדיקים לעתיד לבוא דכתי' וינאע
מרבשים אורם אל מ' מהלדיקים לא
וננו :

שער מ"ב שער הנצרא משם אבו
של גיהנם העליון כי כמו שיש
גיהנם למטה כך גיהנם למעלה ואלו
עשר כחות הטומאה שהם ארץ חשך
ולאומות והוא אש שחור :

שער מ"ג הוא הנקרא גמז שלג
וגמז חיים של מעלה ונצראו
ממדת החכמה הנקראת שלג שתחת
כסא הכבוד ומשלג העליון נצרא שלג
התחתון כי שלג העליון מוליד שלג
התחתון והיורד הוא הפקולת וחור
ההגדה שאז"ל ומלית לנא לטורי ינא
מחמש מטרי שנאמר כי לשלג יאמר
היה ארץ וגשם מטר וגו' ר"ל יתור הוא
כח שפע החכמה כשמשפיע לשכינה
יותר מחמש קפירות התחתונות :

שהוא לילה וכבר ידעת כי תפארת
משם נצרא מדת יוס והוא קוד תורה
שבכתב ולילה ומשנה הוא קוד מלכות
שנקרא לילה וחור ויקרא אלהים לאור
יוס ולחשך קרא לילה מיד ויהי ערב
ויהי בקר יוס אחד להורות על ייחוד
שם ודי לק כי לא כתבתי לק אלא
בדרך קלרה :

שער ארבעים נקרא שער משם
נצרא מדת יוס ומדת לילה
וחשך וכל הדברים הנקראו הפך העולם
מדת שמאל וכבר ידעת כי כשנצא לילה
מ' משתמש הקצ"ה במדת שמאל במדת
הנצורה ולא לחנם אמרו ז"ל שלשה
משמרות הוי הלילה ועל כל משמר
ומשמר יושב הקצ"ה ושואב באריה
ואלו השלשה משמרות הם מדת ההקד
ומדת הנצורה ומדת התפארת ואיכא
דאמ' שמדת ההקד אינה בכלל המנין
הזה כי אם מדת לדיק וגבורה
ותפארת כשאז"ל משמרה ראשונה
החור נטר זה לדיק שניה כלבים
לועקים גבורה שלישית אשה כנגד
גבורה ומלכות ומשם נצרא מדת
לילה ולפי' אז"ל ויהי משה צהר
ארבעים יוס וארבעים לילה ומיכן
ידע דהא כתי' ונכורא עמיה שרי
וכתי' לפניו ולילה כיוס יאיר כחשכה
כאורה אלא כשהיו קורין צידוע שהוא
יוס וכשהם שוקין צידוע שהוא לילה

משם גמזי צרכה וטללי צרכה לעולם
 כי שם לוח ה' את הצרכה חיים ועד
 העולם ובס הצרכה מאויר לעולם וזו
 הצרכה נחה על דבר שהיא קמוי מן
 העין דכתי' וזו ה' את הצרכה צאקמין
 וגו' דבר הקמוי מן העין שם בורה
 הצרכה :

שער ארבעים ושמונה נקרא שער
 העולם הצאומשם צאים ומזגותם
 של בני אדם וגמזי חיים גמזים שם
 ולפי' נקרא עולם הצא שהכל צא וממנו
 וכל מזון צריב וצריב ולפי' אז"ל שלישית
 יוצא הקצצה וזן את כל העולם כלו
 מקרני ראמים ועד צילי כניס כנגד
 עולם הצא :

שער ארבעים וחשטה הוא אור שנצרא
 בששת ימי בראשית והיה אדם
 מקתכל ורואה מקוק העולם ועד קופו
 וכל אלו מ"ט שטרים השיג משה רבי'
 ע"ה כמו שאז"ל חמשים שערי בינה
 נצראו בעולם וכולם ניתנו למשה חוץ
 מאחד משער החמשים :

שער חמשים הוא שער היוצל הגדול
 כי הוא שקול כנגד מ"ט שטרים
 כי משם נצרא הכל ובס מורה התחלת
 הכל לאין תכלה ולפי' אמי משה ע"ה
 רצו' ש"ט הראיני נא את כבודך מה
 שהיה בעולמות אשר עברו לפנינו והשיב
 לו הקצצה לא תוכל לראות את פני
 כי לא יראני האדם וחי מה שהיה צילי

קדמות

שער מ"ד משם נצרא אור הנערצ
 שהוא שמוי צנן עקן של משלה
 וזהו יצאור הנערצ יצרים מכתירים
 וזהו העולם הצא בכל מקום שתמלא
 משם צאים ומזגות העולם לגמיות
 העליונות ולעולם השפל איש כפי
 מעלתו :

שער מ"ה משם נגלה מדת מלכות
 הכלה כנסת ישראל השלמה
 בכל השלמות והכלולה בכל יופי חו
 נקראת מדת יהודה וזהו שא"ל בתורתו
 וזאת ליבודה ויאמר ממדה הנקרא'
 זאת היא מדתו של יהודה ולפי' ולא
 מייבודה מלכות בית דוד כי משם היה
 יניקת כל מלכי יהודה ולפי' אמי
 בצרכתו אותו גור אריה יהודה וגו'
 והוא קוד כלל זרע אמת וזהו ויהי
 ציוס כלות משה זו מלכות שהיא מדת
 תפארת צל כנגדה וזהו משה איש
 האלהים ודי לק :

שער מ"ו כנגלה משם כ"ל שצו נצרכו
 האצות הצרכה מנין דכתי' ובי'
 צדק את הצרכה ככ"ל ילחק מנין
 דכתי' ואוכל מכ"ל כתי' ויתן הצרכה
 את כל אשר לו לילחק יעקב מנין דכתי'
 ובי ים לי כ"ל ציוקב כתי' ויהי צרכה
 ה' בכל אשר ים לו ויוסף ממדת כל
 נגזר ולפי' כתי' ויהי ה' את יוסף
 ויהי איש מלליה :

שער ארבעים ובשטה שער שנצראו

ספר המלכות

קדמות אצל תוכל את אחורי מה
שעתיד להיות עד סוף כל הדורות
הכל האחרון הקצ"ה למדע"ה צפוי וכו'
ובדקדוקיו עם כל הקצלות ועם כל
החכמות שיש בה מצאח הטיב :

וכל השערים הללו נבראו ממדת ציוה
קשר שלישי בייחוד אלהינו וזו המדה
נקראת מל"ך וזה מלך הקור צריטים
צריטי המלך הקדמון ולפי"ה אז"ל מה
צין נדבש לשבועות נדרים כמו בנודר
צחי המלך זו מדת החכמה שבועות
כמו שבשבע בנולד עלמו זה מדת הציו"ה
שהוא המלך עלמו ובמו בח"ו ונקרא
אלהים והוא קוד המו"ח והטיב
והפ"ן הבנית וזהו אם הצנים שמחה
וכנגדה לאה שהיו לה ששה צנים כך
יש שש מדות למטה מהציו"ה ואלו הן
חק"ד גבור"ה תפארת"ת ול"ח הו"ד
ולד"ק ודינה כנגדה מלכות"ת ונמש
התחלת נגרות שמאל ונמש השפעת
כל טוב שבטולס והוא טולס הצד וכל
טוב שבטולס ונמש צאים כל השבועות
ובאין גשם לזרת הכח"ר החכמה"ה
והציו"ה וכנגד אלו ג' מדות אלו
אומרים ה' אלהינו ה' אחד שהוא ראש
אחד לזורה העליונה הקדושה והטהורה
וגאחז אבו צאם החכמה"ה וזהו והחוט
המשולם לא במהרה ונתק :

מדת חקד הוא זרוע הקדושה של
מדת ימין וניתן במתנתו של

אצרהם אצ"י ט"ה דכתי' נתן חומת
ליעקב חקד לאצרהם וכבר ידעת מה
מה שרמזתי לך שאצרהם העליון הוליד
לאצרהם התחתון וזהו אך צללס יתהלך
איש צללס אצרהם העליון הלך אצרהם
התחתון אך הצל יבמיון ויהצל היו"ה
ממדת החקד נשמתי של אצרהם
וכשמכניס רוחו אלוני מיד יפטר ולפי
כתי' יצור ולא ידע מני חקפס ולפי
אז"ל האצות הן הן המרכבה דכתי'
ייעל אלהים מעל אצרהם יענין האצות
הן הן המרכבה הנני מפרש צמ"ה האל
דע כי לא לחגס תקני דז"ל צתפלה
אלהי אצרהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
דע כי שלשה קפירות העליונות שרמזתי
בהם כתר חכמה"ה ציו"ה הם ראש
לזורה ית' ואלו השלשה אלו מיוחדים
בכל יום כמו שאנו אומרים שמו ישראל
ה' אלהינו ה' אחד אלו שלשה מדות
אח"ד האל"ף ירמזו לבת"ה שאין רבות
להאריך בה החו"ת ירמזו למדת
החכמה ולדרך להתכוון בה כמו
שאז"ל וצלצד שלא יחטוף צח"ת הדלת
ירמזו למדת הצנים ולדרך להאריך בה
כדי שיחצר האם עם הצנים וזהו אם
הצנים שמחה עד שבטולס הייחוד לאחר
כך אנו צלצד כנגד מדת מלכות שהוא
קוד הכלה ניומרים לא חומרים משה
ודומה כמו שמוקף לא ניומרים חומרים
יעקב שהוא מדת התפארת כמו משה

עמודים זרוע ימין וזרוע שמאל וגוף
 כך אתו אומרים בדרך חתם ה' אלהינו
 ואלהי אבותינו שלשה שמות ואח"כ
 אתו עושים לו מרכבה אחת אלהי
 אברהם זרוע ימין שהוא מרכבה לראש
 אלהי ולחק זרוע שמאל ואלהי יעקב
 וא"ו נוספת תפארת"ת גוף מאסף לכל
 המהות והראש חובב עליהם אל עליון
 הוא חובב על הכל והוא ראש לזורה
 והמדה שהוא משתמש בה מדת החקד
 דכתי' חקד חזו מדת הגדולה וא"ו
 חותמין בא"ו מנן אברהם אתו מברכים
 למדה משתמש בה תחלה חזו המדה
 נקראת מים העליונים ויש לו ע"צ
 גברים כנגד ע"צ נמותיו הקדושים
 היואלים מויקט ויבא ויט בהם כנגד
 ג' אבות עולם וכשהזכיר משה רבינו
 בהם הגדול של ע"צ נקרא מים העליונים
 ואח"כ נקראו מים התחתונים כנגד
 ע"צ גברים ומהמים הקדושים הללו
 נצרת תורה דכתי' ותורת תקד על
 לשונה ולפ"י א"ל אין מים אלא תורה
 כנגד מו"ס העליונים והוא זרוע החקד
 פשוט לעולם כמו שאמר הכתוב כי
 ימייך הפשוטה לקבל שנים ועוד כי
 זרוע הקדושה של ימין חמש אלצעות
 משם ניתנו חמשה חומשי תורה דכתי'
 תימניו אש דת למו בראשית מכון כנגד
 הגדול כך קשר בראשית גדלה מעלתו
 ונולדו שם האבות . ואלה שמות מורה

הילכך אומרים אותו בחבאי לכלול
 מדת המלכות בייחוד לפ"י א"ל משל
 לבת מלך שהריחה ליקו קדרה תאמר
 יש לה גנאי להתאמר יש לה לער
 הביאו לה עבדים בחבאי צתו כל מלך
 זו בכי"וה מדת המלכות והריחה ליקו
 קדרה קוף הייחוד בבישראל מייחודן
 אותו ית' תאמר בן כיכורו שמה בייחוד
 יש לה גנאי בדומה כשתי השוויות
 להתאמר יש לה לער בלא גבלס הייחוד
 בלס כי היא עשירית קדש לה' צאו
 עבדים אלו ובראל והביאו לה בחבאי
 באומי בלחם בשכמל"ו לעוררך כי
 בשלשה מדות העליונות שם גבלל כל
 הייחוד וקתם ה' ירמוז כנגד אלו ג'
 מדות ולפ"י יב לנו לאחד בייחודו כמו
 הגדול לעשות מרכבה לבס ית' שגכלל
 שם שלשה קפירות עליונות כי השפעה
 הניתנים נקראים צנים ומדות משתמש
 בהם הקצ"ה דכתי' לך ה' הגדולה
 והגבורה והתפארת והנלה והכבוד כי
 כל יג"י לך ה' הממלכה ראש בזכר
 בכתן שפעה מדות הנקראים צנים
 משתמש בהם הקצ"ה וכנגד אלו
 השלשה א"י לך ה' הגדולה א"י קתם
 ה' כי הוא הראש ואלו שאר מדות
 מהם נקראים זרועות ומהם נקראים
 צתי גואי וצתי צראי אס חכם אחי
 הבין הענין הזה ולפ"י אתו עושים לו
 מרכבה כמו הראש שיש לו שלשה

וילתה הגלות ומורה על אלצט הקמוך
 לגדל שולא משה הגדול כך ילאו מנארים
 בזכות האצות ותורת קורצנו' שהוא טבור
 התורה כנגד אלצטו של אלמט שהוא גדול
 מכולם צמדבר קוני כנגד אלצט הרביעי
 משנה תורה כנגד אלצט הקטן ובלשה
 פרכים שיש צמרוע אחד כלפי חוץ ושנים
 כלפנים הם כנגד שלשה חכמות תורה
 שצכתצ ותורה שצטל פה כנגד שני פרכים
 עליונים והאחת חולה כנגד פרק של חוץ
 ואיכא דאמרי שנים עשר פרכים שיה
 צידים ורגלים שלש מימין ושלש צמרוע
 שמאל וששה צמגלים נמלאו י"צ כנגד
 י"צ שצטי ישראל כנגד י"צ גבולי אלכסון
 נמלאו שמונה כלפנים כנגד צני האמכות
 והארצעה כלהון כנגד צני השפחות
 ואעפ"כ כיון שפוטט אדם זרועו נמלאו
 כלפנים ואלו של ימין הם יוסף וצנימין
 וגד כנגד העלם היואל לחון ולפי' היו
 יוסף וצנימין על הצרכה וגד על הקללה
 לא צאתי כי אם לעוררך על הפרקים
 הללו הנכללים צמדת חסד ועוד הפרק
 כלפי חוץ כנגד ויולא אותו החולה .
 ופנגד ישמעאל ושאר צני קטורה שהיו לו
 לאצרהם אצ'ע"ה שהוא צמדת חסד והזרוע
 הקדוש הזה נדבק צמדת התפארת
 בן צמורה שלשה גבישים משוקדים
 צקה אחד כנגד זרוע ימין זרוע שמאל
 שנדקקים צמדת התפארת שהוא קנה
 אחד כנגד ג' אצות של מטה ע"כ מדת
 חסד צדק קלרה :

מדדה החמישית גבורה נקראת הפח"ד
 והוא האז השני שמרצבה וזהו
 ופחד ילחק היה לי ולא לחנם הגיע
 ילחק עד שער מות כי צודאיו פרחו
 נשמתו ונדבקה צמדת גבורה וכן
 ישראל צמתן תורה פרחו נשמתם
 והגיעו עד שער מות וזו מדת שמאל
 ונקרא' יד ה' החזקה וזהו חרצו של
 הקצ"ה וזהו בן עדן וגיהנם וזהו מדת
 לילה והשך שהוא לילה אינו מחליש
 כי אם מחלישותו כן תמלא כשהשמש
 הוא זך וללול מאד כל המקתכל צו
 נחשבו עיניו מרוב אורו ומחלישותו כך
 זו המדה מרוב זכותו נקרא לילה ומכאן
 נתן תורה שצטל פה ולפי' אפי' מגין
 היה יודע גשה שהוא יוס ושהוא לילה
 כשהיו קורין היה יודע שהוא יוס
 וכשהיו שוין יודע שהוא לילה והטעם
 כי תורה שצכתצ ניתנה ממדת חס"ד
 כמו שרמזתי שנקרא יוס ותורה שצטל
 פה ניתנה ממדת הדין שנקרא לילה
 וצזה היה משה יודע לעוררך צענין
 מדת גבורה מדת שמאל שנקראת לילה
 ונקרא' ילחק אז שני שצמרצבה ומודצק
 צמדת התפארת האז השלישי כי
 הוא קנה אלמטי ששואב משני איחתי
 טולס ממדת החס"ד וממדת הפח"ד
 וזהו המדה שנקראת צלשון המקובלים
 נחש כי משה שאל נחש הקדמוני ומשה
 נגזר מלאך המות וילך הרע וגיהנםם

ויהי צו מ' וכתים ענפים וכלם דין אלה
 שלשה כנגד שלשה אותיות של הק"ד
 נשארים ארבעים הקר אחת כנגד
 ארבעים מלאכות בשבת הקר אחת
 ועמלקות מ' חקר אחת דכ"י ארבעים
 יבנו וג' ודרשו חז"ל ארבעים חקר
 אחת ח"ל קמוך לארבעים וכיון שלקה
 מיד נקרא אחרי מכהן חז"ל כל חייבי
 כריתות שלקו נפטרו מידי כריתת וגם
 טעם מפני שכל דני כריתות ממדת
 גבורה שהיא מדת הדין הקשה משם
 באים וכיון שקבל ארבעים חקר אחת
 מכל עקף וכבר קבל ענשו ונפרש עליו
 מדת חסד ושלם מנין ענפיו ארבעים
 וכתים וגמלו ארבעים וכתים ענפים
 נברא שם של מ"צ אותיות שבו נרא
 הקצ"ה את השמים ואת הארץ וכנגד
 השם הזה חז"ל אין מוקרין אותו אלא
 למי שאינו כועס ואינו משתכר ומעביר
 על מדותיו ועומד בחלי ימיו וגמי שהוא
 מזכירו בקדושה וצטורה חסוד למעלה
 ונחמד למטה ונתון להן למעלה ולמטה
 השם הכולל מבראשית נקרא שם של
 מ"צ אבגיות"ך קרעטט"ן נגדו"ש צטר
 לח"ג הקצטט"ע וגלפז"ך שקול"י"ה ובו
 נבראו שמים והוא שם גדול וקדוש
 ואין להזכירו כי אם בקדושה וצטורה
 ובמחשבה זכה חזו מדת הדין אדומה
 ומחמש אלצעות הללו נבראו חמש
 קפירות של מטה וכנגדם עשה דוד

המלך ע"ה חמשה ספרים שבתולים
 וכנגד שלם פרחים שם בכל אלצע
 ואלצע מפורש כל ספר וספר נחלק לג'
 ענינים בראשית שהוא כנגד הגדול נחלק
 לשלשה ענינים בריאת שמים וארץ
 ותולדות האבות וענין הגלות ואלצע
 השם שהוא כנגד ואלה שמות כמו
 שם באלצע ג' פרחים כך נחלק לג'
 ענינים ואלה שמות מוספר תולדות
 משה רצ"י ע"ה שהוליד את ישראל
 ממלכים ושלוחות הצורא ית' ומספר
 משפטים ודיונים ומספר ענין המשכן
 הא לך שלשה ענינים ספר ויקרא
 שהוא כנגד אלצע השלישי כך ספר ויקרא
 המלכות החורה ונחלק לשלשה ענינים
 כנגד ג' פרחים שאלצע ואלו הן תורת
 הקדמות ותורת לרעות וצרכות וקללות
 ספר צמדצר קונו שהוא כנגד אלצע
 הרצעי נחלק לשלשה ענינים ענין
 המספר וענין הסהורה וענין המרגלים
 ספר חמישי כנגד אלצע חמישי נקרא
 משנה תורה יפרש כל ענין נקוד
 וגפלאות שעשה הקצ"ה עם ישראל
 וענין המלות פטירתו של משה הא לך
 ענין חמשה אלצעות של ימיו כנגד
 חמשה חומשי תורה וחמשה ספרים
 שבספר תלים שהם כנגד חמשה אלצעות
 של יד שמאל כמו כן נחלק כל ספר
 וספר לשלשה ענינים כנגד ג' פרחי
 האלצע ולא אוכל עכשיו להאריך צו

ספר המלכות

יבֹלֶשֶׁה פִּתְרִים שְׂצוּרֹת שֶׁמֶל שָׁתִים כֹּל
פָּנִים וְאַחַת כִּלְפֵי חוּק הֵם כִּנְגַד רֹאשׁוֹן
יִשְׁמָעוּן שֶׁהֵם כֹּל פָּנִים בְּנֵי הָאֱמֹתִית
וּלְפִי הֵיוּ עֹמְדִים בְּהֵר טִיבֵל עַל הַקִּלְלָה
יִאֲחַת כִּלְפֵי חוּק נִפְתְּלִי שֶׁהוּא בֶן
הַשְּׁפָחוֹת וְנִמְרִים מִזֶּה הַמֶּדֶה הַקִּקְרָאֵת
יֵד ה' יוֹהֵא אֵשׁ הַגְּדוֹל חִי הַמֶּדֶה
קִקְרָאֵת יִין הַשְּׂמֹנֶה בְּעִנְיֵי מִשְׁכַּת יוֹמֵי
בְּרֵאשִׁית זֶה מֵדַת גְּבוּרָה :

מִדָּה הַשְּׂמִית קִפְיוֹת הַתְּפֹאֲרֹת הִיא
אֵשׁ הַשְּׂלִיבִי שֶׁמִּהְרָגָה יוֹהֵא יַעֲקֹב
אֵלֶּה קִבָּה וּלְפִי חֲזִ"ל כֹּהֵל אֲפִיק וְיִנְדֹּךְ
זִקְנִי וְיִתְּמִי לֶךְ דְּיוּקְנִי בֶל יַעֲקֹב אֲבִינִי
שִׁיחַ חֲקִיק בְּסִפָּא הַכְּצוֹד דְּכֵתִי וְהֵנֶה
מִלְּאֲבִי אֱלֹהִים עוֹלָם וְיִוְדִים בֶּן יוֹדִים
וְרוֹאִים וְעוֹלָם לְמַעַל וְרוֹאִים דְּיוּקְנִי
בֶל יַעֲקֹב אֲבִינִי שִׁיחַ זֶה מֵדַת הַתְּפֹאֲרֹת
וְזֶה קוֹ הָאֱמֹלֵטִי הַעוֹמֵד בֶּן בְּנֵי הַמִּדּוֹת
בֶּן מֵדַת הַחֶסֶד וּבֶן מֵדַת גְּבוּרָה בֶּן
שְׁתֵּי זְרוּעוֹת הֵלְלוּ כְּשׂוֹכֵינִי וְשֶׁמֶל יוֹנֵק
מִמֶּדֶה הַחֶסֶד וְכִשְׁיִבְרָאֵל חוֹטְאִין שׁוֹאֵב
מִמֶּדֶה הַדִּין הַקָּבֵה וְקִקְרָאֵת קוֹ הָאֱמֹלֵטִי
מִהֲבֵר חֲמֵשׁ קִפְיוֹתִים בֶּל מַעַלָּה עִם חֲמֵשׁ
קִפְיוֹתִים בֶּל מַטֵּה וְעוֹשֶׂה הַשֵּׁם אֶחָד
וְנִבְדָּלִים מִמֶּנּוּ בְּנִים עֹשֶׂה מִינֵי אוֹר
אוֹר הַרְאִשׁוֹן אוֹר שְׁכֵלֵי אוֹר בְּנֵי אוֹר לֹא
אוֹר שְׁלִיבֵי אוֹר מִלְּאֲחֵלָה אוֹר רִבְעִי אוֹר
מוֹשְׁכֵל אוֹר חֲמִיבֵי אוֹר מִשְׁכֵּל אוֹר שְׁבִי
אוֹר הַזֹּהֵר אוֹר שְׁבִיעִי אוֹר הַצִּהִיר
אוֹר שְׁמִיעִי אוֹר מִתְנוֹקֵן וְאֵלֶּה הַשְּׂמֹנֶה

כִּנְגַד שְׂמֹנֶה בְּנֵי הָאֱמֹתִית שֶׁנִּלְדוּ לַיַּעֲקֹב
אֲבִי שִׁיחַ וְאוֹר חֲמֵה אוֹר לְבָנֵה אוֹר
שֶׁכֶת יוֹמֵי בְּרֵאשִׁית אוֹר כּוֹכָבִים כִּנְגַד
אֲרֻבֵּב בְּנֵי שְׁפָחוֹת אֵלֶּה יוֹמֵי מִלְּאֲחֵלָה
שֶׁנִּבְקָעִים מִמֶּדֶה הַתְּפֹאֲרֹת כִּנְגַד יוֹמֵי
גְּבוּרָה אֲלֶבֶקוֹן וְכִנְגַד יוֹמֵי שְׂמִית
יְכִנְגַד יוֹמֵי חֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה יוֹם אוֹר בֶּל
שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר בְּלַעֲמִים נִרְאָה וּלְעַמֻּסִּים
חִינֵי נִרְאָה וְכִנְגַדוֹ שְׂבִיעִי לִי לְעַמֻּסִּים
נִרְאָה וּלְעַמֻּסִּים חִינֵי נִרְאָה וְכִנְגַדוֹ
גְּבוּרָה שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר בְּגְבוּרָה אֲלֶבֶקוֹן
בְּלַעֲמִים נִרְאָה וּלְעַמֻּסִּים חִינֵי
נִרְאָה כִי מֵדַת הַתְּפֹאֲרֹת הִיא
הַמִּנְהִיגִי טִיבֵל הַשֵּׁם יוֹהֵא הַקִּקְרָאֵת אֵשׁ
רִחְמֵן יוֹהֵא הַקִּקְרָאֵת מִשֶּׁה וְהוּא הַקִּקְרָאֵת
יַעֲקֹב וּלְפִי חֲזִ"ל אֵלֶּה הַקִּבָּה לַיַּעֲקֹב
אֵלֶּה אֱלֹהִים בְּעִלְיוֹנִים וְאַחֵר אֱלֹהִים
בְּתַתְּחוֹנִים כִּנְגַד מֵדַת תְּפֹאֲרֹת שֶׁהוּא
אֱלֹהִים בְּעִלְיוֹנִים וַיַּעֲקֹב הַתְּחִתּוֹן
הִיא מִכּוּוֹן כִּנְגַדוֹ וּלְפִי כֵתִי אֵלֶּה
תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף שִׁילָה מִמֶּנּוּ מֵדַת
לְדִיָּק וְאֵשׁ תִּלְמִיד לִ"ח וְיִהוֹ"ד הִיבֵן
הֵלְכוּ בֶּן מִשֶּׁה וְתִקְנוּ שִׁילָה מִמֶּנּוּ
גִּרְשׁוֹם וְאַלְעִיזָר כִּנְגַד לִ"ח וְיִהוֹ"ד כִּי
מִשֶּׁה וַיַּעֲקֹב בְּמִדְרַגָּה אֶחָת הֵם עֹמְדִים
כִּנְגַד מֵדַת הַתְּפֹאֲרֹת הֵם וְכֹל מִשֶּׁה
שֶׁתִּמְלֵא בְּחֹרֶת מִשֶּׁה כִּנְגַד מֵדַת
הַתְּפֹאֲרֹת מִדְּבָר וְאֵשׁ תִּלְמִיד כִּנְגַד מִשֶּׁה
הַתְּחִתּוֹן וְלֹא כִּנְגַד הַעֲלִיִּין הִיאֲךָ הִיב
מִשֶּׁה מִשֶּׁה עֲלִיָּו וְלֹא כֵן עֲבָדֵי מִשֶּׁה

בכל ביתי נאמן הוא ולא עוד היה לו
לאמר וידבר ה' אלו מפני מה אמי אל
משה אלא לאו בגש מינה במדבר
כנגד מדת התפארת והוא גוף מאבק
המחנות ונבדל י"ב מיני אור מלבד
השלשה עשר שהוא כנגד לוי ונחלקים
לשבעים ענפים וזהו כל הנפש הצאה
לעקב מלחמה שבעים וזהו ויצאו
אלוימה וסם שמים עברה עינות מים
ושבעים תמרים כנגד י"ב מיני מאורות
וכנגד י"ב שבטי ישראל שהם מצוות
קדושים ושבעים תמרים כנגד שבעים
ענפים ויתנו שם על המים חין מים
אלא תורה והעט (חסה)

יבטו של תפארת שם של כ"ב
הוא וצרכת כהנים כי הכהן הוא
תפארת ומשם בא צרכת כהנים ומין
במיני איני חילן זה קדושי אלקים
פקת"ם פקפק"ם דיוקס"ם יהוא
גוף יהוא הוא בלד כזה איברים
שם צנוק שם מהם צריחה אונות
גמגמ"ת וב"ט חל"ה הכבד כב"ד מר"ה
קיצ"ה בני משים חלחלת ובתי כליות
והם שנים עשר בטחול כנגד י"ב מיני
מאורות בתפארת שהוא גוף וכנגד
י"ב שבטי ישראל ולמה הם בחלל הגוף
כנגד י"ב גבולי אלכסון וכנגד י"ב שבטי
ישראל שהם בחללו של עולם ושבעים
טרפות כנגד שבעים ענפים שמונתי
ודי לך :

מדה השביעית ספירת הנל הוא שוק
ימין במקרא ימין וכנגדו קרא
בלמה לאחד משני השמידים ימין וסם
השני צו"ט ומשם יניקת הצריח
וזהו וכל צנוק למודי ה' וגו' אל תקרי
צנוק אלא צנוק אלו נל"ה יבוא"ד זה
קוד מפני שהריכוס משמידין אותו
וכבר ידעת כי זה קיום צאדס הריכוס
והעולם הוא אורה העליונה ככל מקום
ולפי אזה"ל כנגד אורה העליונה במקראת
טולם שאינו מתקיים אלא במשמדות
במדת נל"ה וכו"ד שהם משמדות של
אורה העליונה הקדושה והטהורה
ימדת נל"ה שוק הימין וסם צה י'
פרקים כנגד שלשה שבעים שנים כל
שנים ואחת כלפי חין וכן במדת הרי"ד
וא"ת יהיו שני פרקים שם צה"ס
כלפי הצמן שהוא לשנים ופרקי שני
הידים שהם כל חין שהם לחזיר לעולם
אמי לך בשני שני בלחם הם כלפי
לשנים יבטי זלפה הם כלפי חין וישיבקים
אלו לאלו זה קוד בא גד שטובין
חברם אלו לאלו ומחברים חת האהל
לביית אחד וזהו קוד כשראה לאליעזר
עבד הצרכה לצן באמי צוא צרוק ה'
למה תעמוד צחק בראה צדק חבום
האורה שני השפחות שתי פרקי הידים
שהם כל חין ואח"ך כשבא יעקב כנגד
באר פרקי הרגלים ומחצקון אלו לאלו
וחקרון הידים ממלאין חקרון הרגלים

ספר המלכות

ובס' מדת הגל"ח אחלצירוי"ן :
ספירה השמינית הו"ד שוק שמאל
והיא ארץ השלישית ואם
השלישית זהו אך לילות יקרנו כליותי
כי מדת גל"ח והו"ד משם העלה ולפי'
אז"ל כליות יועלות וכנגדן אמרה תורה
צעני הקרבן ואת שתי הכליות ואת
החלב אשר עליהן ונקרא צוע"ז ומשם
לא דוד וכנגדה דת שהוא מדת שמאל
ולפי' היתה גויה כנגד מדת שמאל ובס'
הספירה אדירורוי"ן :

המדה ה' ספירת לדיק היא ארץ
הצרי"ת ונקרא יוקף וזהו
יוקף ה' לי בן אחר שמשם באים
הבנים וזהו ארץ הקשת שנראה צעני
ציוס הגשם וזהו שאמר יחזקאל ע"ה
נמראה הקשת אשר יהיה צעני ציוס
הגשם בן מראה המונה קצוץ הוא
מראה דמות כבוד ה' ולפי' אז"ל
המקטבל צקשת עניו כות מפני שהוא
מראה דמות כבוד ה' ועוד אז"ל כל
המקטבל צקשת ראוי שלא יצא לעולם
מפני שלא חס על כבוד קונו ועוד על
אחת כמה וכמה שהוא צרית ולפי'
אמ' הקצ"ה לנה שהוא מדת לדיק
דכתי' אלה תולדות נח נח איש לדיק
ולפי' בא צימיו המבול כי ממדת
הצרית הוא לא המבול וצמדה שהטאו
זה נידונו הם הטאו צרית שהיו
מחליפין נשותיהן וצמים דוחקין כך

נידונו צרית וצמים דוחקין וזה נרפאו
דכתי' את קשתי נתתי צעני וביה
לאות צרית צני וצוקם הארץ וזכרתי
לבן זכר והיא השפעת המשפיע אלל
המקבל ואותו הצרית העליון מהול
וגרסה זו לזרע יוד ולפי' נימול אברהם
בן תשעים ותשע שנה מפני שהיה מדה
חשישית והוא מקבל מכל המדות
המשפיעות והוא המשפיע לכל"ה כנסת
ישראל השלימה בכל וזה הנקראת
מדת כ"ל שבו נתצרכו האצות
צאצאיהם כתי' ובי' צרך את אברהם
בכל וגו' דוד כתי' כל פקודי כל ישרתי
כל אלו האצוצה החקוקים בכסף
הכבוד התצרכו צמדת כל והטעם מפני
שהם בכל"ה כנסת ישראל השלימה
בכל השלימות ונקראת ארץ החיים וזהו
ויתרון ארץ בכל היא ר"ל יתרון השכינה
שנקראה ארץ ר"ל שהוא מדת לדיק
וזהו השלך על ה' יהבך והוא יכלכלך
צמדה הנקראת כ"ל כי שם ליה ה' את
הצרכה חיים ועד העולם וזו המדה
הוא למור המרכבה המשפיע ל"ס וזהו
כל הנחלים הולכים אל הים והים
אוינו מלא וזהו שאז"ל אין הקומץ
משביע את הארי ואין הצור מתמלא
מחלייתו ר"ל כל השפע היוצא ממדת
לדיק אוינו ממלא ל"ס שהוא הכלה
כנסת ישראל והצרית שנראה צקשת
ציוס העני הוא דמות מראה הצרית

העליון ומכאן ניתן הבנת שהוא אות
 צדק"ת מה שנת הוא שביטוי כך לדיק
 הוא שביטוי חלד שביטוי נקרא שביטוי
 ויש לה שביטוי חלד שביטוי נקרא שביטוי
 צדק"ת שהוא כמו העמדה צדק"ת זה
 לדיק שביטוי צדק"ת כך ויש הבנת הוא
 השביטוי יושב צדק"ת מולאי שנת ראשון
 ובני ושלבי ערש שנת הוא הביטוי
 והביטוי ושלבי ושלבי אות צדק"ת ולפי
 לפעמים תמלא שנת לשון זכר ולפעמים
 לשון נקבה כנגד לדיק ומלכות ולפי
 אז"ל זכור ושומר צדק"ת אחד נא"מ מה
 שאין הפה יכולה לדבר ומה שאין האוזן
 יכולה לשמוע ועוד אז"ל כל ימי השבוע
 שנים ויום השבת יחידו מה כתי' זכור
 את יום השבת לקדשו א"מ הקצת לכנסת
 ישראל הו' זכורין אלה ואם הכס
 אחת די לך :

ספירה העשירית מלכות העשירית
 קדש לה' ולפי' אז"ל בת
 נוטלת עיבור שנכסו האב כנגד מדת
 לדיק ומלכות"ת שהיא עשירית קדש לה'
 ונוטלת עיבור צאצ שהוא הקצ"ה ונקראת
 אשה ונקראת כל"ה ונקראת כנסת
 ישראל כי כל תקוני הנוף הקדוש יש
 צדק"ת מלכות וזו היא כלל הנא"מ בשיר
 השירים ולפי' אז"ל שיר השירים מטמא
 את הידים שמדבר כנגד הח"ן וכל"ה
 וזו המדה נקראת גחל"ת ולדיק
 שלהבת ולפי' כתי' קמכוני באשפות

ונקראת

ספר המלכות

ונקראת בכינוי ונקראת כל"ה ונתלצב
 ברחמי'ה מלאכים כנגד צד'ה ית' המ'ה
 איברים צאדס ואלו המלאכים שם
 בשם רבס ונקרא גוף ובכינוי'ה נקראת
 נשמה להם וכל מקום שתמלא בנפח
 משלי אשת חיל מדבר כנגד הכלה
 נקטת ישראל השלימה בכל טוב וזו
 המדה כנגד תכלת שצולית וכן אז"ל
 מפני שהתכלת דומה לים וים דומה
 לרקיע ורקיע דומה לבקא הכבוד
 וכבר ידעת כי בקא הכבוד היא
 השכינה ולפי' כתי' בקא כבוד מרוב
 מראשון מקום מקדשנו כי שמו במקדש
 ה' כי שמו של הקצ"ה שכינתו כילד
 הוא ית' נכתב ציו"ד ה"א וא"ו ה"א
 ונקרא באל"ף דלית גו"ן וי"ד נמלא כי
 שכינת שמו שנקראת אדנ"י וכן נקרא
 שמו חט"פ שהוא יו"ד ה" ווא"ו ה"א
 ולפי' אמי המקובלים כי שמך כך וכך
 שמך ונמלא כי יהו"ה הוא נשמה
 לאדנ"י ולשד"י שהוא מדת מלכות
 ועוד י"ל למה נכתב ציו"ד ה"א וא"ו
 ה"א ונקרא צאדנ"י כגני צט"ה התורה
 נקתלקה לשלשה עניינים לחיות וספר
 תורה וחומש כנגד נשמה ורוח ונפש
 הלוחות כנגד הרוח שהוא קרקור
 ועדין לא תפש לורה כך משה קרקור
 שקבל הלוחות ואינו ניכר קצורתו
 שנאמ' ויקצור אותו צני ולא ידע איש
 את קצורתו עד היום הזה כן הרוח

קרקור ואינו ניכר וכמו בהלוחות
 נשתצרו הראשונים ונתן השם ית'
 למשה לוחות שניות כן נתלק רוח
 האדם והוא קוד גלגל הנשמות וספר
 תורה כנגד הנשמה מה הנשמה אינה
 תופסת לורה כך ספר תורה אין לו
 נקד שאינו תופש לורה כי הנקד ניתן
 חומה צאותיות ולפי' ספר תורה אינו
 נקוד ואעפ"כ כנקרא אותו ש"ך נמלא
 שניתן כי לורה צפיו ונשמות אצל שם
 ה' ית' אינו נקרא ככתבו כי הוא נשמה
 שאינו תופש לורה החומש כנגד הנפש
 בתופסת לורה דכתי' כי הדם הוא
 הנפש כי אנו רואים אותו צמינים ולפי'
 נכתב יהו"ה ונקרא אדנ"י כנגד מדת
 המלכות מדה שבורית קדש לה' נבלם
 פי' מדה שבורית ופי' של עשר קפירות
 שבת לאל צד"ה עולם ית' ועתה בנ"ך
 יב לפרש קוד משפיע ויקבל כילד נכלל
 הייחוד וענין (חקר)

ספירת הכתר היא זכר בלעד שאינו
 מקבל אצל שאר הקפירות הם
 אנדרוניקס וי"ל אי"ב למה נקרא צינ"ה
 ונצורה מקבלים ובאר הקפירות נקראים
 משפיעים דע בכל הקפירות (חקר)
 השפע הקדוש יב קפירות שאינם יכולים
 לקבל כי מיד כשבא להם השפע מיד
 משפיעים ולפי' אז"ל בלי פשוט שאינו
 מקבל טומאה וזהו פשוטי כלים אינם
 מקבלין טומאה כנגד קפירות

קרקע הקפירות ולפי' אז"ל אקרה
קרקע טולס יתיה בעתה טולס
בבעת תשמיש קרקע טולס מזרעו של
איתו דבע והוא אחשוברט ולמה נקרא
כן שהבשרו פניהם של ישראל שצרותו
הדור כבולו קדרה :

ענין הויחוד כולד נכלל בשם יו"ד
ה"א וא"ו ה"א שהם
עשר קפירות כתו' בפרק ילירה שטעה
אברהם אבי' ע"ה עשר קפירות בליומה
נשון קופן בתחלתן ותחלתן בקופן
במדת המלכות' הנקרא בכל מקום
כל"ה והיא הנקראת י"ס זה פ"י נשון
קופן בתחלתן והוא ר"ל כשגלה מדת
הכת"ר גלה מדת המלכות' ולפי' אמו
נשון קופן בתחלתן ועתה יש לפרש
כולד נכלל הויחוד עשר קפירות ביו"ד
ה"א וא"ו ה"א קולו של יו"ד שהיא
למעלה מן היו"ד רומז למדת הכת"ר
וביו"ד יש שלשה אותיות יו"ד וא"ו
דל"ת כנגד החכמ"ה והבינ"ה והחס"ד
ומלאו ארבע קפירות עליונות יולאים
מומנה ולפי' אז"ל לא נלכד אלא לקולו
של יו"ד שאם חקר בין בפרק תורה
בין בתפלין ומחזות שפסקים מפני
קולו של יו"ד הוא עיקר הכל כמו
הרמזי קולו של יו"ד הוא מדת
הכת"ר ולפי' לא נלכד אלא לקולו
של יו"ד וזהו מה שאנו מתפללין בכל
יום האל הגדול הגבור והנורא אל עליון

האל

המשפיעים באינם מקבלים כי הם
משפיעים מיד מדת צניה שהיא מקבלת
והיא קוד היוצ"ל מבס בא טומאה
וטהרה הם חמשים ומ"ט פנים נתנו
לו למטה ולפי' אמו' ר' אליעזר יכול
אני לטהר את הכתן במ"ט פנים כנגד
מ"ט פנים של צינ"ה שהם מקבלות
בשם שכיטומאה וטהרה ואלו חמשים
שערים לא אמו מפני שבער החמשים
לא נמקד לי למטה דצ"י ט"ה ולפי'
אמו' ר' אליעזר מ"ט פנים ולא אמו'
חמשים כי שער החמשים משפיע למ"ט
פנים הנבחרים המקבלות וכן שאר
קפירות מקבלות שמתעכב בש' השפט
הקדוש ובאר הקפירות המשפיעים
אינם מקבלים כל כך כי מיד הם
משפיעים אבל מ"ט הם קוד אנדרוגינוס
משפיע ומקבל משפיעים מלד אחד
ומקבלים מלד אחד ולפי' נקרא אנדרוגינוס
ואלה המדות נקראים זכרים מדת
החכמ"ה מדת התפארת' מדת הנל"ה
מדת הלו"ק הם משפיעים ומקבלים
מלכד מדת הכת"ר בגולה מאד מטלתו
ורואה ואינו נראה ואלו המדות
שמתעכב בש' השפט שנק' מדות המקבלי'
צינ"ה וגבור"ה והו"ד ומלכות' וכנגדם
ד' אמהות וכנגדם אז"ל ארבעה נשים
יפיפיות נבראו בעולם ואלו הן שרה
זו צינ"ה רח"צ זו גבור"ה אביג"ל זו
מדת הו"ד אסתר זו מלכות' שהיא

האל זו קולו של (חקר) הכתר הגדול זה
היו"ד הגבור זו ה"א ראשונה של שם
המיוחד ה"ל עליו"ן כנגד ה"א אחרונה
(חקר) זו מדת התפארת כנגד וא"ו
של שם המיוחד אל עליון כנגד ה"א
אחרונה כנגד שניה (חקר) אל עליון
יהוא גומל חסדים טובים וקונה הכל
וכנגד שניה אמ' נאם שומע אמרי אל
אשר מחזה שדי יחזה נופל וגלוי עינים
וזכו קוד ענין י"ג מדות ה' הוא העלם
הייחוד ה' השני אל רחום והנון וכללים
צאית יו"ד אך אפים ורצ חסד ואמת
נולד חסד לאלפים כנגד וא"ו של שם
המיוחד נבא עון ופשע והטאה וקרה
כנגד ה"א ראשונה של שם המיוחד ה'
השני כנגד מדת המלכות וכמו (חקר)
בתפלה וכלל מגן אצבעה כנגד חסד
דכתי' תתן אמת ליעקב חס"ד לאצבעה
וכתי' באצבעה אכני מגן לך גבורות
כנגד גבור"ה מדת שמאל קדושות כנגד
מדת תפארת"ה אתה חונן כנגד מדת
החכמ"ה הבינו הרולה בתשובה כנגד
הבינו"ה קלח לנו כנגד חס"ד וגבור"ה
ראה נא בענינו ורפאנו וצרכנו כנגד
גבור"ה תקע והשיבה שופטינו
ולמשומדים כנגד נל"ה וכו"ד על
הלדיקים כנגד לדי"ק תשכון ולמה
דוד כנגד מלכות' שמוע קולנו כנגד
התפארת' ראה כנגד גבור"ה ומודים
כנגד תפארת' שים שלום כנגד מלכות'

שקרא שלום ולפי' אז"ל שמו של הקב"ה
שלום זו שבינו"ה ועשר קפירות יולאים
מארכע אותיות של שם המיוחד כתי"ה
קולו של יו"ד חכמ"ה וציה וחקד יו"ד
גבורה ה"א תפארת' נל"ה וכו"ד לדי"ק
וא"ו מלכות' ה"א של שם המיוחד
וקדוקן כתי"ר למעלה חכמ"ה וציה"ה כי
הדדי יושבים חסד וגבורה זרועות ימין
ושמאל יושבים כי הדדי תפארת' לצדו
קו האמצעי נל"ה וכו"ד כי הדדי
לדיק למעלה ממלכות' כלם ונקרא'
שניה הא לך בילד נכללו עשר קפירות
ציה"ה ובילד קידורם וענין ייחודם
צלחת האדם פירשתי כי מדת הכתי"ר
והחכמ"ה והבינו"ה הראש הקדום נשמה
לכל וקוד מוח השכל חכמה עיני ה'
והנטימות וזהו ריה ניהוח לה' ורהיטי
המוח מלך אכור צרהבים והוא קוד
שמיטה ולד ראיה ואלו קוד הראש ה'
אלהינו ה' אחד אלו ג' קפירות כי
באר המדות נקראים צנים והחקד
זרוע ימין וגבור"ה זרוע שמאל ממקבל
ממדת ימין התפארת' קו האמצעי
מקבל משניהם נל"ה וכו"ד שני כליות
ושני שוקים לדיק צרית מלכות' אשר
צורת האדם דכתי' ויעש אלהים את
האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו
זכר ונקבה ברא אותם קוד משפיע
ומקבל ועל דרך האמת צענין הייחוד
מדת הכתי"ר הוא אור לבן ותמלא צנר

למעלה מכל הגוונות אור זה נראה ואינו נראה ומטיל רוח כך זו הנמדה למעלה מכל האשיות נראה ואינו נראה למעלה ממנו רוח נשמה לקפירות ובלבן בצהור הגר רומז למדת החכמה והתכלת רומז למדת (חסד) השחור למדת הגבורה והתכלת למדת המלכות ישאר הקפירות ולפי (חסד) הרבה מאורות יש צאור כמה מיני מאורות וכמה ענפים קרובים ובקור גוון הקפירות (חסד) נכלל כל :

וענין עשר כחות של מלאכים (חסד)

בת הקפירות (חסד) בת תרשיבים . בת ארזאים . בת צני אלהים . בת (חסד) בת שרפים . בת חיות הקדש מלבד חיות אלה הם עשר כחות שהם קוד הפירוד (חסד) אלו עס אלו חו מלת רז"ל אין מלאך אחד עובד שתי בליחות מפני שגפרדים (חסד) ימין ואלו צאים ממדת שמאל כל מעלתם נפרדים אלו מאלו אלו מעלה מאלו (חסד) על גבור שומר וגבורים עליהם אלו אומדן לאלו בגדלה מעלתם (חסד) אלו לאלו של מעלה מהם עד מדרגה העליונה (חסד) ועשר מחנות המלאכים צרוך כבודו ממקומו (חסד) הוא מקום לכל דכתי' ויאמר ה' (חסד) וכל המלאכים מקדישים ומעריכים ומצרכים (חסד) ישראל שירא אינם יכולים לומר שירא

בת ארזים (חסד) אין במלכיו ואין כמושיעיו תרשיבים אומדן מי באלהיו מי באדוניהו מי במלכיו מי כמושיעיו והעטם כי בת ארזים שואפים ממדת הכתר הנקרא איין ותרשיבים שואפים ממדת הכמ"ה הנקראת מ"ו ולפי נקראו תרשיבים לשון תרי מפני שהוא קשר שני ציחוד אלהיו בת מלאכים אומ' אתה הוא אלהיו אתה הוא אדוניהו אתה הוא מלכיו אתה הוא מושיעיו מפני ש' שנמשכים ממדת תפארת' הנקרא אתה בת שרפים אומרים נודה לאלהיו נודה לאדוניהו נודה למלכיו מפני ששואפים ממדת הו"ד שהוא מדת הכודלה והתבצחות צרוך אלהיו כנגד החיות בת ששואב ממדת מלכות' שצריך צרכה כמו שמעלנו למדים במעשה של ר' ישמעאל שאג' פעם אחת נכנסתי לפני לפניו וראיתי אכתריאל יס ה' לצאות אומ' לי ישמעאל צני צרכני אמר לפניו יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שובשו רחמך את כעסך מעלנו ויגולו רחמך על מדותיך ותתנהג עס צניך במדת רחמים ותכנס להם לפנים משורת הדין ולא אלו צלצד כי אם שאר עשר כחות המלאכים כלם מצרכים אותו ית' ואיכא דאמרי לה מרז"ל ומלאך אחד יש צמרום שלא הכניע זמנו לומ' שירא לעולם ומלאך שימנו לומ'

ספר המלכות

ביום כנס ארת בשבוע ומלאכים
במנוח כנס ציוציל ואמרי לה (הקד)
אחד לעולם הכל כפי השגחתם לשם
ית' וכפי בעולתם וכפי מחלצתם וכפי
תנועתם (הקד) בלשם כמו בלשם
שלמה הש"ס כי גבור מעל גבור בומר
יגבורים עליהם (הקד) .

עשר מדרגות הטומאה (הקד) אדום
לכני מלך מלך לבני ישראל כי
שם נכלל (הקד) הרעש התחיל לחלוש
בענין הייחוד השלם ית' וגו' (הקד)
אלו עשר הקבוצות של טהרה וטהר
מדרגות הטומאה (הקד) יחסי חז"ל
חין מרחין לו לחוש אלא מהחביו
לבו (הקד) לעולם חומי לק הרשו לו
מדרגות הטומאה בהכרח (הקד)
חולש בענין החלוש חז"ל חלוש אחד
משבים (הקד) לחלוש בלא דברים
בעלים ולפי חמי ופרטת חולש (הקד)
טומד על היחוד למעלה ממלכות
וכוא זאר (הקד) הרעש טומד למעלה
אלא לאו לעולם טומד צמוד (הקד)
גמי דקתני ששכונ"ה נקרא צא"ר וזהו
קודוואיל (הקד) טומד צמדת הכחב"ה"ת
וכיס משפיע למד"ת (הקד) טומד
על היחוד ולפי חז"ל (הקד) התחנה
המקבלת ומה שראש (הקד) המלאות
וכטובות הם לרמו לבצע (הקד) כל
ובצע השכלים לטומות (הקד) הם
עשר מדרגות הטומאה ולפי חמי

יסק חלוש אחד (הקד) קיד ימין
יבמאל יעברא יסק הדדק ט"ה
המחאה המדל הזה תורה תמחין גדול
היאך הראה לו המראה המדולה הזאת
ולא חנה לגלות לו כל קתרים הללו
חמי כל החלימות הולכים אחד הפה
חמה צדדאי הקפירות העליונים מורים
בצע בעולם ובצע טים הטובות הנה
יבוצע מורים בעולם וכן חמי לפתור
החלוש הזה ובצע השכלים ובצע
הפירות הטמיות בחימוס לכתות בלשם
של טהרה צדדאי מרחין טע ונקראים
כלבים יכמו שהכלבים חין להם שובע
לעולם כך הכתית הללו חנים בביטוס
לעולם וזהו קיד ככלב כצ על קיאי
מקבלין בשע יחזקין ומקראין וזהו
ההגדה בחז"ל כלבים בוחקים אליהם
צא לשיר יבני מילי דלא חוכא נקרא
בהדיהו וכשהכלבים נעקרים מלאך
המות צא לשיר כנגד כלבים ברחמי
שהם חלק כתית הטומאה ולפי מרחין
רע בעולם ולפי פתר יסק הדדק
החלוש ברעש בענין עשר מדרגות
הטומאה והטעם כי חין הכובע ברוי
טומה כי הם מקבלים לעולם ואך
יוכלו לבצוע מרע ולא ויהטע תחבלם
וזהו קיד ואלה המלכים אשר מלכו
בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל
והטעם כי נצראו ממדת גבור"ה ממדת
הדן אדומה ולפי חמי בארץ אדום

נקרא אר"ן ונקרא אדום על שם
האדמומיות שבו ולפי קדם מלכותם
למלך ישראל כי ישראל שומדים
במדת תפארת' במקרא' ישראל והם
שומדים במדת נבונה ולפי כתי' לפני
מלך מלך לפני ישראל כנגד מדת
תפארת' שהוא למעלה מידת הנ"ל
אבל הוא שומד למעלה מנבונה ואלי
באות כל עשר כחות השומאה שהם
מדרגה למעלה ממדרגה עם מדרגתם
בסודצים הצדית העליון הקדוש והטהור
וזהו קוד ויקר אלהים אל בלעם לבון
קרי לבון שומאה ב' במקצלים בנגיפות
ממדת לד"ק וזהו קוד מים גנוצים
ויתקין ולחם קתרים יעם כנגד אלו
כחות השומאה שבעלים בנגיפות
ואלה במוות קט"צ מרובי' ולפי ח"ו
דוד המלך ע"ה מקטצ' יסוד להרים
והוא מדרגה העליונה וכנגדו אמרה
תורה באלה המלכים אשר הלכו בדרך
אדום הראשון בלע בן צעור ובס' טירו
דנהבה על שם פעולתו ועל שם מדרגתו
נקרא בלע בלע בלע בלע בלע בלע
וזהו בלע ב' ולא חמל וזהו ולא יצאו
לראות בלע את הקדש בלע הקדושה
והלדקה והזכויות כדו בלע יראו לעי
השם יתי' ובלע הייחוד בענין בלע
נראה נגדו ולפי ח"ו דוד המלך ע"ה
גל טיני ואצטת נפלאות מתורתך
וקוד החלום שהלם פרעה ותצלמה

הבעלים הדקות את בעט הבעלים
המלאות כי ראה למדרגת בלע שהיה
סותם ובלע הספירות שהם מלאות
כל טיב. ואמנם על דרך הקבלה בעט
בעלים המלאות והטובות ירמיו למדת
מלכות' במקראת בעטה ישבע הפחות
ובעט הבעלים הרעות לבעט בלע
השומאה שהיא לילי' חו"ה ראשונה
שהיא הפילג' במקצלת בדרך קרי
וזהו ותצלמה הבעלים בלוקחים השפע
בדרך בלענות ולא בדרך הראוי אינם
מקצלים הראוי ולפי נקרא בלע בן
צעור (חקר) צינו צוערים בעם וזהו
קו"ד אשה זוג'ה בכל התורה ולפי
ואקרה אשה זונה וחללה שהיא חקורה
לכהן גדול ואקרות ארבע נשים גרוש'ה
והלז'ה זוג'ה וחלל'ה כמו שם בעבר
ספירות הקדושה ארבע מדות מקצלו' כן
יש ארבע נשים בעבר מדרגות השומאה
ונאקרו לתפארת' שהוא כהן גדול
בלע להשפיע להם ולפי ח"ו בן צעור
ולפי ח"ו בלעם המלך ע"ה הומויה
היא וקורבת פתיות ובל ידעה מה
שהיא מצוירת האדם וכנגדה בתחתונים
בלעם בן צעור שבמו בשמו ובס' אצו
כשה אצו רשע בן רשע הוא ממדרגת
רשע בן רשע ולפי נקרא בלע בן צעור
ד"א למה נקרא צעור לבון טיר במקראו
טורים ופקחים ואלמים ד"א למה
שמו טו"ר לבון טיר העללה היא

הקליפה

הקליפה של מעלה כך הם פקולת
וקליפה מן היוחד מעשר ספירות
העליונות הקדושות והטהורות שכלל
שם ייחוד אלהים ית' ושם עירו דנהב
ר"ל שם מדרגתו לשון ועיירות עשרה
שבים רוב עליו דנהב"ה שאומ' אש
שחור ה"צ ה"צ רשעים לנהיגם וזהו
קוד לעלוקה שתי צנות הב הב והבי
קאמ' דין הב"ה אמ' לפני הקב"ה רבו
של עולם הוי דן לרשעים והב אותם
לי ולפי' נקרא דנהב"ה ד"א נקרא
דנהב לשון להב במהבב את
הרשעים צניהם :

מדרגה השנית הן וזהו הלי אכלה
צם וזהו שאמ' דוד המלך
ע"ה מתן יסוף יומם ובגדו אמר
תורה יוצב בן זרח מצלח צטנין ואלה
המלכים אשר מלכו בארץ אדום ולמה
נקרא הן לשון הלי הלילה שיושבת
הן לישיבה ומשם באה הכמה החילוגה
והוא הדוד בתן ונקרא חלו של הקב"ה
ולמה נקרא יוצב כנגדו במדת התפארת
ויי"צ ובמרון אמנם יוצ"צ היו"ד נחלק
באל"ף והוא מלשון איבה שיש לו איבה
גדולה עס ישראל ד"א נקרא שמו
יוצב כמו איוב לשון פורענות ולפי'
אז"ל הרואה ספר איוב בחלום ידאג
מן הפורענות כי זה המדע נמונה
על הפורענות ולפי' נקרא יוצ"צ וזהו
אוב או ידעוני כנגד זו המדע ד"א

נקרא שמו יוצב מפני שמקבל ממדת
קט"צ לשון והוא יוצב על פי הביצ
הוא ע"ז ולפי' הוא לשון גנאי כנגד
ע"ז כמו שאז"ל כל ליגותא חקורה
בר ליגותא דע"ז דכתי' מקטב יסוד
להרים כי צלזלים הוא הולך ולפי'
אמר תורה בן זרח מצלח הוא
קטיגור של ישראל צלחתם ופסק הגשם
וזהו על דברי הצלות ד"א מצלח
לשון הקטן שאין צו שלימות לשון רז"ל
צלי"ר מעשרה שאין לו הרכבה שלימה
והוא אנרגיטוס והוא חשך וללמות
והולך לאחר ולא לפני מרע ואינו
מיוסף צלד הקדושה ויש צו לד הכמה
מלוגה :

המדרגה השלישית הוות כנגדו אמ'
דוד המלך ע"ה מדבר הוות
ומשם בא צלשון הרע שבעולם דכתי'
הוות תחשוב לשונך כחצר מלוטש .
והיא אש הטומאה שיש לו כחות
הטומאה שיוצאים ממנה ונקראת
מחלת צה ישמעאל שבאה בכל לילי
שבתות ורביעיות עס שבע כחות
הטומאה להצל העולם לולא הצל פיהם
של תינוקות העוקקים בתורה וזו
נקראת ארץ חשך וללמות כי האם
ללד הטומאה ובגדה כתי' בתורה
וימלך תחתיו חושם מארץ התינוני
קרא אותו ארץ שביא נקבה ולמה
נקרא חש"ס לשון חרש כמו וצני דן

בא הדבר לעולם ולפני דבר ומגפה
 אינם שוין כי גדול ענין המגפה יותר
 מענין הדבר שהדבר כל ששלשה מתים
 יולאים בשלשה ימים צעיר המולידה
 מאתים או שלש מאות חלו ומגפה הוא
 מלפני השם ית' שמתו בשעה אחת
 כ"ד אל"ף דכתי' ויהיו המתים במגפה
 ארבעה ועשרים אלף אבל חלו הכתות
 מתחילים לעשות רע מיד כיון שחוזרים
 ישראל בתשובה ומתחילים להתענות
 ולעשות תשובה שכן חלו הכתות
 למקומן שמתו יוראים מן התשובה כמו
 שעושים צדק השנה כמו שאמ' ר'
 יצחק למה תוקעין ומריעין כשהם
 יושבין ותוקעין כשהם עומדים לערצב
 שכן כמו כן כששולט מדת דבר בעולם
 כיון שמתרועעים מיד אין להם יכולת
 לעשות רע אבל המגפה שצאה ממדה
 גבורה העליונה והקדושה אינה חוזרת
 למקומ' צדק כי אם בקטור דכתי' ויתן את
 הקטורת ויכפר על העם מידות על המגפ'
 וזהו אשר היה נחוח לה' כי הקטרת הוא
 הרות נחוח לשם ית' וכנגד מדת הדב"ר
 וכנגדו צאלה המלכים דוד בן דוד
 המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו
 עוית . למה דכ"ד לשון דדין כי הוא
 מקור לכתות הטומאה שיוקיע ממנה
 וזהו הקד הוא ונכתרו לעיני בני עמם
 כי הוא מכון כנגד הקד העליון דכתי'
 הקד לאברהם ולפי שהו מכון כנגד זו

המדה

חובים הוא הנותנת חרבות בעולם
 ולפי' נקראים עובדי ע"ז עוירים וחרבים
 ד"א למה נקרא חב"ם לבון חובה
 אל תעמוד שמוכרת הסודות לזל
 לעולם ואחר התיאומי מפני שמונה
 עונותיהם של ישראל ואומ' לפני
 הקצ"ה רצו' ש"ע והלא כך עשו וכך
 עשו ישראל צוים פלוי וגלוי וידוע
 לפני כתי' :

כקא כדך כי ארבע ארלות של קדושה
 ושל טהרה צרחת צייתודך ואחר
 העליונה היא מדת הציו"ה והוא
 העולם הצא וכל מי שזוכה מתענג
 בארץ הזאת וזהו שבת ולפי' אז"ל
 שבת אחד ממשבים בעולם הצא וכל מי
 שזוכה תורתך ניזון מזו המדה וכמו
 בן צרחת ארבע מדרגות בעשר הטומאה
 שנקראו ארלות חשך וללמות כ"ש איוב
 ארץ עיפתה כמו אופל ללמות ולא
 קדרים ותופע כמו אופל כנגד חלו
 הארלות ולפי' אמ' הו"ת רצו' ש"ע
 תן לי רשעי ישראל לאכול וזהו לעלוקה
 שתי צמות הצ הצ שמים הנה וארבע
 לא אמרו הן כנגד ארבע ארלות של
 כת הטומאה :

המדרגה הרביעית דב"ר כנגדו
 אמ' דוד ע"ה צבור של
 פגעים מדבר באופל יחלוק כי הוא
 המאכל הכתות לצורות דקות ושדופות
 קדים כמו שרמז בחלום פרעה ומשם

דכתי' ה' לא יעזבנו צידו ולא ירשענו
בהשפטנו ובנגדו כתי' באלה המלכים
אשר מלכו בארץ אדום וימלוך תחתיו
במלך ממשכרקה ולמה נקרא במלך
לשון במלך מנוללה בדמוס ממשכרקה
לשון ישרוק ה' בשורקים וחורקים
מיהס על ישראל ומחרפים ומגדפים
עליהם ומשם נצראים כמה מזיקים
וכמה נפשות של ארומות הטולס החורפים
ומגדפים כלפי מעלה ומכוס ומחזים
לישראל אומה קדושה לפי נקרא במלך
ממשכרקה :

מדרגה ששית נקרא הח"ל ובנגדו
כתי' בבור של פגעים על
החל ופתן תדורק ובנגדו חמי' שלמה
הטי' אמה עלל החל בדרך ורוא לשון
מחלה ורוא ממושלץ בין חמש כחות
של טומאה עם חמש התחתונות ומפני
שהכל חו"ל קורא אותו כך ובנגדו
בתורה וימלוך תחתיו בעל חנן בן
עכבור בעל הוא לשון ע"ז דכתי'
והקרותי את שמות הצעלים מפיה
וכתי' בעל פטור ורוא מדרגה ששית
בטומאה ורוא מקטרג עדי במתו
מישראל כ"ד חלק ועבודתו שהיו
פוערים עמם לו לשון ז"ל ולפי' נקרא
בעל חנן תמלא למו שאינו רואה קורין
קני נכור כך זה מפני שהוא אכזר
קורין לו חמ"ן בן עכבור שהוא עובר
ישראל שהוא היה קצוה למוות כמה ישראל

המדה כתי' הדד ד"א נקרא שמו הדד
לשון ורודי והפך עלי למשחית שהוא
משחיתים בעולם בן דדד הם הגורמים
כל רע שבעולם הם הגורמים להביא
צרעות לאדם דכתי' דדד ישב מחוק
למחנה מושבו . ועוד איכא יצא דדד
ורבו מה שאז"ל בענין המזיקין שלשה
אינם רואים ואינם נחקין נשים רואים
ואינן נחקין אחד רואה וניח . בצדד
ולפי' חמי' בן דדד המכה את מדון ר"ל
הוא המכה בדבר כשולא מדון קנהדדן
של מעלה . בשדה מואצ בשדה של כת
הטומאה שהוא כנגד מדה של תפוחים
העליון הקדוש והטהור ולמה חמי'
מואצ שהוא אצ הטומאה . ובס שירו
היא מרכבתו לשון המקבל ממנו עוית
לשון מעות לא יוכל לחקון על שם שהוא
מעוית דינס של ישראל ועל כן נקרא
שמו עוית :

המדרגה החמישית נקראת פה יקוב
ובנגדו חמי' דוד עליו השלום
כי הוא יליך מפח יקוב ורבו לניס
פחים בדרך עקב ושומר נפשו ירחק
מהם ורוא ממונה על כל הרמאות
שמומן פחים לבני אדם ומשם נצרא
ולר הרע וחלאך המות כמו שאז"ל
הוא שטן הוא כגע רע הוא מלאך
המות וכשנפטר אדם לבית עולמו
טומן פחים לו ללכדו לעולם הבא בשעת
פטירתו לעולם הבא לולי השם יתי

מדרגה בנשיית נקרא פתן כמו בכת"י
 על שכל ופתן תדריך וזכו
 אשת בקילות הווייה פתיות וכל ידעה
 מה יומאן בראשן כחית הטומאה
 שהיא הנ"ל וזכו ורגליהם לא יחלבו.
 ומאן בראשן טז"ל וטנ"ל אבמדה"י
 וחיצ"ה וזכו מים אחרונים הוצה והם
 מדרגה לה יבגדו מלאכי הצלה צאדן
 באובלין פתן של בני אדם ויקי קדרה
 באובלין ובגדו צהורה שאל מרחצות
 הנהר אל תאמר שאל אלה שאל וזכו
 שאלה מדרגה אחת של גיהנם מרחצות
 הנהר ר"ל שאין קץ לדורכה של גיהנם
 הנהר בשם מחלצנים טוהותיהם כל
 ישראל כמו הצה שביצלת צהר ד"א
 למה אנו מרחצות הנהר שצדאו
 חמדה רחצ"ה ממדה צבור"ה זכוש
 שחאל שנקראת רחצות הנהר ואמנם
 זאת מכון כנגד מדת הלה בוק הימין
 של גשר ספירות הקדושה והטהורה
 בשם ייחוד אליהו ית' :

מדרגה השמינית נקראת כפיר כמו
 באמרו צהר של פגמים
 חמוק כפיר וחנין ומשם צא הכפירה
 לפילס ופני מה נקרא כפיר הוא
 הכוכב בלכות בני אדם כדי
 לנקותם והרשעים שומעים לו בדומה
 להם כחוש השערה כי הוא נקיון גדול
 לבני אדם ללדיקים ולרשעים וצזכר
 האדם (הקד) ולדיק ככפיר יצטח

אשכ"כ יצטח צבס ית' וזכו באז"ל
 לעתיד לצא מציא הקצ"ה ילר הרע
 ובוחנו לפניהם הללו צוכים והללו
 צוכים אומי ללדיקים בני למה אחס
 צוכין אומי לפניו רצו של עולם ולמה
 לא נצבה ביכולנו לכבוש את הכר
 הגדול הזה . והרשעים צוכין מרוב
 דאגה אומי להם הקצ"ה למה אחס
 צוכין אומי לפניו רצו ש"ע ולא נצבה
 שלא יכולנו לכבוש את חוט השערה
 הזה ועל שם הענין הזה נקרא כפיר
 וזכו כפירים רבו ורעיוו ובגדו צואלה
 המלכים אשר מלכו צאדן אדום וימלוך
 תחתיו הד"ד ובס עירו פט"ו ובס
 אבתו מהיטבאל צת מטרד צת מי
 זכצ וזו מדתה המדה מקבלת משלבת
 מדרגות של השך וללמות מלד כחית
 הטומאה וזו מכוונת כנגד הכו"ד שוק
 שחאל של צורא העליונה הקדושה
 ולמה נקרא הד"ד וזכו וכודי נהפך
 עלי למשחת וכו"ה מכון כנגד הכו"ד
 של טהרה וכו"ה טבויה להשחית ולהחריב
 העולם ד"א נקרא הד"ד עולה למנין
 י"ג ובס עירו פטו ר"ל שם הכרצתו
 ויהא לד הטומאה וגרועותא לשון
 חמור ועי"ר פטו הוא פרעה של מעלה
 שהוא כח תנין הגדול הרוצץ צחוך
 יאוריו וכו"ה מדרגה התשיעית וכו"ה
 מכון כנגד מדת הדי"ק ולפי"ה פתח
 יוסף לפרעה חלומו שיוסף צא ממדת

זהב ד"א בת מטרה לשון מטר השפע
שבה בהיה מדרגה והנהו מים כגון
זהב ולא לכן כלל של טהרה ושל קדושה
ולכן כתב בת מי זהב :

המדרגה החשיטית נקרא תנין כמו
שאמר צביר של פגעים
תרמו כפיר ותנין והיה הנקראת מדת
חמור וכמו שיש צמדות העליונות
הקדושות שור וחמור דכתי' ויהי לי
שור וחמור שבה יעקב ממדת תפארת
ויהיו לי שור וחמור כנגד מדת לז"ק
ומדת מלכות וזהו אשריכם זורעי על
כל מים משלחי הגל השור והחמור כנגד
אלו המדות העליונות הנקראים כרוזים
וזהו שאמר הנביא הוא החיה אשר
ראיתי תחת אלהי ישראל על נהר כצר
ואדע כי כרוזים המה כנגד מדת
המלכות הנקראת חיה ולפי' אז"ל חיה
אחת יש בשמים ששמה ישראל שנדבק
צמדת התפארת ולפי' אז"ל וברגלם
עקרו שור זה יוסף הלדיק הנקרא מזל
שור שבה ממדת לדיק וצאו שמעון ולוי
וראו לעקרו מן העולם דכתי' ויאמרו
איש אל אחיו וגו' וכתב' ועתה לנו
ונהרגו. וזהו לא תחרוש בשור ובהמור
יחדיו ולפי' פתר יוסף הלדיק את החלום
לפרעה כי יוסף שואב ממדת לדיק
שהוא צבית העליון הקדוש והטהור
ומשפיע לצא"ר לשכינה הנקראת צא"ר
וצאו אחיו והשליכוהו צבור במדרגה

לז"ק ופרעה צא מלך עורלה והוא
מכיון כנגד לז"ק ומדת הלדיק נקרא
חמור של טהרה כמו שאז"ל חמור
נוטר צענין ג' משמרות הוי הלילה .
משמרה ראשון חמור נטר שנים כלבים
לועקים שלשית אשה מקפרת עם צעלה
ותימוק יונק משדי אמו וכבר פי' לך
הגדה זו ולא צאתי אלא לעוררך על
חמור של טומאה ושל טהרה של טהרה
הוא יוסף ושל טומאה הוא פרעה מלך
מלכים ולא לחנם היה קנה מאת השם
ית' שבה יוסף למלכים לפרעה אלא
לאו מדבק חמור בחמור כי שבע כחות
הטומאה קוצצים הצבית העליון הקדוש
והטהור וזהו קוד נקבה תקוצב גבר
כך פרעה קצב ליוסף ולפי' אמי' ובה
עירו פשו ובה אשתו מהיטבאל ר"ל
מדרגה המקבלת ממנו מהיטבאל
טובאל לשון מטרירקין מ"ה ט"ז א"ל
שהיה טוב של אל חו אף-טוב זה ד"א
זה היה שבת צעיר הנביא ע"ה
ונמליך מלך צדוקה את צן טבאל .
שחשבו לפרוק מעליהם עול מלכות
שמים ולעבוד ע"ז הנקרא טבאל ונקרא
מהטבאל בת מטרה לשון גדוד לשון
ז"ל נטר מן העולם בת מי זהב הנקראת
ממדת הגבורה שהיא זה"צ הדין
הגמור הטוב הלפון ללדיקים לעתיד
לצא לעולם הבא דכתי' מה רב טובך
אשר נפתה ליראיך ולפי' כתב בת מי

נחננו ז"ל לזונו צמק' צבא קמא ארבע
 אבות מיקון הם השו"ר והצו"ר
 והמצע"ה והכצע"ר. שור זה מדרגה
 תשיעית של כת הטומאה הנקראת שור
 ונקרא תנין. צו"ר זה מדרגה עשירית
 של כתות הטומאה הנקראת צו"ר
 מצע"ה זה שמאל ומחנותיו ולמה נקרא
 כן מפני שהוא מחפש טעותיהם של
 ישראל לשון נצטו מלפניו. ולפי' אמר
 רב זה הש"ן דכתי' ושני רשעים שצרת
 ושמאל אד"ס ז"ה לשון אדום שהוא
 שרו של אדום והוא אדום והכצע"ר
 זו מדרגה ראשונה של טומאה הנקרא'
 בלע"ן בן צעור שהוא הצוער לאדם
 לגיהנם דכתי' וצאחת יצערו ויכסלו.
 ולמה לא הביאן בדרך הכצע"ר היה
 לו לומר קודם מפני שאין להם קדר.
 והכצע"ר זה קטב מזכירו שהוא ראשונה
 ולמה נקרא הצע"ר מפני שהוא
 כשצוער היום מחמימות דכתי' מקטב
 ישוד להרים שהוא תוקף החמימות ולפי'
 אז"ל לא הדי השור כהדי הצור פי'
 כולם כתות צפני עלמם להצל ולעשות
 חק בצפולם ושמירתן על הקצ"ה ולפי'
 חמ' ושמירתן עליה על הקצ"ה לשמור
 לישראל מהם :

מדרגה העשירית צו"ר נק' שמה צור
 לשון שממה תרגום והאדמה לא תשם
 לא תצור וזהו מה שאמרה תורה צענין
 ואלה המשפטים אשר תשים לפניכם

דכתי'

עשירית של טומאה הנקראת חמור
 ונקראת צור. ופרשה הים עומד למעלה
 בלד תנין ועלה של טומאה והיו
 מכוננין זה כנגד זה לעורר כי יש שור
 וחמור של טומאה. ושור וחמור של
 טהרה. וזה החמור חמד צדינה בת
 יעקב שצא והטיל זרעו וזרעו צדינה
 הידועה ומכאן מדרגת לילית ואשמדאי
 וכל שאר הכתות של טומאה המתרגשות
 בעולם וזו נקראת שאיה ומכאן צאו
 אלופי עשו אלוק יעוש אלוק יעלם אלוק
 קרה וכל שאר האלופים והוא ארץ
 רביעית של חשך וללמות ללמות ולא
 קדרים ותופע כמו אופל וזו נקראת
 אהליצמה בת ענה בת לבעון וזו הנקרא'
 נעמה ומפני מה נקראת נעמה מפני
 שנראית כאשה ופה בתלום וצא אדם
 לידו קרי בלילה ויולדת ממנו עד אחד
 והוא נק' נגעי בני אדם שמוליכו
 עד מדרגה התחתונה וזהו מהרסקין
 ומחריצין מנגד ילאו. ולפי' אמרו ז"ל
 ידעתי כי איב אלהים קדוש הוא
 ומנין ידעה הקדוש הוא תאנא קדין
 של פשתן פרשה לו ולא ראתה עליהם
 קרי מעולם. לעורר שכל העוסק
 בתורה מתיקין בדילין ממנו ואינו רואה
 קרי וזהו וצני רשף יגביהו שוף. וכל
 אלו המזיקין שואצין מזו המדרגה
 התשיעית ונקרא שו"ר וחמור של
 כתות הטומאה ובכתות הטומאה

ספר המלכות

דכתי' כי יפתח איש צור או לי יכרה
 איש צור ולא יבקנו ונפל שמה שור
 וחמור ר"ל כשצאו אי"ש שמעון ולוי
 דכתי' ויאמרו איש אל אחיו ובתיב
 ושמעון ולוי אחים צאו והטילוהו בצור
 של כת הטומאה דכתי' ויקחוהו וישליכו
 אותו הצור והצור ריק שהוא ריק
 מכל טוב והטילו שם יוסף הלדיק
 שהוא מדת שור ועתיד לצא בחמור
 לרכוב עליו דכתי' הנה מלך יצא לך
 לדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור
 ולפי' אמרה תורה איש כי יכרה צור ולא
 יבקנו ונפל שמה שור וחמור ודי' מאי
 שניה בעל הצור ישלם אלו הכתות הללו
 ששואפים מצור כסף ישיב לבעליו זה
 דין צור ועוד י"ל למה אמר בעל הצור
 ישלם הכורה ישלם מצעי ליה כזר
 ידעת כי מדרגה תשועית של כת
 הטומאה נקרא' תלין ונקר' פרע"ה
 ומכוון כנגד לדיק הפכו חכ' ה'
 הלדיק ואני ועמי הרשעים והוא היה
 בעל הצור' איש חמור שנקר' צור' ולפי'
 צא ליד פרעה יוסף הלדיק ע"ה ושלם
 לו כל טובו והחקרון שעשה לו הצור'
 ד"א ישלם צא פרעה ועשה שלום בין
 יוסף לאחיו זה דין הצור ודין הכסף
 שמכרוהו אליו לאחר שהעלוהו ממדרגת
 צור דכתי' וימשכו ויעלו את יוסף מן
 הצור וימכרו אותו לישמעלים צעשרים
 כסף מאי דינו כסף ישיב לבעליו ר"ל

משום הכסף שמכרוהו ישובו בעליו
 בגלגול ר' עקיבא וחזריו . והמת יהיה
 לו המתה שחשבו ליתן לו כך יתן להם
 וחבו קוד כי יגנוב איש שור או שה
 וטבח או מכרו חמשה בקר וגו' אלו
 ישראל שמכרו לשור' חמשה בקר תחת
 השור' חמשה גדולי ישראל וארבע אֵלָן
 למטה מהם ארבעה חמשים כך מתו
 תשעה הרוגי מלכות כך היו צמירתו
 תשעה ולא עשרה ושתיופו שביה עמיהם
 נמלא כי תשעה היו צמירה ותשעה
 מתו וחבו הצור תמים פעלו כי כל
 דרכיו משפט ולכך כתי' והמת יהיה לו
 ד"א כסף ישיב לבעליו כשצאו אחיו יוסף
 לשצור צר ממלרים מה עשה הלדיק
 שהוא שלם להם טובה תחת רעה הם
 מכרוהו בצלע כסף והוא השיב להם
 הכסף דכתי' ושים כסף איש צפי
 אמתחתו לפי' אמרה תורה כסף ישיב
 לבעליו והמת יהיה לו ימות הוא קודם
 אחיו שנקדם מיתתו למיתת אחיו קבל
 כל עונשו מיד מפני שצאו אחיו לתקלה
 כמו שאז"ל כל שחזירו נענש על ידו
 אין מכניסין אותו לחולתו של הקצ"ה
 וכדי שלא יהיה עונש ללדיק הזה לעולם
 הצא קדם מיתתו למיתת אחיו ולכך
 כתי' והמת יהיה לו וצאו הם לעולם
 והוא לא שצ שכר קבל עונשו וייסורין
 בעולם הזה וצאתי לעורר על המדרגה
 הזאת שנקראה צור והשליכו את יוסף

שם ובתו דיונו בתורה כי יפתח איש בור
או כי יכרה איש בור וזו המדרגה נקראת
זונה בכל ספר משלי ונקרא' רעה וכש'לאו
ישראל ממלכים צאה לפרע משונאים
של ישראל והחזיק פרעה ברשעתו ואמ'
ראו כי רע"ה כנגד זו המדרגה ובנגדה
נתכוונו חז"ל לומר' אלצע אבות חזיקין
הם . השור והבור כנגד המדרגה
התחתונה הזאת שנקראת צור' והיא
אם הטומאה ומשם שואבת לילי"ת
ורוחין ושדין ומזיקין לאין חקר ואין
תכלית ותדע כי הפרש גדול יש בין
צא"ר לצור' כי בכל מקום שתמצא צא"ר
ירמוח לכלה כנסת ישראל כמו הוה'ל
משה צא"ר את התורה הזאת צא"ר
חפרוה שרים . והנה צא"ר בשדה . ובור
כנגד כחות הטומאה בכל מקום ולא
צאתי כי אם לעוררך שגם זה לעומת זה
עשה האלהים עשר הקפירות שהם
ייחוד אלהינו כנגד עשר מדרגות שאינם
של עברה הקוצצים לצרית כמו
גרמזתי . נשלם חלק ראשון של י"ג
מדות צענין הייחוד :

החלק השני של עשר ראשון גווני
הקפירות כולל בכלל גוון עם גוון
וכל המאורות שנבראים מכל מדה ומדה
צ"ה הנוי מפרש צאימה צרעד צרתת
צזיע צלחלה . הקפירה העליונה היא
הנקראת חז"ן מפני שאין לה גבול ולא
דבר מכל הדברים שיש בשאר המדות

וזכו להגדה שאז"ל גמירי שאין למעלה
לא עורף ולא עיפוי ולא ישיבה ולא
שנאה ולא קנאה כי אינו משתנה לעולם
כי אין בו לא רבוי ולא מיעוט ולא
תוספת ולא דבר המקבל שום גבול
ולפי' נקרא חז"ן (הקר) כח"ר ששאר
הקפירות מכתיבים בה ויוצאים ממנו
שלש מאות ושבעים ושמונה מיני מאורות
כמנין השמ"ל וזכו מה שאז"ל מאי
השמל פעמים חרות פעמים ממללות
כי חשמלים נבראו ממדת הכח"ר
ובאלף שביעי חרות ובששת אלפים
שנה ממללות וענין שלש מאות ושבעים
ושמונה מיני מאורות שנבראו משם הם
שערות ידועים וענפים ידועים
שנמשכים ממדת הכח"ר ובכל עקף ועקף
נבראים כמה מיני מאורות וכמה
עולמות הידועים וכמה נהרות קדושים
מתמשכים משם עד אשר אין תכלית
וקצרה כי משם התחלת הנהרות
העליונות כי משם יצקת ים העליון
ויש התחתון ויש האמצעי מאותם
הנהרות העליונות שם היה הראשון
מיני ה' מדת החכמה הוא הים הגדול
ובהם הוא ים האמצעי הוא מדת חס"ד
מיס העליונים ויש המקבל מהשם מדות
הוא מדת לדי"ק שמשפיע לכלי"ה
שנקראת כנסת ישראל מדה העשירית
קדש קדשים לשם ית' וזכו והקרבתם
אשה לה' ובנגד שלשה ימים צראש

האדם ושלשה בגוף האדם ואלו הן
 שלשה בראש האדם ושלשה בגוף והאחד
 נחלק לשנים הצדית ששופך לתשמיש
 ולמי רגלים וי"ל צענין הראש הם שלשה
 לצדס ומהם שנים ענפים והשלשה אחד
 ואלו הן שתי עינים באדם ושתי חוטמות
 ופה אחד נמלאו שלשה ענפים נחלקים
 לחמשה ואלו הן נקבי הגוף צדית ועינין
 הנקב התחתון השופך העצ נמלאו שני
 נקבים נחלקים לשלשה דברים לתשמיש
 למי רגלים קטנים למי רגלים גדולים
 וצק"ד הנני מפרש ענין שם נקבים
 הללו שנבראו באדם אחד לראיה נחלק
 לשנים ואחד להרחק שנחלק לשנים
 והדיבור אחד והטיבור והצדית והנקב
 התחתון שהוא למטה מכולם מלצד
 האזנים שהוא מלך מחמשה חושים
 נמלאו שתי עינים ושתי אזניים והחוטמות
 והפה שבעה בגוף נמלאו שבעה נקבים
 בראש וכנגדם אמי שלמה הע"ה הכל
 הכלים אמר קבלת הכל הכלים הכל
 הכל נמלאו שבעה הכלים וכנגדם אנו
 עושים שבעת ימי חצלות למת ובגוף
 הטיבור קחוס שהוא נראה ואינו נראה
 ואם תאמר מי נתנו צטיבור שהרי הוא
 עומד למעלה אלא לאו לעולם מדת
 התפארת הוא קו האמצעי ואין לו צד
 זוג כמו מדת הכח"ר שאין לו זוג כך
 מדת התפארת אין לו זוג שנק' אד"ס
 וכשראה מדת הכח"ר כך אמי כנגד

מדת התפארת לא טוב היות האדם
 לבדו נתן לו ד' גשים צימ"ה ונצור"ה
 והי"ד ומלכו"ת וכנגדן לקח יעקב
 התחתון ארבעה גשים ומרצבת מטמרו"ן
 ארבע גשים ארבע היות שראה יחזקאל
 ע"ה וכנגדו הטיבור הקחוס ולפי' כת"י
 ויהי יעקב בארץ מארזי פרעה זו
 קחומה כנגד הטיבור כנגד ממדת
 התפארת שהוא קחוס ימין ובמאל
 ויורד השפע לנקב התשיעי שהוא
 הצדית שיש בו שני נקבים נקב הראשון
 לתשמיש שהוא שמיני לנקבים וזהו
 למלאה על השמינית והנקב השופך מי
 רגלים תשיעי ונקב התחתון עשירי
 נמלאה אתה אומר שעשרה נקבים
 יש באדם ומהם נקרא חמשה
 חושים וזהו קוד גדול מקתרי תורה
 כי מעשר קפירות של טהרה נבראו
 עשר מדרגות הטומאה ונקראת פקולת
 היוצא מהם ואלו הן עשר כחות הטומאה
 שנפרדים מאלו עשרה נקבים הלחות
 שיוצא מהם והפקולת משם נבראו עשר
 מדרגות הטומאה וחלילה חלילה לאל
 ית' כי מקלת הן נבראו כי אם
 מפקולת כי צודאי אלו עשרה נקבים
 נחלקים לחמשה חומשי תורה וחמשה
 חומשי תלים נמלאו עשרה ומפקולת
 של אלו נבראו עשר מדרגות הטומאה
 ורמז לזה בראשית ברא אלהים את
 השמים ואת הארץ וכת"י ויאמר אלהים

שהם מאכל של כחות הטומאה:
הנקב הרצוני כנגד חוטם השמאלית
 וכנגדו ספר צמדצר קיני וכו'וא
 ענין המקפר הענפים הנגלים ממאן
 ומהפסקולת מדרגה רצונית של כחות
 הטומאה :

הנקב החמישי הוא אחן הימין וכו'וא
 ראש לחמשה חושים שנצראו
 באדם שמיטה הוא החוש הראשון
 והוא המעולה שבכולם . ראיה החוש
 השני החוש השלישי דבור . החוש
 הרצוני משוש החוש החמישי וכו'וא כנגד
 חמשה קפירות העליונות הקדושות
 הכלולים ביה ה' נור עולמים כמו
 ברמתי לך צהרצה מקומות והנקב
 הזה הוא כנגד משנה תורה והעטס
 שיש שם הוא כנגד המדרגה החמישית
 של כחות הטומאה וחכמי הפילוסופיא
 אמרו כי מחמת שטלה למעלה ההכל
 היולא מן המאכל והפסקולת הוא
 ההכל :

הנקב הששי און השמאלית ונצרא
 משש חשרי האיש הקפר הראשון
 של תהלים כנגד מדרגה ששית של
 כחות הטומאה וכל אלו הששה דצרי'
 שהם שצט צראש הס למעלה כלולים
 צמדת ביו"ד :

הנקב השביעי הוא הסה ומשם נצרא
 קפר שני של תהלים חפלה
 למשה איש האלהים היה פה וקרקור

יהי אור זה השי"ן הימין נתנה התורה
 שהיה ראשית צראשית צרא אלהים
 כנגד מדת החכמה והנני מפרש כולד
 נצראו חמשה חומשי תורה :

הנקב הראשון הוא עין הימין וכו'וא
 הנקרא מדת החכמה הנקרא'
 ראשית חמשה ירדת ה' ומשם נגלה
 קפר צראשית וכנגדו אמי צתורה
 ויאמר אלהים יהי אור זה אור הקדמון
 וזה קפר צראשית ומהפסקולת של זה
 נצרא מדרגה ראשונה של כת הטומאה
 הנקרא קצט מרידי כמו ברמתי הנקרא
 חשך ולילות ולכך כת' ויצלל אלהים
 בין האור ובין החשך בין אור התורה
 ובין כחות הטומאה :

הנקב השני הוא כנגד עין שמאל
 שנגלה ממדת הצניע משם
 נצרא קפר ואלה שמות בני ישראל
 ולפי מקפר שם כנגד ישראל שולא
 מאור לחשך ומהפסקולת נצרא מדרגה
 שנית של כחות הטומאה :

הנקב השלישי הוא חוטם הימין
 וכנגדו קפר ויקרא דכתי' ריח
 ניהוח לה' וכהיה כנגד החושמות דכתי'
 צקפר ויקרא ריח ניהוח לה' כנגד
 הנקב שנגלה משם וכנגדו וירא אלהים
 את האור כי טוב כנגד קפר ויקרא
 ומהפסקולת נצראת מדרגה ג' של כחות
 הטומאה וכו'וא ריח המכוער שהם
 אורבים כמו זיקי קדרה כמו שאז"ל

בין ישראל לאצטו שבטמים וזכו פה
אל פה הדבר צו ועוד השביעי קדש
אברהם יתקן ויעקב לוי קרת עמרם
משה הוא השביעי והפסקות הוא
כנגד כחות הטומאה מדרגה השביעי :
הנקב השמיני הצרית שלא משם מים
קטנים וכנגדו ספר שלישי של
תהלים ומדבר צענין צני קרת וצטטן
דוד כמו בן ומשם נצרא מהפסקות
מדרגה שמינית שנקרא הדד כמו
שרמתי :

הנקב התשיעי נקב שולל משם
השפע להשפיע לאשה ונצרא
משם ספר רביעי של תהלים ומהפסקות
נצרא ערלה סל כת הטומאה שנקרא
חנין שור וחמור ופרעה והוא מכון
כנגד הצרית העליון ולפי ישיבתם
צצרית העליון הקדוש כי שם קיומם
לקבל ממדת המלכות הנקרא צאר
מקבלת משם בדרך הקדושה וזכו הואיל
משה צאר חזי היא הכלה האמורה
בשיר השירים חזי היא שרומז הנציח
ע"ה ילא חתן מתדור וכלה מחופתה
ולפיכך אז"ל צואי כלה צואי כלה וכן
צתורה ויחי ציוס כלות משה כלת כתי
כנגד שכינה כי הוא קוד חופה של
דז"ק ומלכות ענין המשכן וקדוש
השבת וקידוש החדש כנגד זו המדה
ולפי אז"ל אלמלא לא זכו ישראל אלא
להקביל פני אציהם בכל חדש וחדש

דיין וכתות הטומאה נקראו פולג"ש
ואשה זונה וחללה ומקבלים דרך זנות
וזכו שא"י שלמה המלך ע"ה מים
גזובים ימתקו ולחם סתרים ינעם
וזכו ויקר אלהים אל כלעם לשון קרי
וטומאה ולפי קוצצים הצרית העליון
הנקב העשירי נקב התחתון הוא
השופך מים עצים והוא קוד
קשה יומא דשיצא כיומא דדינא ומשם
קוד חשכת מים עצי שחקים ומשם
ייציקת ספר ידוע שבספר תהלים
והפסקות מדרגה אחרונה בדרך הטומאה
הנקראת צור כמו שרמתי וכל זה
בשלשלת העליון הקדוש להורות כי
מכל נקב ונקב נצרא טהור וטמא ומה
שהוא מאוס הוא דבר גדול בעלויות
ואחר שעררתיך בזה נחזור לענין חלק
גווני הספירות שרמתי :

גוון כתר עליון כצר רמתי שגוון
הכת"ר לבן ונצראים משם שלש
מאות ושבעים ושמונה מיני מאורות
כמנין חשמ"ל ונבקע זה האור ונשלט
הגורה וזכו מה שאז"ל נבקע זיו אור
הקדמון ונצרא העולם כי מתנוץ האור
בכל אחת מיני מאורות מתנוולות
ונצראו ענפים במרכבה :

וכל אותם הענפים כולם נכללים
בכתר וכלם לבנות והם שערות
וזכו לבושיה כתלג חזור שער
ראשיה בעמר נקי ו'

ובתו' אחד אומ' קוולתיו תלתלים
 שחורות כעורב. לא קשיא כאן צביצה
 כאן במלחמה צביצה אין לך נאה
 בזקן ואין לך נאה במלחמה כמו הצחור
 וזהו סוד חתן וכלה. ואמנם האור
 הזה אש"ש שהוא לבן אינו כמו שאר
 המזוינים כי כנגדו תמצא צאור למעלה
 מכל המזוינים כמו שאז"ל הרבה מאורות
 יש צאור אבל זה האור אור הקדמון
 נעלה על כלם וכנגדו האש העולה
 למעלה במטיל רוח היוצא מן הנשמה
 כך כת"ר עליון הוא נשמה לקפירות
 המקצב לאור לכל עשר הקפירות וזה
 האור הגדול נראה ואינו נראה וזהו
 גוון שלג כלומר ילפ"י כת"י אש יחיו
 חטאיכם כשנים כשלג ילבינו :
 גוון קפירת החכמה היא הנקראת
 עיני ה' המה משוטטות בכל
 הארץ ולפ"י אמרו קצת המקובלים כי
 במדת המלכות איבא שני עינים
 ובחתן שהוא המלך ה' לצאות לא איבא
 כי אש עין. וכתבם כי השגחה אחד
 יש במלך ה' לצאות שאינו לריך בתים
 כי הוא צאחד ומי ישיבנו והשגחה
 הכלה בשמים חת"ן וכל"ה והשגחה
 העליונה היא מדת החכמ"ה ויש בה
 שבעה גוונים כנגד שבעה גוונים שבעין
 והוא נשמה למדת הצינ"ה לשבע
 שביעיות והוא היוצ"ל הגדול השופך
 לשלש עשרה נהרות הכלוליים צמים

העליונים שהוא מדת החק"ד אצ
 העליון כי הוא המגן וזהו אלף המגן
 תלוי עליו כל שלטי הגבורים ובמקומו
 אפרש ענין הזה צע"ה הם גוון ירקרק
 רוצו וממנו נצדל אדמדם לבן תכלת
 כצרתן בין תכלת ובין שחור. שבעה
 גוונים הללו ורוחנות צאור הקדמון
 שהוא לבן כחלב וזהו שאמ' שלמה
 המלך ע"ה עיניו רוחנות צחלב וישבות
 על מלאת על מלאוה של עולם שהוא
 מדת צינ"ה הנקראת עולם הבא שהוא
 מלאה כל טוב שבעולם כי מהחמשים
 שערי צינה נצדל כל טוב שבעולם
 ומלאה וזהו יושבות על מלאת זו
 מדת צינ"ה וזה רומז ענין הייחוד
 כי מדת הכת"ר מתאחד בגוון החכמה
 כיצד אור לבן שהוא מדת הכת"ר הוא
 הרוח היוצא מן האש כי הוא נשמה
 לכל ולפ"י מתאחד מדת החכמ"ה עם
 מדת הכת"ר דכת"י עיניו רוחנות צחלב
 יושבות על מלאת זו מדת צינ"ה
 הנקראת לא"ה וזו אש הצנים שמחה.
 שולד ששה צנים וצת אחת זו צינה
 שולאו ממנה שבעה צנים ונקרא'
 צינ"ה שבע שביעיות ושכינה נקראת
 שצ"ע וזהו ופקדתי עליכם שצ"ע על
 חטאיכם. וקפירת הצינ"ה נקראת
 שבע שנים שבע שביעיות וזהו וקפרת לך
 שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים
 אלו חמשים שערי צינ"ה וזהו וקפרת לך

שצט שצחות שנים אמי לוהקצ"ה וקפרת
לך מיט פנים של ציני"ה מקורים לך
לדע שהם שצט שציות כמו שאז"ל
חמשים שצרי צינה נצראו צעולם וכלם
נמקרו לו למשה חוך מאחת דכתי
ותקצ"הו מעט מאלהים . ולפי אמר
וקפרת לך שצט שצחות שנים ולכך
אמי על מלאת לעורך על מדת
האקצ"ה שהיא יושבת על מדת השצ"ה
ונאחז לבן צירקק :

גון הספירה השלישית צינה זו
הנקראת מלך אקור צרהטיס
צרהיטי המלך הקדמון וזהו מה שאז"ל
מה בין נדרים לשציות נדרים כמו
שנודר צחיי המלך שציות כמו ששצט
צמלך עלמו נדרים כנגד מדת הצכמי"ה
שציות כנגד מדת הציני"ה שנקראת
מלך עלמו כמו שאז"ל מלך אקור
צרהטיס שהוא אקור צרהיטי המוח
של המלך הי' לצחות ונקרי לפור שנים
ונקראי לפורה . ש"כ מלאתי צזה הספר :
ויאמר למך לנשיו עדה וללה שמען
קולי על דרך הקבלה יאמר
שאמר למך לנשיו עדה וללה האחת
מכן היתה חוה ראשונה שצרהה
מאדם הראשון והיא עדי"ה ולמה
נקראת עדה מפני שנתן לה השם ית'
עדי ותכשיתין כנגד אדם ואח"כ הוקרה
ממנו והוא מלשון וריח נור לא עדה
צחון וכתי מעדה צגד ציז קרה .

וללה היה זכר דכתי וללה גם הוא
ומדווגו ללמך ולפי אמי מטיקרא עדי"ה
וללה שמען קולי כי מטיקרא צרהות
אחרים הייתם ועכשיו גבי כי צרהותי
אתם וא"כ היה לו לוי גבי האזינה
אמרתי מפני מה אמי גבי למך שהיה
מזכיר שמו הוא כך תמלא שמש
רצונו ש"ה הוא הכותב תורה מפי
הגבורה וריה משבח עלמו ואומר
והאיש משה עמו מאד וכי תעלה על
דעתך שאדם גדול כמשה רבי ע"ה
היה משבח עלמו אלא לאו לעולם לא
היה מדבר צעד עלמו אע"פ שהיו צו
כל המעלות הללו אלא כי אם כנגד
התפארת שנקרא משה ולכך כתי
וידבר הי' אל משה לאמר ואין וידבר
הי' אלי כשאר כל הנביאים כי משה
לא היה מדבר צעד עלמו כי אם כנגד
למך העליון מאותה המדה שצרה
ולפי אמי גבי למך האזינה אמרתי כי
איש הרגתי לפלעי ר"ל וכי עבירה
עשיתי דכתי חצרות צלע תמרוק
צרט שמשתי עס אשה באינה הוגנת
לי ומיעטתי בשלשלת הדמות וכתי צי
חצרות צלע תמרוק צרט ולפי אמי
כי איש הרגתי לפלעי צחמי ומדבר
כלפי מעלה וילד לחצורתי ר"ל כשהיה
לי חברה עס אשה הרגתי ילד למעלה
או למטה .

ויאמר למך לנשיו עדה וללה שמען

קולי על דרך החכמה ר"ל אמי תפארת
 לגבוי להויד ולמלכות כשמתוידת יתי
 בננוניו כמו השלמה בנחלת שמשן
 קולי לקבל ממני השפע האזניה אמרתי
 אפי' כשנקתלק השפע כי נבי למך
 ר"ל נבי אתם קבורים בשלשלת העליון
 שאינו נפרד לעולם והוא יתי דבר אחד
 ישירק גדול צעני עשר קפירות דע כי
 תפארת הוא הנקרא עץ החיים
 שבתוך הגן כי הוא נק' מאסף לכל
 המתנות והוא הכריה התוכן בתוך
 הקדמים והוא ענין מלכות ונקרא
 יעקב ונקרא משה ע"ש שהוא מליך
 ומתוידת עם חמש קפירות של מעלה
 ועם ארבעה ~~הוא~~ כמו השלמה
 בנחלת וכל קפירה וקפירה גוון ידוע
 של אור השכל וכל כך מזהיר זיו ואורו
 יתי אותו אור שכל אור ואור מלכות
 שנהאן למטה עשר קפירות כגוון שלי
 כמו הקשת שגורא צעני ציוס הגשם
 כשגורא שמהיר זיוו ונראים כמים
 ואינו אלא אחד ולפי' נבראו עשר
 אלצעות צידים כנגד עשר קפירות
 ועשר אלצעות צרגלים הם כנגד אל
 זיוו הקפירות הנראים למטה מכת
 הזיו הגדול וחבו קוד כאשר יהיה
 האופן בתוך האופן וכנגד כל מדה
 ומדה שיהי דבור בכל השלשלת העליון
 הקדוש והטהור בכל מתנהר הזיו
 העליון ושם אין שיהי שום דבר מקבל

ספר המלכות

לחצורתיזה ויכחל'ל כהן גדול שבמים :

ולקוף קם לעול. לשבעה דורות ולפי' אמי כי שבעתים יקם קין יקם און כתי' כאן אלא יקם קין שקם לעולם לשבעה דורות. ולמך שבעים ושבעה ומשה ט"ה אחיו שהיה מלך ציבאל דכתי' ויהי ציבורין מל"ך הפוך תמלא למיך קם לשבעים ושבעה לשבעה שביעיות. ישבע תשעה וארבעים שנמסר לו וכשמונים לשבע החמושים לשבע החמושים מתחדש וכותו בעולם כאלו הוא חי וקיים כמו שחל'ל משה דמי ט"ה לא מת כי מתחדש בעולם ולפי' אמרו לא מת כי נדבק בחי' המלך במדת צי"ה צמיט שמים שנמסרו ואם תאמר ומה משה במדת תפארת' הוא קאי ויחלף השם למדת צי"ה והתחזק בלקה ללפניה לאשה שהיתה מכוונת כנגד מדת צי"ה במקרה לפור שמים ולפי' כתי' ולמך שבעים ושבעה.

כי שבעתים יקם קין על דרך החכמה כזה ידעת שקיין הוא כנגד מטמיון ולמיך כנגד תפארת' ולפי' אמי כי השגת מטמיון היא מלכות היא הנקראת שבעתים ולמיך שבעים ושבעה אבל התפארת לצי"ה שהיא שבעה שביעיות וכנגד מדת הנקראת תפארת' והנקראת משה קללות שבמשה

תורה משה מפי שלמי אומן זו מדת תפארת' וכנגדו חל'ל חמושים שברי צי"ה נצאלו בעולם יכולם ניתנו לו למשה לתפארת' שדבק במדת צי"ה ולמך כתי' ולמך שבעים ושבעה ולחכמה צדמוח :

וידע אדם עוד את אשתו תמלא כשהוליד לקין ולהבל כתי' והאדם ידע את חיה אדם קודם ידועה ועכשיו קודם ידועה לאדם דכתי' ידע אדם לעולם לא קביא שמי פרושים מתפרש פירוש הראשון בלוי לריבין בשלמי' והאדם ידע ידועה כנגד אדם הידוע בקדם הוא לידעתו וכשכתי' ידע אדם עוד כנגד אדם התחתון בקדם ידעתו לי והפירוש השני צדק פשט יאמר והאדם ידע יאמר שגא בעללית אדם הראשון לדבר כשידע שגא נחש והטיל זיהומא בלשתי אמי והאדם ידע קדם לידעתו לקיים הדבר כי לא היה דעתו נוטה לעשות הדבר אלא מפני האוי דכתי' פרו ידעו וכשראה שחם הזיהומא בא בשמחה לדבר ולא בעללית והללית הדבר והוליד צדמוחיו כללמי כי צדמוח נחש היה מאותו הטבע ולפי' הרג קין להבל אבל ידועה הראשונה היתה בלא לדעתו ולפי' לא היו ילאו זכאים דכתי' גם בלא דעת נפש לא טיב ולפי' התחיל לומ' הכתי' הזה וידע אדם בקדם ידועה לו עוד מכלל דמזיוג

הראשון עד השתה לא הוליד ולא זיין
עם אשתו כי באצלות הכל בני היה
יובל ולפי' כתי' עי'ד א"ת לרצות זיין
העליון אשתו זו היה למע לא הזכיר
בזה צדקן מפני שזה הוציאה כל
נחם ולבשה היא בלי הזכיר בזה כי
על שם נחם נק' היה רמזים נחם
חי'א. ויתקרא שמו ש"ת על שם
שהובתה העולם ממנו ויהא קיד גש"ה
ולפי שכתוב תחת הכל יובש כולד
וילוצית כל הכל הייבני בש"ת וש"ד
נקרא ש"ת שולחו וזרעו ארבעה שהם
קיצולים המרעבה ולפי' נקרא שמו
בת כי מה לי אלהים זרע אחד דע
כי צודאי כי אלהים הוא המוציל
הנשמות לעולם והם זרע אחד שלא
היה בו הוציאה כל נחם תחת הכל
שהיה נחמה גדולה לו כי ידע כי צו
יתקיים העולם כי הרנו קין וכו' יהלא
כל העולם יודעים שהרנו קין אלא
זאת חומרת כי עיקרו היה מלד נחם
ולחיותו ברחמיו. חז"ל המקבל פני
הצו באלו מקבל פני שניה ולפי' חז"ל
שתלמיד חכם הוא כצד השכניה דכתי'
את ה' אלהיך תורה א"ת לרצות
תלמידיו חמנים. ויתקרא שמו בת
שתלמידיו חמנים עליהם הובתה העולם
דכתי' כי לה' מליץ ארץ ויבת עליהם
תכל. כי עליהם בת הקצ"ה שילמו על
ה"ת תחת הכל. תחת הכל פיהם כל

וידע' אדם עיד את אשתו ש"ד הקצלה
עיד יאמר שאדם הראשון עליו
העולם לאחר שהטא צטן הדעת שהוא
קיד שכינים וקיד אלהים ואחריו
יצנית בזה יבנה שמים נקראת זו
המדה שצטים וידועים הם למשכילים
ובשגרה אדם הראשון יראה בלבנה
הייחוד שהבנתו צטן השכל וראה
לשכניהם עיד נעשה עבודה לזו המדה
ולא בת לצי גם לראת כי היא אשתו
כל מלך יהא יתי אל קנא נקרא אדם
הראשון קולך בנטיעות כמו שאמ' חז"ל
אדם הראשון קולך בנטיעות היה
יאמ' הכיר בחטאו ובצ אל ה' אלהיו
כל לבצו וזכה לעולם צו המדה ולא
טעה לעולם עיד ולפי' כתי' וידע' אדם
עיד את אשתו זו בכי'ה שידע' כי
תלוי הכל למעלה כמו השלשצת צהלת
הזהר (הקר) ישראל דכתי' בני
צבורי ישראל הצנים אחם ויתקרא שמו
בת מפני שכל העולם נקמך עליהם
וכמו כן הבן הזה הוא משמחין ולמה

ספר המלכות

נקרא שמו ש"ת שברא כל ענין בשם
ימי בראשית ועוד שהוא קודם כל קליות
והוא כקל לשכניה לפי נקרא ש"ת כי
שם לי אלהים זרע אחר כל זרע מוצח
מן הראשון שהיה זרעו של נחש וילאו
משם כמה מזיקין ולפי אמו זרע אחר
תחת הכל כי הרגו קין שהיה זהם
לד זרעו של נחש :

וידע אדם עוד את אשתו על דרך
החכמה כבר ידעת מה שהזכירתי
לך בהרבה מקומות כי התורה נדרשת
בשבעים פנים ואינה כשאר הנבואות
דאלו בשאר הנבואות כתיב ויהי דבר ה'
אלי וכת' כי אמר ה' ואלו במשה
כתיב וידבר ה' אל משה לאמר . כמדבר
בעד אחרים שהיה מדבר בעד משה
הידוע למשכילים כי הוא קודם ומוקדם
ועמוק כל תיבה ותיבה מן התורה ולא
לחנם אז"ל קפר תורה שתקרא אפילו
קולו של יו"ד פקיל כי תורת ה' תמימה
מכל לך ומכל עבר אשר לא תחקר כל
זה כי כולם מדברו בענין ייחוד אלהינו
ית' ואדם ירמוח למדת לדו"ק ואשתו
ירמוח למדת מלכו"ת הכלולה בכל יופי
וכשהיה הייחוד הראשון בין חת"ן
לכל"ה נקטת ישראל השלימה בכל
השלימות צאותה שעה צא הנחש
הקדמוני והטיל המין זהוב הידועה
ומשם נבראו כמה כחות של מלאכי
הכלה והיו קודם וקודם תלמידי לך

אלו מלאכי הכלה ובין בראה הקצ"ה
פי' ולא צא השפע ובשולל בכל גיונין
השכינה אמו וי"ט אדם עוד את אשתו
ידועה שנייה ותהי ותלד בן ותקרא
שמו ש"ת זה משמרו"ן שהוא כקל וכן
לשכניה כי שם לי אלהים זרע אחר
שם לשכ"ה . אלהים מדת צי"ה
שנקראת אלה"ם כמו שאז"ל ותחקרבו
מעט מאלהים חמשים שטרי צי"ה
נבראו וגו' ונקרא אלהים מפני שהיא
התחלת הדין הקשה וכת' בראשית
ברא אלהים מדה הנקרא ראשית הכוונה
שנבדל מאור הקדמון ברא אלהי למדה
הנקרא צי"ה ולפי' אמרה שכונה
כנגד צי"ה כי שם לי אלהים זרע אחר
שלא היה בו לך נחש הקדמוני תחת
הצ"ל משמרו"ן הראשון שנבדל כי
הרגו קין שהזכיר שם קוים הכל ונבדל
ולפי' אמו תחת הכל כי הרגו קין :

ולששת גם הוא יולד בן ויקרא שמו
אנוש על דרך החכמה הכי קל"ה
בענין הליצא כי בשולל הייחוד ונגלו
הטנפים כלם איש על מחנהו ואיש
על דגלו לנצחיותם כל המעשה שאירע
למטה אירע למעלה ועל זה כתיב גם
את זה לעומת זה עשה האלהים וכבר
ידעת כיצד למעלה קודם הברוא הראשון
הנקרא אדם דכתיב במדבר בראה
יחזקאל ע"ה ראיתי דמות כמראה
אדם עליו מלמעלה וחו"ה זו שכינה

יולא ממש ש"ת זה מטעמו"ן שהוא
נשא לשכניה יכויו בן ממש נגלו
מוצת במלך שבה מדרגות הטומאה
ונקרא חנוכ בזה חנוכים ונקראים
פקחים ואלוים וכן הצילת כל הפך
בצטלס ולפי"ז הוה לקרא בזה ה'
נפתח וכן יצאו כל ז' במלך וכל
קוראים בזה ה' ולעצמו בזה אחד
אלו יבראל .

בספר קבלת לשחוק אמרתי מהולל
ולשחמה מה' זו עיבה כפר ידעת
בהכל נקמה בלמה בחכמתו כמו בחכמת
הכל נקיתי בחכמה ראה בחכמתו בכל
זו שחממה עזמו בעולם הזה צטורה
ונכסים (הקד) וצטללי עולם הוא
מהולל ה"ל ז' סגולות מפני שאדם
מידע בהכל הכל ורעות רוח יחיים
כאן ימחה צקבר וצטללי העולם חנוכ
נאטילים לו בם מה יתרון לאדם לשחוק
ולשחמה בעולם הזה כי אם צתורה
שחממה לצ האדם בעולם הזה וצטלס
הזה דכתי' פקודי ה' ישרים משחתי
לז אלו ל"ב נתיבות חכמה"ם ולפיכך
כנגד שחמת העולם הזה שהוא הכל
וריק התחיל בלמה המלך ש"ה לשחוק
אמרתי מהולל כשא"ל אקור לאדם
שומלל שחוק פיו בעולם הזה עד
לימות המשיח שאלו"ז הוה יולל שחוק
פיו ולשחמה רינה אימתי צומן שיאמרו
בנינו הנדיל ה' לשחמה עם אלה ולפי

אזי בלמה לשחוק אמרתי מהולל
ולשחמה מה' זו עיבה מן שחמה צטלס
הזה ואזני מצוי לשחמה העולם הזה
מה זה עיבה מהו ההנאה שחמה לו
לאדם שחממה העולם הזה כי הכל
הכל ורעות רוח ש"ה לשחוק אמרתי
מהולל אזי כנגד שחוק שחממה
אדם עם אשתו חת"ן עם הכל"ה
הוא השחוק והוא השחמה דכתי'
יחשוב חתן על כלל ימים שלוק אלהיך
ולפי"ז אזי בלמה שחממה לשחוק
אמרתי מהולל ה"ל כל הכוונה חנוכ
אלה לרומז ענין ייחוד וחופה של מעלה
דכתי' כי על כל כבוד חופה ומהולל
הוא לבין חופה מלבין וצתולותיו לא
הולל . ולפי"ז אזי לשחוק אמרתי מהולל
בהכוונה של חנוכה זו חנוכה אלה מפני
שחומה ייחוד בין חת"ן לכל"ה של מעלה
ולכך כתי' לשחוק אמרתי מהולל
ולשחמה שטובין כנגד החתנים רומז
כנגד מדה זל"ת דכתי' וזאת הצרכה :
זה עם ה"א כנגד ה"א אחרונה של
שם המיוחד ורומז שחמה זו כנגד
שחמה עליונה ש"ה לשחוק אמרתי
מהולל יג"י רמז כנגד בית המקדש
שנבנה בני פעמים פעם ראשון ופעם
בני ולקוף חרב מכתיהן עד שיבנה
בית שלישי במהרה צימנו ויתקיים
לעולמים ולפי"ז אזי כנגד בית ראשון
לשחוק אמרתי מהולל הואיל וקופו

ספר המלכות

ליהרצ וזה שרמז בתורה צדאשית צדא
אלהים את השמים ואת הארץ וזו צית
ראשון שזכרה צימיו שלמה מה כתי'
בתורה ובארץ היתה תבו וצבו וחשך
על פני תהום רומז שעתיד הצית ליהרצ
מה כתי' ויאמר אלהים יהי אור ויהי
אור לזה לצנות צית המקדש כצדאשונה
פעם שנית צימיו עזרא הכהן הקופר
לאחר כך נהרצ וכתי' ויצלל אלהים צין
האור וצין החשך וכנגדו חמי' שלמה
ולשמה מה זה עובש ולפי' רמז לאחר
כך על צית שלישי שיצנה צמורה צימיו
חמי' ויקרא אלהים לאור יום ולחשך
קרא לילה השלמות צית שאין דבר
המתקיים אלא לשלשה דכתי' ויהיו
המשולש לא צמורה ונתק ש"א לבחוק
אמרתי מהולל ר"ל לבחוק מי' שמנגן
בכלי זמר ובוחר בהכלי העולם ואין
שמשמה זמרה צצית המשתאות והוא
כלי אומנתו חמי' לבחוק אמרתי מהולל
לקוק וציארו הקצ"ה בגלגול שיצא לידי
שטות והללות וסקלות ואלו שומים
בצדוד ולפי' חמי' לבחוק אמרתי מהולל
ולשמה מה זה עובש ר"ל מי שמשחק
עם נשים צצתי מכתאות ומנגן עמדה
כמו שאז"ל מזמנן נשי ועינין גברי
פריותא ולפי' מי שמשחק עמדה צצתי
מכתאות צודאי פריותא הוא שאם
לא חזר לפני צוראו בתשובה צודאי'
וציארו הקצ"ה בגלגול אשה וצמדה

במדה צה מידדין לי ולפי' חמי' ולשמה
מה זה עובש ש"א לבחוק מי' לי מכל
אשר היו לי (חקר) כנגד הקצ"ה שהיא
המלך שהשלים שלו (חקר) כל יולדיו
ומיכאל כהן גדול צבויים וספחות
כנגד חיות המרכבה (חקר) הכרך
ונצריאל הנצור ומקנה לאן אלו ישראל
דכתי' קדש ישראל ליה שצוראו צמרכה
לפי' נקי ראשית ונקראו לאן דכתי' ואתנה
לאני לאן מרשתי וני' ולכך כתי' ומקנה
צקר ולאן זו מדת שור שצמרכה כל
זה היה לי מכל אשר היה לפני צורשם
ר"ל מכל המדות ויכול הענפים שגלה
לורה העליונה הקדושה והטהורה צ"ה
ויצורק מה שאמי שלמה ותענוגות
צני האדם בד"ה ויבדוה' ר"ל שצטן
יור הרע צאו כחית הטומה וערצו
צין ישראל לאציהם שצממים ואעפ"כ
לעתיד לצא יצא אדם הראשון יחוי'ה
בגלגול מלך המשיח ולא יוכלו לערצו
בדה וסדית כמו שכני וזהו שאמי שלמה
בספרו בסוף שאמי סוף דבר הכל
נשמש את האלהים ירא ואת מלכותו
שמו כי זה כל האדם ר"ל צהויתו
מקיימים המלות יצא אדם בגלגול
מלך המשיח ומיד תצא גלילה לישראל
אף חכמתו עמדה לי חמי' עמידה כנגד
חכמה שצא ממקום העבודה ולכך כתי'
עמדה וצמדה דכ"ה ש"ה ואתה פה עמיד
עמידותי' חמי' עמיד צין הי' וציניכם :

ויוצא קין מלפני ה' ויבז בחרן נד
קדמת טרן ח"ל בנתגלגל בירמיהו
ויחי בלמי בחרן נד בנד ובלך מנוגל
יח"ח קדמת טרן זה הקדמתו ללכת
לכן טרן הגלגל ביה לו :
ויהי בניה טרן ויקרא בש הטיח בשם
בני הטיח ח"ל בין במקיים אדם
מליה ארת בלמי מקיים המדבבה וצויה
ארת ולפי אמי ויהי בניה טרן זה
המדבבה ויקרא בש הטיח בשם בני
הטיח ט"ש בחרן טלמי בחרן וצמלות
נתקיים המדבבה ויקרא על שמו של
אדם כמו בחז"ל יתר מרעבו חס"ד
ח"ל בחרן שם לו להקצ"ה על החקד
החקד שהוא טיבה יתר וכנפטר אדם
לצית טלמי אס הוא חקיד בנקא
הכזיד ממש נדבך ועשה אבר במדבבה
בהקצ"ה ממש יתר וכל המלות שאלו
טיבים מלות עשה ומלות לא תעשה
וכל הנהגת החקדים הראשונים כלם
מקיים ארת הקצ"ה יתר ומתנהג בהם
כמו בלמי הכתי אס בחרותי תלמי
ימי מכלל שהוא יתר מקיים מלות
ימשפטים וחקות ולפי אמי חקותי ממש
וי"ל מפני מה אמי מלותי מכלל שהוא
מליה בודאי על טרן הזה ים בשמה
לעשה מדות ועשה מליה כנגד הנשמה
יבכל דבר אחד יתר שמו :

והראיתי אני שם יתרון לחכמה מן
הסקלות ביתרון האור מן החשך

החשך ונאמי דביתא קמ"ל אלא שלמה
המלך ט"ה נחמין כנגד חכמית הייחוד
וכנגד שאר החכמות ולחכמות חלוקות
קרא סכלות וחכמת הייחוד קרא אותה
חכמה מפיארה והוא היה בכל החכמות
יבזקמותי אמי ורחיתי אני (חקר) בכל
החכמות (חקר) ט"א וראיתי אני
(חקר) ויתרון הסכלות שהוא טוה
(חקר) אחד הוא כמו השמש הזה מי
(חקר) כל זו אפי' בתקופת תמוז כמו
(חקר) מקתכל בשמש מיד נחשבו טיניו
(חקר) מיד חורין בשכינה דכתי' כילא
יחאני האדם וחי בחייהם אלוס חוראס אכל
חוראס הם צבעת מיתה הא לך צבעת
פטירת האדם חורא זוי השכינה ולפי
כשרואה נשמתו של דז"ק לזוי השכינה
מאיר לו ונדבך זו ממש דכתי' ברי
אלהים תדברון ואז"ל מין צמינו אינו
חולך ועשה הנשמה אור טולס וכמו
כן אס חיי החשיו מעשיו כנפטר מן
הטולס ורואה זוי השכינה אינו יכול
להסתכל בראותו הזוי הגדול ועשה
כמו השמש בתקופת תמוז שבין
שמשינה אדם זו נחשבו טיניו שאינו
יכול להסתכל זו ונחשך לו הטולס ועל
אלו נאמי בהכלל אס ונחשך לך כנפטר
נחשך לו האור לחשך על אלו נאמי
הוי המתאווים את ה' הוא חשך ולא
אור ולפי וראיתי אני ביתרון החכמה
מן הסכלות ביתרון האור מן החשך

בזדאוי האדיק מן הרשע או חכם מן
הטעם ההפך שיש ביניהם והיתרון
ביתרון האור מן החשך ע"א כשהקצ"ה
ברא מרכבתו וגלה ייחוד ימי עשר
קטירות צלומים וברא עשר מדרגות
הטומאה שנקרא דע ועל זה לאמי טובה
שלוש ובורא דע ולפי' בכל מקום
התמלא בקשר קבלת חכמה הוא כנגד
הייחוד וקבלות הוא כנגד עשר מדרגות
הטומאה ולפי' אמי כנגדו וראיתי אמי
ביתרון החכמה הקדומה שהוא מרכבתו
של הקצ"ה מן הקבלות מחכמות
החילוניות ביתרון האור מן החשך
שהקצ"ה הוא המאיר ומבטח החילוני
הוא חשך לעולם . וי"ל שזכרנו ימין
זה האור לעולם שנקרא חכמ"ה וקבלות
איבדו חס דודא השמאלא דקצ"ה דמתמן
אתי תשובה למלמין ועל דא כתי' ישת
חשך קתרו קביעותי סוכתו מפני
שבא ממדת שמאל ולכך אמי ביתרון
האור מן החשך .

וידע קין את אשתו ויבי צונה עיר
להורות בתכפר לו על עונו ורלה
הם צמטשו והביט זמנו בלא להלוק
עו וגד צחק כי כבר נראה עונו ולפי'
צנה עיר להכיר שאינו עו וגד ע"א
וידע קין וגוי' בזדאוי ידיעה (חקר)
מגולגל אדם הראשון ובו יתקן הפגם
(חקר) אדם הראשון אלא לאו לעולם
נאולות (חקר) אדם קנה כל הנשמה

ולכך כתי' וידע קין את (חקר)
בתחקך נשמתו בתחקך אדם הראשון
ויבי צונה (חקר) צנה איתר ויקרא
בש העיר בש שניה בשש צנו חנוך
(חקר) יבש למעלתו הראשונה ולא מת
כי מטיקרא בשגברא הים עתיד להיות
כאחד (חקר) קיים לנח נחיים ולאחר
בחטא נגזר עליו מתה יחזיק בש
למעלתו הראשונה בתחקך ולא מת
לעולם דכתי' ויתהלך חנוך את האלהים
ויחינו כי לקח אותם אלהים וכל כך
לקיים שאפי' בדבר הקצ"ה על תנאי
ולא יתקיים התנאי אעפ"כ מקיים
דברו הטוב . ופניתי אמי לראות חכמה
והוללות וקבלות כי מה האדם שיבא
אחר המלך את אשר כבר עשוהו אמי
כנגד הנשמה בשמה שפטר אדם לבית
עולמו אמי הנשמה ופניתי אמי לראות
החכמה זו המרכבה בשש גזרת הנשמה
הטהורה והוללות וקבלות זו מדת
שמאל כחות וכחות הטומאה שופדים
ממדת שמאל ומיתה משם יפי' נפרד
כי מה האדם זו שמיים שנקראי מ"ה
האדם שיבא אחרי המלך מי הוא
הזוכה ליבש אחרי המלך ואינו נשמה
שדצק צבוראה בשעת פטירתה מן
העולם את אשר כבר עשוהו ח"ל
מאחר שנגזר בשמים שהוא מהויז
לגיהנם ושפטר מן העולם בלא תשובה
מה ויעיל שילך אחר הכבוד הנשמה

לצקם מחלה הואיל ולא שב את אשר
 כבד עשורו וקיימם ב"ד של מעלה
 של שבטים ואחד ע"א ופניתי אני
 לראות חכמה וגו' על דרך הקבלה
 אני צדק גלגול הנשמה אני בלמה
 ופניתי בכל מקום שתראה . ופניתי
 מדבר בחכמה עליונה גדולה לראות
 הוללות בתגלגל צירמיה ועשורו
 ישראל כמו הולל וקבל והשליכוהו צבית
 הכלא כמה פעמים מלכי ישראל , וכן
 הרבה לדיקים טובים מהם כמו הוללים
 וקבלים והטילו עליון אחר הזמן להשלים
 הצורא בשלם להם מדה כנגד מדה
 ונתן להם עונשם דכתי' האור תמים
 פעלו כי כל דרכיו משפט וגו' ולכך
 כתי' והוללות וקבלות . ואמנם הוללות
 רומז כנגד הלל הזקן קבלות זה שמאי
 הזקן שאין הלבד כמותו שהאמת אינו
 לך . הלל הוא מגולגל היה וממדת
 לדי"ק היה מקבל ורומז רחמים ולפי
 לא כעס לעולם כלל שאותה המדה
 שביה שיאב ממה איננה מניח לו
 לעשות ובמאי הזקן צא ממדת שמאל
 הדין הקשה ולפי היה כעסן ואין
 הלבד כמותו . צמקוס צית הלל כי
 מדגתו מדגה אחת למטה ממדגת
 הלל הזקן ועליהם נאמר רב ואיב
 חכמים נפשו מאיר עיני שיהיה כי כי
 הכל שאבו ממעין היותו ית' אחר
 שפירשתי זה אשכנז לפרש ענין גלגול
 ית' והוא דבר אחד זה :

אלו בני החקידים דע שהלל הזקן היה
 בלמה ונשמתו נכנסה בו ולפי כתי'
 ופניתי אני לראות חכמה והוללות
 וקבלות וענין שמאי הזקן צא ממדת
 שמאל ממדת הדין הקשה היה מגולגל
 מגלגול יהושפט בן נון ולכך כתי' והוללות
 וקבלות . כי מה האדם שיצא אחרי
 המלך ר"ל מה יוכל אדם לומר לפני
 מלך הכבוד מפני מה לדיקים ורע להם
 ורשעים וטוב להם מפני שכבד עשורו
 שכבד עשו חטא גדול בגלגול ראשון
 והקצ"ה מענין אותם עכשיו . אחר
 שטוררתיך בזה דע שכל דרך החכמה
 מדבר כנגד בלמה של מעלה (חקר)
 שבניתי עולמי עולם העליון ועולם
 (חקר) לראות חכמה שמאל ממדת
 כתי' עליון (חקר) וזהו ואללתי מן
 הרוח והוללות זו מדת הפחד מדת
 שמאל וקבלות זו מדת הו"ד שהוא
 כק"ל וכוליא ורגל שמאל בשורה
 העליונה כי מה האדם שיצא אחרי
 המלך ר"ל כנגד זעיר אפיק נקרא'
 שכיה ונקרא' אל אחר וזהו כי לא
 תשתחוה לאל אחר כי הי קנא כמו
 וגו' בלוי וגו' הוא ראוי לילך אחרי
 המלך הי לראות ולפי כמו השלשבת
 צנחלת והוא דבר אחד ית' את אשר
 כבד עשורו ר"ל שהבט ית' צדאו
 ועשורו לזה זעיר אפיק והוא קשור בו
 ית' והוא דבר אחד זה :

ספר המלכות

ויוֹלֵד לְהוֹנִיךְ אֶת שִׂירָה וְשִׂירָה יֵלֵד
אֶת מַחֲוִיאל וּמַחֲוִיאל יֵלֵד אֶת
מִתּוֹכָאֵל וּמִתּוֹכָאֵל יֵלֵד אֶת לִמְךָ . שִׁיד
הַקְּבֵלָה כָּל אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם כְּמוֹ שֶׁהֵם
תּוֹלְדוֹת צְהָרָן כִּי הֵם תּוֹלְדוֹת בְּשָׁמַיִם
מִמֶּלֶכִּים וְלֹא עוֹד אֲלֵא שֶׁהֵם שְׁמִית
יְדוּעִים בְּצַמֻּם שֶׁנִּבְרָאוּ פְּטוּלוֹת יְדוּעִת
וְלֹא נִבְרָאוּ כַּפְּטוּלוֹת וְלֹא נִבְרָאוּ הַשְּׁמִית
כַּשֶּׁאֲזַל מִלְּמַד שְׁרֵי בִּנְיָה עֲלֻמִּית
וּמִחֲרִיצֵן שְׁרֵי גִלְיוֹת שְׁמֹת וְהַקְּרִיקוּם
בְּקֶפֶא הַבְּצוּר וְלֹא וְלֹא לְפֹעֵל בְּטוֹלָם
הַזֶּה וְקֶפֶא תּוֹלְדוֹתָם . וְהָאֵם בְּטָעִין
הַשְּׁמִית לֹא יָתֵן עֲבָדָיו לְפָרֶשׁ כִּי אִם
בְּעִנְיָנִים וּבְטָעִין תּוֹלְדוֹת הַמֶּלֶכִּים כִּי
בִּיאֲרָתִי לָךְ יִדְעָתָה עַל טָעִין תּוֹלְדוֹת
הַמֶּלֶכִּים מִהַ בְּרִמְזָתִי לָךְ שֶׁאֵדָם
הָאֲמוֹר נִקְפָּה בְּרִאשִׁית רִיזוֹ לְמַדָּת
לְדוּיָק וְחוּמֵי רִיזוֹ לְמַדָּת מִלְכִּיּוֹת
וְיִוֹלְדוּ קִין וְהָבֵל מִטְּטֶרֶן וּמִטְּטֶרֶן
וְקִין שֶׁהוּא מִטְּטֶרֶן לְמַעַב מִיִּשְׁבֵּת
מִהַ בְּרִי' הַנּוֹי' זֶה מִיכָאֵל וְקָרָא
הַנּוֹי' מִפְּנֵי שֶׁהוּא כֶּהֱן גָּדוֹל בִּלְ מַעֲלָה
וְהָךְ צִית הַמִּקְדָּשׁ בִּלְ מַעֲלָה בְּטוֹלוֹת
וּבְלִמּוּס וְלִפְנֵי קָרָא הַנּוֹי' וּמִמֶּנּוּ מִמֶּנּוּ
מִקְבֵּל הַנּוֹי' מִהַ בְּרִי' בְּתַרְדֵּי וְיִוֹלְדוּ
לְהוֹנִיךְ אֶת שִׂירָה זֶה גִּבְרִיאל הַבְּצוּר
וְהָבֵי קָאֵמִי שִׁיד רִיד עִם אֵל וְעִם
קְדוּשִׁים גָּאֻן , וְשִׂירָה יֵלֵד אֶת מַחֲוִיאל
זֶה מֶלֶךְ הַגָּדוֹל שְׁמֹחִים עִם הַשֵּׁם
יְתִי וְיֵהוָה מִוִּיעָלִי הַמֶּלֶךְ הַבְּצוּר וְהַקְּבֵל

וְיִוֹלְדוּ לְהוֹנִיךְ אֶת שִׂירָה וְשִׂירָה יֵלֵד
אֶת מַחֲוִיאל וּמַחֲוִיאל יֵלֵד אֶת
מִתּוֹכָאֵל וּמִתּוֹכָאֵל יֵלֵד אֶת לִמְךָ . שִׁיד
הַקְּבֵלָה כָּל אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם כְּמוֹ שֶׁהֵם
תּוֹלְדוֹת צְהָרָן כִּי הֵם תּוֹלְדוֹת בְּשָׁמַיִם
מִמֶּלֶכִּים וְלֹא עוֹד אֲלֵא שֶׁהֵם שְׁמִית
יְדוּעִים בְּצַמֻּם שֶׁנִּבְרָאוּ פְּטוּלוֹת יְדוּעִת
וְלֹא נִבְרָאוּ כַּפְּטוּלוֹת וְלֹא נִבְרָאוּ הַשְּׁמִית
כַּשֶּׁאֲזַל מִלְּמַד שְׁרֵי בִּנְיָה עֲלֻמִּית
וּמִחֲרִיצֵן שְׁרֵי גִלְיוֹת שְׁמֹת וְהַקְּרִיקוּם
בְּקֶפֶא הַבְּצוּר וְלֹא וְלֹא לְפֹעֵל בְּטוֹלָם
הַזֶּה וְקֶפֶא תּוֹלְדוֹתָם . וְהָאֵם בְּטָעִין
הַשְּׁמִית לֹא יָתֵן עֲבָדָיו לְפָרֶשׁ כִּי אִם
בְּעִנְיָנִים וּבְטָעִין תּוֹלְדוֹת הַמֶּלֶכִּים כִּי
בִּיאֲרָתִי לָךְ יִדְעָתָה עַל טָעִין תּוֹלְדוֹת
הַמֶּלֶכִּים מִהַ בְּרִמְזָתִי לָךְ שֶׁאֵדָם
הָאֲמוֹר נִקְפָּה בְּרִאשִׁית רִיזוֹ לְמַדָּת
לְדוּיָק וְחוּמֵי רִיזוֹ לְמַדָּת מִלְכִּיּוֹת
וְיִוֹלְדוּ קִין וְהָבֵל מִטְּטֶרֶן וּמִטְּטֶרֶן
וְקִין שֶׁהוּא מִטְּטֶרֶן לְמַעַב מִיִּשְׁבֵּת
מִהַ בְּרִי' הַנּוֹי' זֶה מִיכָאֵל וְקָרָא
הַנּוֹי' מִפְּנֵי שֶׁהוּא כֶּהֱן גָּדוֹל בִּלְ מַעֲלָה
וְהָךְ צִית הַמִּקְדָּשׁ בִּלְ מַעֲלָה בְּטוֹלוֹת
וּבְלִמּוּס וְלִפְנֵי קָרָא הַנּוֹי' וּמִמֶּנּוּ מִמֶּנּוּ
מִקְבֵּל הַנּוֹי' מִהַ בְּרִי' בְּתַרְדֵּי וְיִוֹלְדוּ
לְהוֹנִיךְ אֶת שִׂירָה זֶה גִּבְרִיאל הַבְּצוּר
וְהָבֵי קָאֵמִי שִׁיד רִיד עִם אֵל וְעִם
קְדוּשִׁים גָּאֻן , וְשִׂירָה יֵלֵד אֶת מַחֲוִיאל
זֶה מֶלֶךְ הַגָּדוֹל שְׁמֹחִים עִם הַשֵּׁם
יְתִי וְיֵהוָה מִוִּיעָלִי הַמֶּלֶךְ הַבְּצוּר וְהַקְּבֵל

את מחזיקאל ויחזרו הארץ הגדול (הקב)
 ויחזרו ביוקפה כיו שחזל בכל דבור
 ודבור ביילא ויפי הקב"ה נצח צו
 מלאך דבתו בדבר ה' שמים נטבו
 וצדקת פיו כל נצחש ולפי' מאור
 שנצח צבס היילא משיח"ד דאורי
 לד דינא הפיק ויחזל רש"ד ויחזל
 דרש"א ויפי שחזל מניני נגלה מחזיקאל
 דבור הבס ית וימני נגלה חפניאל
 המלאך ברא ברא ויקרא שם לו
 חלק פיית יעכל סה ופה ניתן בבת
 לצוראן ית וסבוראן מחזיקאל ש"ס ח"ל
 ויחזיקאל ילד את יחזיקאל מניני יילא
 חור הגדול בברא צו הבס ית הגדול
 ביוקבל תפלתו של אדם צבשת דחקי
 ויחזי הבס בחלתיאל ויבסס הנכבד
 היילא וימני השיגד לאדם צבשת
 דחקי היא יוחה הויה ויחזו יוחה
 ויחזי המיחל שויתיו של אדם ויחזי
 המיטמר שורת תפלתו לעולם הבא
 כיו שחזל שורת הקב"ה לביית שורה
 בראש דיוק ודיוק דבתו כיו על כל
 כבוד חופה ולפי' חזי כנגד הבס הקדוש
 מחזיקאל ויחזיקאל ילד את חזק זה
 צו ואור גדול שנבדל וימני ויחזי
 מטלי לפני ילקך ויחזיקאל חזי הבס
 יוחה ויחזו הויה ויחזי יאמין לקבל
 שבעה דורי פני מלק הבבד ולפי' חזי
 היליד את למך וילגה גם היא ילדה
 את תיבל קין לטם כל חורב נחשת

יצחל ש"ד החכמה למך זה תפלת
 קין האלוטו ובתינש"ס עד"ב זו הו"ד
 ולל"ה זו שכינה נגדת המלכות ובתי
 נשים לקח תפלת ולפי' חזי כנגד
 מלכות שבעה כנגד השכינה וללח מפני
 שהיא יושבת בללו של ח"ל גט היא
 ח"ל השכינה גם היא הוא הו"ד יתו כמו
 המלכות והנחת הקב"ה ובכונתו ולכך
 כת' גם היא ילדה את חזקלקין זה
 מטמרוין וימני מה נקרא שמו תיבל
 קין מפני שלשמים מתלבשת צו שכינה
 ילשמים ויבצ צפני עלמו וכשתתלבשת
 צו שכינה נקרא תיבל קין מפני שהוא
 מייבל לחלק צבחות ויגל ולפי' צחותו
 הזמן נקרא תיבל קין וכשתוא צפני
 עלמו נקרא קין ולפי' נקרא שמו
 קין ותיבל קין לטם כל חורב נחשת
 יצחל ש"ד החכמה חזי כנגד מטמרוין
 הבס הגדול שהוא לש"ס שהוא מתקבט
 לכלה נוסקת יחזל המלימה בכל
 המלימות שבה עון נחשת ויצחל ויחזי
 חורב שבעה לעולם ולפי' לטם כל חורב
 נחשת ויצחל ואחית תיבל קין ששנים
 יחזיתו של מטמרוין נשמה זו שכינה
 שלשמים נקראת חס כשאין מתלבשת
 צו נקראת חס כשתתלבשת צו ולפי'
 כת' ואחית תיבל קין נשמה שביא
 כלולה בכל יופי ועוד וימני כנגד יחזיקאל
 השקף שהיא צת וזו ונקראת אחיותו
 וצ"ה גם היא ילדה את תיבל קין

ספר המלכות

י"ד יום ויום כי לקין אית פ"ד
הקצלה כנר ידעת מה שרמתי לך
שהתורה בלא מרגליות וכל אית ואית
מהתורה היא אבר במהכבה העליונה
ולא לחס א"ל שהתורה היא כלי
אומנותו של הקב"ה אמרה תורה לפני
הקב"ה אני כלי אומנותך כשהתורה
עומק מכלל א"ל מכאן שהיה הקב"ה
מביט בתורה וצוה עולמו כי כל
התורה בלב קדם קדש ויהי דוגמא
עליונה ובהתורה מפורש למצוין ענין
תולדות המלאכים וכנר ידעת מה
שרמתי לך צענין תולדות המלאכים
שאלו האומות בקדש בראשית רומז
למטעמן אשר הגדול במקרא אדם
העליון ומשלתו בתחבול גלגלים וכוונתו
כשם דני חו המהכבה בראש יחזקאל
ש"ה דכתי דמות במראה אדם עליו
מלמעלה וא"כ מקשר ענין חו"ה רומז
ליהו"ל השקף וקו"ן והב"ל רומז
למכא"ל כהן גדול בשמים ולגבריאל
הגבור ונתמטט פמליא של גבריאל
הגבור לפני פמליא של מיכאל כהן גדול
בשמים ולפיוך א"ה הקב"ה למיכאל
כל הורג קין כל מי שימטט פמליא של
מיכאל שצטתים יוק"ם שכינתו
בנקראת שבעה יקום ממנו וישם כי
לקין אית מהו האות שנתן לו שדגלו
בדגל השם ית' ונתן לו אית משמח
מיכאל היו"ד משמח לצלתי הכות

ע"ד התחבול יאמר שהקב"ה לקח בתי
נשים כמו אדם הראשון חיה ראשונה
וחיה שניה הכל היה כדוגמא עליונה
ואלו בתי נשים הם מלכות וכת שאינו
של טהרה ומלכות נקראת אשה ונקראת
עדי"ה שהיא עדיה שכל וכתות שאינם
של טהרה נקראו פילגש ונקראו זונה
וכמה שמות ועל אלו בתי (הקד) מקום
שהתורה אשת חיל ירמח כנגד שכינה
וככל מקום שהתורה (הקד) הטימאה
ואתפ"ס יושבים כלל שכינה ולפ"י נקראו
אלה כי הוא דבר קל ולפ"י כתי כנגד
הפילגש ולזה גם היא ילדה מלך כחות
הטומאה את תובל קין שמוצא להמות
כמו קין והכל ויהי הוא ילד הרע
והוא המציא שטנה לעולם שזריבין בני
אדם כלי זין להלחם אלו עם אלו הוא
ילד הרע המשמין אותם וגורם כל זה
ולפ"י כתי לטעם כל הרע נחשת וצחל
הוא החכם שגורם לטוב כלי זין של
נחשת וצחל ואחות תובל קין נשמה
ח"ל ואחותו של זו נשמה אורב נשימות
נשים יסופיות וטוד ירמח שחותו
שכינה בברי כתי חלק כחלק יאכלו
ואם תאמר והרי פירשנו צענין המהכבה
שאלה היא שכינה והיאך אומ' שמדבר
כנגד כחות הטומאה הכל נדרש בתורה
לשצטים פנים טומאה וטהרה דכתי
גם את זה לשומת זה וגו' :

ויאמר לו כי לכן כל הורג קין שצטתים

איתו כל מלאכי ה' כל בשר וכל חיה
מלאך למעט ממעלתו כלל הא לך
שהחיה כולה מרגלית מקפר טנין
חולדות המלאכים ועוד שהחיה כלה
במותו של הקצ"ה ובס מקפר כל
דוגמת המרכבה העליונה ולפי יס זה
פרשה קדומה פרשה פחותה במורה
דוגמת טנין נכבד ולפי אפי דוד הע"ה
חורת הי חמימה וגו' שלא תחקר כל זה
כעין דוגמת מרכבה העליונה הקדומה
יהיבורה :

עשיתי לי זרבות מים רומם כנגד
הקצ"ה כילד קיום מרכבתו
כמי שרמתי בכל מקום שתמלא צנתי
לי זרוב או עשיתי או נעתי הוא

קיום המרכבה ה'ל גלותי זרוב מזה
המלכות שנקראת בית כרס זו גבורה
גוית זו מדת הו"ד פרדקס זו מדת
צי"ה . ועל דרך האמת פרדקס רומם
כנגד מדת צי"ה שהוא הצרית העליון
ונקראת פרדקס אח"כ החזיל לומר
עשיתי לי זרבות מים אלו שתי לזרבות
זיב צרית העליון הקדום והטהור
ונקרא צריות מים שמרוק השמן הטוב
לכלה נוסח ישראל להשקות מהם יער
לומח עלים זו שכינה שנקראת יער על
שמערה טיבו לטולס . לומח עלים לומח
משפחות של לדיקים ומלאכי השרת
וברפים וחיות הקדש

חבל על דאבדין

די למעט אפא כמא אפין ונס לבדיאן אינת מהלץ בקיח פיה
תלת אהור למק אפא אינת מהלץ ואת אהור לזכרון

לגדיאן דלם צעטוועל אינאז דערפס לכחם מנין ונס
האדא עאט העליין וועסנין יתקאדא היא חלוצאנין גיל אהראין

ל
ה
ג

הכמה שלמה המלך ע"ה

Monsieur
Bernard
Simon

רוח הטעיות

דף ב עיב שורה יג ציל ערו
 שם עיב שורה יא ציל בידו
 דף כ"א בריש ע"א במקום שכתוב
 לחשבונה עד ודי למבין ציל בעיב
 במקום תמצא עד כשתצטרך
 ומתיבתא תמצא עד לבסוף ציל
 במקום לחשבונה
 דף כ"ב ע"א לטקס א ציל אחר
 שם עיב שורה ג ציל וחרב
 שם עיב שורה אחרונה ציל מלכר
 דף כ"א עיב שורה ט"ז ציל תיבת
 ראוי בין תיבת היה לחיות
 דף נ"ז שורה ב ציל מופתית
 דף ק עיב שורה כ"ז ציל חול

דף ד ע"א שורה ט"ז ציל המראות
 שם בעיב שורה ה ציל ומדת
 דף ה בע"א ט"ל תפארת
 דף ט בע"ב שורה ו ציל בלגול
 שם שורה יג ציל ושתוק
 שם בע"א שורה ח ציל ירו
 שם באות ב עד ציל והדושה
 שם בסוף עיב ציל האדירוקן
 דף יז בע"ב שורה ג ציל אדירוקן
 דף יג שורה ה ציל ושתוק
 שם בשורה יח ציל רבב אלהים
 שם בשורה כ ציל רבב אלהים
 שם בסוף ע"א ציל וידעת בלי הא
 דף ח"י עד שורה ט"ז ציל שני

Rm
 Sedi
 yfah

אסילה פרבאטליה לבראטסלאו עכטלי

בקיאו צריך עלינו
~~הנהגת~~

עלם אנא

4. 11. 1911

1911